

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	3409
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Vona Gábor</i> (Jobbik).....	3409
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	3411
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	3412
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	3414
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	3416
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	3417
<i>Ikotity István</i> (LMP)	3419
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	3421
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	3423
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	3425
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	3426
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári kinevezésről:	
<i>/Giró-Szász András, a Miniszterelnökség államtitkára/</i>	
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző	3426
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában.....	3427
Döntés önálló indítvány sürgős tárgyalásáról	3427
<i>Dr. Tiba István</i> jegyző	3427
Az ülés napirendjének elfogadása	3428
Bejelentés kérdés visszautasításáról	3428

Interpellációk

<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor tesz javaslatot a NAV új elnökének kinevezésére?” címmel.....	3428
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	3429
Viszontválasz:	
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	3431
Határozathozatal	3431
<i>Sneider Tamás</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Képes-e a kormány az ebolavírus rohamos terjedésével járó egészségügyi krízishelyzet kezelésére?” címmel	3431
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3432
Viszontválasz:	
<i>Sneider Tamás</i> (Jobbik).....	3434
Határozathozatal	3434
<i>Sallai R. Benedek</i> és <i>dr. Szél Bernadett</i> (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Megsarcolt kis- és közepes vállalkozások és eltussolt multimutyik?” címmel.....	3434
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	3436
Viszontválasz:	
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	3437
Határozathozatal	3438

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen eredményeket ért el a kormány a családbarát intézkedéseivel, s mik a jövőbeni tervek?” címmel.....	3438
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3439
Viszonzválasz:	
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	3441
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért okoznak szándékos tudásválságot?” címmel.....	3441
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3442
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	3444
Határozathozatal	3444
Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Pár hónap alatt megváltozott volna az Európai Unióhoz való viszonyuk, vagy pusztán politikai haszonszerzést szolgálnak hangzatos kijelentéseik?” címmel	3444
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3446
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	3447
Határozathozatal	3448
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Klebelsberg képzési ösztöndíj” címmel	3448
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	3449
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	3450
Fodor Gábor (független) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egyetért-e ön azzal, hogy ne épüljön meg az indiai Apollo Tyres cég gumigyára Gyöngyösön?” címmel	3451
Glatzfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3451
Viszonzválasz:	
Fodor Gábor (független).....	3453
Határozathozatal	3453

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?” címmel	3453
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter válasza	3454
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	3455
Dr. Pintér Sándor belügyminiszter	3455
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	3456
Novák Előd (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Keleti nyitás vagy inkább keleti bankszámlanyitás a miniszter úr célja?” címmel	3456
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter válasza	3457
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik).....	3458
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter	3458
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Ki nem mond igazat?” címmel.....	3459
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	3460

Viszónvlasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP).....	3461
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3461

Dr. Vas Imre (Fidesz) - a honvédelmi miniszterhez - „Hogyan tervezi a Honvédelmi Minisztérium honvédeknek új életpályáját és illetményfejlesztését?” címmel.....	3462
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	3462

Viszónvlasz:

Dr. Vas Imre (Fidesz).....	3463
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter.....	3463

Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Megszegett ígéretek” címmel.....	3464
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3464

Viszónvlasz:

Burány Sándor (MSZP).....	3465
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3466

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szőnyegbombázás az út szélén” címmel.....	3466
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3467

Viszónvlasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	3468
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3468

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Van-e különbség fideszes és MSZP-s offshore-cégek között?” címmel.....	3469
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	3470

Viszónvlasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP).....	3471
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3471

Harangozó Gábor István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Délibábos korrupció” címmel.....	3472
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	3472

Viszónvlasz:

Harangozó Gábor István (MSZP).....	3473
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	3474

Apáti István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor tiltják le a hazugságokat?” címmel.....	3474
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3475

Viszónvlasz:

Apáti István (Jobbik).....	3476
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	3477

Kérdések

Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi a kormány szándéka a kordedvezményes nyugdíjazással?” címmel.....	3477
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	3478

Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor rendezik már végre a gyógypedagógiai asszisztensek bérét és adják vissza a megérdemelt illetménypótlékokat?” címmel.....	3479
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	3480

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Négy év múlva megszűnnek a munkaiügyi központok is?”	3481
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	3481

Dr. Höresik Richárd (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Miskolc és Kassa között autópálya épül. Új utakon a magyar-szlovák kapcsolatok?” címmel.....	3482
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	3483

Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása.....3484

Felszólalók:

Dr. Schiffer András (LMP).....	3484
Szelényi Zsuzsanna (független).....	3486
Novák Előd (Jobbik).....	3487
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	3487
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP).....	3488
Sallai R. Benedek (LMP).....	3488
Dr. Schiffer András (LMP).....	3489
Dr. Schiffer András (LMP).....	3490
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP).....	3491
Novák Előd (Jobbik).....	3492
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	3493
Sallai R. Benedek (LMP).....	3493
Dr. Schiffer András (LMP).....	3494

Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről című beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	3495
---	------

Felszólalók:

Bencsik János , a Gazdasági bizottság előadója.....	3496
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	3496
Dr. Józsa István (MSZP).....	3497

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	3499
---	------

Felszólalók:

Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója.....	3500
Dr. Szakács László , a kisebbségi vélemény ismertetője	3505
László Tamás (Fidesz).....	3510
Dr. Szakács László (MSZP).....	3511
Ritter Imre német nemzetiségi szószóló.....	3512
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	3513
Teleki László (MSZP).....	3514
Szávay István (Jobbik).....	3516
Schmuck Erzsébet (LMP).....	3518
Dr. Szakács László (MSZP).....	3519

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	3519
---	------

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	3521
--	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	3522
Demeter Zoltán (Fidesz)	3522
Novák Előd (Jobbik).....	3523

Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadójának válasza.....	3526
---	------

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája3526
Felszólalók:

Hadházy Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója 3527
Demeter Zoltán (Fidesz) 3527
Dr. Szakács László (MSZP) 3528
Novák Előd (Jobbik)..... 3530
Gúr Nándor (MSZP)..... 3533
Dr. Szűcs Lajos, a Költségvetési bizottság előadójának válasza 3534

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 3534
Felszólalók:

B. Nagy László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 3534
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)..... 3535
Dr. Varga László (MSZP) 3538
Gúr Nándor (MSZP)..... 3539

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....3540
Felszólalók:

Salacz László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 3541
Dr. Bene Ildikó, a Népjóléti bizottság előadója 3542
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 3542
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)..... 3543
Bánki Erik (Fidesz) előterjesztői válasza 3544

Egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 3545

László Tamás (Fidesz), a napirendi pont előadója 3545
Felszólalók:

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár 3547
Dr. Vas Imre, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 3547
Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 3549
Dr. Schiffer András, az LMP képviselőcsoportja részéről 3553
Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselőcsoportja részéről 3558
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)..... 3561
Balla Mihály (Fidesz) 3565
Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 3567
Szilágyi György (Jobbik)..... 3572
Demeter Márta (MSZP) 3577
Apáti István (Jobbik)..... 3579
Szilágyi György (Jobbik)..... 3585
László Tamás (Fidesz) előterjesztői válasza 3586

A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....3588

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója 3588
Felszólalók:

Németh Lászlóné, a Miniszterelnökség államtitkára 3589
Bánki Erik, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 3589
Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 3590
Szilágyi György, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 3592
Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 3597
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza 3599

Az Európai Műholdas Távközlési Szervezet Módosított Egyezményének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	3599
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	3600
Felszólalók:	
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	3601
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	3602
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	3603
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	3604
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	3605
Ander Balázs (Jobbik)	3606
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	3608
Velez Árpád (MSZP).....	3610
Demeter Márta (MSZP)	3611
Magyar Zoltán (Jobbik).....	3613
Az ülésnap bezárása	3616

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
11. ülésnapja

2014. november 10-én, hétfőn

(13.04 óra - Elnök: Lezsák Sándor)

Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállva köszöntik a választópolgárok közösségét.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 11. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Vona Gábor frakcióvezető úr, a Jobbik frakcióvezetője: „Válaszúton Magyarország” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi napon 11 helyen tartottak időközi önkormányzati választásokat. Ezek közül két helyen volt érdekelt a Jobbik: Recsken és Ózdon. Október 12-én itt nyertünk. Örömmel közlöm az ország közvéleményével, amit már amúgy is tudnak, hogy mindkét helyen a jobbikos polgármester maradt tisztségében. Sőt, nemhogy polgármesteri tisztességét őrizte meg, hanem átütő erővel növelte a szavazatok számát és tette egyértelművé az ottani társadalmi akaratot.

Csak hogy a számokat is lássuk: Recsken október 12-én 12 szavazat választotta el tőlünk a Fidesz képviselőjét. Ez 120-ra nőtt a tegnapi napon, Ózdon Janiczak Dávidnak 66 szavazattal sikerült nyernie október 12-én. Most több mint 5200 szavazattal kellett beérnie *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*, úgyhogy kétharmados győzelmet arattunk, ha már a számoknál járunk.

De ami ezzel kapcsolatban szerintem fontos üzenet, hogy széles összefogással, egy hiteles, új erővel a kétharmados ámokfutás igenis megállítható, a kétharmados arrogancia igenis megállítható és megszüntethető. Ezért is mondtam azt én tegnap, és ezért mondta azt Janiczak Dávid is tegnap, hogy ez már nem 2014 választási évadának utolsó választási csatája volt, ez már a 2018-as vagy még korábban sorra kerülő választási küzdelem első csatája volt, amit a Jobbik győztesen vett mint akadályt.

Szeretném megköszönni természetesen az ózdiaknak és a recskieknek és mindenkinek, aki ebben a szavazásban részt vett, és azt üzenjük az ország közvéleményének, azoknak, akiknek ez a győzelem reményt adott, hogy 2018-ig vagy 2018-ban, ami most Ózdon történt, az az országban is meg fog történni.

Nos, ezek után az örömhírek után, miután közösen örültünk neki, térjünk rá a másik napirendi témámra; ez már nem lesz olyan örömteli önöknek: ez a kitiltási botrány. Azt szeretném mondani önöknek, fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, hogy már régen nem az a kérdés, hogy Vida Ildikónak le kell-e

mondani és hogy mikor, a kérdés már az, hogy önök közül, a kormány tagjai közül ki fog lemondani és mikor. *(Dr. Répássy Róbert: Szerintem az a kérdés, hogy miért kell lemondania!)* Idáig dagadt már ez a botrány.

Ha önök azt hiszik, hogy az emberek úgy érzik, a korrupció árnya rávetült egy icipicit a kormányra, akkor ez nem igaz. Az emberek azt látják, hogy önök a korrupció pócegődrében lábtempóznak, hogy ne-hogy elsüllyedjenek teljesen. Igyekszem korrekt lenni, és igyekszem a többi ellenzéki párttal ellentétben láttatni és látni, hogy ebben a konfliktusban van egy nemzetközi erőtér is, és hogy amikor a magyar belpolitika eseményeit vizsgáljuk, akkor igenis nemzetközi aspektusból is figyelniük kell az eseményeket.

Mire gondolok? Tőlünk nem is olyan messze, egy szomszédos országban egy hatalmas geopolitikai játszma zajlik. Oroszország és az Egyesült Államok Ukrajna területén háborút folytat. Maga Gorbacsov mondta azt néhány nappal ezelőtt, hogy egy újabb hidegháborús korszakba léptünk, és ebben igaza is van.

Ebből a hidegháborús szemszögből kell sokszor a Magyarországon zajló eseményeket is értékelni, ami itt zajlik, azokat a belpolitikai eseményeket is vizsgálnunk, hogy ne növekedjen Magyarországon a nemzetközi befolyás hatása. Nos, ebből a szempontból értékelve a kitiltási botránynak is vannak különféle nézőpontjai, és nagyon rossznak tartom, hogyha valaki - mint például Gyuresány Ferenc, aki most nincs itt, talán megint külföldön van - külföldre viszi a problémákat, és külföldön próbálja a hazai szennyest kitergetni. *(Dr. Rétvári Bence: Kinek hiányzik?)* Ilyet a Jobbik soha nem tenne. Ezt mi úgy hívjuk, hogy a legalja.

Azt azért viszont lássuk be, hogy amikor a Fidesz-KDNP képviselői számon kérik Vida Ildikó ügye kapcsán, hogy ez nem korrekt, ne kiáltunk egyből bűnöst, ne prejudikáljunk, illesse meg az embert az ártatlanság vélelme, akkor önöknek igazuk van. Én mint ellenzéki pártvezető, elismerem, hogy önöknek igazuk van, illessen meg mindenkit az ártatlanság vélelme! Gondolom, önök is így gondolják. Akkor Kovács Béla esetében ez nem volt fontos? Akkor önöknek nem számított az ártatlanság vélelme, az, hogy ne kiáltunk egyből bűnöst? Kovács Béla esetében lehetett prejudikálni? Ugye, milyen fájdalmas az, amikor valódi érvek nélkül támadják az embert?! Úgyhogy az jutott eszembe az önök vergődését nézve, az a mondás, hogy Isten nem ver bottal. Önöket egy amerikai jó barátal verte meg a jóisten, hát viseljék most!

A geopolitikai konfliktus tehát zajlik Magyarországon is, ezt mi látjuk, higgyék el, mi látjuk, és eszerint alakítjuk a lépéseinket. Önöknek az a felelősségük, hogy ne gyűrűzzön be még inkább Magyarországra az, ami egyre inkább begyűrűzni látszik. Ezt hogy tudjuk megakadályozni? Úgy, hogyha önök végre tisztázzák magukat a korrupció vádjára alól. Ne dobják föl ezt a magas labdát! Már régen tisztázni kellett volna, hogy van-e korrupció a kormányban

vagy nincs korrupció. Ez volna a feladat! Mert mindaddig, amíg ezt nem teszik meg, valójában lehetővé teszik azt, hogy Magyarország belpolitikai küzdelmeibe nemzetközi háttérerők avatkozzanak be.

Tudom én, hogy nehéz kérdés ez, hiszen dilemma előtt állnak. Magyarország válaszut előtt áll és a kormány is. Hiszen ha ragaszkodnak ahhoz, hogy nem volt korrupció, igyekeznek ezt titkolni, akkor lehet, hogy belerokkannak a geopolitikai játszmaiba. Ha föltárják a korrupciót, akkor lehet, hogy a népharag fogja önöket elüldözni, de hát ilyen ez a politika.

Szeretném önöknek elmondani, hogy ezt a levest önök főzték, önök tették bele a hozzávalókat, önöknek is kell kiinniuk az utolsó cseppig, még akkor is, ha a levesbe más is belekerült. Köszönöm a figyelmet, jó étvágyat hozzá! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vona frakcióvezető úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Elnök Úr! Mindenekelőtt az ózdi és a recski választások eredményét ismertette, amelyet tegnap este mindenki figyelemmel kísérhetett. Természetesen gratulálok a megválasztott polgármestereknek, és gratulálok a Jobbiknak, hogy megtalálta az MSZP rasszista szavazóit *(Felzúdulás, közbeszólások és derűltség a Jobbik padsoraiban.)*, sikerült megfordítaniuk a választókat és maguk felé irányítani a szavazatukat.

Az ózdi választási eredményből teljesen világos, hogy miközben a Fidesz polgármesterjelöltje növelte a támogatottságát, emellett az MSZP 3 százalékot kapott, miközben a Jobbik valóban 65 százalékos támogatottságot élvezett. Az MSZP jelöltje egyébként a korábbi fordulóban, négy héttel ezelőtt több mint 20 százalékos eredményt ért el. Ezért állítom azt, hogy gratulálok önöknek, hogy rátaláltak azokra a rasszista MSZP-s szavazókra, akiket régóta keres egyébként az MSZP. *(Sneider Tamás közbeszól.)*

A NAV elnökével kapcsolatban azt állította frakcióvezető úr, hogy a NAV elnökének le kell mondania, és nem is ez a kérdés, hogy mikor kell lemondania. Azt hittem, azt mondja, az a kérdés, hogy miért kell lemondania. Mert egy ország várja azt a magyarázatot, vajon milyen bünt követett el az Egyesült Államok szerint a nemzeti adóhatóság elnöke.

Úgy gondolom, hogy ezt joggal - minden magyar állampolgár nevében - várhatjuk, hogy az, aki állít valamit, az, aki megfogalmaz vádat, tárja elénk a bizonyítékokat, a teljes nyilvánosság elé, a teljes magyar nyilvánosság elé tárja a bizonyítékokat.

(13.10)

Szeretném felhívni arra, képviselő úr, frakcióvezető úr, a figyelmét, hogy önök is egyetértenek velünk abban, hogy Budapest nem Guantánamo, ahol

először ítéletet hirdetnek, és utána tárgyalást tartanak. Fordítsuk meg, és állítsuk helyre a jogállami eljárást! Először vádat kell valaki ellen megfogalmazni, a vádat ki kell vizsgálni, ez esetben, ha van megalapozott vád, arról tárgyalást kell tartani, és a tárgyalás alapján lehet ítéletet hozni. Ez a magyar jogállam rendje; remélem, hogy más országok is tiszteletben tartják a magyar jogállamot.

Azt mondja, hogy Kovács Béla esetén őt miért nem illeti meg az ártatlanság véelme. Kérem, idézze föl, hogy Kovács Béla ellen a magyar vádhatóság, a magyar legfőbb ügyész akar vádat emelni az általuk lefolytatott nyomozás alapján. Tehát pontosan az a jogállami eljárás megtörtént Kovács Béla esetén, ami nem történik meg, még ebben a pillanatban sem történt meg a NAV elnöke esetén. Kovács Béla esetén tehát a magyar legfőbb ügyész nyomozás alapján kíván vádat emelni, ezért fordult a mentelmi joggal rendelkező Európai Parlamenthez, az Európai Parlament pedig dönteni fog, és természetesen utána egy szabályos büntetőeljárásban tisztázhatja magát Kovács Béla és bárki Magyarországon, bárkit megvéd a jogállam.

A korrupció vádja alól a kormánynak tisztáznia kell magát. Teljesen egyetértek önnel abban, hogy minden egyes korrupciós ügyet ki kell vizsgálni. Minden esetben, ha a korrupció vádja megfogalmazódik, és ezzel kapcsolatban legalább egy minimális bizonyítékot, de legalább valakit, aki bejelentést tesz a korrupció vádja ügyében, meg kell vizsgálni ezeket a bejelentéseket. Magyarországon 2014. január 1-je óta egy nagyon erős bejelentővédelmi törvényt fogadott el az Országgyűlés, '14. január 1-jétől mind az állami hivataloknak, mind pedig az alapvető jogok biztosának anonim módon van joga arra, hogy begyűjtse ezeket a panaszokat, és utána kivizsgálják ezeket a panaszokat, tehát a bejelentővédelem Magyarországon teljes egészében biztosított. Valószínű, hogy még külföldi diplomaták bejelentését is ilyen rigorózan kezelné a magyar eljárás.

Úgyhogy bátran! Várjuk azokat a bátor bejelentéseket, bejelentéstevőket, akik korrupció gyanúját akarják megfogalmazni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hiller István, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „A jövőről és a tudásról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az oktatás ügyéről és a tudáshoz való hozzáférésekről kívánok beszélni. Mielőtt azonban ezt megteszem, azokat a mondatokat, amelyeket államtitkár úr a szocialista szavazókkal kapcsolatban elmondott, visszautasítom. Államtitkár úr, a vereséget méltósággal kell tudni elviselni, ebben minél nagyobb gyakorlatot kívánok önnek. *(Taps az MSZP soraiban.)* Egyébként az ön szellemi

képességeihez ezek a mondatok nem illenek. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

Ami pedig az oktatásüggyel kapcsolatos, a véleményünk a következő. Mindenütt, ahol a válság idején és a válság óta hozzányúltak az oktatás rendszeréhez, mindenütt, az Európai Unión belül és az Unión kívül, a tudáshoz való hozzáférés lehetőségét bővítették. Egyetlenegy olyan kormány van Európában, sőt a legtágabb értelemben vett Európában, amely szűkítette a tudáshoz való hozzáférés lehetőségét. Önök szégyenletes módon csökkentették a tankötelezettség korhatárát, ezzel évente 12-15 ezer magyar fiatalról, fiatal emberről vették le a kezüket. Bárhol, ahol a tankötelezettség korhatárához hozzányúltak - nem mindenhol nyúltak hozzá, de ahol hozzányúltak -, ott emelték, csak önök azok, akik ezt csökkentették.

Most egy hasonló lépésre készülnek akkor, amikor a gimnáziumi férőhelyek szűkítésén törik a fejüket, akkor, amikor profiltisztításnak mondják azt, hogy Magyarországon kevesebb fiatal akarnak a gimnáziumokba, és igazából nem a gimnáziumokat akarják csökkenteni, a gimnáziumok férőhelyét, hanem azt akarják, hogy kevesebb egyetemista legyen. Nyilván, hogyha kevesebb az egyetemista, kevesebb a kritikus, és úgy gondolják, hogy kevesebb embert fognak látni akkor majd hétvégenként a József nádor téren. Föl kell világosítsam önöket, hogy ez nem így megy.

Mindannyian érdekeltek vagyunk egy jó szakképzési rendszer kialakításában, de önök, akik azt gondolják, hogy egy másik oktatási szektor elsilányításával és a lehetőségek szűkítésével kell bővíteni egy másik területhez, a szakképzéshez való hozzáférést, az teljesen elhibázott és rossz. Egyáltalán nem is lehet érteni, hogy hogyan jut eszükbe az, hogy például az alapítványi iskolák esetében a költségvetési támogatást a pedagógusok esetében 75 százalékra csökkentik, majd néhány nap múlva bejelentik, hogy mégse csökkentik, és óriási győzelemként könyvelik el, hogy mínusz 5-ről sikerült visszatérni a nullára. Ez, kérem, nem győzelem, hanem egy ostobaság beismerése, amely éppen a szakmai szervezetek és az ellenzéki erők követelésére adott megfelelő válasz.

Nem tudom, hogy elég világos-e, de sikerült egy olyan tanrendet összeállítani, amelynek következményeként abban az évben, amelynek a költségvetési tervezetéről most tárgyalunk, a gimnáziumok utolsó két évfolyamán önök, a 11. és a 12. osztályban megszüntetik az informatikaoktatást. Mondom még egyszer, mert nem kell hogy mindenki oktatással foglalkozzon - de nyilván mindannyiuknak vannak gyermekeik, unokáik, ismerőseik -, egy olyan rendszert állítanak elő a globalizáció időszakában, az informatikai forradalom korszakában, hogy magyar fiatal emberek, fiúk és lányok, 17-18 évesek, gimnazisták nem fognak tanulni informatikát, mert nem tudták beilleszteni ezt önök a tanrendbe, és 2015-től kezdődően ezt nevezik önök modern oktatásnak. Mint hogyha nem látnák, hogy egy olyan nemzedékkel

állnak immáron egy az egyben szemben, és ennek megnyilvánulásai a tereken és az utcákon, nemcsak a fővárosban, hanem a vidéki városokban is látható, akik teljesen más gondolkodásmóddal rendelkeznek. Nem hajlandók önöknek behódolni, nem hajlandók az önök elveit elfogadni, nem hajlandók az oktatásügyben, az egyetemi kérdésekben is vallott ostoba és avított gondolataikat megvalósítva elfogadni, ehelyett a tiltakozást választják; és egyébként sajnálattal kell mondjam, hogy egyre többen közülük az intézkedéseik miatt úgy gondolják, hogy külföldön fognak úgy tanulni, hogy bár visszavárnánk őket, nem biztos, hogy visszajönnek.

Ez immáron nem oktatáspolitikai, hanem egy elhibázott társadalompolitika, az önök bűne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

(13.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön valótlán vádakkal illette ezt a kormányt, tisztelt képviselő úr, és amikor ezeket a szavakat elmondta, akkor nyilván elfeledkezett arról, hogy amikor a szocialisták voltak kormányon, akkor valahogy nem sikerült önöknek azt a célt elérni, hogy minél több fiatalhoz vigyék el a tudást, hogy minél több fiatalnak legyen lehetősége bekerülni a köznevelés rendszerébe és a legmodernebb tudományokat elsajátítani. Hiszen hogy beszélhet ön és hogy beszélhet bármelyik szocialista politikus a tudáshoz való hozzáférés könnyítéséről akkor, amikor önök iskolabezárásokat hajtottak végre, az önök kormánya volt vidéken az iskolabezárások kormánya, mi pedig ezeknek az iskoláknak egy részét újranyitottuk, pontosan azért, hogy mindenkinek legyen lehetősége helyben tanulni, helyben továbbtanulni.

Ami a felsőfokú oktatás területét jelenti: azért gondoljon vissza, tisztelt képviselő úr, ha egy átlag magyart megkérdezzük arról, hogy mi jut eszébe a nyolcéves szocialista-szabad demokrata felsőoktatáspolitikáról, valószínűleg az egyik leggyakoribb, hogy a tandíj bevezetésének a kísérletét fogják említeni. Amikor önök azt mondták, látják, hogy a felsőoktatásra egyre többet költeni, de önök nem hajlandók a közösségi forrásból, a költségvetésből erre többet költeni, hanem fedezzék a szülők a saját adózott jövedelmükből, amiből befizették az adóforintokat a köznevelés fenntartására, a másik részét pedig, ami náluk marad, fizessék be a gyermekük tandíjára, és csak egy elsőpró erejű népszavazás tudta önöket megakadályozni abban, hogy ne vezessék be mindenkinek a tandíjat a felsőoktatásban. Ha valami elrettentette volna a fiatalokat attól, hogy jelentkez-

zenek a felsőfokú képzésre, az pontosan ez lett volna, ha mindenkinek tandíjat kell fizetni, aki bekerül a felsőoktatás rendszerébe. Ez valóban szűkítette volna a továbbtanulás lehetőségeit, ez valóban csökkentette volna a tudás megszerzésének lehetőségét, elsősorban a szegényebb sorsú gyermekeknél, hiszen akinek a szülei jobban keresnek, azok nyilván megengedhették volna maguknak könnyebben a tandíjat, de a szegény sorsú gyermekektől önök elvették volna.

Az pedig, hogy mire költötték önök az oktatási fejlesztésre fordítható összegeket, és milyen stílusban, milyen hasznossággal költötték, szerintem ha azt mondom, hogy kakaóbiztos számítógépek, mindenki tudja, hogy mire gondolok. Ez volt az önök által rendszeresített nagyon modern és mindenkinek a hozzáférését segítő program, hogy valamit akár a többszöröséért is megvettek csak azért, hogy egy ilyen jelzőt hozzátehesse. Állítsa szembe, tisztelt képviselő úr, ezt mondjuk, a tankönyvek ingyenessé tételével, hogy a családok válláról az ideai évben mennyi terhet vettünk le. Félmilliárd forinttal kevesebbet fizettek ők, a központi költségvetésből pedig 1 milliárd forintnyi költséget takarítottunk meg. Most két évfolyamon jövőre már a harmadikosoknak is, és szépen felfutó rendszerben egyre több helyen fognak ingyen hozzájutni a tankönyvhöz ezek a diákok. Így tehát minden család számára sokkal inkább fenntartható az a gazdálkodás, hogyha a gyermekük iskolába jár.

De nem csak ezt mondhatjuk. Nézzünk egy másik példát, mondjuk, a diákhitel kamatát; ez nagyon jól összehasonlítható az önök idejében és a mi időnkben. Jóval magasabbra emelkedett az önök idejében a diákhitel kamata. Az pedig, hogyha valaki nem éri el azt a pontszámot, amivel állami ösztöndíjas hallgatóként tudna tevékenykedni, akkor is van lehetősége 2 százalékos kamatfizetés mellett a diákhitel2 rendszerébe lépni. Önök miért nem vezették be a diákhitel2-t? Önök miért nem akartak ilyen kedvezményeket tenni a diákoknak? Miért van az, hogy a diákhitel1 és a diákhitel2 is a Fidesz-KDNP-kormányzat alatt született meg és nem az MSZP-kormányzat alatt? Miért van az, hogy a tankönyvek területén önök privatizáltak, mi pedig ingyenessé tettük a tankönyveket, és ezzel tudtuk mindenki számára könnyebbé tenni az iskolázattal járó terheket?

És ha a költségvetés számait nézi, tisztelt képviselő úr, azt látja, hogy az ideai költségvetésben jóval több összeg szerepel az oktatás-nevelés területére. A teljes köznevelésre az ideai 655 milliárd helyett jövőre 711 milliárd forint szerepel a költségvetésben. Szerintem erre a mai napon még többször vissza fogunk térni. Mert mi azt mondjuk, hogy ha valamire áldozni kell a költségvetési forrásokból, akkor erre a területre kell áldozni. Többet kell áldozni, sokkal többet, mert mivel az önök idején elmaradtak az állami forintok például a felsőoktatásból, ezért most kell kiváltani azokat a PPP-konstrukciókat és más fejlesztéseket, amelyeket az önök forrásainak elmaradása

miatt hoztak létre a felsőoktatásban, és így finanszírozták egyfajta burkolt hitelviszonyból az egyetemek további működését.

Az, hogy mi mertük meglépni a felsőoktatás belső képzési területén, hogy a mérnökképzés, a természettudományi képzés, az informatikai képzés most már jóval nagyobb arányú, ezzel is azt bizonyítjuk, hogy igyekszünk mindenki számára olyan diplomát létrehozni, amellyel utána el tud helyezkedni. Mi, tisztelt képviselő úr, azt szeretnénk, ha Magyarországon mindenkinek olyan képzettsége lenne, amivel munkát tud magának szerezni, lehet ez felsőfokú képzettség, de lehet középfokú is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Harrach Péter: „Évfordulók” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy néha nemcsak vitát kiváltó politikai kérdésekről, hanem a naptárt elővéve azokról az eseményekről is kell szólnunk, amelyek egy-egy naphoz kötődnek. Tegnap én is ezt tettem, mint ahogy ezt tette az a nemzetközi közösség is, amely Berlinben a berlini fal leomlására emlékezett. Valóban, november 9-én ez az esemény volt talán a legfontosabb. De én találtam egy másikat is. Annyi közös van bennük, hogy az egyik a kommunista rendszer brutalitásáról, a másik pedig a rendszer bukásának szimbolikus eseményéről szól.

Hadd idézzük fel a történeteket! 1989. november 9-én az NDK Kommunista Pártja már nem tudott ellenállni a nagy nyomásnak, és hozott egy határozatot, amely a fal megnyitásáról szólt. Természetesen ők akkor nem gondoltak még a fal lebontására. Úgy is mondhatnánk, hogy legalábbis politikai értelemben omlott le ezen a napon a fal.

Az előzmények fontosak számunkra, hiszen annak magyar vonatkozásai is vannak. 1989. szeptember 11-én Magyarország megnyitotta határait az NDK polgárai előtt. Hogy kinek a politikai érdeme ez, abba a vitába én nem kívánok beleszólni, viszont egy civil szervezet, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, és egy egyházi személy, Kozma Imre elévülhetetlen érdeme a menekültek ezreinek a befogadása és ellátása. Ezek az események - a fal lebontása, illetve a magyar határ megnyitása - jelei voltak a kommunista rendszer bukásának és a Szovjetunió összeomlásának. Ebben nemcsak a rendszer életképtelensége és embertelensége, de kiváló politikai személyek is szerepet játszottak. Gondoljunk csak Lech Wałęsára, Reagan elnökre és persze II. János Pál pápára is. És aki az idők szavát felfogta, ne hagyjuk ki Gorbacsovot sem.

S ha már II. János Pált említettem, akkor hozzá fűződik az a másik esemény, amelyik szintén 9-én történt, Apor Vilmos boldoggá avatása. Vagyis olyan

példaképként állította a mártír győri püspököt elénk, ami nemcsak nekünk, de az egész világnak fontos. Ez valóban a kommunista rendszer brutalitását mutatja. Ismerjük a történetet, amikor a szovjet katonák, akik között voltak persze rendes emberek is, de azért szép számmal akadtak olyanok, akik raboltak, loptak és nőket erőszakoltak meg, és ezek ellen nyújtott védelmet a győri asszonyoknak, és akkor egy szovjet katona egy sorozattal próbálta félreállítani őt az útból, és ebbe belehalt a mártír püspök. Tehát olyan események kapcsolódnak össze ebben a napban, amelyek a kommunizmus jellegét mutatják, illetve befejezésének, bukásának a szimbolikus eseményeit.

És persze a hírek között azért így a végén hadd említsem meg, mert szintén nemzetközi vonatkozása van annak az interjúknak, amit érdemes megemlékeznünk. A magyar és a bajor miniszterelnök közös interjújáról van szó, amely a Die Weltben jelent meg. Ez a hagyományos magyar-bajor kapcsolatra épül. A közös vélemény az Unióról, a demokráciáról, az európai értékekről azért is fontos számunkra, mert érzékelteti azt, hogy Magyarország törekvései és reményeink szerint lassan az elfogadottsága is erősödik és növekszik.

Ez a nap tehát nem csupán egy olyan esemény emléknapja, amelyik a kommunizmus végét jelentette, hanem azoknak az értékeknek a megjelenítése is, amelyek ezt a véget elősegítették és ma is sajátjai a magyar törekvésnek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ennek a 25 éves emléknaphoz, november 9-ének egy nagyon pozitív üzenete, hogy egyetlen fal sem maradhat örökké állva, amelyik elválaszt népeket, szabad népeket és rab nemzeteket egymástól. Előbb-utóbb minden nép, minden nemzet ledönti ezeket a falakat, amelyek a szabadságának korlátjaként emelkedtek föl, és előbb-utóbb a szabadság, még ha 40 vagy 45 évet is kell várni, de beköszönt mindenhová.

Ahogy ön mondta, nagyon bátor emberek kiállására volt szükség, és ez nem volt egyáltalán természetes. Nagy szerencséje szerintem Magyarországnak is és a keleti német tartományokban élőknek is, hogy volt egy olyan amerikai elnök, mint Ronald Reagan, volt egy olyan pápa, mint II. János Pál, és volt egy olyan brit miniszterelnök, mint Margaret Thatcher. Ha ők hárman nincsenek egyszerre ennek a három, geopolitikailag fontos hatalomnak az élén, akkor nagyon valószínű, hogy még évekig kihúzta volna a Szovjetunió és a kommunista rendszer, és nem sza-

badult volna föl Közép-Európának ez a része 1989-90-ben a szovjet megszállás és a kommunista diktatúra alól. Hiszen, ha megnézzük akár Reagan elnököt - akinek, büszkéek lehetünk rá, most már szobra van itt nem messze a Parlament épületétől; egy pár évvel ezelőtt állította a Fidesz-KDNP-kormányzat -, ha ő nem lett volna elnök, hanem egy Jimmy Carter-féle megengedő politika folytatódott volna az USA-ban, lehetséges, sőt biztos, hogy nem sikerült volna gazdasági eszközökkel, egyetlenegy puskalövés nélkül, a hidegháborúval és a csillagháborús tervvel térdre kényszeríteni a Szovjetuniót. Ha Margaret Thatcher makacssága az Európai Unión belül nem lett volna szövetségese Ronald Reagannek ezen a téren, akkor talán Európában kevésbé sikerült volna az itteni nyugat-európai hatalmakat is a Szovjetunió térdre kényszerítésére rávenni. És II. János Pálnak már a megválasztása is egyfajta üzenet volt, hiszen ő az, aki testközelből tapasztalhatta, hogy milyen elnyomás van Közép-Európában, Kelet-Európában, az emberek vallásszabadságát, tulajdonhoz való jogait, a sajtószabadságot, gyülekezési szabadságot, egyesülési szabadságot miként korlátozzák vagy szüntetik is meg Kelet-Európában.

Az, hogy ez a három ember egyszerre lehetett a világ három fontos pozíciójában, megteremtette a németeknek is, a magyaroknak is a teljes szabadság lehetőségét. És ahogy frakcióvezető úr is említette, kellett ehhez más országokból is: Lech Wałęsa Lengyelországból, Václav Havel Csehországból, Antall József vagy Orbán Viktor Magyarországról, aki itt merte követelni a szabadságot, itt merte követelni a szovjet csapatok kivonását, és ezzel megteremtette az alapját is a Nyugat-Európából jövő szabadság közép-európai megvalósulásának. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

És hozzátenném azt, hogy abban a pillanatban, amikor a szovjet katonák elhagyták Magyarországot, abban a pillanatban Magyarországon szabadság lehetett. Ha a XX. század történelmét végignézzük, mindig akkor alakult ki elnyomás, akkor alakult ki diktatúra, akkor alakult ki nagyfokú jogfosztás Magyarországon, amikor idegen csapatok állomásoztak az ország területén. A magyar nemzet egy szabadságszerető nép, ez 1956-ban is megnyilvánult, éppen ezért csak külföldi csapatok révén alakíthatott itt ki bárki bármiféle diktatórikus berendezkedést Magyarországon. Mi, magyarok nem túrtuk el a XX. században az elnyomást semmilyen mértékben sem, inkább fellázdattunk ellene.

1956 szerepe azért is volt fontos, hiszen azelőtt sokan Nyugat-Európában még úgy gondolták, hogy a kommunizmus egyfajta kellemes, egyenlőségre épülő társadalom, és az '56-os forradalom híre, az '56 után kitántorgó több százezer magyar, aki elmondta a valós helyzetet Nyugat-Európában és Észak-Amerikában, ők tudtak beszámolni arról, hogy valójában milyen elnyomás van Magyarországon, valójában milyen elnyomás van a közép-európai térségben, és ez semmiképpen nem nevezhető elfogadhatónak,

hanem ez egy rendkívül súlyos diktatúra, nem pedig egy kellemes egyenlőségi helyzet a kommunizmus leple alatt.

Nekünk, közép-európai országoknak egy német fellebontás, aminek az előképe volt nyilván az augusztus végi áttörés a vasfüggönyön, az osztrák-magyar határon, ugyanúgy a keletnémetek részéről, mutatja, hogy sorsközösségben vagyunk mi, közép-európai országok. Mutatja, hogy ha mi egymást segítjük, mint ahogy Poznańban és Budapesten 1956-ban, '89-ben itt Sopron mellett és Berlinben, akkor tudunk eredményeket elérni, akkor közösen tudunk tenni a közép-európai népek szabadságáért. Ez össze van kötve mindnyájunk számára, hiszen akkor van demokrácia ezekben az országokban, ha egymás érdekéért és saját népünk szuverenitásáért ki tudunk állni. (*Kunhalmi Ágnes: Végre kimondod a nevéd?*) A szuverenitás és a szabadság a XX. században két, szorosan összekapcsolódott fogalom volt Magyarország számára.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István, az LMP képviselője: „Hogyan válhatott céllá a tudáscsökkenés?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarországon újabb lendületet vett az Orbán Viktor által vizionált, úgynevezett munkaalapú társadalom erőltetett felépítése. A Fidesz-KDNP-kormány minden olyan elemet igyekszik lenyesni az oktatási rendszerből, amely a tudásalapú társadalom és a tudásgazdaság megalapozását szolgálná. Az elmúlt négy évben rohamtempóban kezdtek neki ennek az átalakításnak. Tizenhat évre szállították le a tankötelezettségi korhatárt, lecsökkentették a szakképzési időt és minimalizálták a közismereti tárgyakat. Bevezették a múltba tekintő új nemzeti alaptantervet, államosították és véglegzetekig központosították az iskolarendszert. Több százmilliárd forintot vontak ki az oktatási rendszer működéséből, fenntartásából. És akkor még nem is beszéltünk a felsőoktatás leépítéséről és a felsőoktatás kapuinak bezárásáról.

A magyar oktatási rendszer korábban sem teljesített jól, többek között ez az oka a magyar foglalkoztatottság és gazdasági fejlődés rendkívül alacsony szintjének is. A magyar oktatás a diákok jelentős részét nem készíti fel a XXI. század kihívásaira. Mégis a kormányzat pontosan azokat az elemeket akarja eltörölni a közoktatásból, amelyek a diákok általános műveltségét és különböző készségeit, képességeit fejlesztik. Nem kellene a kiművelt emberfők. Az oktatási rendszer átalakítása a munkaalapú társadalom negatív utópiájának ágyaz meg, könnyen kicserélhető, jogaitól megfosztott dolgozókat akar.

Ez a valódi keleti nyitás politikája: a keleti országok alacsony hozzáadott értéket teremtő, olcsó

munkaerejével akarunk versenyezni. Oda akarunk eljutni, ahonnan India vagy Kína indult, holott már ők is egyre inkább a tudásba fektetnek be. Idevezet a gimnáziumi férőhelyek megfeleztésének terve is, amire az utóbbi időben annyi utalást hallottunk Orbán Viktortól és Parragh László oktatási árnyminisztertertől is. Gimnazisták helyett szakmunkásokat akar látni a Fidesz vezetője. Csak azt nem veszi figyelembe, hogy hiába a duális képzés, hiába a szakma megszerzése, a XXI. század már nem úgy működik, mint a rendszerváltás előtt, amikor a miniszterelnök iskolába járt.

Az LMP egy globalizációkritikus párt, de látni kell, hogy a világ rohamtempóban változik, és erre a változásra a fiatalokat is fel kell készíteni. Lehet, hogy a Fidesz víziójában Magyarország örökre az olcsó munkaerőt foglalkoztató multinacionális vállalatokra és az összeszerelő üzemekre alapozza gazdaságát, de ez nem lesz mindig így. Nem elég szakmát adni a fiatalok kezébe, képessé kell tenni őket arra is, hogy bármikor átképezhessék magukat, ha akarnak, továbbtanulhassanak. Meg kell nekik tanítani legalább egy idegen nyelvet. A közismereti tárgyaktól megfosztott, multikra alapozó szakképzésben erre semmi esély nincs.

A gimnáziumi férőhelyek csökkentése egyértelműen szűkíti a felsőoktatásba kerülés lehetőségeit is. A hallgatói tüntetések miatt megijedtek a felsőoktatás közvetlen leépítésétől, ezért, úgy látszik, más eszközökhöz nyúltak. A kevesebb gimnazista azt jelenti, hogy valóban csak a szűk elit számára nyílik meg a lehetőség a továbbtanulásra. Magyarország vezetői azt akarják, hogy legyen kevesebb gimnazista, miközben Orbán Viktortól kezdve Parragh Lászlóig bezárólag mindenki gimnáziumba és egyetemre járt, sőt akár doktori címet is szerzett. A szocializmusban ez csak kevesek kiváltsága lehetett, de azt akarják, hogy a jövőben visszatérjen ez az állapot. Ma Magyarország vezetői azt üzenik, hogy legyen több kétkezi munkás, miközben a milliós tandíjakkal külföldi elit magániskolákban tanuló gyermekeiket látogatják meg.

A munkalapú társadalom víziójában nem illenek az alapítványi iskolák sem.

(13.40)

Lehet, hogy most visszavonták az alapítványi iskolák bezárásával egyenértékű javaslatot, de továbbra sem tudjuk, mi lesz velük a jövőben. A köznevelési államtitkárság tárgyalási kezdeményezése - idézem - az alapítványi iskolák jövőbeli szerepéről a magyar köznevelési rendszerben eléggé fenyegetően hangzik. Az alapítványi iskolák pontosan tudják a szerepüket, csak hagyják őket békén. Lehet, hogy most kivételesen visszakozott a kormány, és megkíméli az alapítványi iskolákat, de ettől még az oktatáspolitikai totálisan elhibázott iránya nem javul.

A Lehet Más a Politika minden ellenzéki eszközt megragadva megpróbálja megakadályozni, de leg-

alábbis lassítani a munkaalapú társadalom felé mutató, tudáscsökkentő lépéseket. Meg szeretnénk mutatni a jövőben is, hogy van más út, igenis a tudásalapú társadalom Magyarország jövője. (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ami ellentmond a képviselő úr mondatainak, az a 2015. évi költségvetés és azok a számok, amelyeket ebbe beletervezünk, hiszen minden területen, amit ön kritikával illetett, a következő évi költségvetés többet fog költeni, mint az előző évi tette. (*Kunhalmi Ágnes: Mire?*)

Nézzük például a teljes köznevelés értékét: itt egy korábbi 665 milliárd forintos tétel helyett 711 milliárd forint szerepel. Ön azt mondja, hogy a középfokú oktatásban visszalépést kíván tenni a kormányzat; az eddigi 196 milliárd forint helyett 209 milliárd forintot költ a jövő évi költségvetésben Magyarország a középfokú oktatás területére. Ami a felsőfokú oktatást jelenti, és ami cáfolja egyértelműen az ön által mondottakat: az eddigi összeghez képest 7 milliárd forinttal több jut erre a jövőben, 143 milliárd forint szerepel a költségvetésben. Minden téren tehát forrásemelkedés látható.

Ön a high-tech részre kérdezett rá leginkább, a fejlődő kutatásokra, az innováció fontosságára hívta fel a figyelmet a napirend előtti felszólalásában. Hát hadd hívjam fel az ön figyelmét egy új sorra a költségvetésben: a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatalra, ahol mind EU-s forrásokból 100 milliárd forint nagyságrendű összeg, nemzeti forrásokból is 70-80 milliárd forint nagyságrendű összeg lesz, és amit Pálkás elnök úr, egy ön által is, azt hiszem, vitathatatlanul nemzetközi tekintélynek tartott tudós ember fog vezetni, ő fog ennek az elköltsége fölött őrködni és helyes irányt szabni neki.

Tehát minden szinten a köznevelés rendszerében, általános iskolai szinten, középfokú szinten és a felsőoktatás területén is sokkal többet költünk pontosan azért, hogy mindenkinek a tudása sokkal inkább bővüljön. De ebből még vissza is lehet lépni egyet, tisztelt képviselő úr, hiszen azért hozunk létre 4 ezer új óvodai férőhelyet még ebben az évben, hiszen úgy gondoljuk, hogy sokan már hatéves korukban, amikor belépnek az iskolába az első tanítási napon az első osztályba, már akkor hátrányban vannak az osztálytársaikhoz képest. Ezért vezettük be hároméves kortól a kötelező óvodáztatást, hogy pontosan ezeket a hátrányokat már 3-4-5-6 éves korban leküzdjük, és amikor valaki odajut, hogy iskolába kerül, már ne legyen az, hogy hátrányban van képességei tekintetében, tudása, kompetenciája tekintetében a többi diákhoz képest (*Kunhalmi Ágnes: Ez*

csak szöveg!), akik esetleg tehetősebb családban, felsőfokú végzettséggel rendelkező szülők gyermekeként születtek meg. Pontosán az állam azért költ jóval többet erre a szegmensre is még az iskola előtt, hogy mindenki számára biztosított legyen a lehetőség arra, hogy az első osztályt egyenlőként kezdje a többiekkel.

Ez áll amögött is, hogy az iskolák állami fenntartásba kerültek, hiszen nem függ az önkormányzatok teljesítőképességétől a bérek kifizetése, az iskola-fenntartás költségei. És ön is nagyon jól tudja, a következő évi költségvetésben 50 milliárd forinttal több szerepel a költségvetésben a KLIK részére, mint szerepelt az előző évben; már csak azért is, mert év közben is emeltünk idén a KLIK költségvetésén, és még ahhoz hozzáteszünk a következő esztendőben, hogy az oktatásra, az iskolákra minden forint rendelkezésre álljon, amire szükségünk van.

Ehhez csatlakozik az is, hogy egyre több osztályban, most már felmenő rendszerben, ingyen adjuk a tankönyveket az iskolásoknak, mindenkinek az osztályból. Ezt szolgálta az állami tankönyvkiadó létrehozatala is, hogy tudjon az állam magas minőségű, jó tankönyveket adni mindenkinek. (*Kunhalmi Ágnes: Rossz minőségű, hulladék!*) És nyilván arra is szükség van - nem csak arra, hogy könnyen hozzáférhetőek és jó minőségűek legyenek a tankönyvek -, hogy pedagógusnak a lehető legjobb képességű diákok menjenek el (*Kunhalmi Ágnes: Kiszolgálták a gyerekeket!*), és utána, aki jó tanár, azt meg tudja tartani az iskola, a pedagóguspálya.

Ezért indítottuk el a köznevelésben a pedagógus-életpályát, ezért növeltük a pedagógusok fizetését: szeptemberben, január 1-jén egyaránt, idén szeptember 1-jén is nőtt a pedagógusok fizetése, jövő évben is nő. Nyilván, aki leadja a portfólióját, aki továbblép a saját pedagógusszakmai tevékenységében, az pedig a jövő évtől is akár 30-40 ezer forintos pluszbérral számolhat. Pontosán azért, mert ha komolyan vesszük, tisztelt képviselő úr, a pedagógusok munkáját, ha azt komolyan vesszük, hogy jó minőségben kell hogy oktassák a gyermekeinket, akkor nem a szocialista módot kell választani a 13. havi bér elvételével, hanem egy életpályát kell mutatni a pedagógusoknak, és a jobban megfizetett pedagógus-életpályával sokkal inkább jó képességű pedagógusok fogják a gyermekeket tanítani. (*Kunhalmi Ágnes: Szüntessétek meg a KLIK-et!*)

Ugyanígy fontos ez a felsőoktatás területén is. Ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, hogy nőtt a felsőoktatásba felvett hallgatók száma a tavalyihoz képest, 72 679-ről 73 973 főre, tehát itt is bővült a felsőoktatásban részt vevők lehetősége. Pontosán azért vezettük be a kancellárrendszer, hogy ezeknek a felsőoktatási képzéseknek az anyagi biztonsága minél nagyobb legyen, az egyetemeknek a gazdasági stabilitása is meglegyen. (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*)

Tehát, képviselő úr, mi a hároméves kortól a középfokú vagy a felsőfokú végzettség mindenben

sokkal nagyobb lehetőséget kínálunk ma egy fiatalnak (*Az elnök ismét csenget.*), mint amilyen lehetősége lett volna öt évvel ezelőtt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból. - Kunhalmi Ágnes: Mindenben szűkítették a lehetőségeket!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz frakcióvezetője, Rogán Antal képviselő úr: „A bankok elszámoltatása és a devizahitelek forintosítása” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Vannak valóban ma a magyar közéletben fontos, a magyar családokat is érdeklő ügyek, ilyen például a bankok elszámoltatása, illetve a devizahitelek forintosítása, és van a magyar közéletben olyan ügy, az amerikai kitiltások ügye, ami talán kevésbé érdekli a magyar családokat, viszont - úgy tűnik - annál inkább érdekli a közvéleményt formáló újságírókat. Tekintettel arra, hogy ebben az ügyben ma délelőtt érdemben új esemény történt, engedje meg a tisztelt Országgyűlés, hogy először erről szóljak önök előtt.

Ma délelőtt, reggel 10 órakor - mint azt a sajtóból már tudhatjuk - a NAV elnöke, Vida Ildikó kamarák kíséretében felkereste az amerikai nagykövetséget, találkoztát kért az amerikai ügyvivőtől és annak munkatársaitól. Korrupcióval vádolják, azt kérte, hogy ismertessék vele, milyen alapon teszik mindezt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Közel egy órán keresztül volt alkalma beszélni az amerikai ügyvivővel és annak munkatársaival, és konkrétumot sem az amerikai ügyvivő, sem annak munkatársai nem tudtak mondani. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, mindezek alapján ma Goodfriend úr, az Egyesült Államok ügyvivője, a szavahihetlenség problémájába keveredett. (*Kunhalmi Ágnes: Hazudnak az amerikaiak.*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Október 21-én ugyanis Goodfriend úr, az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője, a következőket nyilatkozta egészen pontosan: „Nem az alapján döntöttünk, amit a sajtóban olvastak. Az alapján döntöttünk, hogy azt kérdeztük magunktól, kikkel kapcsolatban vannak szilárd bizonyítékok, amelyek alapján érvényesíteni lehet a törvényt.” Tisztelt képviselőtársaim, ezt követően azt láthattuk, hogy ezeket a bizonyos szilárd konkrétumokat és bizonyítékokat nem mondták el a magyar kormánynak, nem mondták el a magyar közvéleménynek, nem mondták el - bár kérte - a Magyar Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának még zárt ülés keretében sem, és mindeközben mindvégig arra hivatkoztak, hogy csak az érintetteknek tudják elmondani. Nos, tisztelt képviselőtársaim, ma az érintetteknek sem sikerült ezt elmondaniuk.

Ennek alapján - mivel nem mondtak illet a közvéleménynek, nem mondtak illet a kormánynak, nem mondtak illet a parlamentnek, és nem mondtak

ilyet az érintetteknek - arra kell gondolnunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy ilyen konkrétumok valójában nincsenek. Azt gondolom, azt mindannyiunknak ki kell mondani, hogy Magyarország nem Guantánamo, itt nem lehet senkit vádolni bizonyítékok nélkül, nem lehet vádaskodni konkrétumok és bizonyítékok nélkül.

Az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője ma nem bizonyult szavahihető embernek, nem tudta tartani korábbi állításait. Azt gondolom, itt van az ideje annak, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyébként az Amerikai Egyesült Államok olyan nagykövetet küldjön Magyarországra - egy ideiglenes ügyvivő helyett -, aki tényleg kellő súllyal, kellő megalapozottsággal tudja képviselni Magyarországon az Amerikai Egyesült Államok érdekeit. (*Burányi Sándor: Azért hadat ne üzenjünk!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennyit tehát a kitiltási ügyről. A magyar családokat talán ennél sokkal jobban érdeklő kérdéskör a bankok elszámoltatása és a devizahitelek forintosítása.

Az elmúlt hónapokban, a Kúria döntését követően a Magyar Országgyűlés - azt hiszem, nyugodtan mondhatom - történelmi súlyú döntéseket hozott abban a tekintetben, hogy az egész magyar bankrendszert elszámoltatjuk, elszámoltatjuk minden egyes, magánszemélyek által felvetett hitel vonatkozásában közel tíz évre visszamenőleg: 1000 milliárd forintot fognak visszakapni 2015-ben magyar magánszemélyek a lakáshitelek után, az autóhitelek után, a fogyasztási hitelek után, deviza- és forint hitelek után.

(13.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek köszönhetően 2015-ben egy átlagos devizahitelesnek a kamata és törlesztőrésze 30 százalékkal fog csökkenni.

A Magyar Országgyűlés elé kerülhet a jövő héten egy olyan törvény, amelyik kimondja azt, hogy ezeket a 30 százalékkal csökkent törlesztőrészeket és kamatokat hosszú távra is garantálni tudjuk. Garantáljuk azzal, hogy a fair bankokról szóló törvény keretében évekre meg fogjuk tiltani a kamatok emelését, a költségek emelését és a díjak emelését. És garantáljuk azzal, hogy mivel 2016. január 1-jétől nem lesz devizahitel, a devizahitelek forintosításra kerülnek, ezért az árfolyamkockázat is megszűnik. Így tehát 2016. január 1-jétől azok az emberek, akik ma devizahitelt fizetnek, 30 százalékkal alacsonyabb kamattal és törlesztőrészlettel, megszűnő árfolyamkockázattal, stabil kamatú forint hitellel kalkulálhatnak.

Fontos döntés ez, kérjük tehát a kormányt, hogy ezt a törvényjavaslatot minél hamarabb nyújtsa be az Országgyűlés elé, az Országgyűlést pedig arra, hogy a lehető legnagyobb sürgősséggel, minél hamarabb vitassa meg és fogadja el.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Ha megengedi, én inkább csak azzal a kérdéssel foglalkoznék, ami a magyar családokat érinti, a magyar emberek százazreit, több mint egymillió embert, hiszen több mint tíz éve lényegében Magyarországnak ez az egyik legsúlyosabb társadalmi problémája.

Egy kicsit menjünk vissza a történelemben! Ne feledjük, hogy hogyan is keletkezett ez, hiszen 2004-től lényegében a Gyurcsány-Bajnai-kormány okozta ezt a problémát a magyar családoknak, amikor megszüntette a kedvezményes lakáshitelezést, amit még a Fidesz-kormány vezetett be, és helyette engedte, hogy családok százazrei adósodjanak el devizában, devizahitelt fölvéve. A devizahitelezés aránya e két szocialista kormányzás ideje alatt mintegy 140-szeresére növekedett.

2010-ben, a kormányváltáskor az Orbán-kormány első lépése volt, hogy megállítsa az embereknek a devizában történő eladósodását, és felismerve a súlyos társadalmi problémát, megpróbált az embereken segíteni többféle döntéssel, többféle intézkedéssel, a végtörlesztés intézményével, az árfolyamgátba való belépés megteremtésével.

Most érkezett egy újabb pillanat, amikor lezárjuk a devizahitelek dolgát, hiszen 2016-ban Magyarországon, ha az egyén is úgy akarja, akkor megszűnik a devizahitel mint hitelezési forma, mint hitelforma. Nagyon fontos, hogy a forintosítás megtörténjen, ez össz-nemzetgazdasági érdek. Nemzetgazdasági érdek fogyasztói szempontból, hogy a kevesebb hiteltörlesztés miatt felszabaduló forrásokat az emberek fogyasztásra költsek, és ezzel is serkentsék a gazdasági növekedést. De nagyon fontos, hogy csökkenjen a magyar gazdaság devizakitettsége, hiszen ez is feltétele annak, hogy a foglalkoztatást növelni tudjuk. És nagyon fontos egy új, egy fair bankrendszer létrejötte, hiszen azzal, hogy ha a bankoknál megszűnik ez a fajta kötelezettség devizában, akkor egy új hitelezési elméletet, egy új hitelezési gyakorlatot alakíthatnak ki Magyarországon, igazából visszatérhetünk a régi, normális kerékvágásba. De a legfontosabb, a forintosítás intézménye mégiscsak az ügyfél érdeke, hiszen azok az eredmények, amelyeket most elértünk így vagy úgy a végtörlesztéssel, az árfolyamgáttal, illetve az elszámolással, ami a jogerős bírósági pereket lezáróan érinteni fogja majd az ügyfeleket, ezeknek az eredményeknek a megvédése nagyon fontos azzal, hogy a hitelük ne devizában álljon fenn továbbra is és jelentős kockázatot jelentve az árfolyamváltozás. Ezért nagyon fontos az, hogy áttérjünk a forinthelekre. Ehhez természetesen törvény kell. Ez a törvény a fair bankokról szóló törvénnyel együtt fog az Országgyűlés elé kerülni.

Ezzel kapcsolatban el kell mondani, hogy a Kúriának van egy nagyon fontos döntése, amikor ki-

mondja, hogy e szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsonnél kedvezőbb kamatmérték mellett, devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait, a forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig csökkenését eredményezi. Tehát a Kúria döntése egyértelműen kimondja, hogy a hitelt felvevőnek kell az árfolyamrész kockázatát viselnie. Ezért a forintosítás a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Bankszövetség megállapodása alapján piaci értéken, illetve annak átlagértéke alapján fog megtörténni, attól függően, hogy az ügyfélnek melyik lesz a kedvezőbb. Ez Magyarország hosszú távú gazdasági érdekeit, az ország pénzügyi likviditási egyensúlyának fenntartását kell hogy szolgálja.

Tehát összességében azok a gazdasági előnyök, amelyek a devizahitelesekért érték, nem lehetnek kedvezőbbek azokénál, akik forintban adósodtak el Magyarországon, és az eddig meglévő előnyöket, amit a törvényben biztosítottunk, azt a forintosítással lehet továbbra is fenntartani.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Velez Árpád, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szászfalvi László, KDNP; Sallai R. Benedek, LMP; Varga László, MSZP; Volner János, Jobbik; Németh Szilárd István, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr új **államtitkár kinevezéséről szóló átiratát** megküldte az Országgyűlésnek. Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján 2014. november 1-jei hatállyal Giró-Szász Andrást a Miniszterelnökség államtitkárává kineveztem. Budapest, 2014. október 31. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében eredményes munkát és sok sikert kívánjak államtitkár úr munkájához.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről, a vezérszónoki felszólalásokról az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Az ülést megelőzően a Házbizottság tanácskozott, ahol nem született egyetértés a T/1929. számú törvényjavaslat **házzsabálytól való eltérése**nek tárgyában, ezért a javaslat elnöki jogkörben előterjesztve kerül az Országgyűlés elé. Ebben az Országgyűlés alelnöke azt kezdeményezi, hogy az egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájára már ezen az ülésen sor kerüljön, és a zárószavazás a jövő héten megtörténhessen. Az indítvány T/1929/2. számon a honlapon megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

(14.00)

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez a T/1929/2. számú indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 143 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés általános vitájára a kormány indítványának megfelelően holnap, a szavazásokat követően harmadik napirendi pontként kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő a szükséges aláírások benyújtásával azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés a T/1919. sorszámú törvényjavaslat **sürgős tárgyalásba vételéről** határozzon. A javaslat értelmében az egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájára még ezen az ülésen sor kerül.

Kérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a T/1919/4. sorszámú sürgősségi javaslatot.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő azt javasolta, hogy a törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a mai ülésnapon kerüljön sor. A kapcsolódó bizottsági bejelentések érdekében a bizottságok ma az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek. Módosító javaslat benyújtására ma az általános vita lezárásáig legyen lehetőség. A részletes vitaszakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg. A részletes vita lefolytatása érdekében a tárgyaló bizottság az Országgyűlés ülésének időtartama alatt, valamint az ülés első ülésnapján az ülésnap megnyi-

tása előtt is ülésezhessen. A Törvényalkotási bizottság pedig az előterjesztői tájékoztatás beérkezését követően, de még a házzsabály 46. § (2) bekezdésében foglalt határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró módosító javaslatokat.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A sürgős tárgyalás kezdeményezésével egyidejűleg az előterjesztő azt indítványozta, hogy a napirend a törvényjavaslat tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig ma a T/1328. sorszámú törvényjavaslat második olvasatának vitáját követően kerüljön sor.

Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem tehát önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/1919. sorszámú előterjesztést az általános vita időpontjának meghatározásával együtt.

Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 126 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztést sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Most, 14 óra 4 perckor áttérünk az interpellációk, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnökének helyetteseként eljárva a határozati házzsabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt, a 124. § (1) bekezdésével kiterjesztett jogkörömmel élve Demeter Márta képviselő asszony K/1741. sorszámú írásbeli **kérdését visszautasítottam**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor tesz javaslatot a NAV új elnökének kinevezésére?”** címmel. Tóth Bertalan képviselő urat illeti a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Vida Ildikó, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetője a múlt héten részben beismerő vallomást tett, hiszen beismerte, hogy rajta van azon a listán, akiknek a beutazását korlátozta az Egyesült Államok, beismerte azt is, hogy a NAV több tisztségviselője szerepel ezen a listán, és beismerte azt is, hogy rögtön, amikor erről

értesült, ezt a kormány illetékesének jelezte. Ezzel bebizonyosodott, hogy az elmúlt hetekben önök a szemünkbe hazudtak, és nemcsak a mi szemünkbe, hanem a magyar választópolgárok szemébe is, hiszen meghallgathattuk Varga Mihály miniszter urat arról, hogy ő semmilyen értesítést nem kapott, meghallgathattuk Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak azt a kijelentését, amely mintegy kémregénybe helyezte a szocialista frakciót, és amerikai ügynököknek aposztrófált minket azzal, hogy mi megvádolunk sok-sok köztisztviselőt. Ő is hazugságba keveredett, hiszen bebizonyosodott, hogy Vida Ildikó rajta van ezen a listán, de beszélhetnénk L. Simon László kijelentéséről, hogy a postán elkeveredett ez az értesítés.

Kik vannak ezen a listán? Engedjenek meg egy idézetet: azok, akikről hiteles információ áll rendelkezésre, hogy ezek a személyek korrupciós cselekményekben vesznek részt vagy azokból hasznot húznak. Vida Ildikó azt is beismerte, hogy 2011-2012-ben közel 1000 milliárd forint nem folyt be a költségvetésbe az áfacsalások nyomán, és büszkén jelentette be, hogy ez 2013-ban már csak 900 millió forint. Azt ezzel beismerte, hogy azok az elvonást jelentő intézkedések, amelyeket önök bevezetnek a költségvetés kapcsán a következő hetekben, amelyekről tárgyalunk, illetve az adóemelések is azért szükségesek, mert ez az adóbevétel nem folyik be. Tehát beismerte azt, hogy ez a bevétel évente közel 1000 milliárd forint, a GDP 3 százaléka, nem gyarapítja a magyar költségvetést.

Itt felmerül a kérdés, amit Varga Mihály miniszter úr feltett, hogy mi a baj Vida Ildikóval. Vida Ildikóval ez a baj: 1000 milliárd forint áfabevétel nem folyik be a költségvetésbe. Az a baj, hogy elbujdokol, külföldre utazott, és nem adott számot arról a vádról, amely az ő személyét is érintette, hanem több hét múlva az önök hazugságát bizonyítva jelentette be egy interjú során, hogy ő is érintett ebben az ügyben. Ez önmagában bizonyítja az ő alkalmatlanságát, ezért azt kérjük a miniszter úrtól, hogy kezdeményezze Vida Ildikó felmentését. Ne felejtjük el, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr az, aki jogosult kinevezni.

Kérdezem, meddig irányítják a Nemzeti Adó- és Vámhivatal korrupciós vádakkal illetett személyek, akikkel szemben más ország végrehajtható rendészeti intézkedést is elrendelt. Tényleg a pártatlan és független *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Vida Ildikóra kívánja-e bízni saját ügyének vizsgálatát? Kérdezem, mikor tesznek javaslatot arra, hogy felmentsék Vida Ildikót. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha jól értettem az interpellációt, mert

a szövegben nem egészen ez volt leírva, most már akkor nem az a baj Vida Ildikóval, hogy rajta van a kitiltottak listáján *(Közbeszólások az MSZP soraiból: De! Elég baj!)*, hanem ha jól értettem, az a baj, hogy rosszul végzi a munkáját. Ez egy másik kérdés, de akkor ezt tessenek majd mondani.

Egyébként pedig, ha megengedik, először a jogi helyzetet szeretném felvázolni az ügyben, hiszen az amerikai elnöknek 7750-es számon van egy úgynevezett proklamációja, ami rendeletnek minősül. Ennek az alkalmazásához nem szükséges bírói végzés, sem nyomozati jegyzőkönyv. Elég, ha az amerikai külügyminisztérium meggyőzőnek találja a bizonyítékokat. Maga az érintett sincs tisztában azzal, hogy személyét vizsgálat alá vetették. Nem védekezhet az általa felhozott vádak ellen, az amerikai kormány az ő álláspontjára nem kíváncsi az eljárás során. Lehet, hogy ez megfelel a hatályos törvényeknek. Én azt gondolom, hogy bizonyítékok nélkül, konkrét korrupciós vádak ismerete nélkül meghurcolni valakit Magyarországon semmiképpen nem tisztességes eljárás.

(14.10)

De a jogi helyzetet tovább vizsgálva és bonyolítva, például az ügyvivő úr, Goodfriend ügyvivő azt mondta az esetről, hogy a kitiltottak egyes ügyei kimerítik a 7750-es elnöki rendeletben foglalt szempontokat, amely alapján megtiltható olyan személyek beutazása az Egyesült Államokba, akik korrupciós ügyekben vettek részt. A vízumkorlátozásoknak semmi közük a politikához, kizárólag az érintett személyeknek, egyéni tetteknek szólnak.

Ami pedig az eljárást illeti, tehát a folyamat abszolút nem nyilvános, nem publikus, nincsenek meghallgatások, az érintettek nem kapnak értesítést, hogy korrupciós ügyben felmerült a nevük, így lényegében nem is védekezhetnek ellene, egyáltalán hozzá sem szólhatnak az ügyhöz.

Nagyon fontos dolog, hogy a döntés meghozatalához nem szükséges hivatali vizsgálati eredmény, nyomozás, bírósági döntés, elég, ha úgynevezett meggyőző erejű bizonyítéknak titulálják azt az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériumában. Roppant érdekes a helyzet, hiszen ez a döntés a magánszemélyeknek szól, fellebbezés ellene nincsen, ugyanakkor pedig ez az ember hivatalos ügyben beléphet az Egyesült Államokba, tehát Vida Ildikó hivatalos ügyben, adóügyben, az adóhatóság képviselőjében a mai napig is dolgozhat és beléphet az Egyesült Államok területére.

Úgy gondoljuk, nagyon megfontolandó dolog az, ha valakit konkrét vádak nélkül bélyegzünk meg. Én azt gondolom, hogy az MSZP kettős mércét alkalmaz ebben az ügyben. Engedjen meg egy önnel kapcsolatos történetet, hiszen ön 2009-ben Pécs önkormányzati vezetője volt, ekkor egy olyan szerződést, amiről az akkor fb-tag azt mondta, hogy ön tudott róla, a bíróság semmisnek ítélte, és jó erkölcsbe ütközőnek

mondta ki a bíróság, több százmilliós kárt okozva ezzel az adott érintett cégnek. Ön ekkor nem mondott le közéleti szerepéről, fel sem merült önben, hogy ezt megtegye.

De ugyanezt megtehetné - ha hátrafordul - a frakciótársával, Hiszékeny Dezsővel is, akit a magyar hatóságok vesztegetés büntetvének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként kihallgattak. Ön mégsem szól Hiszékeny Dezsőnek, hogy legyen szíves, mondjon le, pedig itt magyar hatóságok konkrét vádakkal illették egyébként önt is és illették Hiszékeny Dezsőt is. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Szégyen!)*

Előbb számoljanak el magukkal, és utána vádaskodjanak olyan emberrel, akit semmilyen magyar hatóság semmilyen korrupciós ügygel nem vádol! De ha igen, akkor azt most mondja el, legyen szíves! *(Taps, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Mondjon le!)* Ön óriási nagy tévedésben van, és ha megengedi, akkor egy személyes példamutatással hadd szolgáljak Vida Ildikó felé, ön felé és Varga Mihály miniszter úr felé: 2009 júniusában lemondtam az alpolgármesteri tisztségemről. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Most, most!)* Ha követik a példám, bár senki nem vádolt meg, semmilyen bírósági eljárásban nem vettem részt *(Felzúdulás, közbeszólások.)*, tehát ha ezzel példát tudok mutatni, akkor rajta, önök is tegyék ezt meg!

Itt egy korrupciómenedzsment kialakulása látható, ez az a szervezet, ez az a szerkezet, ami a szemünk előtt zajlik. Tízezrek követelik azt, hogy Vida Ildikó távozzon a posztjáról, önök pedig folytatják a porhintést, a hazudozást, a visszamutogatást. Számoljanak el azzal az ezermilliárd forinttal, ami évente nem folyik be a magyar költségvetésbe, Vida Ildikó pedig mondjon le elnöki tisztségéről! *(Felzúdulás a Fidesz soraiból.)* Ha ezt nem teszi meg, akkor kérem, Orbán Viktornál kezdeményezzék, és váltsa le a NAV-elnököt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 113 igen szavazattal, 44 ellenében, tartózkodás nélkül az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Képes-e a kormány az**

ebolavírus rohamos terjedésével járó egészségügyi krízishelyzet kezelésére?” címmel. Sneider Tamás képviselő urat, alelnök urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A 2014-es nyugat-afrikai ebolajárvány a vírus 1976-os azonosítása óta a legsúlyosabb fertőzés a megbetegedések és az áldozatok terén egyaránt. Sajnos ezúttal az ebolaláz nem állt meg Afrikában, Európában is felütötte fejét, és halálos áldozatokat követelt. A kormány az ebolavírus kapcsán könnyű szavakkal söpörte a szőnyeg alá a felelősségét a megelőző, szűrő intézkedések terén, mondván, Magyarország nincs veszélyben, így nem szükséges semmilyen óvintézkedés. Zombor Gábor egészségügyért felelős államtitkár úr ugyan elmondta, hogy az Európai Unió kiemelten kezeli a dolgot, ám a kormány mégis látszatintézkedésekkel próbálja a helyzetet kezelni. Elfogadhatatlan, hogy a betegséggel kapcsolatos stratégiánk azon alapszik, hogy mit kellene csinálnunk abban az esetben, ha az már az ajtóban kopogtat, ahelyett, hogy a probléma megelőzésére koncentrálnánk. A határok megszűnésével, az illegális bevándorlással és tranzitország státusunk miatt a vírus elterjedése valós veszélyként merül fel. Különösképp annak ismeretében, hogy egyes becslések szerint az elképesztő gyorsasággal terjedő ebolavírus eseteinek száma a jövő év elejére másfél millió főt fog kitenni.

Komoly veszélyt jelentenek a délkeleti határszakaszról érkező illegális bevándorlók is. Fertőzöttek lehetnek a Mórahalom és Ásotthalom közelében nemritkán 80-100 fős csoportokban érkezők között, hiszen a határsértők egy része sok esetben a vírus által leginkább érintett területekről származik. Ráadásul a befogadóállomásokon szabadon járkálhatnak ki-be az illegális bevándorlók.

A határőrök elméletileg fel vannak készítve az ebolavírussal fertőzött bevándorlókkal való találkozásra. De mi a helyzet, kérdem én, a határőrök figyelmét kikerülő, továbbra is bujkálva továbbmenekülő illegális bevándorlókkal? A közelünkben, Csehországban már belátták, hogy jobb félni, mint megijedni, így szűrő óvintézkedéseket vezettek be reptereiken, és több katonai kórházat is készenlétbe helyeztek az esetleges járvány megelőzése érdekében.

Összefoglalva, a kérdés az lenne: miért nem tett a kormány semmilyen hathatós intézkedést a betegséggel szemben annak érdekében, hogy megvédje a magyar lakosságot? Valamint a jövőre nézve tervezi-e azt a kormány, hogy állandó szűrést vezet be a kiemelt veszélyességi pontokon?

Várom államtitkár úr választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Értem az ön aggodalmát a magyar állampolgárok biztonsága iránt, de biztosíthatom arról, hogy Magyarországra nézve az ebolavírus továbbra is csak nagyon alacsony kockázatot jelent, szerencsére. Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal folyamatosan nyomon követi az Egészségügyi Világszervezet, a WHO és az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ által közölt jelentések alapján a járvány változásait, folyamatos kapcsolatban van az Európai Unió egészségbiztonsági bizottságával és minden nemzetközi szervvel, amellyel szükséges.

A megelőzés terén egyházi és civil szervezetek közvetítésével Magyarország az érintett térségbe például már 22 ezer pár gumikesztyűt, ezer pár gumicsizmát, 500 orvosi védőszemüveget, 500 védőköpenyt és 5000 dollár értékű egyszer használatos eszközt is biztosított, hogy már ott, Nyugat-Afrikában is tudják akadályozni a vírus terjedését.

Mindezek mellett felkészültünk arra az eshetőségre, ha egy Magyarországra utazó személy elkapta az ebolavírus-fertőzést, és fertőzöttten vagy betegen érkezik. Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal már 2014. augusztus 13-án körlevelet adott ki az esetleges ebolavírus-fertőzés kockázatának megítélésével és a szükséges teendőkkel kapcsolatban. A járványügyi helyzet változása és az Európai Járványügyi Központ által kiadott új esetdefiníció szeptember 12-én szükségessé tette az eljárásrend aktualizálását, majd október 8-án újabb körlevél kiadására került sor a feladatok pontosítása érdekében. Elrendelésre került továbbá, hogy a megyei és a fővárosi kormányhivatalok népegészségügyi szakigazgatási szervei illetékeségi területükön győződjenek meg arról, hogy a tényleges betegellátást végző egészségügyi szolgáltatók, különösen az orvosi ügyeletek, kórházakban a sürgősségi, infektológiai osztályok dolgozói ismerik-e ezt a kiadott eljárásrendet.

Csökken az ebolalázjárvány által érintett országokból hazánkba érkező felsőoktatási hallgatók jelentette behurcolási veszély is, mivel a hallgatók nagy része már több mint három hete megérkezett, és 21 nap a lappangási idő.

(14.20)

A hallgatók azért nem jelentenek már veszélyt, mert ez a lappangási idő lejárt. Az érintett egyetemek részére magyar és angol nyelvű kérdőíveket állítottunk össze, amelyek az esetleges kockázatok felmérésében nagy segítséget jelentenek.

A WHO a járvány terjedésének visszaszorítása érdekében bevezette az érintett országokból kiutazók szűrését, ami folyamatosan zajlik, emellett az azonosított ebolaláz-kontaktok nem vehetnek részt nemzetközi utazásban. Ugyanakkor a WHO nem javasolja a belépő utazók szűrését a célországokba, tekintettel a 21 napos, hosszú lappangási időre. Fontos azonban megjegyezni, hogy a lappangási idő alatt a

fertőzött személy nem betegít meg másokat. Annak nagyon kicsi az esélye, hogy fertőzött személy legálisan, de orvosilag nem ellenőrzött keretek között hagyja el az érintett afrikai területeket és jöjjön esetleg Magyarország területére.

Szeretném megnyugtatni a képviselő urat, hogy az egészségügyi szervek megfelelően felkészültek az esetleges hazai behurcolt esetek kezelésére, az illegális migránsok esetében is a megfelelő készség áll rendelkezésre egy esetleges hazai fertőzés megakadályozására.

Kérem tisztelt képviselő urat, hogy szíveskedjék a válaszat elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Nem tudom elfogadni a választ. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb elmondtam, hogy milyen gyorsan terjed az ebola. A nyár közepén még századannyi beteg volt, mint amennyi most van. Három hónap múlva újból megszázsorozódik az ebolavírus által megbetegített emberek szám, 1 millió 400 ezer lesz ez az adat. Gondolják önök, hogy ez nem fog majd Magyarországra begyűrűzni? Dehogynem! Szerbiában, Csehországban, Németországban, csak hogy a környező országokról beszéljek, már megjelent az ebolavírus. Ne várjuk meg, amíg megjelenik az ebolavírus Magyarországon!

Én nem kaptam semmi olyan választ a kérdésemre, hogy az illegális bevándorlókkal kapcsolatban lesz-e szűrés. Azt a 200-300 embert, aki bejön Magyarországra a határokon keresztül és elfogjuk, mert egy jelentős részüket nem fogjuk el, igenis karanténba kell zárni egy meghatározott időre, és igenis szűrés alá kell venni. Nehogy azt gondolják, képviselőtársaim, hogy ez a hatalmas járvány nem fogja akár önöket is érinteni, akár az önök családját is, ha így állunk hozzá. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)*

Sokkal határozottabb intézkedéseket kérünk a kormánytól ennek megakadályozása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 37 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Szél Bernadett, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Megsarcolt kis- és közepes vállalkozások és eltussolt multimuttyik?**” címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy héttel ezelőtt szóvá tetszett volt tenni, hogy ha tartalmilag azonos, akkor se térjek el a szövegtől, ezért, ha megengedi, felolvasom az interpelláció szövegét.

Tisztelt Miniszter Úr! Magyarországon jelenleg az a látszat, hogy az ellenőrző hatóságok a korrupcióval érintett csalókat és a velük összejárású hivatalnokokat nem üldözik elég hatékonyan. Vagy tehetetlenek velük szemben, vagy tudatosan kedveznek nekik. Az is megfigyelhető, hogy az állami döntéshozatal során a közérdeket részben vagy egészben kiszorítják a kormány politikai érdekei vagy egyéb magánérdekek. Tehát már az állami intézmények sem kizárólag a közérdeket szolgálják.

Egyre többen hívják fel a figyelmet arra, hogy valami nem stimmel a magyar adóhatóság háza táján. Míg a kis- és közepes vállalkozásokat köztudottan sarcolja a magyar adóhatóság, egyre több ellenőrzésen esnek át kis kft.-k, betéti társaságok és egyéni vállalkozók, addig tavaly novemberben egy volt adóhatósági dolgozó azzal vádolta meg a NAV-ot, hogy hivatali visszaélés történt, mert az szerinte szemet huny a nagy cégek adócsalásai fölött. Az LMP felszólítása dacára a vádak kivizsgálatlanul maradtak. Most már az Egyesült Államok részéről is történetek lépések, amelyek felvetik a magyar adóhatóság érintettségét a korrupcióban. A magyar kormány egyelőre a felelősség eltussolásával van elfoglalva, és az ügyesség valamiért semmit sem tesz a történetek tisztázására.

Mint korábban már kiderült, egy központi költségvetési szervről, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalról egy évvel ezelőtt napvilágot látott, hogy vezető beosztású hivatalnokai összejárásztak csalókkal. A valótlan tartalmú, területalapú támogatási kérelmek kapcsán a mai napig hivatali visszaélés büntetett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folyik nyomozás.

Négy embert, köztük a vidékfejlesztési hivatal egyik vezetőjét vették őrizetbe, és 60 főt gyanúsítanak. Mi a garancia arra, hogy az MVH-hoz hasonlóan a NAV nem fertőződött meg a korrupcióval? A józan ész szabályai szerint mihamarabb el kellene oszlatni annak a gyanúját az emberek fejéből, hogy a NAV a korrupció melegágya az MVH-val együtt. Ezt nem lehet úgy megtenni, ha a NAV gyanúba keveredett elnöke elmegy szabadságra, nem áll a kamerák elé, és kitér a kérdések elől.

Áfacsalásokkal évente százmilliárdokat csálnak el közpénzekből bünszervezetek, ezzel munkahelyek megszűnését okozva. Az áfacsalás, a feketegazdaság jelentős gazdasági károkat okoz, többek között az élelmiszer-ipari cégeknek, emiatt munkahelyek szűnnek meg, beruházások maradnak el. Öntsünk végre tiszta vizet a pohárba a százmilliárdos áfahiány és a közpénzek ellopása ügyében! Akar-e a kormány hadat üzenni végre a hivatali korrupciónak és az áfacsalásoknak? Ha igen, akkor a kormánynak és az ügyességnek haladéktalanul ki kell vizsgálnia a

Horváth András és az Egyesült Államok részéről megfogalmazott korrupciós vádakot.

A kormány most a költségvetés elfogadása közben még dönthet arról, hogy további pénzt vesz el az emberektől, vagy inkább a korrupció révén elfolyó pénzeket fogja meg. Az LMP utóbbit kéri a kormánytól (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.*) és javasolja a figyelmébe. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először azzal kezdeném, hogy van néhány valótlan állítás az interpellációjában. Ebből kettőt kiemelnék.

Az egyik, hogy a magyar kormány a kis- és közepes vállalkozásokat - azt mondja - köztudottan sarcolja. Éppen ellentétes ezzel az adópolitikánk, éppen a magyar kis- és középvállalkozónak kedvezőbb adórendszert alakítottunk ki, megszüntettünk több mint tíz kisadót, és például a társasági adó tekintetében az 500 millió forintnyi adóalap esetén 10 százalékkal csökkent a társasági adó mértéke. Ez Európában is egyedülálló, sokan irigylik Magyarországtól ezt az adómértéket. Azt mondja: „most már az Egyesült Államok részéről történetek lépések, melyek felvetik a magyar adóhatóság érintettségét a korrupcióban”. Erről szó nincs! Az Egyesült Államok mind a mai napig semmilyen dokumentációt, semmilyen bizonyítékokat nem adott át a magyar kormánynak, a magyar hatóságoknak, kérés ellenére sem. Az APEH elnökének ügye - éppen az előző interpellációban mondtam el - nem hivatalos ügy, hanem egy magánszemélynek a kitiltási ügye. Éppen azzal bizonyítottam, hogy például Vida Ildikó az adóhatóság képviselőjében mind a mai napig az Egyesült Államokba utazhat.

Úgy gondolom, hogy éppen amit az MVH-val kapcsolatos korrupció kapcsán mondtott, bizonyítja, hogy a kormány igenis küzd és eredményesen végzi tevékenységét a korrupció ellen, hiszen az MVH esetében például a magyar államot semmilyen kár nem érte, a bűncselekmény így is kiderült, és azok, akik ezt elkövették, most eljárás alatt vannak. Tehát éppen azt bizonyította a példával, hogy igenis eredményes küzdelem folyik a korrupció ellen.

Ami pedig ezt a bizonyos volt APEH-dolgozót illeti, amire szívesen hivatkozik az ellenzék, őt Horváth Andrásnak hívják. Az APEH elnökhelyettese nyilatkozott erről a munkatársáról, elmondta, hogy soha nem vett részt revizori munkában, hiszen nem is volt ilyen jellegű képzettsége, végzettsége, és egyébként éppen a munkavégzése miatt szűnt meg a tisztviselői jogviszonya az adóhatósággal. Ő magáról viszont már azt mondja, hogy „apám párttitkárként is egyfajta ellenzéki ember volt, kiállt az igazság mellett, és ez genetikailag bennem is megvan”. Tehát erre hivatko-

zik ő, amikor egyébként minden konkrétum nélkül támadja az adóhatóságot, támadja lényegében a kormányt azzal, hogy nem megfelelően végzi az adóhatóság a munkáját. Mind a mai napig ez a személy, aki az adóhatóságnál dolgozott, egyetlen konkrét ügyet nem hozott nyilvánosságra, és egyetlen konkrét ügyet nem adott át az adóhatóságnak.

Ami pedig az áfarés esetét és Magyarország viszonyát illeti, úgy gondolom, hogy Magyarországnak nincs szegyenkeznivalója, hiszen egy október 23-án megjelent európai bizottsági tanulmány szerint Magyarország az európai uniós országok között a középmezőnyben foglal helyet Lengyelországgal azonos szinten, míg mondjuk, Szlovákia és Románia Magyarországnál rosszabb mutatókkal rendelkezik. Például az elmúlt évben Szlovákiában ez a mutató 6 százalékkal romlott, míg Magyarországon javult.

(14.30)

A magyar kormány és az adóhatóság a jövőben is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy megfelelően beszedje az adókat. Az áfabeszédre vonatkozóan a már végrehajtott online pénztárgépek cseréje, a jövő évben bevezetésre kerülő, áru fuvarozók esetében a trade control-rendszer bizonyára (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) elő fogja segíteni, hogy Magyarországon az adóbeszedés, az áfabeszédés még hatékonyabb legyen. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorában.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Sallai képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Sajnos az lehetetlenség, mert azt nem lehet elfogadni. Azzal kezdte államtitkár úr, hogy valótlanosságokat állítottam az interpellációs kérdésben. No, mondom én, hogy ő milyen valótlanosságokat állított. Azt mondja, hogy a kkv-kat köztudottan támogatja a kormány. Szó nem volt adórendszerről; arról volt szó, hogy ellenőrzési tevékenységek során kkv-k sokaságát érinti a folyamatos adóellenőrzés, miközben a nagyadózókat mindez nem érinti sem felülvizsgálattal, sem másképp. Erről beszéltem.

Kettő: azt állítja államtitkár úr, hogy az USA nem adott át semmit a kormánynak. Valóban, viszont felajánlották, hogy Vida igazgató-elnök asszonynak minden további nélkül kiadják az adatokat, csak éppen be kellene mennie a követségre, hogy megkapja. De nem teszi ezt meg... (Felzúdulás, közbeküldés a kormánypártok sorából, köztük: Bement. - Nem vagy naprakész.) Nyilvánosságra lehetne hozni az adatokat. (Zaj.)

Az MVH ügyében... (Közbeszólásra:) Nem olvasok újságot. (Zaj. - Az elnök csenget.) Az MVH esetében azt mondja, hogy semmiféle kár nem érte a magyar kormányt. Egy héttel ezelőtt azt mondta,

hogy le sem zárult még a nyomozás, akkor ezt honnan tudja előre? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Az APEH meg megszűnt. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 41 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Selmeczi Gabriella, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen eredményeket ért el a kormány a családbarát intézkedéseivel, s mik a jövőbeni tervek?**” címmel.

Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2013-ban közel 185 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 950 ezer magyar családnál. Tekintettel arra, hogy 270 ezer magyar család - alacsony jövedelmű, több gyermeket nevelő - tavaly még nem tudta teljes mértékben kihasználni a családi adókedvezményt, ezért az idei évtől kezdődően már a társadalombiztosítási járulékból is levonható az adókedvezmény. Így közel 270 ezer család megélhetése vált könnyebbé azáltal, hogy immár összesen évi 230 milliárd forint adókedvezményt tudnak igénybe venni. Ez egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetében nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett.

Fontos családsegítő intézkedés volt a gyed extra bevezetése, amivel minden élethelyzetben segítjük a kisgyermeket nevelőket. Ez megkétszerezi, megháromszorozza a család bevételét, és ez igazi áttörést hozott. Továbbá a kisgyermeket nevelő nők foglalkoztatását jelentős adókedvezményekkel segítette a munkahelyvédelmi akció, több mint 40 ezer édesanya foglalkoztatását segítette.

A Fidesz és KDNP célja, hogy minél több gyermek szülessen meg Magyarországon, ami egyébként a felmérések szerint egybeesik, megegyezik a családot alapító fiatalok terveivel is, ugyanis a megkérdezettek kettőnél több gyereket szeretnének. Sajnos az a helyzet, hogy viszont mire már gyermeket vállalnak, ez a statisztikai szám már 1,3 lesz, tehát 1,3 gyermeket szülnék a statisztika szerint, ezért a gyermekvállalást segíteni, támogatni kell továbbra is.

A magyar családtámogatási rendszer európai összehasonlításban már most is nagyon kedvezőnek számít, és az édesapák számára is hozzáférhető. Ez azt jelenti, hogy a családok dönthetnek úgy akár,

hogy a gyermekek után járó szabadságot nemcsak az egyik szülő, az édesanya veszi igénybe, hanem mind a kettő, és az apáknak a gyermek születése utáni két hónapban további szabadnapok is rendelkezésükre állnak. Az új babakötvény bevezetése révén való gondoskodást már most minden ötödik szülő választja.

Meg kell említeni azt is, hogy a családalapítást kedvezményes otthoneremtési programmal is segítjük. A 2014-es adótörvény legfontosabb célja a családok megerősítése, támogatása volt, és a 2015. évi adótörvények legfontosabb célja pedig ennek a munkának az erősítése, kiterjesztése. Ebben az adócsomagban három nagyon fontos intézkedés segíti közvetlenül a gyermeket nevelő családokat: az első házasság adókedvezménye, a családi adókedvezmények köztesítésére emelése, valamint a részmunkaidőben dolgozó családok segítése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A kérdésem, tisztelt államtitkár úr, hogy milyen családsegítő intézkedések várhatóak még a jövőben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ahogy ön is mondta, az a kormányzat célja, hogy aki gyermeket szeretne vállalni, ott az állam ne akadályokat gördítsen ez elé, hanem segítséget nyújtson. Ne jelentse a gyermek vállalása egy alacsonyabb életszínvonalnak is a vállalását gazdasági, pénzügyi értelemben, hanem az állam igyekezzen kompenzálni minél több esetben a szülőket, akik gyermeket szeretnének, a gyermek érdekére tekintettel.

Éppen ezért, ha a 2015-ös költségvetést megnézzük, akkor azt látjuk, hogy abban jóval több összeg van családtámogatásokra, 208 milliárd forinttal magasabb ez az összeg, mint ha mondjuk, egy korábbi, 2010-es költségvetést nézünk. És ha összességében nézzük a 2010-14. év végéig tartó időszakot, akkor 670 milliárd forint az a többlettámogatás, amit a családok kaptak ahhoz képest, amihez az előző időszakban jutottak hozzá. Ha ezt vetítjük egy-egy családra, mondjuk, az idei évre, akkor idén egy család, egy átlag magyar család 20 ezer forinttal többől gazdálkodik, mint korábban, 20 ezer forinttal kevesebbet von el a családoktól az állam személyi jövedelemadóként a családi típusú adózás rendszerében akár az adókedvezmények, akár a járulékkedvezmények miatt, mint ahogy ezt négy évvel ezelőtt tette az akkori adótörvények alapján az akkori kormány.

Erre azért volt szükség, mert 2010-ben mélyponton voltak Magyarországon a népesedési

mutatók, 1,23 volt az az arány, ami egy párra jutott, hogy mennyi gyermekük születik, de ezt sikerült az elmúlt időszakban megfordítanunk. Idén az első nyolc hónapban 3 százalékkal nőtt az élve születések száma, 3,6 százalékkal a házasságkötések száma, a halálozások száma vagy az elvégzett terhesség-megszakítások száma pedig örvendetes módon csökkent. Így ma már több ezerrel jobb ez az arány, több ezerrel csökkent a népeségfogyás üteme, mint a korábbiakban.

Ahogy ön is említette az interpellációja végén, a kormány úgy döntött, hogy folytatja ezt a támogatási programot, folytatja a magyar családok támogatását, megerősítését és segítését, és a következő öt évben újabb 200 milliárd forint értékű népesedéspolitikai akcióterv mellett döntött, amelynek egyes részei akár a költségvetési törvényben, akár az adótörvényekben megjelennek.

Ön is utalt rá, hogy immár a családi típusú adókedvezmények rendszere a házasságkötéstől kiterjed a fiatal párokra. A házasságkötéstől kezdve két éven keresztül 5 ezer forintos személyi jövedelemadó-kedvezményük lehet. Abban az esetben, ha megfogam a közös gyermekük, a gyermek megfogamását követő harmadik hónaptól már egy dupla összegű, az első gyermek után járó családi adókedvezmény jár.

Nagyon fontos a harmadik gyermekek megszületéséhez, hogy a második gyermekek is megszülessenek, és a harmadik gyerekekre kimagaslóan magas a mostani családi adókedvezmény mértéke. Ott egy nagy ugrás van az első kettő után a harmadik gyereknél. Most igyekszünk már a második gyerekeknél is növelni ezt az adókedvezményt, így a következő években, 2016-tól 2019-ig évente egyenlő mértékben 5-5 ezer forinttal nő a családi adókedvezmény a második gyermek után, így ez 40 ezer forint lesz erre a családi adókedvezmény-konstrukcióra. Így az idei 237 milliárd forint helyett 2019-re, amíg ez a program lefut, már 300 milliárd forintot fogunk költeni, pontosabban: ennyit hagyunk a családoknál, a dolgozó magyar családoknál.

A lakhatási körülmények javítására indítjuk el a családok otthoneremtési kedvezményét, ez talán a legfontosabb, ez a szocpol kiterjesztése, ha az ismert néven akarom mondani. Ez már nemcsak új lakás építésére, vásárlására, hanem használt lakás vásárlására és bővítésére is fordítható.

(14.40)

2015-ben várhatóan 5 ezer, 2016-tól 12 ezer család részesülhet ebben. 4 milliárd forint van a jövő évi költségvetésben, és úgy tervezzük, hogy ez felfut 10 milliárd forintos nagyságrendre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Időm lejárt, de még a részmunkaidőben dolgozók vagy a kisgyermekek elhelyezése kapcsán is számos intézkedésről döntött a kormány - de majd erről

legközelebb. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Itt mind a ketten - államtitkár úr és én is - az időkeret betartásával küszködtünk, aminek az az oka, hogy ennyi családpolitikai, annyi pozitív családpolitikai intézkedést tudunk felsorolni, hogy erre kevés volt a rendelkezésre álló idő. Ez már önmagában is szerintem be-szédés.

Államtitkár úr válaszát elfogadom, hiszen egy nagyon fontos célunk a demográfiai helyzet javítása. Ennek az egyik eszköze az adórendszer, a családi adórendszer. Államtitkár úr pedig beszámolt arról, hogy a népesedési akció - jelenleg terv - keretében még további olyan törvénymódosítások várhatóak, amelyek be fognak majd kerülni a parlament elé.

Tehát a választ elfogadom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért okoznak szándékos tudásválságot?”** címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország felemelkedésének kulcsa a tudás. A kérdés az, hogy Magyarország képes lesz-e bekapcsolódni a tudásalapú társadalmak, a tudásalapú gazdaságok európai rendszerébe. *(Egy hang az MSZP padsoraiból: Így van.)* Magyarország jövője sokkal inkább függ a tudástól, mint a pénztől. Ezek Magyarország mai miniszterelnökének szavai 2008-ból.

Az önök költségvetési javaslata, amit benyújtottak, ezzel radikálisan szembemegy. A számok nem hazudnak. A tény az, hogy önök 24 százalékkal csökkentik a középfokú oktatásra jutó összeget. Ha ez megvalósul, ennyi pénzből csak akkor működhet tovább az oktatás egyáltalán Magyarországon, ha gimnáziumokat zárnak be, osztálylétszámokat csökkentenek, ha kipasszírozzák a gyerekeket az iskolarendszertől, és pedagógusokat tömegével bocsátanak el. Kevesebb lesz a gimnazista, és így még kevesebb lesz az egyetemista és főiskolás is. Bepasszírozzák őket egy olyan szakképzésbe, amelyet tovább butítanak, hogy még olcsóbb legyen. Ezzel a döntéssel önök világosan kimondják: Magyarországon nincs mindenkinek joga a tudáshoz. Vannak, akik kevesebbet érnek, akik a kormány szerint műveletlenül is rendben lesznek.

Ez a költségvetés a tudásválság költségvetése lesz. Mindenre kiterjedő, évtizedek alatt is alig-alig

orvosolható tudásválságot okoz hazánknak. Az ország lemarad, tartós gazdasági leszakadás vár ránk, alacsony életszínvonal. Akiket önök kilöknek ma a tudás világából, önmagában elszegényednek, aki pedig vállalkozna, beruházna, fejlesztené, nem talál majd olyan munkaerőt, amely a világban versenyképes termelésre vagy szolgáltatásra képes lenne. Ezzel a kör be is fog zárulni.

Csak hogy világosan lássuk: a döntéssel a mai általános iskolás gyerekeknek a fele már nem fér be a gimnáziumokba. Értem én, hogy a Fidesz padsoraiban ülök ma általános iskolás gyerekeit felveszik majd a gimnáziumokba - de a padtársaikat is fel fogják? Önök tényleg meg akarnak szavazni egy olyan költségvetést, aminek a hatására több százezer gyerektől és családjától *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* veszik el a felemelkedés esélyét?

Kérdezem tisztelt államtitkár urat: mi kellene ahhoz, hogy ön és önök megértsék ezt a világot, észrevegyék, hogy csak minőségi, fejlődő tudás állíthatja helyre Magyarország és Európa - ha egyáltalán még ezt a szót ismerik - versenyképességét?

Várom megtisztelő választát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Volt egy mondat az ön felszólalásában, amivel egyet tudtam érteni, föl is írtam magamnak: a számok nem hazudnak. Ezután ön azt mondta, hogy a középfokú oktatásra 24 százalékkal kevesebbet költ ez a kormányzat a következő évben, mint az idei évben.

Nos, idén 196 milliárd forintot költünk középfokú oktatásra. A jövő évi költségvetésben az idei 196-tal szemben 209 milliárd forintot költünk. Ez szerény számításaim szerint 13 milliárd forinttal több. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért nincs ez leírva a költségvetésben? Ezt kéne beírni a költségvetésbe!)* Ez egy matematikai rejtély számomra, hogy ha 13 milliárddal többet költünk középfokú oktatásra, azt az MSZP, aki számára a számok nem hazudnak - márpedig ez így van, a számok nem hazudnak, de majd valakinek kell azért ebben a képletben *(Kunhalmi Ágnes: Nem jól mondod! Rosszat mondtál!)* -, tehát önök a 13 milliárd forinttal több támogatást úgy dekódolják, hogy ez 24 százalékos támogatás-csökkenés, hiszen azt mondják, hogy lényegében minden negyedik forintot elvonjuk a középfokú oktatástól.

Ez nem így van, tisztelt képviselő asszony. Nem a számok hazudnak, hanem azok, akik fölhasználják az MSZP nevében, és ezeket a valótlanosságokat állítják *(Kunhalmi Ágnes: Jaj! - Dr. Bárándy Gergely: Micsoda bunkó vagy!)*, hiszen ebben az évben 196, jövő évben 209 milliárd forintot, jóval többet köl-

tünk középfokú oktatásra a jövő évben, mint idén; de ahogy az ma már elhangzott, nincs másként ez a felsőoktatásban sem: ott 7 milliárd forinttal költünk többet, így összességében 143 milliárd forint áll rendelkezésre. Sőt, itt egy óriási forrásbővülés várható, hiszen a társaságiadó-kedvezmény rendszerének kiterjesztésével a felsőfokú intézményekre óriási forrásbővülés várható a felsőfokú képzésben is. Ráadásul ez a fajta összekapcsolódás pontosan azokat a cégeket fogja közelebb hozni az egyetemekhez, főiskolákhoz, ahol a későbbiekben azok a diákok elhelyezkedhetnek, akik az egyetemeken, főiskolákon tanulnak.

Összességében is a teljes köznevelési rendszerre 655 milliárd helyett 711 milliárd forintot költünk. Ön is nagyon jól tudja, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központra 20 milliárddal több szerepel a jövő évi költségvetésben, mint az ideiben.

Én tehát csak azt kérem öntől, hogy a válaszában majd ismerje el, mondja el azt a mondatot, hogy jövőre Magyarország többet költ középfokú oktatásra is, az általános iskolai oktatás-nevelésre is és a felsőoktatásra is, mint amennyit költött ebben az esztendőben. Tehát jövőre az a 209 több lesz, mint az idei 196.

De önnek is elmondhatnám azt, ami itt a Házban már sokszor elhangzott, hogy a szakképzés rendszerének megerősítésével egyáltalán nem akarunk senkit a gimnáziumi padoktól eltántorítani. Ez egyvalakinek a döntése: annak a diáknak a döntése, aki nyilván a szüleivel megbeszéli, hogy ő szakközépiskolába szeretne továbbmenni vagy gimnáziumba szeretne továbbmenni. Aki gimnáziumba megy, annak nyilván lehetősége van utána felsőoktatásba, egyetemre menni; de ugyanúgy, aki a szakképzés rendszerébe megy, attól sem zárjuk el ennek a lehetőségét, a későbbiekben ő is szerezhethet érettségét, és továbbtanulhat.

Csak tudja, kedves képviselő asszony, nagyon sokan vannak, akiknek a szülei nem egyetemet végzett emberek, hanem évek vagy évtizedek óta munkanélküliek, akár képzetlenek is. Az ő munkavállalásukat is ösztönzi ez a kormány sokféle módon, de azt szeretnénk, ha a gyermekeik valamiféle szakképzettséget szerezhethetnének, és nekik például igenis a munkanélküliséggel szemben egy szakképzettség megszerzése előrelépést jelent.

Mindenki lépjen valamennyit előre! Szerezzen jobb tudást, értékesebb tudást, mint amit a szülei szereztek, ha erre képessége van! Az állam erre biztosan fog támogatást adni. Azoknak, akik a leginkább éljenek az innováció esetében, ahogy már ma elhangzott, a jövő évi költségvetésben 70-80 milliárd forintos összeg szerepel, amit 100 milliárd forintos EU-források egészítenek ki a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal területén, akik a PhD-ösztöndíjasok finanszírozásába is beszállnak kiegészítő ösztöndíjjal. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tisztelt Képviselő Asszony! Ha a számok nem hazudnak, akkor kérem, fogadja el a válaszomat.

Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: De te igen! - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Hát, nem nagyon tudom elfogadni. Államtitkár úr, a tudás tényleg nagyon fontos, mert ön végig a felsőoktatás számaait sorolta, miközben én a közoktatásról beszéltem. *(Dr. Rétvári Bence: Az 143, ez 209! - Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* De hogyan magyarázzák el ezt önök... *(Nagy zaj a kormánypárti padsorokban.)* - egy percem van, várják már ki a végét! *(Az elnök csenget.)* Hogyan magyarázzák el, hogy ha valaki valamilyen szakmát szeretne tanulni magának, akkor nem biztos, hogy bemegy; mert méltatlan az a vita, amit mi folytatunk egymással. Összevissza beszélnek! Ugyanis ma a közoktatásnak, az oktatásnak nem szerkezeti problémái vannak, hanem az, hogy 14 éves korig, egész egyszerűen a nyolc általános iskola végéig, a gyerekek funkcionális analfabétán jönnek ki az iskolából, nem tanulnak meg írni, olvasni, számolni!

Őnök letértek arról a modernizációs útról, amit a rendszerváltás óta jobb- és baloldali kormányok tartottak! *(Nagy zaj a kormánypárti padsorokban. - Dr. Rétvári Bence: Mi nem az iskolabezárások útjára léptünk! - Dr. Bárándy Gergely: Hallgasd végig!)* Térjenek vissza hozzá! Ebből lesz a probléma! És jobb számokat mondjon, kérem, legközelebb! *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 115 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül az államtitkári választ elfogadta.

(14.50)

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Pár hónap alatt megváltozott volna az Európai Unióhoz való viszonyuk, vagy pusztán politikai haszonszerzést szolgálnak hangzatos kijelentéseik?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr válaszol. Őné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom megalakulása óta azt az álláspontot képviseli, hogy Magyarország európai uniós részvétele csak az egyenrangú felek olyan közös megegyezése alapján valósulhat meg,

amely megegyezés egyformán előnyös a felek számára. Sajnos, a megelőző évek kormányai ezt az alapelvet nem tartották szem előtt, és Magyarország európai uniós szerepvállalása a magyar emberek és vállalkozások szempontjából aránytalanul sok negatív következménnyel járt.

Sokszor elmondtuk azt is, hogy nem azonnali kilépésről beszélünk, hanem a feltételek újratárgyalásáról, azokról a feltételekről, azokról a paragrafusokról, azokról a passzusokról és szerződésekről, amelyek hátrányosan érintik Magyarországot. Azt is többször elmondtuk, hogy mi az Amerikai Egyesült Államok mintájára megalakítani kívánt európai egyesült államokat nem támogatjuk, ellenben a nemzetek Európáját igen, és hogy ezt ne a politikum döntse el, hanem legyen róla népszavazás, és döntsenek erről az emberek; azért is, mert a csatlakozás óta, mint mindenki tudja, kiszolgáltattuk a piacainkat, a pénzügyi rendszerünket, eladtuk a gyárainkat, és legutóbb a termőföldjeinket is kiszolgáltattuk a külföldi spekulatív tőkének.

Ezen káros folyamatokkal szemben a Jobbik mindig következetesen kiállt, és a valódi magyar érdekek védelméért dolgozott. Ezen törekvéseink miatt rendszeresen kerültünk éles és nemtelen támadások kereszttüzébe, s nemcsak a pártállami diktatúra utódpartjai részéről, hanem gyakorta éppen az önkormányzatoktól is.

Kérem, engedje meg, hogy emlékeztessen miniszterelnök úrnak a májusi miniszterelnöki eskütételét követően elmondott szavaira, idézem: „De ugyanúgy veszélyes és szélsőséges politikának fogom tekinteni az Európai Unióból való kilépés programját is. Nekünk, magyaroknak, viharos történelmünkkel a hátunk mögött meg kell értenünk, hogy aki nem ül a vacsoraasztalnál, nem lepődhet meg, ha az étlapon találja magát.”

Ilyen előzmények után felüdítő élmény volt hallani Kövér László házelnök úr napokban elhangzott kijelentését, miszerint ha ez az Európai Unió jövője, akkor érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy hogyan kéne ebből szép lassan, óvatosan nekünk kihátrálni.

Kérdezem tisztelt miniszter urat - aki valószínűleg Orbán Viktor helyett válaszolva az ő gondolatait és véleményét is fogja tolmácsolni -, hogy egyetért-e ön Kövér László házelnök úr azon kijelentésével, miszerint bizonyos körülmények között Magyarországnak ki kell lépnie az Európai Unióból. Ha egyetért a házelnök úrral, akkor melyek azok a körülmények, amelyek között önök szerint Magyarországnak ki kell hátrálnia a Közösségből? Ha nem ért egyet a házelnök úrral, akkor ez azt jelenti, hogy minden körülmények között maradni fogunk az Európai Unióban?

És végül: készen áll-e az Unió kívüli életre vonatkozó stratégia? Hiszen, ahogy azt miniszterelnök úr is említette már, az Európai Unión kívül is van élet. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kérdést. Először is azzal kezdeném, hogy bár nem vitatva a határozati házszabály kapcsán az interpelláció alkalmasságát az elhangzásra, szeretném megjegyezni, hogy a végrehajtó hatalom képviselője nem hiszem, hogy veheti magának a bátorságot, hogy a törvényhozó hatalom, a törvényhozás parlamenti vezetőjének a szavait kommentálja. Ennek több oka is van. Részben országgyűlési képviselőként nem tenném ezt, részben pedig a végrehajtó hatalom részéről nem helyes dolog, a Fidesz választott tisztségviselőjeként pedig nem tartanám bölcs dolognak azt, hogy Kövér László szavait kommentáljam. Ön abba a helyzetbe hoz, mintha nekem kötelességem volna, hogy Kövér László szavait kommentáljam.

Kövér László pontosan a következőket mondta - tekintettel arra, hogy kivételesen nincs jelen a teremben, ezért szükségesnek tartom szó szerint idézni -: tehát ők azok - és itt a Tavarez- *(Sic!)*, mások által Tavareznek mondott jelentésre hivatkozik, tehát ők azok -, akik azt gondolják, hogy ezeket a magatartási szabályokat lediktálhatják, már ami a jelentésben foglaltatik. Tehát e tekintetben Brüsszel engem valóban Moszkvára emlékeztet. Moszkvában volt szokás az, hogy a szocialista tábor pártfőtitkárait néha összehívták, és kiadtak közös nyilatkozatokat, amelyben adott esetben '68-ban Csehszlovákiát, később Lengyelországot megrendszabályozták - mondja a házelnök -, hogy mit szabad és mit nem, és hogyan kell viselkedni a csehszlovák, a magyar, a lengyel elvtársaknak. Azt gondolom, ha az Európai Unió jövője ez, akkor érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy hogyan kéne ebből szépen lassan, óvatosan nekünk kihátrálni. De azért én meg vagyok győződve arról, hogy ez nem az Európai Unió jövője, ez egy rémálom, amit persze néhányan komolyan gondolnak. Így szóltak Kövér László házelnök úr szó szerinti szavai.

Tehtettel arra, hogy ezt a végrehajtó hatalom képviselőjeként nem áll módomban kommentálni, engedje meg, hogy arra figyelmeztessen mindannyiunkat, Magyarország NATO-csatlakozásáról és az Európai Unióhoz való tartozásáról két népszavazás döntött annak idején, és bennünket elsősorban a népakarat kötelez arra, hogy ebben a szövetségben jó szövetségesek legyünk. Az ország érdekei ezt jelen pillanatban meggyőződésem szerint mindenféleképpen alá is támasztják. Tehát a 2004-es csatlakozást követő gazdasági események igen fontosak, a gazdasági teljesítmény szempontjából nem nélkülözhetők azok a támogatások, fölzárkóztatási források, amelyeket az Európai Bizottság Magyarország számára juttatott.

Szeretném képviselőtársaim figyelmébe ajánlani, hogy ha a magyar gazdaság elmúlt hétéves telje-

sítményéből kivonjuk az Európai Unióból érkező forrásokat, vagy kivonjuk a következő hétéves várható gazdasági teljesítményből azt a 10 000 milliárd forintot, ami Magyarországra érkezne, és megnéznénk, hogy mit tud Magyarország az európai uniós pénzek nélkül 2014 és 2020 között, és mit tudott 2007 és 2013 között, volna miért aggódnia minden parlamenti képviselőtársamnak, ami az ország sorsát és jövőjét illeti. Ezek világos számok, világos eredmények, amik önmagukért beszélnek. Tehát az országnak jelen pillanatban nemcsak a népszavazásból fakadó döntés alapján van helye az Európai Unióban, hanem gazdasági érdek alapján is.

Kérdés az, hogy értékközösség létezik-e az Európai Unióban, amely minden tagállamot egyformán köt. És itt nyílnak ki a viták a következő hét évben. Várhatóan az Európai Bizottság megkísérli majd értékközösséggé és nemcsak érdekközösséggé tenni az Európai Uniót. Ez azonban nagyon nehéz dolog lesz, hiszen először pontosan meg kell határozni, hogy mik azok az értékek, amelyekben a 28 egyenjogú tagország egyet fog érteni. Sok mindenben egyet fogunk érteni, de azt hiszem, hogy nagy vitáink lesznek, hiszen a mi politikai családuknak, a kereszténydemokratáknak és a Fidesznek egyértelmű az álláspontja, hogy mit gondolunk a keresztény Európáról, egyértelmű az álláspontja, hogy ebben Szent Istvánnak milyen szerepe és felelőssége volt, és fontos nézetvilágunk az is, hogy mit gondolunk ma, a XXI. században a család fogalmáról, amit az Alaptörvényben rögzítettünk.

Garantálhatom önöknek, hogy izgalmas viták előtt állunk. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Mivel ön Orbán Viktor helyett válaszolt, ezért Orbán Viktor szavait tolmácsolhatta volna, és csak elmondhatja a miniszterelnök úr, hogy mi a véleménye a házelnök úr kijelentéseiről. Már számtalan jelét adták annak, hogy önök a kétkulacsos politika elkötelezett hívei. Közkinccsé vált a miniszterelnök úr elhíresült mondata is, mely szerint ne azt nézzék, amit mondok, hanem amit csinálok.

A Fidesz prominenseinek megnyilatkozásai csak azon múlnak, hogy azt mikor, milyen közegben, külföldön vagy megtévesztett választóik előtt teszik. A mostani eset is pont ilyen, pengeélen tancolva igyekszik lavírozni a korábbi kijelentéseik és a házelnök úr szavai között. Ezt az ügyeskedést lehet politikai bravúrként értékelni, de semmiképpen nem lehet egyenes magatartásként jellemezni. Bár szorult helyzetét belátom, őszintén sajnálom, hogy ezúttal nem sikerült egyértelmű álláspontot jutni ebben a hazánk számára nyilvánvalóan kulcsfontosságú kérdésben.

Kövér László sokkal bátrabb volt, mint ön, és őszintén, egyenesen megfogalmazta gondolatait az Unióval kapcsolatban. Sajnálom azt, hogy ön ezt

nem tette. A választ természetesen nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 114 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Klebelsberg képzési ösztöndíj**” címmel. Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó.

(15.00)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógusképzés tartalmi, szerkezeti és finanszírozási megújítását a 2011-ben elfogadott nemzeti felsőoktatási törvényben alapoztuk meg, majd ezt követően meg is indultak a változások.

Ezeknek egyik kiváló és kétségtelenül sikeres eleme a Klebelsberg képzési ösztöndíj. 2013-ban alapította meg a kormány azzal a céllal, hogy vissza nem térítendő anyagi támogatással ösztönözze, segítse a hiány tanári szakok betöltését és a hiányterületek tanári ellátottságát. A tavalyi évben mintegy 400 tanár szakos hallgató nyerte el pályázat alapján az ösztöndíjat, ami havi 25, 50 vagy 75 ezer forint. Ott lehettem a kiosztáskor, és láthattam az elsőéves hallgatók őszinte örömét, elégedettségét. Sokadmagammal megtapasztalhattam, hogy mennyire jól fogadták az érintettek ezt az oktatáspolitikai intézkedésünket. Valószínűsíthető, hogy a Klebelsberg képzési ösztöndíj igen nagy mértékben hozzájárult a tanári pályára jelentkezők számának öröndetes növekedéséhez.

Csak helyeselni lehet, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ az elmúlt hetekben meghirdette a folytatást a 2014-15-ös tanévre is. A pályázat beadásának határideje a kiírás szerint október 20-án volt. Amint olvastuk, a bírálati szempontok egyszerűsödtek, nagyobb hangsúlyt kaptak a természettudományi szakok, és a hazai majdani elhelyezkedést veszi figyelembe az ösztöndíjbizottság. A kiírásban az is szerepel, hogy a második félév végén felülvizsgálják az ösztöndíjat elnyertek tanulmányi eredményét.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném megtudni, ezért kérdezem államtitkár úrtól a következőket. Hány pályázat érkezett a megadott határidőig? Hogyan halad az elbírálásuk? Mikorra várhatják a pályázók a döntésről szóló értesítést, a szerződés-kötést? Szükséges volt-e a tavalyi tanév végén, és ha igen, hány esetben módosítani az

ösztöndíj összegét vagy megszüntetni azt gyenge tanulmányi eredmény miatt? És végül: megfelelőnek találják-e az egyetemek és főiskolák ez ügyben folytatott nyilvántartását?

Tisztelettel várom a választát. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Üdvözlöm önöket.

Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a Klebelsberg képzési ösztöndíj egy nagyon fontos problémát igyekszik orvosolni. Közkeletűek voltak korábban azok a városi legendák, hogy milyen kevesen jelentkeznek fizikatanárnak, más természettudományos tanárnak már a felvételi jelentkezés során az egyetemre, és ha nem lesznek ilyen tanárok, akkor mekkora problémát jelent majd a későbbiekben a köznevelés rendszerében, hogy nem lesznek olyan pedagógusok, akik ezeket a területeket ellátják.

Így nem pusztán arra kellett törekednünk, hogy a pedagógus-életpálya bevezetésével megnőjön az a bér, amit a pedagógusok kapnak, erre nyilván egy többéves béremelés is rácsatlakozott, hanem az is fontos, hogy vannak olyan különlegesen veszélyes területek, hiányszakmák, ahol még további ösztönzőre volt szükség, már nem csak a bent lévő pedagógusok számára, hanem a pedagógusképzésbe bele kellett ezt illeszteni. Már csak azért is, hiszen a tanárutánpótlás és a tanári pályára vonzás területén a bolognai rendszerű oktatás még tovább csökkentette azoknak a pedagógusoknak a számát, akik természettudományos képzettséget kívántak szerezni, és a későbbiekben az iskolás tanulókat ilyen természettudományos területen próbálták okítani. Éppen ezért volt fontos az, hogy őket tudjuk ösztönözni.

Igen szép számokat tudunk elmondani abban, hogy kik kapták meg ezeket az ösztöndíjakat. Az részesülhetett ebben, aki vállalta, hogy a tanárképzésben végzettséget vagy szakképzettséget szerez, és utána, ha megszerzi ezt az oklevelét, akkor vagy a végzettségének, vagy a szakképzettségének megfelelő, főállású foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt létesít, tehát valamelyik KLIK által fenntartott köznevelési intézményben lesz tanár, és azon a szakon vagy szakpáron, amire a végzettséget megszerezte.

Ha megnézzük a jelentkezések számának alakulását, 2013-14-ben, tehát tavaly 1336 jelentkezésből 1301 főt vettek föl, míg idén az első helyen jelentkezők száma ezen a területen, pedagógusképzésben 1947 fő volt, és ebből 1618 főt vettek föl. Mindkét esetben jelentős már azoknak a száma, akik a természettudományos tanárképzésben vesznek részt, legalább az egyik szakuk természettudományos tanári szak. Biológiantanár 170, fizikatanár 101, kémiantanár

90, matematika 281, ezek olykor párosításban is. Azok kaphattak közülük Klebelsberg-ösztöndíjat, akik valamilyen hiányszak pedagógusigényére reagálva vállalják a képzést, ez 50 pontot jelent az elbírálásban; a felvételi tanulmányi eredménye a pályázónak további 30 pont, illetőleg a munkavállalási régió érintettsége további 20 pontot jelent az elbírálás során.

Jelenleg a beérkezett pályázatok a miniszteri elbírálásra történő előkészítő fázisban vannak, az előkészítésért felelős Klebelsberg-ösztöndíjbizottság ezen a héten véglegesíti majd a jövő héten felterjesztendő pályázatok összességét tartalmazó dokumentációt a miniszter elbírálására, ezért egyelőre csak hozzávetőleges adatokat tudok közölni. Ezek szerint az új pályázatok száma 570, szemben a tavalyi 529-cel. Tehát népszerűbb a Klebelsberg-ösztöndíj, mint tavaly, még annál is. A nyertesek száma tavaly 456 volt, idén majd heteken belül kiderül, hogy hányan kapják meg a Klebelsberg-ösztöndíjat, hogy hiányszakmában vagy olyan területeken szerezzenek ilyen végzettséget, ahol hiányoznak ezek a tanárok.

Ez után a miniszteri döntés után lehet véglegesen tekinteni a listát, ami még novemberben várható. De a tavalyihoz képest, a pályázók növekedésének függvényében, vélhetőleg emelkedni fog ez a 456-os szám. A pályázatok elbírálását követően pedig sor kerül a pályázók kiértékelésére, várhatóan december elején, és ezután következik a szerződésalkötés.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Örömmel hallok, hogy milyen jól halad ismét, ebben az évben is Klebelsberg képzési ösztöndíj elbírálása, megerősítve azt, hogy az oktatáspolitikában a folytonosságra, a jó kezdeményezések folytatására helyezhetjük a hangsúlyt. Természetesen éppen ezért a választ elfogadom.

Kérem, engedjen még két megjegyzést a témához. Van egy jó magyar közmondás, amely úgy szól, hogy kétszer ad, ki gyorsan ad. Minél előbb megkapják ezek a fiatalok az ösztöndíjat, annál jobban tud hasznosulni; és igen, a jelentkezők számának emelkedése igazolja azt, amit feltételeztem én is, hogy a Klebelsberg képzési ösztöndíj ehhez hozzájárul.

A második észrevételem az, hogy még hosszú kifizetési időnk van, fontolják meg, hogy ki lehet-e terjeszteni majd a határon túli munkavállalókra is a Klebelsberg képzési ösztöndíjat, vagy az egyházi iskolában munkát vállalókra, hiszen ők is a magyar közoktatás színvonalát fogják erősíteni.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációs idő véget ért, ám a házszabály 122. § (3) bekezdése alapján

az interpellációra jelentkező független képviselőnek szót kell adni. Mindennek alapján Fodor Gábor független képviselő úr következik interpellációval.

Fodor Gábor képviselő úr interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Egyetért-e ön azzal, hogy ne épüljön meg az indiai Apollo Tyres cég gumigyára Gyöngyösön?**” Képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

FODOR GÁBOR (független): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Interpellációm címe megegyezik azzal a kérdéssel, amit a Fidesz helyi önkormányzati frakciója tett fel népszavazásra 2008-ban, amikor az Apollo Tyres gumigyár Gyöngyösre telepítését tervezte a szocialista kormányzat. A Fidesz akkor változatos érvekkel hozakodott elő, ekkor még ugyanis azt mondták, Gyöngyös és a Mát-ra környezete annyira túlterhelt, hogy a térség nem visel el újabb szennyezőforrást. Emellett a Fidesz azzal érvelt, hogy az üzem működése évente 800 ezer köbméter vizet igényelne, amit lehetséges, hogy nem képes fedezni a térség ivóvízbázisa.

Ma 2014-et írunk, és a Fidesz-kormány a beruházás legnagyobb támogatója. Joggal merül fel a kérdés, mi változott azóta. Gyöngyösi térségű és illetőségű liberálisként természetesen nem vagyok ellenére a külföldi beruházásoknak, ha azok munkahelyeket teremtenek, főleg a hátrányos helyzetet illetően, és az Apollo Tyres ilyen. Azonban környezettudatos politikusként, korábbi környezetvédelmi miniszterként muszáj feltennem a kérdést, hogyan látják biztosíthatónak, hogy azok a környezeti károk, amelyekről önök néhány éve féltették a térséget, végül nem következnek be.

(15.10)

Miért gondolják ma már, hogy a jelenleg 28 milliárd forintra taksált állami támogatás meg fog térülni? Végül pedig azt kérdezném, nem tartják-e összeférhetetlennek, hogy a Gyöngyöshalászon fekvő föld, amelyet most busás haszonnal értékesíthetnek, a cégbírósági adatok és sajtóhírek szerint az előző, a döntéseket meghozó önkormányzat pénzügyi bizottsága tagjának veje tulajdonában áll. Köszönöm választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Glattfelder Béla államtitkár úrnak. Parancsoljon!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 2008 óta hat év telt el, és azóta az a technológia, amelyet az Apollo Tyres Hungary Kft. a gyártás során alkalmazni kíván, jelentős mértékben változott. A beruházás eredményeként ezért egy, a 2008-ban tervezetthez képest lényegesen modernebb üzem jön létre. A gyár megépítése emellett egy olyan térségben teremt közel ezer ember számára munkalehetőséget,

amely Magyarország gazdaságilag fejlesztendő területei közé tartozik.

Közismert tény, hogy Magyarország gazdaságában kiemelt szerepet játszik a jármű- és gépjárműalkatrész-gyártás. Jelenleg 726 járműipari cég működik Magyarországon, amelyek közvetlenül több mint 120 ezer embernek adnak munkát. Ezek között működnek már abroncsgyártó vállalatok is - a Michelin, a Bridgestone és a Hankook is -, és egyébként a Figyelő épp a múlt pénteken megtartott top 200-as összevetésében egy másik abroncsgyártó - a fenn tarthatósági szempontokat is figyelembe véve -, a Michelin Hungária Kft. lett Magyarország legjobban működő vállalata.

Az elmúlt egy évben a gépjárműgyártás 32 százalékkal bővült Magyarországon, 18 milliárd eurót állított elő, a teljes magyar feldolgozóipari teljesítménynek a 18 százalékát és a GDP-nek a 10 százalékát adta, valamint az exportnak is a 18 százalékát. Ezért számunkra kiemelten fontos, hogy gépjárműgyártásunk megőrizze a lendületét, aminek az elmúlt években is tanúi voltunk. Éppen ezért támogatjuk azokat a beruházásokat, amelyek modern technológiát hoznak Magyarországra, és nem utolsósorban nagyszámú új munkahelyet teremtenek. Elsősorban ez az oka annak, hogy a kormány Gyöngyöshalászon támogatta a 146 milliárd forint értékben megvalósuló beruházást, és kiemelt jelentőségű beruházásá minősítette. Egyébként ez a beruházás rendkívül technológiaintenzív, hiszen egy új munkahelyre 150 millió forintnyi beruházás jut, ami nemzetközi szinten is figyelemre méltó.

Mint minden ilyen nagyberuházás esetén, természetesen ebben az esetben is le kell folytatni a környezeti hatásvizsgálati eljárást. Ismereteink szerint a kft. ez év szeptember 17-én nyújtotta be kérelmét az Észak-magyarországi Környezetvédelmi és Természetvédelmi Felügyelőséghez. Az engedélyezési eljárás során a hatóság vizsgálni fogja a környezetvédelmi szempontokat, és ha az engedélyt megadja, abban meghatározza majd a beruházás és a működés különös környezetvédelmi feltételeit is. Mint azt képviselő úr jól tudja, a hatásvizsgálati eljárás jogi keretei többféle módon is - iratbetekintés, közzététel és így tovább - biztosítják, hogy az érintettek, a lakosok és a civil szervezetek tájékoztatást kapjanak és észrevételt teheszenek.

Ami a támogatást illeti, el kell mondjam, hogy az Apollo Tyres Hungary Kft. abban a támogatási csomagban részesül, mint bármely más hasonló beruházó. A kormány által nyújtott közvetlen készpénztámogatás szintjét minden esetben a munkahelyteremtés és a várható adóbevételek alapján határozzuk meg. Azért járunk el így, mert ezeknek a támogatásoknak az államháztartás szempontjából is gazdaságosnak kell lenniük, az adóbevételekből meg kell térülniük. Továbbá fontos szempont az is, hogy ezek a vállalatok garanciát adnak arra, hogy legalább öt éven keresztül megtartják az újonnan létrehozott munkahelyeket.

Meg kell jegyezni, hogy egy-egy nagyberuházás elnyeréséért hazánk más országokkal, más régiókkal is versenyez. *(Az elnök csenget.)* Éppen ezért számunkra fontos, hogy ilyen beruházásokat tudjunk Magyarországra vonzani, és biztos vagyok, hogy ezt a törekvésünket a képviselő úr is támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A helyzet az, hogy államtitkár úr egy korrekt válaszban elmondta az előnyeiket ennek a beruházásnak, ami miatt viszont mégsem fogom elfogadni a választát, az az, amivel kezdte az államtitkár úr, nevezetesen, hogy hat évvel ezelőthöz képest a technológia olyan sokat változott. A képviselő urak tudják a parlamentben - hölgyek és urak - természetesen, hogy ez nem igaz, sajnos. A technológia hat évvel ezelőtt is pontosan olyan modern volt, mint most, hiszen államtitkár úr a Hankook példáját hozta fel, vagy a Michelin példáját hozta fel. Többek között a Hankook jóval korábban készítette azt a beruházását, amely jelentős és fontos beruházása Magyarországnak. Hat évvel ezelőtt a környezettudatos technológia e területen, a gumigyártás területén is képes volt ugyanazt produkálni, mint most.

Tehát erre a beruházásra szükség van, helyes, hogy megvalósuljon, és hiba volt annak idején, hat évvel ezelőtt elüldözni Gyöngyös környékéről, és ezt illendő lenne beismerni. Mivel ez a beismerés nem történt meg *(Az elnök csenget.)*, ezért nem fogadom el a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 108 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 15 tartózkodó szavazat mellett elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! 15 óra 16 perc van, áttérünk az **azonnali kérdésekre**. *(Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Tervez-e vizsgálatot, miniszter úr?**” címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Először is elnézését kell kérnem, hogy önt személyesen fásasztom ide a parlamentbe, de tudnia kell azt, hogy az ön helyettesének, Kontrát államtitkár úrnak már megpróbáltam két alkalommal ezt a kérdést feltenni, de gyakorlatilag értékelhetetlen választ adott, válasznak tűnő szöveget mondott nekem. Éppen ezért kényte-

len vagyok miniszter úrtól kérdezni azokat a tartalmi kérdéseket, amiket államtitkár úr nem válaszolt meg nekem.

A lényege a dolognak az, hogy szeptemberben 43 készenléti rendőr szállta meg az Ökotárs Alapítvány székházát, és ott házkutatást folytatott. Az első probléma ezzel, tisztelt miniszter úr, hogy meg sem kísérelték bekérni azokat az iratokat, amelyekre a rendőrségnek szüksége lett volna, holott tudták azt, hogy a Kehinek ezeket az iratokat már prezentálta az Ökotárs Alapítvány, lehet, hogy csak kérni kellett volna az alapítványtól, és megspórolható lett volna ez a rendőri akció. Másrészt meg sem jelölték a házkutatás konkrét okát, ami, én azt gondolom, hogy a büntetőeljárás törvénynek sérti a rendelkezéseit.

Kérdéssel fordultam az országos rendőrfőkapitány úrhoz, hogy mennyibe került ez az intézkedés. Ő azt válaszolta, hogy csak a kiérkező, kiszálló rendőrök aznapi díja 1 millió 249 ezer forintjába került a magyar adófizetőknek. Én azt gondolom, tisztelt miniszter úr, hogy ez éppen egymillió forinttal több, mint ami szükséges lett volna, ezt az egymillió forintot lehetett volna másra is szánni, például más bűnesetek felderítésére. Az intézkedés, úgy ítélem meg, hogy félelemkeltő volt, demonstratív volt, és nemcsak én ítélem így meg, hanem Csepregi Nándor helyettes államtitkár úr is és Gulyás Gergely, az Országgyűlés Törvényalkotási bizottságának az elnöke is túlzónak minősítette ezt az eljárást. *(Az elnök csenget.)*

Várom egyelőre erre a választ. Köszönöm szépen, miniszter úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Pintér Sándor belügyminiszter úrnak. Parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindekelőtt köszönöm a türelmét, hogy megvárta, hogy személyesen adhassak választ a kérdésére. Folyamatban lévő büntetőeljárásban ritkán szoktunk a parlamentben választ adni, hisz erre van az ügyesség, erre van a bíróság épülete, de úgy érzem, miután téves információkon alapulnak a kérdések, hogy mégis választ kell adnom, hisz igazságtalan lenne a kollégáimmal szemben az, hogy a szakmai hozzáértésüket, pártpolitikai semlegességüket esetlegesen bárki is megkérdőjelezze.

(15.20)

Magáról a tényekről: tehát ön azt mondja, hogy megszállták; én azt gondolom, nem szállták meg a területet, az erőszak legkisebb mértékét sem alkalmazták, biztosították viszont a házkutatás végrehajtását. Tervszerűen, alaposan felkészültek, ennek a felkészülésnek a keretében lett meghatározva, hogy hány ember vegyen részt, és nem egy helyen volt házkutatás, hat helyen volt házkutatás, a hat helyre osztódott szét különféle mértékben ez a létszám.

Azonkívül ki kellett egészíteni még a létszámot az eljárás keretein belül, hiszen egy flash mob keretén belül különféle szimpatizánsok érkeztek a ház elé, akik veszélyeztették a helyben lévő rendőri vezetők értékítélete szerint az eredményes házkutatás lefolytatását. Kik voltak jelen? Jelen volt mindenféleképpen könyvelő - jó, hogy ott volt -, jelen volt egy gazdasági szakember, minden házkutatásnál jelen volt kettő informatikus, és természetesen az az egyenruhás rendőr, aki biztosította, hogy mindezt végre lehessen hajtani.

Tehát összességében azt gondolom, nem megszállás volt, tervezett munka volt, a tervezett munka eredményeképpen jól, határozottan és eredményesen jártak el a kollégáink. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg Bárándy képviselő urat. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Először is köszönöm, hogy végre válaszolt érdemben a kérdésre, ez külön megtisztelő számomra, annak ellenére, hogy nem tudom elfogadni azokat az érveket, amiket a miniszter úr elmondott, hiszen azt gondolom, példátlan az, hogy egy házkutatást ilyen fővel és ennyi emberrel folytatnak le.

Azért mondom én ezt, tisztelt miniszter úr - és talán ezt az álláspontot az is alátámasztja -, mert én úgy értékelem, hogy a legfőbb problémája ennek az intézkedésnek az volt, hogy egy olyan folyamatnak a része, ami a kormánykritikus civil szervezetek ellehetetlenítése érdekében folyik. Erről beszélt tuskád-füldői beszédében a miniszterelnök, és ennek a tükrében ez a fajta rendőri intézkedés, azt gondolom, sajnos akkor is túlzónak minősíthető, ha azoknak az érveknek egy része, amelyeket a miniszter úr elmondott, akceptálható.

Mi megszoktuk azt, hogy a nyomozó ügyészség politikai érdekeket szolgál ki, azt viszont nem szoktuk meg, hogy a rendőrség is ilyet tesz. Én nagyon kérem a miniszter urat *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy hasson oda azért, hogy ez a jövőben is így legyen. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: A miniszter úrnak van egy perce. Parancsoljon!

DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. A következőt szeretném felvetni: 500 millió forintos értékhatárú bűncselekmény miatt tették feljelentést, amelynek a büntetési tétele kettőtől nyolc évig terjed. Tisztelt képviselő úr, ha önt vagy más gyanúsítanak meg egy kettőtől nyolc évig terjedő börtönbüntetéses bűncselekménnyel, ön is elvárná, hogy a lehető legjobban, legalaposabban vizsgálja ki a rendőrség ezt a feljelentést, és büntetőeljárás keretében - amennyiben ártat-

lan - bizonyítsa be, hogy ön ártatlan; amennyiben bűnös, akkor is minden részletét, az ön javára szóló részleteket is derítse fel. A rendőreink feljelentés alapján ezt teszik most, jelen pillanatban is.

És kérem, tekintsen el attól, hogy ez most 1 millió 200 ezer forint. Abban gondolkozzon, hogy egy ember ártatlanul vagy megfelelő bűncselekmény elkövetésével van megvádolva. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Mi be fogjuk bizonyítani, ha ártatlan, de azt is be fogjuk bizonyítani, ha bűnös. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Melyik a Fidesz igazi arca?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Kellő türelemmel és kitartással várom a miniszterelnök urat, hogy válaszoljon a kérdésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A miniszterelnök úrnak a soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni, tájékoztatom a képviselő urat.

Ebben az esetben Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Keleti nyitás vagy inkább keleti bankszámlanyitás a miniszter úr célja?**” címmel. Novák Előd képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Nemzetbiztonsági bizottság rendkívüli ülésének összehívását kezdeményezte a Jobbik, hogy kivizsgálják, ön összekapcsolta-e a keleti nyitás politikáját a keleti bankszámlanyitással is, és hogy milyen idegen érdekek kiszolgálásából származhat az a százmilliós nagyságrendű vagyongyarapodása, aminek magyarázataként ön - mint a szülei által eltartott miniszterként elhíresült kormánytag - gátlástalanabban módosított a korábbi vagyoni nyilatkozatait, mint maga Rogán Antal.

A WikiLeaks oldalain kiszivárgott dokumentumok szerint a Fidesz és az MSZP politikusai ellentételezés nélkül jártak - de bizonyára ma is járnak - raportra az USA nagykövetségére jelentéseket tenni és utasításokat kérni. Így ha az idegen érdekek kiszolgálása nem is új információ, de az ön mesés meggazdagodása mindenképp kérdéseket vet fel. Például az amerikaiak kívül más érdekeket is, más országokat is szolgált-e jó pénzért, mondjuk, még külügyi és külgazdasági államtitkárként? Így persze már értem, hogy a Fidesz miért szavazta le a Vona

Gáborral e ciklus első ülésnapján benyújtott törvényjavaslatomat, amelyben az országgyűlési képviselők és kormánytagok, államtitkárok kötelező vagyongyarapodási vizsgálatát kezdeményeztük. A Nemzetbiztonsági bizottságnak azt is meg kellene vizsgálnia, hogy ön a keleti nyitás vagy bankszámlanyitás jegyében szerzett-e a magyaron kívül más útlevelet, mint például az MSZP politikusbűnözője, Simon Gábor.

Végül a miniszter urat szeretném egy kitűnő 2005-ös kezdeményezésével kapcsolatban is kérdezni, hogy miért követett el ebben az ügyben is pálfordulást. Hiszen 2005-ben ön még teljes joggal követezte a Gyurcsány-villa előtt a luxus-úszómedencék megadóztatását, azonban azóta eltelt néhány év, és úgy tűnik, hogy a gazdagok kormányának tagjaként már erről a javaslatáról megfeledkezett. Ezért én magam nyújtottam be, azonban a fideszes mamelukok ezt egyetlen hozzászólás nélkül sópörték le.

Ennek ellenére kérdezem, hogy ön miért gondolja azt, hogy ez a javaslat már nem időszerű (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), és miért nem kezdeményezi ezt a kormány tagjaként. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Szijjártó Péter miniszter úrnak.

Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a korrektségét, tekintettel arra, hogy a házszabály szerint már múlt héten válaszolnom kellett volna erre a kérdésre, de külföldi útjaim miatt az elmúlt hétfőnkön nem tudtam részt venni a parlament ülésén, és önök rendkívül korrekten a múlt héten ezt a kérdést nem tették fel.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném ismételtelen leszögezni - mint ahogyan azt a nyilvánosság előtt már többször megtettem -, hogy az én vagyoni helyzetemet kizárólag törvényes források alakították és alakítják mind a mai napig. Én soha, de soha nem titkoltam azt, hogy jómódú családból származom, soha nem titkoltam azt, hogy a szüleim egy egész élet kemény munkájával sikeres üzleti teljesítményt hoztak létre, és soha nem titkoltam azt, hogy engem ők mind a mai napig segítenek, segíteni fognak valószínűleg a jövőben is, segítik a testvéreimet is, sőt azt is el tudom önnek mondani, hogy az ő tevékenységük, az ő munkájuk nyomán valószínűleg még az unokáikat is fogják tudni segíteni. Ezt tudom önnek mondani.

És a mindenfajta homályos utalgatást, amit volt kedves előadni az elmúlt kettő percben, azt pedig a lehető leghatározottabban visszautasítom. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti Novák képviselő urat.

Parancsoljon! Egy perce van.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Nem homályos utalgatást tettem, hanem többször sajtótájékoztatón is rávilágítottam, hogy az ön szüleinek cégadatai nem támasztják alá azt, hogy itt százmilliókat osztogatnak a gyermekeik részére. Ezért igenis várnánk normális esetben egy vagyongyarapodási vizsgálatot, azonban nyilvánvalóan kissé naivitás lenne azt gondolni, hogy a jelenlegi Nemzeti Adó- és Vámhivatal hiteles, elfogulatlan vizsgálatot tudna, mondjuk, lefolytatni az ön érdekében.

Azonban örülnék, ha arra is válaszolna végre, hogy a luxus-úszómedencéket terhelő adóval kapcsolatos javaslatát fenntartja-e. Nyilvánvalóan nem, hiszen ma szavazták le a fideszes mamelukok ezt a javaslatot, amit én az ön korábbi javaslatával megegyezően nyújtottam be. (*Asztala alól elővesz egy szélkakast, majd felemeli.*)

Ezért engedje meg, hogy átadjak önnek egy szélkakast, ezt tűzze a 200 milliós házára, ha már ennyire szélkakas módjára viselkedik. Sajnos, itt az Országgyűlésben és a gazdagok kormányának tagjaként is, ha már korábban a Gyurcsány-villa előtt azt mondta, hogy felháborító, hogy milliárdosként (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) nem hajlandó luxusadót fizetni luxususzodája után Gyurcsány Ferenc, akkor ezt tűzze a 200 milliós házára. (*Taps a Jobbik soraiban. - Szijjártó Péter asztalához megy, és át kívánja adni a szélkakast. - Szijjártó Péter: Tegye le! - Leteszi a szélkakast Szijjártó Péter asztalára. - Gógös Zoltán: Nagyon szép.*)

ELNÖK: Képviselő Úr! Felhívom a figyelmét, hogy ön meg a házszabályt tanulmányozza alaposabban. Most meg egy percre megadom a szót a miniszter úrnak. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Ön egyszerűen hazudik. 200 milliós házam nincsen, egyrészt (*Közbeszólások az ellenzék soraiból: 300 milliós! - Felújítás előtt! - Lázár János: Annyiért megveheted!*); másrészt pedig szeretném önnek elmondani, hogy ami a szüleim gazdálkodását érintő vádjait illeti, az is hazugság.

(15.30)

Ha utána nézett az adatoknak, akkor nyilvánvalóan tudja, hogy a szüleimnek korábban 60 százalékos résztulajdonában állt vállalatot két lépcsőben, a kétezres évek elején és a 2010-es esztendő elején eladták egy nagy német vállalatnak. Nem mondhatom el természetesen a vételárat, mert egyrészt nem voltam részese a szerződésnek, másrészt pedig nyilvánvalóan minden ilyen magánjogi szerződés ilyen esetben titoktartásra kötelezi a feleket. (*Lázár János: Sok mindenről van szó.*) Azt viszont el tudom önnek mondani, hogy százmilliós nagyságrendű bevétele származott ebből a tranzakcióból a

családnak. *(Sneider Tamás: A medencével mi lesz? - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Ki nem mond igazat?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Megkérdem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elfogadom. Köszönöm.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Fidesz és ön személyesen is már többször biztosított arról, hogy pártja nagyon aktív antikorrupciós politikát folytat, így viszonylagos értetlenséggel szemlélem azt, hogy az a korrupciós botrány, ami egy éve kirobbant, és ami egy hónapja ismét reflektorfényben van, azzal kapcsolatban milyen furcsán kommunikál az ön pártja, az ön frakciója és az ön kormánya. Hogy röviden és tömören fogalmazzak: a kormány minimum nem beszél egyenesen.

Amikor a kitiltások ténye ismertté vált, akkor nagyon durcás módon önök azt nyilatkozták, hogy nem kérdezik meg a potenciális érintetteket, holott nyilvánvaló, hogy ennek fizikális akadályja nincsen a XXI. században. Ugyanakkor az erős nyomásgyakorlás hatására Vida Ildikó elnök asszony beismerte azt, hogy valóban a kitiltottak listáján szerepel, és ekkor a Lehet Más a Politika parlamenti frakciója újra elővette azt a NAV-vizsgálóbizottsági kezdeményezést, amit önök már egyszer elutasítottak, és nem írtak alá. Most is azt látjuk, hogy egyetlenegy darab aláírást sem tudtunk szerezni sem a Fidesztől, sem a KDNP-től, holott az ellenzékben ugyancsak jöttek az aláírások.

Szintén idetartozik, hogy amikor a későbbiekben beszéltek erről az ügyről, folyamatosan azt mondták, hogy az amerikaiaktól várják, hogy adatot adjanak, mert - idézem önöket - információk nélküli vádaskodásnak illettek minden próbálkozást. A miniszterelnök viszont tegnap azt mondta, hogy az összes adatot vizsgálják, amit az esettel kapcsolatban a rendelkezésükre bocsátottak.

Tisztelt Miniszter Úr! Tekintve, hogy miniszterelnök úr ellentmondott egyrészt az ön korábbi szavaiban és általában a kormány kommunikációjának, muszáj újra megkérdem, hogy kapott-e a magyar kormány információkat az Amerikai Egyesült Államoktól bármilyen korrupciós kérdésben azóta, amióta önök kormányon vannak. Ha igen, akkor milyen adatokat és információkat kaptak az Amerikai Egyesült Államoktól?

És szintén kérdezem - tekintve, hogy teljesen más helyzet van most Magyarországon, és látható, hogy tegnap 10 ezer ember tüntetett az utcán - tisztelt miniszter urat, hogy támogatni fogják-e önök azt, hogy a NAV-vizsgálóbizottság végre elindulhasson a magyar parlamentben. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lázár János miniszter úr válaszol. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon sok kérdést érintett egyszerre, ezekből csak távirati stílusban szeretnék néhány kérdésre válaszolni. Először is, szóba hozta, ha jól értem, Horváth András urat, aki a korábbi NAV-alkalmazásban álló korábbi kormánytisztviselő, akinek az állításával kapcsolatban jelen pillanatban büntetőeljárás van folyamatban. A büntetőeljárás - amelynek részleteiről önt a Belügyminisztérium tudja felvilágosítani, és biztatom, hogy kérdezzen a parlament nyilvánossága előtt a belügyminisztertől vagy a Belügyminisztériumtól -, a nyomozati szakasz tudomásom szerint lezárásához közeledik. A nyomozati szakasz tárgya pedig az a feljelentés és az az állítás, hogy bizonyos NAV-vezetők próbáltak megakadályozni bizonyos NAV-vizsgálatokat, természetesen tisztességtelenül eljárva - most rövidítem. Ezt állította Horváth András. Ebben az ügyben sajnos nem kap elég nyilvánosságot és elég figyelmet, de egy alapos büntetőeljárás nyomozati szakaszának járunk a vége felé.

A második kérdése, hogy a törvényhozási döntéssel kapcsolatban mit szól a végrehajtó hatalom, hogyha lesz egy NAV-vizsgálóbizottság. Természetesen alávetjük magunkat a törvényhozás döntésének. A törvényhozási többség megteremtése nem az én feladatomban, hanem a kezdeményező feladata. Hogyha lesz vizsgálóbizottság, a kormány áll a parlament rendelkezésére.

Ami a NAV elnökét illeti, ma a NAV elnöke felkereste az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségét, és arra a jogára hivatkozott, amelyben a kitiltással érintett személynek joga van megtudni azt, hogy miért van kitiltva. Az Amerikai Egyesült Államok ügyvivője nem tudott értelmes választ adni a kérdésre, és nem tudott konkrét okot megjelölni. Ezek után helyesnek bizonyult a kormánynak az az eljárása, hogy mindaddig, amíg az Amerikai Egyesült Államoktól nem kap hivatalos felvilágosítást arra, hogy mi a gyanú a NAV-val, a NAV-tisztviselővel, a NAV vezetőjével kapcsolatban, addig nem teheti meg, hogy alaptalan vádaskodás nyomán bármiféle vizsgálatot vagy nyomozást rendel el.

De egyébként ezekben az adóügyekben - nem a kitiltások kapcsán - tudomásom szerint több rendszeti eljárás, rendőrségi vizsgálat is van folyamatban. Azt javaslom, hogy kérdezze a Belügyminisztériumot. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, egy perce van. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, miniszter úr, de sajnos ön nem válaszolt a kérdésre. Én elfogadtam önt mint aki a miniszterelnök úr helyett választ ad, de tegnap miniszterelnök úr határozottan azt nyilatkozta, hogy az összes olyan adatot vizsgálják, amit az esettel kapcsolatban a rendelkezésükre bocsátottak az Amerikai Egyesült Államokból. Ezért tisztelettel kérdezem még egyszer, hogy kapott-e a kormány információkat az Egyesült Államoktól. Én azt gondolom, ha kapott, önnek erről tudnia kell, hiszen a miniszterelnök úr feltehetően nem légből kapott nyilatkozatokat tett a minap, amikor bajor kollégájánál járt.

A másik pedig az, hogy én értem, hogy önök miért próbálnak állandóan az Egyesült Államokra mutogatni, de azért szeretném ismételt felhívni a figyelmét arra, hogy ha önök valóban korrekten antikorrupciós politikát akarnak folytatni, akkor egy ilyen esetben a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal bevetését nyugodtan megfontolhatják, ugyanis ezért tartjuk ezt a szervezetet. Ez az intézmény azért van, hogy ha ilyen helyzet teremthető, akkor legyen hova fordulni azért, hogy a vizsgálatot korrektül kivitelezék. Nem azért van ez a szervezet, hogy civil szervezeteket vegzáljon, azért tartják az adófizetők, hogy egy ilyen helyzetet ki tudjon vizsgálni.

Tisztelettel kérdezem, tervezik-e azt, hogy a Kehi vizsgálatot fog lefolytatni a NAV-ban. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Miniszter urat illeti a válaszadás joga.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Jó volna tisztázni végre, lajstromozni, hogy vajon milyen ügyekről beszélünk. Én úgy értettem a kérdését - és a miniszterelnök ezt érintette tegnap is és korábbi nyilatkozataiban is -, hogy Horváth András korábbi NAV-tisztviselő állításaival kapcsolatban van-e vizsgálat. Természetesen minden egyes állítás kapcsán vizsgálat zajlik. Zajlott a NAV-ban belső vizsgálat, és zajlik rendőrségi nyomozás is jelen pillanatban.

A Kehi-vizsgálat elrendelhető, de a Kehi-vizsgálat nem tudja meghaladni, vagy nem tud minden eszközt alkalmazni, ami a rendőrség rendelkezésére áll. Varga miniszter elmondta a parlamentben, hogy a NAV igen súlyos eljárásokat folytat gabonaáfa- és élelmiszeráfa-visszaélések kapcsán. Egy napirend előtti felszólalásban hozta ezt szóba.

Ami pedig azt a kérdését illeti, hogy az elmúlt négy esztendőben az Amerikai Egyesült Államok kormánya hivatalosan ügyekben, konkrétumok kapcsán tett-e bármiféle jelzést - korrupciógyanús ügyeket feltételezve - a magyar kormány számára, ezt meg fogom vizsgáltatni. Legutóbb nem ezt kérdezte képviselő asszony - itt voltam, direkt meghallgattam - a külügyi államtitkár kollégámtól, hanem

konkrétan a stratégiai megállapodásokra kérdezett. Ezzel szívesen foglalkozom, és meg fogom vizsgáltatni, hogy volt-e ilyen jelzése az amerikai kormánynak, és tájékoztatni fogom az Országgyűlést. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Hogyan tervezi a Honvédelmi Minisztérium honvédek új életpályáját és illetményfejlesztését?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A Magyar Honvédség katonái minden évben erőn felül teljesítenek az ország határain belül és kívül, bizonyítják felkészültségüket, készek fegyverrel védeni a hazát, és készek helytállni természeti és ipari katasztrófák idején, ahogy történt ez a tavaly nyári dunai árvíz vagy a négy évvel ezelőtti vörösiszap-katasztrófa során. Mindemellett nemzetközi missziós tevékenységükkel is hozzájárulnak Magyarország nemzetközi megítélésének javításához. Ezért mindannyiunk kötelessége, hogy megbecsüljük a Magyar Honvédség állományát.

Legutóbb az első Orbán-kormány emelte meg számottevően a katonák illetményét, és az elmúlt évek gazdaságpolitikájának köszönhetően a kormány nemrég jelentette be, hogy 2015-től újabb emelésbe kezd a bérek, a honvédségi illetmények területén. De arról is hallhattunk már, hogy mindezt egy új katonai életpályamodell keretében hajtja végre.

Kérem tisztelt miniszter urat, hogy erősítse meg az eddig elmondottakat, és foglalja össze a tervezett új életpályamodell főbb jellemzőit. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak. Parancsoljon!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megerősíthetem, hogy a kormány a következő években nemcsak kiteljesíti a katonai életpályamodellt, hanem számottevő illetményemeléssel meg is erősíti azt. A kormány ugyanis a közelmúltban arról döntött, hogy 2015. július 1-jétől kezdődően és 2019-cel bezárólag összesen 50 százalékkal emeli meg átlagosan a magyar katonák illetményét.

(15.40)

Ez azt jelenti, hogy jövő július 1-jétől 30 százalékot, majd pedig '19. január 1-jéig évi 5-5 százalékat fogunk emelni. A katonai életpályamodell azonban nemcsak az illetményekről szól. A célunk az, hogy megbecsüljük a hazánkat fegyverrel szolgálókat, erősítsük a honvédség megtartó képességét, és ki-

számítható előmeneteli rendszert kínálunk honvédeink számára.

Mit is jelent mindez? Az illetményemelésen túl az életpályamodellben egyrészt kiszámítható és teljesítményalapú előmeneteli rendszert biztosítunk a katonáknak. Ennek keretében azokról is gondoskodunk majd, akik önhibájukon kívül a honvédség sajátos előmeneteli rendszeréből következően válnak ki a rendszerből, hiszen számukra garantálni fogjuk, hogy ha akarnak, akkor a közszolgálat más területén dolgozhassanak tovább, vagyis senkinek nem engedjük el a kezét, és senkit nem hagyunk az út szélén.

Másrészt egy új, pénzügyi támogatáson alapuló lakhatástámogatási rendszert vezetünk be a közeljövőben, ezen túlmenően pedig 2016-tól tervezi azt a kormány, hogy egy szélesebb körű közszolgálati lakáshitelprogramot, valamint egy új, speciális közszolgálati biztosítási rendszert vezet be. Köszönöm szépen még egyszer a kérdésért.

ELNÖK: Viszonzásként megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Tisztelt Miniszter Úr! A Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként külön is köszönöm a jó híreket. Meggyőződésem, hogy ezzel a lépéssel folytatjuk azon közös munkánkat, amellyel megerősítjük hazánk védelmi képességeit, és biztosítjuk a Magyar Honvédség állományát arról, hogy a jövőben is gondoskodunk róluk.

Az új életpályamodell véglegesítését általában is, az illetményemelést pedig kifejezetten is üdvözlöm, és biztosíthatom a Honvédelmi Minisztériumot és a kormányt is, hogy mind a bizottságban, mind pedig a plenáris ülésen támogatni fogjuk a minisztérium, illetve a kormány elképzeléseit. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: A miniszter urat illeti a szó, aki kíván vele élni. Parancsoljon, egy perce van!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A honvédelem két nagy pilléren nyugszik, egyrészt az eszközökön és a fegyvereken, amelyeket katonáink kezébe adunk, másrészt magukon a honvédeken. Régi bölcsesség, és olyan közhelyszerűnek tűnik, de tényleg igaz, hogy fegyvert, ha van rá pénz, akkor bármikor lehet vásárolni, de elkötelezett és jól felkészült, kiképzett katonát csak hosszú-hosszú idő és anyagi befektetés után tudunk a haza szolgálatába állítani. Ezért kötelességünk, hogy megbecsüljük a Magyar Honvédség személyi állományát, törődünk vele, és jól felkészített, elkötelezett katonáinkat megtartsuk a hadseregünkben.

Az új katonai életpályának köszönhetően a legjobbak közül is a legjobbak állnak majd a haza szolgálatában, akiknek áldozatvállalását mindenkor megbecsüli az ország. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Megszegett ígéretek**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Önt illeti a szó. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! 2010, az önök kormányzása óta a Magyar Nemzeti Bank saját kimutatásai szerint is a devizahiteles családok havi törlesztőrésze 70 százalékkal emelkedett, és ennek döntő része az árfolyamkülönbségből, a forint gyengüléséből adódott.

Ezért több mint négy éve várja több százezer devizahiteles problémával küszködő magyar család, hogy önök erre valamilyen megoldást nyújtsanak. Ezt részben megtették, és kilátásba helyezték, hogy forintosítani fogják a devizahiteleket. Egy ország várta lélegzet-visszafojtva, hogy milyen árfolyamon kívánják önök ezt a forintosítást elvégezni, hiszen teljesen nyilvánvaló, hogy ez az alfája és az ómegája a probléma megoldásának vagy pedig elodázásának. Nos, önök a minap bejelentették, hogy gyakorlatilag napi árfolyamon kívánják a devizahiteleket forintosítani.

Ez egészen egyszerűen cinikus, felháborító és egyenlő a választók becsapásával. Önök nem ezt ígérték, hanem a probléma megoldását ígérték. Azért cinikus ez a döntés, mert önök korábban lehetővé tették azok számára, akik rendelkeztek kellő készpénztartalékkal, hogy 180 forintos svájcifrank-árfolyamon kifizethessék devizatartozásukat. Azoknak, akiknek volt pénze, 180 forintot tettek ezt lehetővé. Azoknak, akiknek nincs pénze, most azt ajánlják, hogy 256-257 forintos svájcifrank-árfolyamon forintosítsák a devizahiteleket. Ez egészen egyszerűen felháborító.

Az MSZP változatlanul azt szorgalmazza, hogy a 2010-es kormányváltást megelőző hónap árfolyamán, akkor egyébként 185 forintba került egy svájci frank, oldják meg ezt a problémát. Önök minapi döntésükkel rámutattak, hogy erre viszont nem hajlandók. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Egy nagyon fontos van előttünk, hogy 2016-ra bizonyosan nem lesz Magyarországon devizahitel. Az a devizahitel, amit éppen az önök kormánya, de valószínűleg ön is - mint kormánytag is - részt vett ebben a munkában, amit okoztak az

országnak, hogy megszüntették az állam által támogatott lakáshitelezést, és helyette ösztönözték, készítették az embereket arra, hogy inkább az alacsony kamatozású, ugyanakkor nagyon komoly árfolyamrész-kockázatú hiteleket - amiről elfelejtették az embereket tájékoztatni - válasszák. Sajnos Magyarország családjainak jelentős része végül is elfogadta, bedőlt az önök ajánlatának. Ez így szokott lenni. Egyik kormány tönkreteszi a családokat, és jön a Fidesz-kormány, és rendbe hozza ezt a társadalmi problémát.

Mi azt ígértük, hogy ki fogjuk hozni a családokat ebből a nehéz helyzetből, és az elmúlt években minden lehetséges lépést megtettünk annak érdekében, hogy végleges, jogszerű megoldás szülessen, és az embereket ne készítsük olyan megoldásokra, ne hozzuk olyan helyzetbe, hogy ugyan látszólag lezártuk a devizahitelek problémáját, de azért jogi értelemben még bírósági perek ezrei, tízezrei maradnak hátra, és ezzel a családokat még nehezebb helyzetbe hozzuk. Ezért tartott ez ennyi ideig, de most már látjuk a jogszerű megoldás végét, és valóban ennek az utolsó lépése az, hogy megtörténjen az elszámolást követően, hiszen azért el kell számolni az ügyfelekkel, a jogtalan árfolyamrést és az egyoldalú szerződésből eredő károkat az embereknek meg kell fizetni, és ezután jöhet ez a bizonyos forintosítás. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Államtitkár úr, valamit szedhet - hadd igazítsam helyre a szavait! Orbán Viktor volt az a miniszterelnök, aki lehetővé tette a devizahitelek bevezetését Magyarországon. Akkor a jegybank elnökét Járai Zsigmondnak hívták, és egyébként ezekből a devizahitelekből a fideszes vezető képviselők is szép számmal vettek fel, ez az akkori vagyonebeállításukból bőven kiderül, több nyilvános adásban be is vallották. Ugyanez vonatkozik a fideszes vezetésű önkormányzatokra. Nem gondolnám, hogy ilyen mennyiségben voltak megtévesztett politikusok és emberek Magyarországon.

Attól pedig az Isten mentsen meg bennünket, hogy 2016-ban, ahogy ön mondta, már ne legyen devizahitel Magyarországon, ha ezen az árfolyamon akarják forintosítani a devizahiteleket! Államtitkár úr, nem tudom, kiszámolta-e, hogy egy átlagos devizahitelesnek ez az árfolyam, ha forintosítja a tartozásait, azonnal durván megemeli a törlesztőrészeit, nem könnyíti a terhét, hanem növeli. Önök ne tetézzék a bajt, hanem csökkentsék! Ne okozzanak további problémát, hanem oldják meg a problémát! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez az önök dolga!

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Egy perce van, államtitkár úr. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Figyelmeztetni szeretném a képviselő urat, hogy nehogy akkora melléfogást kövessen el, mint az adótörvény vitájában, hogy a mézes pálinkát úgy jelölte meg, mint a korrupció alanyát, és hogy valamelyik kormánytag intézte el, hogy a mézes pálinka alacsonyabban adózzon, aztán kiderült, hogy a mézes süteményről van szó. Nehogy majd a forintosításnál is ilyen melléfogást eszközöljön!

Mielőtt véleményt alkot, azt szeretném öntől megtudni, hogy ön partner-e abban, hogy a kormány és az Országgyűlés jogszerű megoldást hozzon. Ha ön azt mondja, hogy ilyen megoldás szükséges, akkor el kell hogy olvassa majd a Kúria jogegységi határozatát, hogy az mit is mond arra vonatkozóan, hogy az árfolyamkockázatot jelen ügyleteknél kinek kell vállalnia.

(15-50)

Mert az egyértelműen kimondja, hogy ez esetben az az ügyfeleknek a kockázata, az egyoldalú szerződésmódosítás és az árfolyam különbözete pedig a bankoké. És ez a dolog lényege, és innen indul ki a megoldás. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Van, amit nem lehet megmagyarázni. - Taps a kormánypártok soraiból. - Tállai András: A ti kormányzásotokat nem lehet.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Szőnyegbombázás az út szélén”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. *(Dr. Bárándy Gergely: Nagyon fogod szégyellni ezt a széket egyszerűen. - Tállai András: Ne fenyegezzél, hanem menjél ki!)*

Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadom.)* Képviselő úr elfogadja. Öné a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A korábbiakban is látható, hogy az úgynevezett devizahitelezés kapcsán legalábbis feszültségek dúlnak a Házban. Ez nem is csoda, hiszen nem is olyan régen, június 30-án még maga a kormányzat egyik képviselője ígérte azt, hogy kedvezményes forintosítást fognak keresztülvetni a rendszeren, most pedig letesznek a sajtóban először a tervek közé, aztán az asztalra elénk egy olyan tervezet, amelynek értelmében lényegében majd-hogynem közvetlen közelében a piaci árfolyamnak lehet majd forintosítani.

Ezáltal tehát deklaráltan elmúltak a választási kampányok, és a kormányzat beismeri, hogy a bankok mondják neki kottába azt, hogy mit csináljon, és mit ne csináljon. Tökéletesen látható, hogy azzal,

hogy a piaci árfolyam közelébe engedik az úgynevezett rendezést, még a saját maguk cinikus és egyébként igaztalan indoklását is elengedték, miszerint egy hármas felosztás kell a felelősség tekintetében. Még ezt sem sikerült tartani, de az, hogy kettős mércét alkalmaznak magyar állampolgárok között, hiszen a jobb módúak 180 forinton végtörleszhetnek, most pedig azok, akik mondjuk, 155 vagy 160 forintot vették fel a hiteleket, a mostani piaci árfolyam közelében kell hogy a terhekkal szembesüljenek. Egészen elképesztő!

Államtitkár úr, ön tökéletesen tévúton jár, az elmúlt egy órából ez kiderül, amikor azt mondta, hogy a végső cél a devizahitelek kivezetése. Nem ez a végleges cél. A banki elszámoltatás lenne a cél, ami az önök óriásplakátjain virít. Nem az a cél, hogy most már ne devizahitelnek nevezzék azt, ami amúgy sem volt az, hiszen a negyedéves jelentésekből kiderül, hogy nem volt megfelelő mértékű devizabevonás ezen úgynevezett hitelek mögött. A cél az lenne, hogy a magyar emberek számára az utolsó orvul elvett forintot is visszacsoportosítsuk. Ehhez képest az önök tervezete legalizálná több százmilliárdos nagyságrendben azt a szabad rablást, ami a felvételi árfolyam és a mostani majdhogynem piaci között történt. A kettő közötti óriási, milliárdos tömeget jóváírnák a bankok számára.

A kérdés tehát adódik: mégis, hogyan képzeltek el? És mégis, komolyan gondolták ezt? (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Államtitkár úr, parancsoljon! (*Lázár János: Nyugodtan!*)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Akkor folytassuk, csak most nem az MSZP-s ellenzéki képviselő úr, hanem a jobbikos ellenzéki képviselő kérdezi lényegében ugyanezt. Azt gondolom, az, hogy megtörténjen a forintosítás, az mindenkinek az érdeke, nemzetgazdasági érdek, az ügyfelek érdeke, és természetesen a bankrendszernek az érdeke is, hiszen az, hogy megszűnjön Magyarország kitétsége a devizától, úgy gondolom, hogy állami érdek.

Az sem lehet - azt gondolom - elvitatni a kormánytól, hogy jelentős lépéseket tett annak érdekében, hogy a devizahiteleseken könnyítsen. Egyrészt megállítsa, az volt az első lépés, másodsor pedig könnyítsen úgy, hogy egyébként az jogszerű legyen, tehát, hogy ne egyenként kelljen a devizahiteleseknek megküzdeni az igazukért. Hiszen azzal, hogy az Európai Bíróság véleményét is bevárva a Kúria egy jogegységi határozatot adott ki, és abban kimondta, hogy az árfolyamrés használatával, az ügyfelek számára káros használatával meg kell téríteni a kárt, és azzal, hogy az egyoldalú szerződéssel, a kamatnövelésekkel is kárt okoztak az érintett ügyfeleknek, ezt vissza kell téríteni az adott devizahiteleseknek, úgy gondolom, hogy ez egy jelentős eredmény, egy jelentős előrelépés volt ebben a dologban.

Ezzel együtt a számítások szerint közel 1000 milliárd fog visszajutni ezen károsultak zsebébe. Tehát amikor a bankok elszámolásáról van szó, akkor nyilván az első két lépés, az említett árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítás következményeként már 1000 milliárd forintot ér a bankoknak negatív értelemben, és ugyanakkor pedig az érintett ügyfeleknek pedig 25-30 százalékos tőkeösszeg-csökkenést. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő úr, egy perce van, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm. Próbálom úgy elmagyarázni, hogy ön is megértse ebben a kérdésben. (*Dr. Rétvári Bence: Ne legyél ilyen nagyképzű, ne legyél ilyen nagyképzű!*) Hogyha valaki ellop egy hifitornyot egy híradástechnikai boltból, és visszaviszi a lemezjátszót, akkor nem mentesülhet a büntetés alól; mert csak a lemezjátszó része került vissza. Még a lopott holmit sem képesek visszaszerezni, és még azt követően büntetlenül hagynák eltávozni azokat a pénzügyi intézeteket, amelyek érintettek? Egészen elképesztő!

De hogy nekem nem válaszol, hogy a több ezer-milliárdos elcsalt vagyont miért hagyják ott az érintett bankoknál, az egy dolog. De itt a páholyban ülnek azon devizás szervezetek képviselői, akik rendre jogosan arra panaszkodnak, hogy önök a Bankszövetséggel tárgyalnak, az érintett pénzügyi vezetőikkel tárgyalnak, de ide a Kossuth térre már nem mernek kimenni azokkal tárgyalni, akik érintettek, és akik a tárgyalótermekben védtek magukat, egészen addig, amíg önök lényegében meg nem tiltották azt, hogy valaki bíróság, törvényszék előtt szerezzen érvényt az igazának.

Eppen ezért adódik tehát a kérdés, hogy miután az úgynevezett internetadóval kapcsolatos utcai eseményeket nem tudták kezelni, annak leereagálásánál legalábbis beledőltek egy kardba, mégis mire készülnek, amikor a hitelkárosultak teljesen jogosan ellepik az utcákat. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük. Államtitkár úrnak is egy perce van.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tehát, hogy visszatérjünk akkor a lényeghez, hiszen a hátralévő feladat az, hogy forintosítsuk ezeket a devizahiteleket, ami úgy fog történni, hogy természetesen az ügyfél eldöntheti, hogy választja a forintosítást, vagy devizában fogja tovább törleszteni.

Azt gondolom, hogy mielőtt a forintosítást megértjük, az előtt mindenképpen önnek is el kell olvasnia a Kúriának a döntését, a 2013. december 16-i döntését, amely így szól: e szerződéstípusnál az adós az adott időszakban az irányadó forintköltségnél kedvezőbb kamatmérték mellett devizában adóso-

dott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait. A forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezi. Amikor a Kúria dönt két esetben az ügyfelek javára, egy esetben pedig az ügyfeleknek a kötelezettségét állapítja meg, akkor természetesen egy felelős kormánynak és Országgyűlésnek a döntésnél ezt ugyanúgy figyelembe kell vennie. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Van-e különbség fideszes és MSZP-offshore-cégek között?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Plebejus kormányzás, luxusprofitok eltörlése, offshore-lovagok kiebrudalása, a globális pénztőke elleni fellépés. Ezekre a szlogenekre nagyon sok magyar választópolgár emlékezik, ezeket pontosan önök voltak azok, akik megígérték még 2010 előtt, mielőtt elkezdtek itt hatalmat gyakorolni a parlamentben kormányon, és azóta is gyakran úgy előveszegetik, amikor éppen úgy kívánja az érdekük. Mégis egyre inkább nagyon sokan érezzük azt, hogy önök se mások, mint a szocialisták ilyen szempontból, nem szívbajosak, ha érdekük úgy kívánja, akkor gátlástalanul offshore-onni kezdenek.

Ugye, miniszterelnök úr mostanában elég sokat jár Svájcba, és most már az alpesi országban is cikkeznek egy bizonyos gázkereskedő cégről, amely furcsa és megmagyarázhatatlannak tűnő üzleteket bonyolít le. Nem először szerepel a hírekben, hogy a Magyar Villamos Művek a kormány felhatalmazása alapján egy svájci központú közvetítő csoport, a MET Holding látszólag teljesen értelmetlen közbeiktatásával vásárol földgázt.

Mit kell tudni erről a MET Holdingról? Legfőképpen azt, hogy friss információk szerint 40 százaléka a MOL kezében van, de 60 százaléka tömény offshore. Úgy gondolják, vagy úgy látják, hogy orosz tulajdonú lehet ez a cég, valahol Belizében van bejegyezve. Na most, az offshore-ozás arra kiválóan alkalmas, hogy magánzsebeket ezzel be lehet tömködni, de azért nagyon hiányzik az adófizetőknek többek között az az 50 milliárd forint is, amit osztalékban a MET 2012-ben kiosztott. Nem kell ahhoz energia-szakértőnek lenni, hogy megértsük, hogy itt mi zajlik tulajdonképpen. Amikor a szocialisták kormányoztak, akkor önök ugyanerre a jelenségre kígyót-békát kiabáltak, most meg, amikor ugyanez zajlik, csak éppen máshogy hívnak mindent, és mások a szereplők, akkor már sokkal elnézőbbek.

Én azt szeretném kérdezni miniszter úrtól, hogy milyen határidővel vállalják azt, hogy megszüntetik ezt a jelenséget, és mikor zárják ki végre a gyanús adóelkerülő cégeket a magyar energiaszektorból annak érdekében, hogy több pénz maradjon a magyar adófizető állampolgároknál. *(Taps az LMP soraiból.)*

(16.00)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Lázár János miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tekintettel arra, hogy a képviselőtársam valószínűleg inkább volt érdekelt abban, hogy elhangozzanak az állításai, és kevésbé abban, hogy választ is kapjon ezekre a mai parlamenti ülésen, nem kaptam meg tőle a kérdést. Más képviselők, más ellenzéki képviselők időnként megküldik a kérdésüket írásban, hogy tudjak rá válaszolni vagy tudjunk rá válaszolni, ez itt most nem történt meg. Ezért a konkrét tranzakcióval vagy vásárlással vagy céggel kapcsolatos ügyekre csak a Magyar Villamos Műveknél elrendelt vizsgálat vagy információkérés után tudok válaszolni, hiszen fogalmam sincs arról, hogy a Magyar Villamos Művek konkrétan ettől a gazdasági társaságtól, amit ön szóba hozott, vásárolt-e gázt, mikor vásárolt gázt, hogyan vásárolt gázt.

Irigylésre méltó a felkészültsége. Egyszer megoszthatná a magyar parlament nyilvánosságával, hogy ki az, aki önt felkészíti ezekben az ügyekben, amelyek valahogy mindig-mindig visszaköszönnek az Amerikai Egyesült Államok sajtójában vagy visszaköszönnek nyugat-európai sajtóban. Mindig-mindig úgy áll a dolog, hogy az ügyet, amit ön szóba hoz, néhány nappal korábban angolszász sajtóban, amerikai kormánykörökből vagy éppenséggel nyugat-európai kormánykörökből lehet hallani. Vajon a két dolog között van-e összefüggés? De ezt bizzuk inkább mindannyiunk fantáziájára!

Az offshore cégekkel kapcsolatban általánosságban azt tudom önnek mondani, hogy természetesen mindent elkövetünk annak érdekében, az Alaptörvény feketén-fehéren fogalmaz, mindent elkövetünk annak érdekében, hogy az offshore cégeket kitiltuk a magyar adófizetői pénzek újraosztásából vagy az európai uniós pénzek felhasználásából. Én a saját területemről tudok beszámolni önnek, erre készültem, hogy erről számot adok. 46 ezer vállalkozást vizsgáltunk át, amelyek közül még mindig több száz 2012. január 1-je óta, az Alaptörvény hatálybalépése óta is offshore típusú tevékenységet folytatott. Tőlük megvonjuk ezeket a forrásokat. 2012. január 1-je óta pedig az Alaptörvény tiltja azt, hogy állami adóforintok kerüljenek offshore hátterű cégekhez. Ahhoz nem volt bátorsága a parlamentnek, hogy ezt 2012. január 1-je előttre visszamenőleges hatállyal kiter-

jessze. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)*

Az MVM ügyében pedig tájékozódni fogok. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mindenki mindenkéntől érdeklődik. Én érdeklődöm, hogy kíván-e élni egyperces viszonzással. Kíván élni? *(Dr. Szél Bernadett jelzésére:)* Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Valóban igyekszem felkészülni, mielőtt felszólalok a parlamentben, és szeretném ezt a szokásomat megtartani. Főleg, ha egy olyan ügyletről van szó, amelyről régóta tudjuk, hogy az orosz befolyástervezésnek egy kedvelt eszköze, hogy bizonyos kiválasztott érdekcsoportoknak olcsó földgázt ad, és ilyen módon köti magához az orosz hatalom ezeket az érdekcsoportokat, és utána kézi vezérléssel tud irányítani. Úgyhogy szeretném a miniszter úr figyelmét felhívni arra, hogy ez a jelenség létezik, kormányok óta létezik, és nagyon szeretném, ha a Fidesz olyan helyzetet teremtené, hogy ez többé ne létezzon ebben az országban. Örömmel fogadom, ha ön elkezd vizsgálni. Kérem, tegye meg, és szüntessék ezt meg!

A másik pedig: arról bizonyára tud, miniszter úr, hogy pontosan ez a MET nevű cég volt az, amely a Dunamenti Erőmű részvényeinek háromnegyedét megszerezte az év elején. Tehát még egyszer mondom: egy olyan cégről beszélünk, amely 40 százalékban MOL, 60 százalékban offshore, és igazából itt Magyarország legnagyobb teljesítményű gáztüzelésű erőművéről van szó. Tehát azt gondolom, hogy nemzetgazdasági és sok szempontból kiemelt helyzettel szembesültünk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* Most nagyon örülök, hogy miniszter úr figyelmét felhívhattam erre a nagyon durva jelenségre. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: A miniszter úrnak is egy perce van. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Elnök úr, köszönöm szépen. Mondandójának első felében azt mondta, hogy ez a - hogy is mondta? - MET nevezetű gazdasági társaság orosz háttérű. Ha ez offshore cég, akkor ön ezt honnan tudja? Ha ez egy offshore cég *(Dr. Szél Bernadett: Van még egy percem?)*, akkor ön honnan tudja beazonosítani a tulajdonosi háttérét, milyen titkosszolgálati információk állnak az ön rendelkezésére? Ha megtenné, hogy ezt megosztja velünk valamikor! *(Dr. Szél Bernadett: A Napi Gazdaság!)* Mert ha ez valóban offshore cég, ön nem tudhatja, hogy ez a gazdasági társaság valóban az oroszok vagy kinek az érdekkörében áll. Kérem, ossza meg velünk ezt! *(Zaj a kormánypartok padsoraiban.)* És kérem, olvassa vissza a jegyzőkönyvben, hogy mit mondott - csak a későbbi félreértések elkerülése végett! *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Délibábos korrupció**” címmel. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Önöknek gyakorlatilag papírja van arról, hogy a földhaszonbérleti rendszerük a korrupció és a hatalommal való visszaélés melegágya, hiszen a Nemzeti Földalap belső vizsgálata és az ügyészség megállapításai magyarrá fordítva ezt jelentik. Miután az önök kormánya lebukott a visszaélésekkel, továbbra is ezzel a pályázatnak álcázott módszerrel veszik el a földet a helyi gazdálkodóktól, hogy tovább építsék klientúrájukat, vidéki befolyásukat.

De ez nemcsak kormányzati szavazatvásárlás, tisztelt képviselőtársak, hanem másról is van itt szó. A Hortobágyi Nemzeti Park 65 ezer hektárjára összesen mintegy 7 milliárd forint támogatást vehetnek fel az új bérlők, a Bihari-síkság 3 ezer hektár területét gyakorlatilag kettő család kapta meg, és ezzel a Hortobágyon mintegy 35-40 ezer juh és 4-5 ezer szarvasmarha maradt legelő nélkül. A kisemmizett gazdák még most is a régi területeken legeltetnek, hiszen az új bérlőknek nincs állatuk; elvesztették a legeltetési engedélyüket is, merthogy nincs földjük, az új bérlőknek meg állataik nincsenek, így nincs senkinek sem legeltetési engedélye.

Miniszter úr, valóban az a céljuk, hogy ezeket a családokat teljesen tönkretegyék? Még februárban volt egy pillanat, amikor úgy tűnt, hogy a pénzért mégsem lehet ennyi családot tönkretenni, hiszen a miniszterelnök maga kezdeményezett Kehivizsgálatot a hortobágyi visszaélések miatt. Azt is megígérte, hogy nem lesz szerződéskötés addig, amíg ez a vizsgálat le nem zárul. Miniszter úr, májusra ígérték! A mai napig ez a vizsgálat nem zárult le! Hogyan lehetséges az, hogy a Norvég Civil Alap vizsgálatát le tudják zongorázni két hónap alatt, ezt pedig kilenc hónap alatt képtelenek lezárni? És ha nem zárták le, akkor hogyan lehetséges, hogy mégis szerződéseket kötöttek?

Miniszter úr, tesz-e ön lépéseket a helyzet tisztázása érdekében, hogy a hortobágyi gazdák visszakaphassák a jogtalanul elvett földjeiket? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* Miniszter úr, ön ennek kapcsán miben érdekelt? *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen a kérdését. Az egy másik beszélgetés tárgyát képezné, hogy én miben vagyok érdekelt, de az elég rövid lenne, mert én nem vagyok semmi ilyen típusú gazdasági társaságban érdekelt. Amiben érdekelt vagyok, azt meg ezerszer

számon kérték rajtam, ha a mezőgazdasági típusú érdekeltségre gondol. (Dr. Józsa István: *Visszaadni a földet!*) Azok a pályázatok teljes egészében átláthatóak voltak.

Szintén csak fejből tudom önnek idézni a rendelkezésre álló információkat. 237 ezer hektárnyi termőföld került földpályázati meghirdetésre 2012-ben és '13-ban. Ezek a földpályázatok lezárultak, az új bérlőkkel a szerződések megkötésre kerültek. Ezek részben a Nemzeti Földalagnál, részben pedig a nemzeti parkoknál kerültek meghirdetésre. A Bükk Nemzeti Park esetében gyanúsítással, illetve vádemeléssel végződő büntetőeljárás folyt, illetve egy része még tudomásom szerint folyamatban van, tehát az igazságszolgáltatás a munkát ott nem fejezte be. A Hortobágyi Nemzeti Parknál pedig, általam is kifejezetten támogatva, a miniszterelnök Kehi-vizsgálatot rendelt el. A Kehi-vizsgálat befejeződött. Több megállapítása hiányosságokat tárt fel. A hiányosság a pályázat módszertanában volt jelen. A Kehi a Földművelésügyi Minisztérium számára világossá tette, hogy az általa felügyelt Nemzeti Földalagnál milyen hibák kerültek elkövetésre a pályázatok kiírásánál. A második tétel azoknak a csoportja, akiknél ugyan hiba történt, de az a pályázat érdemi kimenetelét nem befolyásolta; és a harmadik esetben, úgy tudom, több százas nagyságrendben azt javasolta, hogy ne kerüljön a szerződés megkötésre, tekintettel arra, hogy szabálytalanság történt, olyan szabálytalanság, amely a pályázat érdemi elbírálását és a pályázat kimenetelét érdemben befolyásolta. Például nem rendelkezett valós állatlétszámmal a pályázat nyertese. (Harangozó Gábor István: *Senki nem rendelkezik állattal!* - Gógös Zoltán közbeszólása.) A Kehi-vizsgálat azért volt hosszadalmas, mert a Nébihnél... Bocsanat, Gógös képviselőtársam, talán ön jobban fogja érteni! A Nébihnél tételes ellenőrzést kellett végezni (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.), hogy a pályázóknak milyen állattartó-állomány áll a rendelkezésére.

A következő egy percben tudom folytatni. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Képviselő úrnak is egy perce van. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszter úr, szinte nincsenek olyan gazdák, akiknek lettek volna állatai. Ne haragudjon, de ez a válasz így nem elfogadható. Ha önök tudják, hogy valóban visszaélések voltak, mert a rendszer, amit kialakítottak, visszaélésre ad lehetőséget, érje már el ön akkor, hogy írjanak ki új pályázati rendszert, és egy tisztességes pályázati rendszerben teremtsenek lehetőséget arra, hogy a helyben élő gazdák kapják meg, akiknek állatuk is van, ezeket a földeket!

Tudja, miniszter úr, amikor az érintett gazdák idehozták önöknek a petíciójukat, Váradi András is velük volt, és a fülem hallatára biztatta őket, hogy harcoljanak az igazukért, ahogy mondta, merthogy ő

már mindent elveszített, nem vehetnek el tőle semmit, nem maradt más, csak az élete, és amíg az megvan, harcolni fog. Miniszter úr, az ő emléke miatt sem mondhatok mást, mint hogy elfogadhatatlan az, amit önök a vidékkel tesznek.

Miniszter úr, tegyen valamit! Ez sem külön eset, mint a parlafű esete volt. Ha látják, hogy hibáztak, javítsák ki és orvosolják! Addig elfogadhatatlan, hogy ez így működik. (Gógös Zoltán közbeszólása. - Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: A miniszter úr következik egy percben.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Szeretném önöknek elmondani, hogy a 237 ezer hektárhoz képest nem éri el az 5 százalékot azoknak a pályázatoknak a száma, amelyek egyáltalán a társadalmi vitában szerepelnek, mint olyan pályázat, amit kétségbe vonnak a pályázat vesztesei az eredményt illetően.

(16.10)

Tehát 5 százaléknyi pályázati tételről beszélünk, ami a vita tárgyát képezi. 95 százaléknyi eredményt senki nem kérdőjelezett meg, senki nem támadott meg, senki nem hozta a parlament elé vagy a nyilvánosság elé.

Én azt tudom önnek följánlani, hogy a Kehi-vizsgálatba betekintést biztosító képviselő úrnak, megteremtem ennek a lehetőségét, és abból részletesen tájékozódhat arról, hogy milyen hibákat tárt föl a Kehi a pályázat kiírásánál, bonyolításánál, és hány olyan pályázat van, amelyet most fejből valóban nem tudok önnek idézni, hogy mi az a szám, amelynél érdemben befolyásolta a pályázat elbírálását az a hiba, ami a pályázattalánál bekövetkezett. Ezek az új pályázati eljárásokban egyébként korrigálásra kerültek, hiszen lett vagy lesz, ami érvénytelenítésre és új pályázattalásra kerül. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mikor tiltják le a hazugságokat?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (Apáti István: *Elfogadom.*) Elfogadja. Öné a szó, parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem csitulnak a kitiltási botrány hullámai, s ennek döntően az önök halogató, hazudozó magatartása a fő oka.

A baloldal és a Jobbik álláspontja között van egy alapvető különbség, nevezetesen az, hogy a baloldal

az Amerikából érkező információkat mindenhatóan, teljes bizonyító erejűnek tekinti, ezzel szemben mi azt mondjuk, hogy egy minden részletre kiterjedő, korrekt, törvényes és tisztességes vizsgálatra lenne szükség a magyar hatóságok, a magyar szervek részéről. De itt jön az első probléma, hogy a Fidesz által kifejtett politikai nyomás miatt erre aligha van reális esély. Pedig igenis, a választópolgárok és a közvélemény megnyugtatása és az önk esetleges tisztázása érdekében ki kellene vizsgálni - önöknek fűződne hozzá a legmagasabb szintű érdeke -, hogy történt-e sarcolási kísérlet vezető NAV-tisztviselők vagy éppen kormánytagok részéről, megkísérelték-e egy amerikai étolajipari cég adózott nyereségének a 10 százalékát egy Fidesz közeli pártalapítvány felé áramoltatni. Esetleg érintett-e ez magánzsebeket, szolgált-e esetleges elkövetési magartás magáncélokot?

Vida Ildikónak, a NAV vezetőjének a múlt heti kijelentése alaposan felkavarta a kedélyeket, és magasra csapta a tiltakozás hullámain. Ebből kifolyólag több kérdés is fölmerül. Vida Ildikó mióta tudja azt, hogy ő és több társa a kitiltottak között szerepel? Honnan, mikor, kiktől, kitől, milyen forrásból értesült erről? Kik szerepelnek, kik szerepelhetnek még a kitiltottak listáján? A kitiltottak között vannak-e egyéb vezető állami tisztviselők? Esetleg kormánytagok, államtitkárok, miniszterek érintettsége fölmerül-e? Ha igen, kik ezek a személyek?

Kik voltak azok a miniszterek, akiket Vida Ildikó tájékoztatott arról, hogy ő és több társa a kitiltottak listáján szerepel? Mikor történt meg ez a tájékoztatás, és ha valóban igaz az, hogy Vida Ildikó tájékoztatott több minisztert, akkor milyen következménye lesz annak a rengeteg hazugságnak, amit itt hetek óta az ülésteremben is megfogalmaznak? Lesz-e, várható-e ebben az ügyben lemondás?

Ugyanis annak idején, ha *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Gyurcsányék a hazugság miatt le akarták mondatni, akkor önökre is vonatkozik ez a szabály, ha hazudnak, önöknek is le kell mondani. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tállai államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Talán több kérdést mondott el, mint ahány másodperc volt a hátralévő két... *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Apáti István: Meg kell tanulni.)* A gyors beszédet nem akarom megtanulni, inkább az alapos, megfontolt beszéd híve vagyok.

Azt tudom önöknek mondani, hogy vizsgálat, mint ahogy az már elhangzott az Országgyűlésben is, van áfacsalásügyben, és idézőjelben persze negatív eredménye is van, 12 céget érint a vizsgálat, és a megállapított adóhiány összege meghaladja a 2 milliárd forintot. 12 ember ellen van eljárás. Van, aki

már előzetes letartóztatásban van. Tehát áfaügyben igenis van vizsgálat.

Vida Ildikó kitiltásával kapcsolatosan, ha figyelt, a mai napon sok minden kiderült. Mondjuk, hogy miért tiltották ki az Egyesült Államokból magánemberként, az nem derült ki mind a mai napig, pedig ő ma megtette azt a lépést, hogy befáradt az amerikai nagykövetségre, és kérte, hogy adják át neki azokat a bizonyítékokat, vagy legalábbis a vádakat nevezzék meg, ami miatt ő ilyen eljárás alá került. Ez nem történt meg, pedig úgy gondoljuk, hogy a magyar jog szerint egy embernek ahhoz minimálisan joga van, hogy megtudja azt, hogy ha egy ilyen döntést hoznak vele szemben, annak valójában mi az oka.

A kérdését pedig, hogy ki hazudik, nem értem. Nevezze meg, ki hazudott ebben a kérdésben! Ugyanis, miután nincsenek bizonyítékok, és nincs megnevezve egyetlen konkrét ügy sem, így ebben a kérdésben nyilván vizsgálatot sem lehet elindítani, pedig a miniszterelnök úr is elmondta, hogy zéró tolerancia van, és az ügyesség is megtette a lépéseket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Nyilván, ha konkrétumok lesznek, akkor vizsgálat is lesz majd ebben a kérdésben.

ELNÖK: Képviselő úr, parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Nem hiszem, hogy az én beszédtempómmal vagy a beszédem sebességével kellene foglalkozni. Érdeklődő típus vagyok, kíváncsi képviselő vagyok, szeretek két perc alatt minél több kérdést feltenni, és szeretném, ha nemcsak engem, hanem a tévé nyilvánosságán keresztül a közvéleményt is tájékoztatná hitelesen ezekről a kérdésekről. Gyakorlatilag egyetlen kérdésre sem vagy nagyon kevés kérdésemre érkezett érdemi válasz. Jó lenne, ha méltányolná és figyelembe venné azt, hogy nem állítottam, nem vádaskodtam, nem kérdésben fogalmaztam meg sunyin állításokat, hanem kulturált és adekvát kérdéseket tettem fel ezzel a botrányval kapcsolatban.

Egyébként önöknek fogja a legnagyobb kárt okozni, ha nem ismerik fel azt, hogy pontosan az önök legfőbb érdeke az, hogy tisztázzák magukat, és kivessék maguk közül azokat, akik akár magánemberként, legfőképpen pedig hivatalos személy minőségükben esetleg vállalhatatlan cselekményeket követtek el, adott esetben bűncselekményeket valósítottak meg. Ez az önök politikai érdeke, és az ország politikai érdeke is.

Egyébként nem fognak szabadulni a következő hetekben sem a jobbikos kérdésektől. Várjuk a neveket, neveket akarunk végre hallani. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Vádat! - Először vádat halljunk már!)* Elhiszem, hogy önöknek kellemetlen, hogy 2006 óta végre nem önök támadnak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hanem defenzívába szorulnak, és magyarázkodásra kényserülnek. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! Van, amiben egyetértünk, tehát hogy kiderüljön az igazság, és vizsgálat induljon, ha létezik valóban korrupció, ez az önök és a mi érdekünk is. De higgyék el, hogy nekünk sokkal jobban érdekünk. Ezért újra el kell mondanom ennek az amerikai rendeletnek a lényegét. Ez a proklamáció, amelynek az a lényege, hogy egyoldalúan hoznak egy döntést egy személlyel szemben. Ő maga nem is tud arról, hogy egyébként valami van ellene, nem is tudja, hogy milyen döntés fog születni, őt meg sem hallgatják. Ő ez ellen nem fellebbezhet, ő egyet tehet, ezt tudomásul veszi. Tudomásul veszi, megkapja ezt a dokumentumot, annak is megvan a formai és tartalmi előírása. Majd utána mit tehet egy magyar állampolgár? Befárad az amerikai nagykövetségre, és megkérdezi, miután az ügyészség is indított jogi kérvényt az amerikaiakhoz, megkérdezi, hogy mondják meg neki szemtől szembe *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, adják oda a dokumentumot, hogy mi történt. És ez nem történt meg.

Ez a jogi helyzet, tehát hiába kéri a neveket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* vagy a konkrétumokat, nem tudunk ezzel szolgálni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az azonnali kérdések végére értünk. Tájékoztatom önöket, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, hogy az interpellációs időszak csúszása miatt mintegy 20 perc áll rendelkezésre a kérdések esetében.

Most tehát **kérdésekkel** folytatjuk munkánkat. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi a kormány szándéka a kerkedvezményes nyugdíjazással?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez év végén a törvény szerint megszűnik a kerkedvezményes nyugdíjazás lehetősége. Ezt - tudjuk pontosan - azok vehették igénybe, akik korábban valamilyen veszélyes munkakörben dolgoztak, és az egészségük védelme érdekében korhatár előtt mehettek nyugdíjba.

A Fidesz-kormány a 2010-es ciklus elején kihirdette, hogy megszűnteti a nyugdíjkorhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségét. Aztán ez az elv is megdőlt, hiszen a nők számára 40 éves munkaviszony után lehetőséget adtak a korhatár előtti nyugdíjazásra. Ugyanakkor, hogy mégis megőrizték a korábbi elvet, a nyugdíjkorhatárt betöltők esetében a korábbi nyugdíjat ellátással nevezték át. A kormány aztán utoljára 2012-ben foglalkozott átfogóan a kérdéssel, de akkor a költségvetési hatások, valamint az

átalakítással járó konfliktusok miatt úgy döntött, hogy ez év végéig meghosszabbítja a rendszer működését, azaz eddig az időpontig lehet a kedvezmény igénybevételéhez az éveket gyarapítani, valamint a munkáltatók is ez ideig gyarapíthatják extra bevétellel a központi költségvetést, ami közel 20 milliárd forint.

Hasonló jellegű írásbeli kérdésekre államtitkár úr válaszolt, mely válaszokat a következőképpen jelezte. Egyrészt ő is elismeri, hogy a korábbi kerkedvezményes nyugdíjat ellátással silányították le, ellátással, ami adható és el is vehető.

(16.20)

Aztán azt is jelzi nekem államtitkár úr, hogy a 2015-ös költségvetés tervezete majd tartalmazza ezt az ellátást, az a költségvetés, amelynek a vitáját még meg sem kezdtük, és nap mint nap olvasható a sajtóban, hogy mindig változások érik a költségvetést.

S végül még egy dolog, amit az államtitkár úr szintén mond: a hatályos szabályozás szerint a kerkedvezményes jogvesztés az év végéig változatlan feltételekkel történik. Tehát az év végéig, azaz jövőre már változhat.

Még egyszer kérdzem - és kérem, ne beszéljen mellé, államtitkár úr -, hogy miért nem tárgyalta a parlament ebben az időszakban a kerkedvezményes nyugdíjazás kérdését. Mi a szándéka a kormánynak ezzel a nyugdíjazással? Miért tartanak bizonytalan-ságban közel 50 ezer embert? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is említette, a kerkedvezményes rendszer 2012. január 1-je óta nem a nyugdíjrendszer része, tekintettel arra, hogy fő szabályként csak a nyugdíjkorhatár betöltésétől lehet öregségi nyugdíjat megállapítani Magyarországon. A korhatár előtti nyugdíjak, így például a kerkedvezményes nyugdíjak is 2012-től - ahogy arra ön is célzott - korhatár előtti ellátássá alakultak át. A korhatár előtti ellátások kiadásainak forrása a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap, és az ellátások folyósításához szükséges forrás a továbbiakban is biztosításra kerül. Tehát ezek a juttatások semmiféleképpen nincsenek veszélyben, hanem garantáltak. Ezzel a 2015. évi költségvetés tervezése során is számoltunk. A megszerzett kerkedvezményes jogosultság természetesen időbeli korlát nélkül továbbra is érvényesíthető, sőt a hatályos szabályozás szerint a kerkedvezményes jogszerzés az év végéig változatlan feltételek szerint történik.

A kormány ugyanakkor változatlanul fontosnak tartja, hogy a legnehezebb munkát végzők számára

biztosítsa a kedvezményt. Extra kedvezmény nyújtására vonatkozó javaslatot terjesztettünk az Országgyűlés elé a szervezet fokozott igénybevételével járó munkakörökben dolgozó bányászok javára. Az általános szabályoktól eltérően 2014. január 1-jétől az a bányász is jogosulttá válik erre a kedvezményre, aki legalább három évig kord kedvezményre jogosító munkakörben dolgozott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor rendezik már végre a gyógypedagógiai asszisztensek bérét és adják vissza a megérdemelt illetménypótlékokat?”** címmel.

Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! 2013. szeptember 1-jétől az iskolákban foglalkoztatottak bér- és pótlékrendszerét egységesen szabályozták. A béremelés és a pedagógus-életpálya már a 2013-as tanévkezdéstől kiterjed a köznevelési intézményekben pedagógus munkakörben foglalkoztatott valamennyi munkavállalóra. Azonban az államilag fenntartott iskolákban és óvodákban 15-20 ezer, a nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő alkalmazott, valamint technikai dolgozó nem részesült béremelésben, köztük a gyógypedagógiai asszisztensek sem. A kormány már évek óta ígérgeti, hogy az ő bérüket is rendezik, de ez a mai napig nem történt meg. Ők is közalkalmazottak, de rájuk nem vonatkozik a pedagógus-bértábla, mert nem pedagógus munkakörben dolgoznak.

2013 szeptemberétől a gyógypedagógiai pótlékok egységesítése értelmében elvették a pótlékokat a gyógypedagógiai asszisztensektől. Ők mint a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő eddig különféle pótlékokban részesültek, például nehéz körülmények után járó, felzárkóztatási, illetve egyéb pótlékokban. A kormány, ahogy a pedagógusok esetében is, csökkentette a pótlékok körét, és ami megmaradt, azt sem terjesztette ki mindenkire, vagyis inkább elvett, mint adott. Más-más mértékben ugyan, de minden gyógypedagógiai asszisztensnek csökkent a fizetése.

Államtitkár Úr! Tisztában van ön azzal, hogy ezek a nagyon fontos és egyre inkább szükséges munkát végző közalkalmazottak milyen rosszul jártak szeptembertől? Az elmúlt évek béremeléseiből amúgy is kimaradó asszisztenseknél a pótlékok elvétele akár bruttó 20 százalékos fizetéscsökkenést is eredményezhetett.

A szeptember előtti fizetésük már így is a KSH által meghatározott létminimum alatt volt, vagyis 87 510 forintnál volt kevesebb. Tudomásunk van arról, hogy egyre többen készülnek felmondani, mert - ahogy egyikük fogalmazott - a munkájuk egyáltalán nincs értékelve. A KLIK által finanszírozott intézményekben semmilyen megbecsülésre nem számíthatnak.

Kérdezem mindezek alapján, hogy mikor rendezik már végre a gyógypedagógiai asszisztensek bérét és adják vissza a megérdemelt illetménypótlékokat. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét Rétvári államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány - ahogy azt néha önök kicsit pongolán mondják - nem pedagógusbér-emelést tervezett és vezetett be pusztán, hanem pedagógus-előmeneteli rendszert, amelynek egy része az új bértábla, a megemelt bértábla a pedagógusok részére. Az előmeneteli rendszer nem csupán bértáblát jelent, hanem olyan fokozatokat és olyan minősítési eljárást is, amely nyilvánvalóan csak a pedagógus munkakörökre értelmezhető. A pedagógus munkakörben dolgozó és ezáltal az előmeneteli rendszer hatálya alá tartozó pedagógusok körét a nemzeti köznevelésről szóló törvény módosítása kiterjesztette - ön is itt volt a parlamentben, amikor ezt a kiterjesztést elfogadtuk - a pedagógiai szakmai szolgáltatást nyújtó intézményekben pedagógiai szakértő, pedagógiai előadó munkakörben és a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény hatálya alá tartozó intézményekben pedagógus munkakörben foglalkoztatottakra is.

A jövő generációk nevelése szempontjából természetesen nem kétséges, hogy bármely köznevelési intézményben dolgozó alkalmazott munkája nagyon fontos, a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő esetében is ez hangsúlyosan igaz. A pedagógusbéremelés a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítőkre, így a gyógypedagógiai asszisztensekre vonatkozóan is a megfelelő forrás biztosításával a nemzeti köznevelésről szóló törvényben rögzítésre került. 2015. szeptember 1-jétől az előmeneteli rendszer hatálya a nevelési-oktatói intézményben nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő munkakörben pedagógus szakképzettséggel rendelkező foglalkoztatott tekintetében is alkalmazandó.

Az valóban igaz, hogy egyes korábbi pótlékok megszűntek mind a pedagógusok, mind a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő vonatkozásában a pedagógus-előmeneteli rendszer 2013. szeptember 1-jei bevezetésével. Ugyanakkor azt is mondhatjuk, abban nincs változás, hogy a nevelési-oktatói intézményben nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatott, így például a gyógypedagógiai asszisztens közalkalmazott továbbra is jogosult a gyógypedagógiai pótléokra. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* A gyógypedagógiai pótlék nem feltételes módon adható, hanem kötelezően adandó a munkáltató részéről. De bízunk benne, hogy lesz lehetőségünk a közalkalmazottak szélesebb körének is *(Az elnök ismét csenget.)* egy későbbi időpontban a nemzetgazdaság

teljesítménye alapján béreket emelni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Négy év múlva megszűnnek a munkaügyi központok is?”** címmel.

Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megdöbbenéssel láttuk a betervezett költségvetésben, hogy a kormány 44 százalékkal megvágja azokat a forrásokat, amiket évről évre a munkanélküliek elhelyezkedésére fordítunk. A jövő évi költségvetés egyedüli haszonélvezője a közmunka lesz, ennek kiadásai 46 százalékkal nőnek. Az egyik oldalon felére csökkentik a foglalkoztatást elősegítő támogatásokat, amelyekből a kormány eddig az álláskeresők képzését, munkatapasztalat-szerzését, vállalkozóvá válását vagy a kis- és közepes vállalkozások munkahelyteremtését támogatta, és csaknem harmadára csökken a szakképzési és felnőttképzési sor is. A másik oldalon a közmunka kiadásai a 2011. évi forrásoknak több mint négyszeresére nőnek. Hogy a kép teljes legyen, a kormány bejelentette, hogy négy év múlva megszűnik a segélyezés is, ugyanis mindenki közmunkában fog robotolni. Ennek első lépéseként jövőre a segélyezettek negyedét irányítják át a közmunkába.

A brutális forráskivonásból és a közmunka egyre nagyobb térnyeréséből arra lehet következtetni, hogy négy év múlva a munkaügyi központok jelen formájukban megszűnnek. A szolgáltató funkció, az, amivel az emberek valós, személyekre szabott segítséget kaphatnak a továbblépésre, megszűnik. A munkaügyi központok a közmunkát adminisztráló végrehajtó szervvé degradálódnak. Ez szembemegy azzal, amiről Varga Mihály beszélt a miniszterjelölti meghallgatásán. Ott azt ígérte, hogy átalakítja a munkaügyi hivatalokat, erősíti a munkaerőpiacra való kapcsolatukat, és a közmunkapályázatokat intézetét leválasztja róluk. Sajnos azonban megint más volt az ígéret és más a cselekvés, és ez kevés jót vetít előre az orbáni munkaalapú társadalom hazájában.

Az a kérdésem, hogy mivel négy év múlva már, ugye, munkanélküliek sem lesznek, számíthatunk-e a munkaügyi központok megszüntetésére is. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Czomba államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném megnyugtatni először is, hogy a magyar kormány számára a következő négy esztendőben is az egyik legfontosabb feladat a foglalkoztatás bővítése, a munkanélküliség csökkentése lesz, és elsősorban a

versenyszférában szeretnénk számítani a következő időszakban a folyamatos bővülésre.

(16.30)

A források tekintetében nem érdemes csak egy-egy sort nézni a költségvetésből, hiszen valóban igaz, amit ön mondott, hogyha csak a Nemzeti Foglalkoztatási Alap sorait nézzük. Szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a magyar kormánynak szándéka, hogy ott, ahol lehet, a hazai források kímélése érdekében uniós forrásokat vegyünk igénybe a foglalkoztatás bővítésére. Az uniós források tekintetében pedig a legvastagabb láb a következő időszakban a foglalkoztatással kapcsolatban, hogy több mint 700 milliárd forint áll rendelkezésre képzésekre, átképzésekre, bértámogatásokra és különböző aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre.

A közmunkával kapcsolatban egyértelmű a kormány álláspontja. Ha az a kérdés, hogy segítyt vagy munkát adjunk az embereknek, akkor a mi olvasatunkban egyértelmű az, hogy a munkát, ha máshol nem, a közfoglalkoztatás keretében szeretnénk a következő időszakban biztosítani. Abban önnök egyébként van igaza, és mi is érzékeljük, hogy ha olyan térségben, olyan területen túlzottan nagy közfoglalkoztatás valósul meg, akkor valóban kontraproduktív válnak, mert esetleg a versenyszférában nem találnak megfelelő számban és minőségben embereket. Ezért olyan programokat kívánunk indítani a következő időszakban, amelyek a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való kilépés lehetőségét teremtik meg uniós források felhasználásával.

A munkaügyi szervezettel kapcsolatban pedig csak annyit szeretnék önnök jelezni, hogy a legsikeresebb tagállamok, ahol kvázi teljes a foglalkoztatás, Németországban, Ausztriában az egyik legerősebb szervezet a munkaügyi szervezet. Tehát nem megszűnik a munkaügyi szervezet feladatköre akkor, ha a munkanélküliség megszűnik, hanem igenis akkor generálja a leginkább az ilyenfajta tevékenységet egy-egy kormány számára.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Miskolc és Kassa között autópálya épül. Új utakon a magyar-szlovák kapcsolatok?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a nemzeti fejlesztésért felelős miniszter úr helyett államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, óné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban Szijjártó Péter külügyminiszter Szlovákiában tett látogatása során többek között Miroslav Lajčák külügyminiszterrel tárgyalt, és arról állapodtak meg, hogy hamarosan autópályával kötik össze Miskolcot Kassával. Ennek érdekében a magyar oldalon Miskolctól az M3-as

autópályát úgy hosszabbítják meg, hogy az Tornyosnémetiig, tehát az országhatárig elérjen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezt a borsodi, de különösen az abaúji polgárok már régóta várják, hiszen a kétsávos régi 3-as úton naponta több ezer kamion lépi át az országhatárt, és teszi szinte elviselhetetlené az ott élők mindennapjait, akár Szikszón, akár Encsen. De tulajdonképpen egész Európa is várja ezt az autópályát, hiszen ez nemcsak a történelmi Abaúj magyar és szlovák régióit köti össze, hanem igazi európai tranzitút, mert a Kassa és Miskolc közötti útvonal az E71-es számú európai úthálózat része, ami összeköti a Kárpátokat az Adriával, sőt, a meglévő lengyel útvonalakat is beleszámítva összeköti a Balti-tengert az Adriával.

Tehát ez nemcsak egy lokális, mondjuk, abaúji vagy szlovák-magyar ügy csupán, hanem európai fontosságú közlekedési projekt. Nem véletlen, hogy két héttel ezelőtt Hernádvécsén a visegrádi 4-ek európai ügyek bizottsága elnökei is támogatták ezt a projektet. Ez nemcsak a szlovákiai Abaújban élő magyar kisebbségnek jelent könnyebbséget, hanem a határon átnyúló kereskedelmi és szolgáltatási szektoroknak is, ami remélhetőleg fellendíti a helyi gazdasági lehetőségeket a határ mindkét oldalán. Mind ezt figyelembe véve nem meglepő, hogy az útvonal kiépítése miniszterelnöki prioritással és támogatással bír.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérem öntől, mikorra várhatják az abaúji polgárok, tulajdonképpen mikorra várhatja Európa, hogy végre megvalósuljon a régi vágy, az M30-as autópálya befejezése. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar és szlovák miniszterelnökök által 2014. március 27-én aláírt megállapodással a két ország történelmének legnagyobb közös infrastruktúra-fejlesztési programja indult el. Ennek alapján a 2014-2020-as európai uniós programidőszakban 21 új közúti kapcsolat megnyitását, két gyorsforgalmi útkapcsolat, köztük az M30-as összekötését irányoztuk elő közös határainkon. Emellett zajlik egy új Duna-híd előkészítése Komárom és Révkomárom között, egy új Hernád-híd előkészítése Abaújvár és Kenyhec között, Esztergom és Párkány között pedig teherkompot építünk.

Az elmúlt egy év során átadott négy új összekötéssel elmondható, hogy megduplázzuk közúti kapcsolataink számát az elkövetkezendő hétéves EU-s programidőszakban. Ezen program keretében a Miskolc-Kassa közötti kapcsolatot biztosító magyar oldali M30-as gyorsforgalmi út megvalósítását a kormány kiemelten kezeli, olyannyira, hogy a nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégiá-

hoz kapcsolódóan az elmúlt heti kormányúléson tárgyalta a projektlistát, amelyen az M30-as gyorsforgalmi út teljes szakasza szerepel a 2014-2020 közötti európai költségvetési programban.

Az M30-as megvalósítása négy ütemben tervezett, az első a Tornyosnémeti-országhatár, a második ütem Szikszó-Aszaló között, valamint a Forró-Abaújdevecser közötti szakasz, a harmadik ütem Miskolc-Szikszó közötti, valamint az Aszaló és Forró közötti szakasz, a negyedik ütem pedig Abaújdevecser-Tornyosnémeti szakasz. Mindhárom ütem esetében rendelkezünk a megvalósítási tanulmányokkal, a beruházás megkezdése időjárástól függően ez év végén vagy jövő év elején, befejezése pedig 2015 végén várható, a többi szakaszosan teljesítjük.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a kérdéseket a mai napra befejeztük.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az országos politika rendszerváltást követő meghatározó szereplői állambiztonsági múltjának vizsgálatát kezdeményező H/484. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Most először megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Képviselő úr, 5 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt Gelencsér Attila váltja fel.)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt négy esztendőben nagyjából hat javaslatunkat söpörte le a kétharmados többség a rá jellemző sunyisággal, általában úgy, hogy tartózkodott a bizottsági és plenáris üléseken egyaránt, ami az állambiztonsági múlt feltárására vonatkozott.

Picit meguntam ezeket a hiábavaló kísérleteket, és fordítottam egyet a játékon. Próbáljunk meg a lényegről beszélni, próbáljunk meg nem engedni azt, hogy itt önök elkenjék a problémát, és nézzük meg, nézzünk szembe azzal, ami a leglényegesebb talán, hogy a '89 utáni folyamatokat miként befolyásolták a túlélő állambiztonság különböző személyei, a túlélő állambiztonságnak rendelkezésére álló, adott esetben külföldi kapcsolati tőke, miként befolyásolták azok a kapcsolatok, amelyek szála, eredete visszavezet a '89 előtti Magyarországra.

Az az országgyűlési határozati javaslat, amit a Ház elé terjesztettem, abból indul ki, hogy a kétharmados többség fölállította a Nemzeti Emlékezet Bizottságát. Már akkor, ennek a törvénynek a vitájánál

többen jeleztük abbéli félelmünket, hogy önök azért akarnak létrehozni egy bizottságot, hogy ne kelljen szembenézni azzal, ami kellemetlen. Természetesen nagy csalódást nem okoztak, hiszen amióta van a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, azóta nagy hallgatás van a piszkos múlttól. A javaslatunk arra vonatkozik, hogy az Országgyűlés az önök által felállított és természetesen a csak a Fidesz jegyében megalakult Nemzeti Emlékezet Bizottságát szólítsa fel arra, hogy 2014. december 31-ig, tehát még van idő, vizsgálja meg valamennyi személyt, aki egyébként 1989. október 23-át követően részt vett a magyar politika alakításában.

Tehát azt szeretnénk kérni, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága év végéig tegyen egy jelentést közre arról, hogy mindazok a személyek, akik akár kormánytagként, akár képviselőként '89. október 23-át követően ezt az országot irányították, mennyiben voltak érintettek a kommunista állambiztonsággal.

(16.40)

Azért fontos ez a javaslat, mert az elmúlt öt alkalommal önök folyamatosan - elég arcátlan módon - azzal bújtak ki a szembenézés alól, hogy állandóan arra hivatkoztak, hogy nem lehet itt a bezsarolt kis spicliknek a sebeit újra feltépni. Bújtak önök az egyházi személyek mögé, hivatkoztak itt füre-fára, most viszont színt kell vallani. Itt nem egyszerűen megszarolt, kerékbe tört életű emberekről van szó, hanem olyan személyekről, akik nem átaláltak így vagy úgy jelentéseket tenni, sőt jelentéseket rendelni a kommunista időszakban, majd utána beültek ide, a Magyar Országgyűlésbe, akár képviselőként, akár kormánytagként, és eljátszották a nagy demokratát.

Tisztelt Országgyűlés! Természetesen ez alapvetően egy morális kérdés. Morális kérdés azért, mert addig - és ezt a következő törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi vitáján is el fogjuk mondani -, amíg nincs egy világos erkölcsi választóvonal diktatúra és demokrácia között, amíg minden viszonylagossá tehető, ne is csodálkozzunk azon, hogy ciklusok és kormányváltások telnek el úgy ebben az országban, hogy soha semminek nincs következménye, soha semmiért nincs elszámoltatás.

De itt nemcsak erről van szó; többről. Tudniillik az is kockán forog, hogy egyáltalán lesznek-e a magyar választópolgárok abban a helyzetben, hogy pontosan tudják egy választás előtt, hogy milyen politikai erőket választanak. Hiszen - ne legyen illúziónk - azok a kapcsolatrendszer, az a felhalmozott kapcsolati és gazdasági tőke, amely visszavezet a '89 előtti állambiztonság világába, még ma is él és működik. És nem tudjuk azt, hogy akkor, amikor a szavazófülkébe megyünk, mely politikai szereplők, mely médiaszereplők, akik befolyásolják a közvéleményt, magatartása mögött húzódik meg az a kapcsolati hálózat, amelynek a gyökerei a kommunista állambiztonságba vezetnek vissza. Magyarul: alapvető

érdeklünk a múltnak a megismerése azért, hogy a jelent megismerhessük, ez a javaslat pedig rendkívül kevésbé ambiciózus ahhoz képest, amit korábban letettünk a parlament asztalára, hiszen egy zárt körrel van szó, azokról, akik közhatalmat gyakoroltak - a választók bizalmával visszaélve - 1989 októberét követően, ezért kérem, hogy vegyék tárgysorozatba ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben ismertetheti az álláspontját.

Ezért elsőként megadom a szót Szelényi Zsuzsa képviselő asszonynak, aki írásban előre jelezte felhatalmazási szándékát. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Pontosan két és fél évtized telt el a rendszerváltás óta. Ezalatt nem sikerült Magyarország törvényhozásának elszámolnia a múlt rendszer bűneivel, és tisztázni viszonyát a szocialista rendszerhez. Máig nem nyilvánosak az ügynöklisták, máig sunnyognak a döntéshozók, ha a kérdés csak szóba kerül.

Négy és fél éve a felelősség egyértelműen a Fideszt terheli. A szóban hangosan antikommunista, de tetteiben gyáva kormánypárt minden lehetőséget megragad arra, hogy az ügynökök kiléte titokban maradjon.

Nem lehet büszke és önbizalomteli egy nép, amely nem ismerheti a múltját. Amíg a kormánypártok megakadályozzák a múlt megismerésének lehetőségét, alkalmatlanok arra, hogy Magyarországot büszke országgá tegyék. Emlékeztetek arra, hogy az Együtt-PM képviselői már májusban saját javaslatot fogalmaztak meg, amely teljes nyilvánosságot biztosítana az embereknek az állambiztonsági múlt kutatására, és amely részletesen és megnyugtatóan rendezné ezt a kérdést. A Fidesz ezt elutasította, ahogy cinikusan elutasította tavaly az LMP hasonló tárgyú javaslatát is. Ezek után természetesen nem kérdés, hogy ezt a mostani tárgysorozatba vételt messzemenőig támogatom.

A lusztrációs javaslat napirendre vétele is fontos kérdést jelent: azt, hogy igenis beszélni és vitatkozni kell ezekről a dolgokról. Bár én úgy gondolom, hogy történelmi igazságtétel 25 évvel a rendszerváltás után már nem lehetséges, a múltat megismernünk nemcsak hogy lehet, de mindenképpen szükséges is.

Ezért mindkét javaslat tárgysorozatba vételét messzemenőig támogatom. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Normál szót kérő képviselők jelentkeztek. Elsőként megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Éppen három hete, hogy Orbán Viktor egy azonnali kérdésemre válaszként lényegében elismerte, hogy a III/II-es Tasnádi László államtitkári kinevezése hiba volt, és belebonnyolódott egy olyan okfejtésbe, hogy azért hibát hibával nem lehet kijavítani; a lényeg az, hogy a helyén marad. Ez azonban elfogadhatatlan.

Természetesen azzal kellene kezdeni, hogy a 2060-ig titkosított állambiztonsági múltat, így az úgynevezett ügynöklistákat is, de nemcsak azt, hanem azt a konkrét tevékenységet, amit végeztek, hogy meg tudjuk ítélni az adott operatív tisztek vagy ügynökök konkrét munkáját, bizony fel kellene tárni. Én azt gondolom, hogy ha ez megtörténne, ha legalább a levéltárak számára átadnák ezeket, akkor beszélhetnénk arról, hogy ezek után milyen következmények legyenek. Ezzel szemben elvont fogalmakban gondolkodó akadémikusok, egyetemi oktatók arra intenek minket és a kutatókat is, hogy ne ügynökügyekben gondolkodjunk, hanem struktúrákban. Tehát semmi konkrétum, csak elvi megközelítés.

Ezzel szemben a hétköznapi valóság az, hogy már pontosan ismerjük az állambiztonságot működtető struktúrát, a pártközponttól az Állambiztonsági Főcsoportfőnökségig oda és vissza, de tudomásul kell venni, hogy nem struktúrákat, hanem ügynököket küldtek a Magyar Országgyűlésbe, az állami és végrehajtó szervezetekbe, és az emberek 24 év elteltével nevet szeretnének hallani, nem pedig struktúrákat, elemzéseket. A múltat bevallani, bocsánatot kérni, információs kárpótlást nyújtani, erkölcsi elégtételt adni csak konkrét személyek tudnak, nem pedig elvi struktúrák. Így elégünk van abból a maszatlásból, amit a kormányzat vagy a kormányzat eszközeként a Nemzeti Emlékezet Bizottsága folytat, egyfajta további időhúzásként, mindig és mindig leszavazva a különböző, általában az LMP által benyújtott javaslatokat; bár magának a Jobbiknak is volt egy, kezdetben még a kormánypártokat is rendkívül megosztó név szerinti szavazásunk ezzel kapcsolatban. Bízunk abban azonban, hogy előbb-utóbb meg fog hátrálni a társadalmi nyomás előtt a jelenlegi kormányzat is. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz.

Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy már korábban felhívtuk rá a figyelmet, az év elején megalakult a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amely arra hivatott, hogy a kommunizmus időszakában történtek kutatásának elősegítése révén újabb lépéseket tegyen a jogállamiság, az alkotmányosság és a magyar demokrácia megszilárdítása érdekében. (*Novák Előd: Ezt ők írták? - Derűtség a Jobbik és az LMP soraiban.*)

A zavaros átmenet után valós társadalmi igény mutatkozott, hogy a közéletben alapkövetelménnyé váljon a felelősség, a hitelesség és az elszámoltathatóság. Az előző elnyomórendszer hozzáértő kutatása által a bizottság feltárja, nyilvánosságra hozza a rezsim által elkövetett bűnöket, a működtetők tevékenységét, szerepét. Össztársadalmi érdek, hogy a jövő generációi (*Közbeszólás a Jobbik soraiból, többek között: Rezsimcsökkentés!*) objektív képeket kapjanak hazájuk történelmével kapcsolatban, továbbá hogy a kommunista rendszerhez hasonló elnyomó, totális diktatúra soha többé ne jöjjön létre Magyarországon, a kommunizmus bűnei ne ismétlődhessenek meg.

A Nemzeti Emlékezet Bizottsága tehát végzi a munkáját, ezáltal a tárgysorozatba vételt nem támogatjuk. (*Dr. Schiffer András: De nem erről van szó!*) Köszönöm. (*Szórványos taps a Fidesz soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Viharos taps!*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Harangozó Tamás képviselő úr következik, MSZP.

Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP a teljes átláthatóság és nyilvánosság álláspontján van ebben a kérdésben (*Novák Előd: Ellenzékben!*), mi több ilyen kezdeményezést meg is szavaztunk, ezt is támogatni fogjuk természetesen.

A kormány jelenlegi megoldását a Nemzeti Emlékezet Bizottságával kapcsolatban és Vas Imre hozzászólását is ilyen tekintetben viccnek tartjuk. Azt gondoljuk, hogy ez a megoldás, ami az asztalon fekszik, és természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Szólásra következik Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen a szót. Alapvetően természetesen az LMP frakciója az önálló képviselői indítványt támogatja, és semmi nem szólhat jobban amellet, mint az Alaptörvénnyel teljes összhangban lévő határozati javaslat első mondata, mely szerint: „Az Országgyűlés kifejezi elkötelezettségét az iránt, hogy minden magyar állampolgárnak joga van a rendszerváltás titkos történetének megismeréséhez.”

Azt gondolom, hogy önmagában ez a határozati javaslat olyan, ami miatt teljesen felfoghatatlan és érthetlenné válik a Fidesz-KDNP álláspontja, hiszen Vas Imre úr szó szerint ezt mondta, hogy a közéletben alapkövetelmény legyen a felelősség. Felelősséggel ezt a határozati javaslatot csak támogatni lehet, és lehetőséget kell teremteni a magyar társadalomnak arra, hogy feldolgozza azt a traumát, amit nem dolgozott fel és nem kezelt a rendszerváltást követően. Meggyőződésem szerint addig rendszerváltásról nem is beszélhetünk, míg ez nem követke-

zik be, ez nem valósul meg, és nem néz szembe Magyarország a saját történelmével és múltjával.

(16.50)

Biológiaiilag még megvan a lehetősége annak, hogy azok az emberek, akik ebben részt vettek és a közéletben szerepelnek, miután még élnek, itt vannak, szembe tudjanak nézni azokkal, akiket megfigyeltek, akikről jelentéseket készítettek, és ez a szembenézés lehet az eszköze annak, hogy ennek a traumának a feldolgozása megkezdődjön. Ebből adódóan azt gondolom, hogy teljes felelőtlenség és a közélettel szembeni tiszteletlenség a határozati javaslat nem támogatása, és nagyon nagy mértékben felfoghatatlan részünkről az, hogy egy magát polgárinak és demokratikusnak mondó kormánykoalíció ezt bármilyen formában ne tegye meg.

Azt kérjük, hogy ezt az álláspontjukat bírálják felül, és támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem Schiffer képviselő urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Két perce van, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm a támogató ellenzéki felszólalásokat; Vas Imre képviselőtársamnak pedig csak néhány megjegyzést szeretnék tenni.

Egyrészt az, hogy zavaros volt az ön értékelése vagy a szövegirői értékelés alapján az elmúlt negyedszázad, nos, ez a zavarosság jórészt önöknek köszönhető, és ez a zavarosság fön is fog maradni, hogyha önök folyamatosan, cinikus módon a szőnyeg alá akarják söpörni a múltat. Vas képviselő úr, azért volt zavaros ez a negyedszázad, mert ugyanezzel a cinikus vigyorral próbálták minden egyes alkalommal szőnyeg alá söpörni ezeket a javaslatokat. Az ön magatartása pontosan szimbolizálja ezt a zavaros elmúlt negyedszázadot, erről van szó!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Vas Képviselő Úr! Egy tárgysorozatba-vételi vitánál talán az Országgyűlést, ha már az ellenzéki képviselőket nem, megtisztelhetné azzal, hogy nem előre megíratja a szövegét. Előre megíratta a szövegét, úgyhogy nem kell azon csodálkozni, hogy az, amit ön itt elmondott, köszönő viszonyban sem volt a jelenlegi vita tárgyával. Nem arról van szó, hogy egy másik nemzeti emlékezet bizottságát szeretnék csinálni, bár - a viccet idézve - igény volna rá; arról van szó, hogy egy pluszfeladatra szeretnék felhívni a Nemzeti Emlékezet Bizottságát.

Azt szeretném önnek elmondani, lassan, hogy megértse, azt szeretnék kérni a Nemzeti Emlékezet Bizottságától, hogy a törvény adta feladata alapján világítson át mindenkit, aki 1989. október 23. után közhatalmat gyakorolt ebben az országban. Most már csak annyi a kérdés, hogy vajon a Fidesznek

mindez miért nem áll érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonságának hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló T/485. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak. Öt perc áll rendelkezésre, hogyha kíván szólani. *(Dr. Schiffer András bólint.)* Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A történelmi igazsághoz hozzátartozik, hogy ez a javaslat szintén úgy hasalt el az Igazságügyi bizottságon, hogy érdemi indokolás nélkül a kormánytöbbség letartózkodta, egész pontosan, azt hiszem, a jelen lévő szocialista képviselők támogatásával letartózkodtak. Ennél a törvényjavaslatnál nagyon fontos megemlíteni, hogy nem véletlenül egy egyszerű törvényjavaslatot hoztunk ide, és nem pedig egy alaptörvény-módosítást, ugyanis felfogásunk szerint a jelenlegi alkotmányos keretek között is lehetséges egy lusztrációs törvény megalkotása.

Előljáróban szeretnék arról szólani, hogy mi volt az indítóoka annak, hogy ezt a törvényjavaslatot előterjesztettük. Az, hogy a Fidesz-KDNP kétféleképpen ünnepelte meg a Nagy Imre-újrateremtés 25. évfordulóját. Egyrészt csináltak egy kisebb személyi kultuszt Orbán Viktornak, az egyik akkori szónoknak, és már tulajdonképpen a 25 éves megemlékezés nem is Nagy Imre és mártírtársairól szólt, hanem az ott szónokoló Orbán Viktor jelenlegi miniszterelnökről. A másik ünneprengő megemlékezésük pedig az volt, hogy rendészeti államtitkárnak nevezte ki ugyanez a hősies Orbán Viktor azt a Tasnádi Lászlót, aki 1989. június 16-án nem mást csinált, mint irányította az ügynököket, akiknek az volt a dolguk, hogy figyeljék meg az akkori ellenzékieket, többek között Orbán Viktort. Az a helyzet, hogy nem tudom, önök ezt mennyiben gondolták komolyan vagy a miniszterelnök mennyire gondolta komolyan.

Novák képviselőtársam az imént már visszaidézte ezt a néhány héttel ezelőtti azonnali kérdést és az arra adott meglehetősen szürreális miniszterelnöki választ. Az LMP-nek az a határozott álláspontja, hogy tiszta vizet kell önteni a pohárba.

És hogy válaszoljak Szelényi képviselő asszonynak az iménti szavaira, én azt gondolom, hogy az igazságtételre sosincs késő. Az a helyzet, függetlenül attól, hogy hányan vannak még, akik élnek, és akikre ténylegesen vonatkozhat, vagy akik egyáltalán politi-

kai ambíciókkal bírnak az érintett körből, szerintem igenis fontos egyrészt az, hogy világos határvonalakat húzzunk a jelenlegi jogrendben. Ráadásul arról van szó, mint éppen a Tasnádi-ügy mutatta, hogy igenis vannak személyek, akik nemcsak hogy egyszerűen kiszolgálták a kommunista rendszert, nem egyszerűen ügynökök voltak, hanem irányították azt az elnyomó apparátust, amelyiknek a titkaival még mindig küszködik az új magyar demokrácia.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a lusztrációs törvényjavaslat az Alaptörvény keretei között azt irányozza elő, hogy azok, akik irányították az elnyomó szervezeteket, tehát irányították az ügynökapparátust, akár a pártközpontban, akár a kormányzat, az Elnöki Tanács részéről, vagy éppen az állambiztonsági szervezeteknek a vezénylő hídján álltak, ezek a személyek ne lehessenek se rendészeti, semmilyen államtitkárok ebben az országban. Mi azt követeljük, azt tartalmazza ez a lusztrációs törvényjavaslat, hogy váljanak el világos minőségek Magyarországon, 25 évvel a rendszerváltás után. Ha ezt megteesszük, akkor talán Vas Imrének se kéne még egyszer elismételnie azt, hogy mennyire zavaros volt ez az elmúlt negyedszázad. Itt van a lehetőség arra, hogy egy lusztrációs törvény megalkotásával világos határvonalakat lehet vonni, és be lehet fejezni azt a játékot, hogy egyszerre lehet kommunistázni a politikai ellenfelet, ugyanakkor pedig kormányba emelni azt a volt kommunistát, aki, meglehet, nagyobb felelősséggel bír a '89 előtti történésekért, mint akiket önök éppen aktuálisan kommunistáznak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hasonlóképpen, frakciónként egy-egy képviselő kettő-kettő percben szólhat, illetve az elsőként jelentkező független képviselő. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előrebocsátom, ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét is támogatni fogjuk, azzal együtt, hogy maga a törvényjavaslat megfogalmazása, azt gondoljuk, hogy mind jogilag, mind tartalmilag kifejezetten pongyola, és nem is biztos, hogy azt fogja tükrözni vagy tükrözi az életben - ahogy mondani szokták -, amit a költő erről gondolt. Kicsit úgy érezzük magunkat, hogy felér egy kormányzati előterjesztés színvonalával, de értjük a szándékot.

Mindezzel együtt arra bátorítanánk az LMP-t - és ez lenne az érdemi része a hozzászólásunknak -, hogy egyrészt valóban el kéne dönteni, hogy használni vagy ártani akarnak, hiszen van benne olyan pont, ami például a teljes titkosszolgálati hivatásos állományt kívánja kizárni a jelenlegi titkosszolgálati hivatásos munkából. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy azért '90 előtt sem mindenki a belső elhárításnak dolgozott, hanem valóban a hazáját szolgálva, esetleg kémelhárítóként, kémként vagy egyéb más

olyan tevékenységet végzett, amit kellett és azóta is kell csinálni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Bomlasztjuk a rendszert! Medgyessy Péter!)* A jobbikosoknál azért ezen résznél nagyobb önmérsékletet kérek szépen a jelenlegi időszakban.

De amit az LMP-nek szeretnék a figyelmébe ajánlani, hogy ne álljanak meg itt, képviselőtársaim. Ha az elmúlt 25 évet megelőző időszaknak az állampárti és egypártrendszeri dolgait kívánjuk feltárni, akkor azt gondolom, ebbe a törvényjavaslatba lassan bele kéne emelni a jelenlegi hatalom állampárti és egypárti rendszerének kidolgozását és az abban való felelősségét és annak majd a felelősségre vonását is, hiszen fontos, hogy a múltat és a régmúltat az asztalra tegyük, de azt gondolom, hogy a magyar állampolgároknak látniuk kell, az érintetteknek pedig érezniük kell, hogy ilyet ma sem lehet megcsinálni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, két perc áll rendelkezésére.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! 1991-ben épp a Fidesz volt az az egyetlen párt, amelyik egységesen nemmel szavazott egy hasonló lusztrációs javaslatra, az úgynevezett Zétényi-Takács igazságtételi törvényre. A Fidesz sajnos azóta sem változtatta meg ezt az álláspontját, volt rá lehetőségük - lassan az elmúlt 8 évet is emlegethetjük itt néhány év elteltével, ez is el fog következni -, de emlegethetjük bizony az MSZP kormányzásait. Így meglehetősen furcsa számomra az és alságos, hogy látszólag támogatják ellenzékéből mind az állambiztonsági múlt nyilvánosságra hozatalát, mind a kommunista vezetők közéletből való kitiltását, de mindeközben még a saját soraikban sem voltak még a mai napig sem képesek ezt megtenni, tulajdonképpen kihalásra játszanak az öreg kommunistákkal kapcsolatban.

(17.00)

Legutóbb ugye Kiss Pétert, az MSZMP Központi Bizottságának egykori tagját temették el, de valójában itt az Országgyűlésben ebben a ciklusban is helyet kaphatott az MSZP padsoraiban MSZMP KB-tag. Tehát hogyan javasolják úgy egykori kommunista vezetők közéletből való kitiltását, ha ebben a ciklusban is behozták önök MSZMP KB-tagot? De itt van akár Gyurcsány Ferenc, aki ugye a KISZ Központi Bizottságának egykori titkáráként olyan magas szintű vezetője volt az előző pártállami rendszernek *(Gúr Nándor: Tudod, KáGéBéla!)*, hogy egy normális, állítólagos rendszerváltás után elvileg nem tölthetett volna be - egy valamirevaló rendszerváltás után - nemhogy miniszterelnöki, de még országgyű-

lési képviselői posztot sem. És említhetnénk Zoltai Gusztáv esetét, akit ugye Lázár János kért föl egykori kommunista munkásór múltja ellenére, busás díjazásért ráadásul, miniszteri tanácsadónak.

Sok példát említhetnénk, azonban mindez csak azt támasztja alá, hogy a Jobbik három legfontosabb antikommunista követelése máig várat magára: az állambiztonsági múlt nyilvánosságra hozatala, a kommunista vezetők közéletből való kitiltása - üljenek még akár a mai napig az MSZP padsoraiban, vagy épp a kormányban ugye, mint azt mostanában láthatjuk -, és bizony a kommunista luxusnyugdíjak megvonása is várat még magára, hiszen itt él még közöttünk akár Biszku Béla, de a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György is, élvezve a kormányzat által biztosított több százeres luxusnyugdíjat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm képviselőtársaimat.

Folytatjuk a vitát. Rendes felszólalásra Vas Imre képviselő úr kért szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént már említettem a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, ezt tudnám ismét Schiffer képviselőtársam figyelmébe ajánlani, ugyanis a bizottság feladata együttműködni az ügyességgel a kommunista diktatúra alatt elkövetett el nem évülő vagy még el nem évült bűncselekmények felderítésében. Hatásköre kiterjed a hatalom birtokosainak diktatúra működésével összefüggő személyes adatainak közzétételére, amihez az érintettek írásbeli megjegyzést fűzhetnek. A bizottságnak büntetőeljárás kell kezdeményeznie a legfőbb ügyésznél a kutatásai alapján büntetőjogilag még el nem évült bűncselekmények tekintetében. Hangsúlyozom, a társadalom érdeke, hogy a kommunizmus bűnei ne ismétlődhessenek meg.

Másrészt a törvényjavaslat egyébként olyan hibákban szenved, amit módosító indítvánnyal nem lehetne egyébként orvosolni *(Dr. Schiffer András: Ki vele!)*, különös tekintettel, hogy akár országgyűlési képviselőre, akár köztársasági elnökre vonatkozóan akar úgy megállapítani utólag eljárást, amit egyébként csak az Alaptörvényben lehetne. Tehát arra vonatkozóan, hogy ki lehet köztársasági elnök, illetve ki lehet országgyűlési képviselő, egyébként csak az Alaptörvény rendelkezéseivel lehet szabályozni, ezt pedig már módosító indítvánnyal nem lehet javítani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Közbeszólások.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Ez a törvényjavaslat egy igen szűk, de fontos körben kívánja ne-

gyedszázados késéssel elvégezni a rendszerváltáskor elmulasztott lusztrációs tevékenységet, merthogy egyes pártok, politikusok pártállami múltjának megítélése elsősorban a választók feladata.

Ezzel a szemlélettel természetesen az LMP frakciója támogatja az indítványt, és el szeretném mondani, hogy ugyanezt várjuk el nagyjából a Fidesz-KDNP parlamenti képviselőitől is arra tekintettel, hogy néhány évvel ezelőtt a D209-es hangzatos sokasága hangzott el azokból a sorokból, amikor egy vezetőnek a volt pártállami múltja felmerült. Akkor még kiálltak azért, hogy olyan ember nem alkalmas vezető pozícióba, aki ezt a tevékenységet végezte korábban, tehát elfogadhatatlan lenne az, hogy olyan pálfordulással, hiteltelenséggel álljanak ehhez a kezdeményezéshez, amiért önök is kiálltak még néhány évvel ezelőtt.

Azt gondoljuk, nem dönthetnek erkölcsről, jogszabályokról, törvényszerűségről azok, akik elárulták nemzetük állampolgárait, elárulták szomszédjaikat, ha kellett, és ha kellett, olyan tevékenységet végeztek, amelyek nyilvánvalóan a magyar állampolgárok ellen voltak. Tehát továbbra is azt valljuk, hogy mindaddig nem történik meg Magyarországon a rendszerváltás, ameddig ezen volt pártállam, diktatúra állambiztonságának hivatalos állománya itt lehet a közéletünkben.

Természetesen azt várjuk el a Fidesz képviselőitől, hogy támogassák ezt az indítványt, mert azt gondoljuk, hogy tiszteletlenség az elárultakkal és mártírokkal szemben egy ezzel ellentétes magatartás.

Harangozó Tamás képviselő úrnak pedig azt szeretném mondani, hogy biztosíthatom, hogy egy esetleges LMP-kormányzás idején a korábbi kormányzatok elszámoltatása meg fog történni, de ezalól nem lesz kivétel az a nyolc év sem vagy azok az évek sem, amikor az MSZP kormányzott. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Hajrá!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem képviselőtársaimat, hogy ne tévesszék össze az üléstermet a futballpályával!

Meg szeretném kérdezni, hogy szándékozik-e még valaki felszólalni. *(Jelzés nem érkezik.)* Igen, jelentkezőt nem látok.

Most kérdőzem Schiffer András képviselő urat, frakcióvezető urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Schiffer András jelzésére:)* Bocsánat, egy perc! A frakcióvezető úr bejelentkezett előre, úgyhogy most adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatva ott, ahol Sallai képviselőtársam befejezte, én csak azt szeretném mondani Harangozó képviselő úr utolsó mondataira, hogy mi ugyan nem beszélünk elszámoltatásról, ámde megvannak azok a javaslataink, amelyek alapján meg lehet azt tenni, amit eddig egyetlen kormányváltás idején egyik korábbi ellen-

zéki, majd később kormányra kerülő párt sem tett: el lesz számoltatva mindenki, legyenek nyugodtak!

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó képviselő úr kifogásolta azt, hogy mi azokat a szakembereket is - hiszen természetesen mindenki szakember volt, aki a diktatúrákat kiszolgálta, ezt már hallottuk többször - kiseprűznénk a titkosszolgálatból, akik szakmai feladatot láttak el. Na most, nem szeretnék két percben ebbe mélyebben belemenni, csak szeretném azt emlékeztetőbe idézni, hogy pusztán azokról van szó, akik az állambiztonsági tevékenység irányításában közreműködtek, 2. §. (*Dr. Harangozó Tamás: Olvasd tovább!*) És igen, azok, akik az állambiztonsági tevékenység irányításában közreműködtek '89 előtt, ne legyenek az állambiztonság kötelékében '89 után; ez egyszerű, mint az egyszerűség.

(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Hiszékeny Dezsőt váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! Amit Vas képviselő úr elmondott, az megint csak nem nagyon állt köszönő viszonyban azzal, ami magának az előterjesztésnek tárgya. Úgyhogy én csak azt szeretném kérdezni, hogy Vas képviselő úr mire gondolt. Továbbra is szeretnék azt a jogot fenntartani maguknak, hogy ha újra köztársasági elnököt kell választaniuk, mondjuk, 2017-ben, akkor hadd válogathassanak a korábbi központi bizottsági tagok, esetleg Schmitt Pálhoz hasonlóan a Lázár-kormány korábbi miniszterhelyettesei közül? Ez a szándékuk? Vagy esetleg azt hiányolja Vas képviselő úr, hogy valóban eléggé balga módon nem terjesztettük ki ezt a törvényjavaslatot a miniszterelnöki tanácsadókra? Meg fogjuk tenni, legyen nyugodt, ha tárgysorozatba vesszük, lesz olyan módosító indítvány, amely alapján Zoltai Gusztáv nem osztogathat többet a Fidesz-kormánytanácsokat. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi napon kerül sor.

Most soron következik **az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről szóló tájékoztató és az intézmény működéséről szóló beszámoló elfogadását kezdeményező előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** A Gazdasági bizottság önálló indítványa H/1702. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/1702/2. számon kapták kézhez, illetve a hálózaton valamennyiük számára elérhető. Az előterjesztéshez nem érkezett részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat, és a Törvényalkotási bizottság ülésének kezdeményezésére sem került sor.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Bencsik János úrnak, a Gazdasági bizottság előadójának a felszólá-

lására kerül sor, aki előterjesztői nyitóbeszédében a kijelölt bizottsági állásfoglalást is ismerteti. Azonban mielőtt megadnám a képviselő úrnak a szót, fel kell hívnom szíves figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és a zárszóra együttesen tíz perc időkeret áll rendelkezésre, ezért tisztelettel arra kérem, hogy amennyiben zárszót is fog mondani, akkor úgy ossza be ezt az időkeretet, hogy arra is kerüljön idő. Köszönöm szépen.

Bencsik János úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(17.10)

BENCSIK JÁNOS, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés Gazdasági bizottsága a határozati házszabály 84. § (3) bekezdése alapján kijelölt bizottságként 2014. november 5-i ülésén lefolytatta az általa benyújtott „Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2013. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről” című beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat részletes vitáját.

A bizottság a részletes vita során a határozati házszabály 45. § (1) bekezdése alapján megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatot, megvizsgálta egyben azt is, hogy az megfelel-e a határozati házszabály 42. §-ában foglalt követelménynek.

A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. november 5-én lezárta. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. (*Szórványos taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megköszönöm ezt az előterjesztői felszólalást, és tájékoztatom, hogy a vita végén, amennyiben zárszót kíván mondani, 9 perc időkeret áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány előzetesen jelezte, nem kíván szót kérni.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Az időkeret: a Fidesz 17 perc, KDNP 8 perc, MSZP 9 perc, Jobbik 9 perc, LMP 5 perc, a függetlenek részére pedig 2 perc. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Elsőször az írásban előre jelentkezett képviselőknek adok szót. Elsőnek azok közül is a Fidesz képviselőcsoportjából Cseresnyés Péter képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottsághoz egy módosító javaslat érkezett az MSZP képviselői köreiből, Józsa István és képviselőtársai egy módosító indítványt nyújtottak be, amelynek a tartalma az volt, hogy bizonyos vizsgálatokat végezzen

el az ÁSZ, ezeket a vizsgálatokat folytassa le - egyébként ők is az elfogadást javasolták -, amit a bizottság nem fogadott el, azzal, hogy az ÁSZ beszámolója kielégítő volt, és azt javasolta a bizottság határozati javaslatában, hogy az Országgyűlés fogadja el az ÁSZ beszámolóját, többek között azért, mert a 2011-ben hatályba lépett új számvevőszéki törvény elfogadását követően az Állami Számvevőszék jelentős mértékben megújult, annak érdekében, hogy képes legyen hatékonyan és eredményesen előremozdítani a közpénzügyek átláthatóságát és elszámoltathatóságát.

Az ellenőrzések középpontjába 2013-ban az államháztartási hiánnyal kapcsolatos vizsgálatokat helyezte, valamint a nemzeti jövedelmet befolyásoló tényezők vizsgálatát is jelentős számmal végezte.

2012-höz képest jelentős mértékben növekedett az ellenőrzések száma, így 2013-ban már a 2012-ben elvégzett 112 számvevőszéki jelentés helyett 192 jelentést hozott az Állami Számvevőszék nyilvánosságra. 2013-ban 347 címzettnek 2249 intézkedési kötelemmel járó megállapításon alapuló javaslatot tett az Állami Számvevőszék. Az előző évekhez képest több helyen indult el a közpénzügyek rendbetétele, egyre több jó gyakorlatot fedezhettünk fel az ellenőrzöttek részéről.

Az Állami Számvevőszékhez a 2013. évben összesen 318 közérdekű bejelentés, illetve panasz érkezett, amelyek közül 151 bejelentés az önkormányzatokhoz kapcsolódó területet érintett. Az önkormányzatokat érintő bejelentések közel 38 százaléka az önkormányzati vagyongazdálkodással volt kapcsolatos. Az Állami Számvevőszék által a korábbi években megtett feljelentések, illetve ügyészség felé történő jelzések kapcsán 29 esetben volt vagy van folyamatban nyomozás.

Éppen azért, mert a munka sokkal hatékonyabb lett, valamint szélesebb társadalmi irányultsága is volt annak a munkának, amit végeztek felvilágosítással, oktatással, konferenciák rendezésével, így megállapíthatjuk, hogy az Állami Számvevőszék eleget tett a törvényi előírásoknak, és munkájával hozzájárult a közpénzügyek átláthatóságának megteremtéséhez. Ezért is javasoljuk, és kérem én is, hogy a Gazdasági bizottság határozati javaslatát fogadják el.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úrnak adok most szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Majdnem pontosan idézte Cseresnyés Péter képviselő úr az MSZP módosító indítványát, csak éppen a lényegét nem vette észre, ami a módosítás 1. pontjában került megfogalmazásra, ugyanis ez arra vonatkozik, hogy mi azt javasoljuk, hogy az Országgyűlés azt ismerje el, hogy az Állami Számvevőszék az Országgyűlésnek történő

beszámolására irányuló törvényi kötelezettségének tett eleget. Ez egy picivel szűkebb, mint amit önök javasolnak, hogy a Számvevőszék az összes törvényi kötelezettséget teljesítette, ugyanis pont azokban a pontokban - a következő pontokban - fejtjük ki, amiben szerintünk nem tett eleget teljes mértékben a feladatköre ellátásának, pont annak, amit ön is említett, hogy a közpénzügyek átláthatók legyenek.

Nem akarok most a legfrissebb folyamatokra, a NAV-val kapcsolatos vizsgálati kötelezettségeire az ÁSZ-nak utalni, mert ez végül is a 2013-as évről történő beszámoló, de 2013-ban már nagyon is lehetett volna vizsgálni a 3000 milliárd forintos magánnyugdíjvagyon felhasználását, amit önök egy nagyon jól hangzó Nyugdíjreform és Adósságcsökkentő Alapra bíztak, ez végezte a 3000 milliárd úgymond felhasználását 2011-ben, '12-ben és '13-ban is. Csak pont ennek a nagyon jelentős mértékű közpénznek az ellenőrzésével maradt adós az Állami Számvevőszék. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ha komolyan vesszük ezt a beszámolási kötelezettséget és azt, hogy az Állami Számvevőszéknek jelentős szerepe van a közpénzügyek átláthatóságának biztosításában, akkor ezt a vizsgálatot szerintem nyugodtan előírhatja az Országgyűlés mint az Országgyűlés szervének, az Állami Számvevőszéknek, hogy végezze el ezeket a feladatokat.

Hasonlóan a közpénzek igen jelentős mértékű felhasználását jelentették a magyar állam és az E.ON között 2013-ban létrejött szerződések. Ezeket még feljelentés alapján is vizsgálhatná az Állami Számvevőszék, mert az MSZP-frakció részéről tettünk ilyen irányú feljelentést, mert egyáltalán nem tartjuk megnyugtatónak, hogy úgy költöttek el több száz milliárd forintot, hogy az a valós piaci értékkel köszönő viszonyban nincs, és még csak arra se voltak hajlandók, hogy ezt megfelelő független szakértői véleményekkel összevessék. Tehát úgy gondoljuk, hogy erre mindenképpen szükség lenne.

Hasonlóképpen az általunk sokat kritizált dohánykoncessziós törvény vagy a nemzeti dohányboltokra vonatkozó törvény keretében kiosztott koncessziós jogok kérdése szintén olyan terület, ahol rengeteg probléma adódott, és az Állami Számvevőszék nem végzett ellenőrzést, pedig ezzel a jogszabállyal létrehoztak egy olyan vagyonelemet, a dohánykoncessziós jogokat megtestesítő vagyonelemet, ami ettől kezdve a közbizony része, tehát nem lehetne pártpreferenciák alapján felosztani. Úgyhogy erre is javaslatot tettünk a módosító indítványban, hogy az ellenőrzést pótlólagosan végezze el.

(17.20)

Tehát az Országgyűlés az állami számvevőszéki törvény 3. § (3) bekezdése a) pontja alapján felkéri az Állami Számvevőszéket, hogy a számvevőszéki törvény 5. § (10) bekezdése szerinti jogkörében eljárva végezze el a Magyar Nemzeti Bank - a továbbiakban MNB - 2013. és 2014. évi gazdálkodásának és az

MNB alapvető feladatainak körébe nem tartozó tevékenységének, így különösen a Magyar Nemzeti Bank ingatlanvásárlásainak, alapítványi támogatásainak és kommunikációs célú költségeinek ellenőrzését, és az erről szóló beszámolóját 2015. március 15-ig terjessze az Országgyűlés elé.

Többször indokolta a Magyar Nemzeti Bank egyoldalúan, mint aki ezeknek a 200 milliárdos alapítványi feltöltést, aztán most újabb 10 milliárdos alapítványi felhasználást lehetővé tevő döntéseknek a gazdája, nem beszélve a 30 milliárd forint értékű műkincsvásárlásról, hogy ők ezt teljesen jogszerűen teszik meg, ugyanis a Nemzeti Bankról szóló törvény ezeket nem tiltja. Ugyanakkor a mi megítélésünk szerint nem is teszi lehetővé, mert ezek idegenek a Magyar Nemzeti Bank szokásos feladatkörétől, és nincsenek nevesítve a magyar nemzeti banki törvényben, ami felhatalmazást adhatna erre. Ha az Állami Számvevőszék - mint az Országgyűlés szerve - törvény szerint végzi a feladatát, akkor ezeket a folyamatokat, ezeket a döntéseket igenis el kell végezni a Magyar Nemzeti Bank esetében is. Úgy gondoljuk, hogy erre még az általunk megjelölt időszak, hogy 2015. március 15-ig ezt a munkát végezzék el, és terjesszék az Országgyűlés elé, teljesen reális.

Mindezeket figyelembe véve kérem képviselőtársainkat, hogy összhangban a közvélemény igényével, a közvélemény nyomásával, hallották a tegnapi tömegtüntetés szövegét, hogy mit követel a magyar közvélemény, hogy tiszta, átlátható működést szeretnének a Nemzeti Adó- és Vámhivatal működésében is, akkor tegye meg az Állami Számvevőszék ezeket a vizsgálatokat, mind a módosító javaslatunkban előterjesztett javaslatokat, mind pedig a NAV működését, folyamatait tekintve. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdem Bencsik János képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem kíván. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapi napon a határozathozatalok között kerül sor.

Most soron következik a **Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/1143. számon a parlamentari informatikai hálózaton elérhető. A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentése a T/1143/24. számon, a vitához kapcsolódó bizottságok jelentése pedig a T/1143/17-23., továbbá T/1143/25-31. számokon a hálózaton szintén elérhető. A Költségvetési bizottság összegző módosító javaslatát T/1143/33. számon, a részletes vitát lezáró

bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentését pedig T/1143/34. számon szintén a honlapról valamennyien megismerhették.

A vitában elsőként a Költségvetési bizottság előadói kapnak majd szót. A bizottság előadója a tárgyaló bizottságok véleményét is összefoglalva, valamint a kisebbségi vélemény ismertetője az írásban megfogalmazott kisebbségi véleményeket összefoglalva összesen 60 perces időkeretben szólalhatnak fel úgy, hogy a kisebbségi vélemény ismertetésére 30 percet kell biztosítani.

Elsőnek megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a bizottság előadójának, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! A zárszámadási törvényjavaslat részletes vitáját a Mentelmi bizottság kivételével valamennyi állandó bizottság és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága is lefolytatta. A törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság kijelölt bizottságnak, a többi állandó bizottság és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága vitához kapcsolódó bizottságnak minősül. A határozati házsabály 94. § (1) bekezdése alapján a Költségvetési bizottságnak az összegző jelentés ismertetésére kijelölt előadója ismerteti a tárgyaló bizottságok véleményét is.

A tárgyaló bizottságok a részletes vita során megállapították, hogy a törvényjavaslat, illetve annak a feladatkörébe tartozó rendelkezései megfelelnek a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, tehát a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

A törvényjavaslatához egy képviselői módosító javaslat került benyújtásra, amelyet a Nemzeti összetartozás bizottsága és a Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság tárgyalt meg, és a módosító javaslatot egyik bizottság sem támogatta. A Költségvetési bizottság kivételével egyik bizottság sem nyújtott be részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot.

A tárgyaló bizottságok véleményei. A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság és mint törvényalkotási bizottsági feladatait ellátó bizottság véleménye a következő. A kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő és nyújtotta be a zárszámadási törvényjavaslatot és az államháztartási törvényben előírt határidők betartásával a 2013. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelelő, a törvényjavaslatban szereplő számok megbízhatóak.

Megállapítható, hogy az előre nem látható eseményeknek megfelelően történt a költségvetés végrehajtása. A kormány a 2013. évi költségvetés elfogadásával folytatta az előző kormányoktól örökölt pénzügyi problémák megoldását, az államháztartás

rendbetételét, aminek eredményeképpen Magyarország a 2013. év júniusában kiszabadult a 9 éven át tartó túlzottdeficit-eljárás alól. Mindezt ráadásul úgy sikerült elérni, hogy az ország gazdasági növekedési fordulatot hajtott végre, a gazdasági növekedés pályájára állt, a családok és a munkavállalók terhei is csökkentek.

Költségvetési fegyelem szempontjából Magyarország az Európai Unió legjobban teljesítő országai közé került. Hazánk GDP-arányos költségvetési hiányát az elmúlt három évben sikerült 3 százalék alatt tartani, az államháztartás európai uniós módszertan szerinti GDP-arányos hiánya pedig 2,4 százalékos volt.

A tavalyi makrogazdasági folyamatok is kedvezőbbek voltak a vártnál, és jóval kedvezőbbek az EU átlagánál. Az infláció is kedvezőbben alakult a tervezettnél, átlagosan 1,7 százalékkal nőttek az árak 2013-ban, ami jelentősen hozzájárult a reálkeresetek és nyugdíjak emelkedéséhez. A foglalkoztatottak száma 2013-ban is jelentősen növekedett. A gazdasági növekedés hatása a folyó fizetési mérleg egyenlegében is megmutatkozott, ugyanis a 2012. évi 1,9 százalékos többlet után 2013-ban már 4,1 százalékos aktívum alakult ki. 2013-ban is csökkent az ország adósságrátája, az előző évi 78,5 százalékról 77,3 százalékra. Mindez annak ellenére történt, hogy a forint-euró árfolyam kedvezőtlenebbül alakult. A kétezres évek elején ebben a tekintetben sereghajtók voltunk, ma pedig az európai uniós országokhoz hasonlítva az elsők közé kerültünk.

(17.30)

A költségvetés konszolidációját úgy sikerült végrehajtani, hogy ennek ellenére a gazdaság nem zsugorodott, hanem növekedési pályára állt. A tervezett 0,9 százalék helyett másfél százalékkal bővült a gazdaság az elmúlt évben. Mindösszesen kétszer kellett módosítani a költségvetést, de ezek alapvetően pozitív és nem tervezett célok megvalósítását szolgálták, úgymint az E.ON megvásárlása, valamint a helyi önkormányzatok adósságkonszolidációja és a pedagógus-életpályamodell elindítása, valamint a takarékszövetkezeti rendszer számára pluszforrások biztosítása volt.

A gyógyszerkassza jelentős megtakarítással zárta a tavalyi évet, és ennek köszönhetően több száz gyógyszer ára csökkenhetett. Ez teremtette meg a forrást az egészségügyi dolgozók béremeléséhez. Alapvetően az egészségügyre fordított kiadások összege nem változott, de szerkezetében nagymértékű változások következtek be. Összességében a 2013. évet költségvetési szempontból a stabilitás jellemezte, ami jelentős gazdasági növekedéssel és alacsony inflációval párosult.

A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 29-én lezárta. A Költségvetési bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be, a módosítási javaslat az önkormányzatok helyzetét próbálta meg javítani, hiszen egy, a

költségvetési támogatásokhoz kapcsolódó kamatszámítási szabály került pontosításra, amivel az önkormányzatok pozitív elbírálásban, pozitív diszkriminációban részesülnek.

2013-ban új önkormányzati finanszírozási rendszer alakult ki. Ebben az új rendszerben az óvodai feladatellátás tekintetében, ha a helyi önkormányzatok az óvodapedagógusok bértámogatásához, a ténylegesen járó összeghez képest 10 százalékkal nagyobb összeget hívtak le, akkor ezt a 10 százalékot büntetőkamat nélkül tudják visszafizetni a központi költségvetés részére. Ha 10 százaléknál nagyobb összeget hívtak le, akkor kamattal növelt összeget kell visszafizetniük. Ez a 10 százalékos limit nem vonatkozott az óvoda működtetési támogatására. Tehát ha több forrást hívtak le az önkormányzatok óvodaműködtetésre, ami a béren kívüli tétel illeti, akkor kamattal növelten kellene visszafizetniük a központi költségvetés számára. A módosító javaslat arról szól, hogy ne csak az óvodapedagógusok béréhez kapcsolódó támogatásokat, hanem az óvodaműködtetési támogatásokat is 10 százalékos túlhívás esetében kamat nélkül tudják visszafizetni a helyi önkormányzatok.

A Törvényalkotási bizottság feladatkörében eljárva a Költségvetési bizottság ezt a részletes vitát lezáró módosító javaslatot támogatta, és az ülésen további módosító szándékot fogalmazott meg, amelyet az összegező módosító javaslat tartalmaz. A módosítás lényege, hogy a 2013. évi egyházi köznevelési kiegészítő támogatás elszámolása tekintetében az egyházakkal folytatott egyeztetések lezárását követően ezzel a módosítással kerül beillesztésre a köznevelési támogatások rendezésére kiszámított összeg.

A vitához kapcsolódó bizottságok véleményei. Az Európai ügyek bizottsága a részletes vita során megállapította, hogy a költségvetés végrehajtása 2013-ban megfelelt a maastrichti kritériumok legfontosabb feltételeinek, a 3 százalék alatti államháztartási hiánynak és a csökkenő államadósságnak. A bizottság az európai uniós források felhasználása tekintetében kiemelte, hogy tavaly 1583,8 milliárd forint európai uniós támogatás érkezett a központi költségvetésbe. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 21-én lezárta.

A Kulturális bizottság: a bizottság hatáskörébe tartozó intézmények tekintetében a 2013-as költségvetési beszámolót az Állami Számvevőszék rendben találta. Megállapította, hogy javult az intézményi belső kontroll, biztosított volt a források szabályszerű és rendeltetési célú felhasználása. A bizottság feladatkörébe tartozó területeknél kiugróan magas volt annak pénzügyi háttere, ez köszönhető a költségvetési és pályázati rendszerek összefüggésének. A köznevelési, felsőoktatási területen vagy a kulturális és sportágazatban több fejlesztés történt, amit konkrét példák hosszú sorával tudnék alátámasztani. Tehát mind az oktatás, mind a kultúra területén jelentős forrásbővítéseket lehet elkönyvelni. A korábbiakhoz képest a 2013. évi zárszámadás, azon túl,

hogy a jogrendszerhez természetesen illeszkedik, tartalmát tekintve is egy elfogadható joganyag a bizottság számára. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 21-én lezárta.

A Külügyi bizottság véleménye: a kormány az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő, és nyújtotta be a zárszámadási törvényjavaslatot az államháztartási törvényben előírt határidők pontos betartásával, így az megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek. A zárszámadási törvényjavaslat az Alaptörvény 36. cikkében meghatározott törvényi szinten került benyújtásra, így az illeszkedik a jogrendszer egységébe. Nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeket nem sért. A zárszámadási törvényjavaslat a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. IRM-rendelet előírásainak betartásával készült, így az igazságügyi tárca is ellenőrizte a közigazgatási egyeztetések során, így az megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 21-én lezárta.

A Fenntartható fejlődés bizottsága: a bizottság a törvényjavaslat 1. mellékletét megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 28-án lezárta.

A Gazdasági bizottság véleménye: a bizottság a törvényjavaslat egészét megvizsgálta, megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 28-án lezárta.

A Nemzetbiztonsági bizottság az általa megjelölt szerkezeti egységek tekintetében megvizsgálta a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelmények érvényesülését. Ez alapján megállapítható, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, megfelel az európai uniós jogból, a nemzetközi jogból eredő kötelezettségeknek és a jogalkotás-szakmai követelményeknek, mindemellett illeszkedik a jogrendszer egészébe. Az Állami Számvevőszék megállapításával a bizottság egyetért, miszerint a 2013. évi központi költségvetés végrehajtása a jogszabályi előírásoknak megfelel, a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott és a törvényjavaslatban szereplő adatok megbízhatóak. A bizottság ellenőrzése alá tartozó négy nemzetbiztonsági szolgálat esetében a megfelelő működéshez szükséges költségvetési források biztosítva voltak 2013-ban is. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 28-án lezárta.

A Honvédelmi bizottság megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 29-én lezárta.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a kormány jelen lévő képviselőjének a határozati ház-

szabály 44. § (1) bekezdésében foglalt négy követelmény érvényesülésével kapcsolatos állásfoglalása alapján, amely szerint a törvényjavaslat valamennyinek megfelel, a bizottság megállapította, hogy semmi akadályát nem látja a törvényjavaslat elfogadásának. Miként a bizottság előadójának parlamenti felszólalásában is elhangzott, a bizottság e véleményét a 2013. évi törvényjavaslat elfogadásában felelősség nélkül alakította ki, mivel a törvényjavaslat előkészítésében nem volt szerepe. A bizottság szempontjából a zárszámadási törvényjavaslat szerkezetének tanulmányozása ugyanakkor lényegesnek bizonyult a benyújtandó 2015. évi költségvetési törvényjavaslat tárgyalásra való felkészüléséhez. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 29-én lezárta.

A Mezőgazdasági bizottság a T/1143. számú, Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat vizsgálata során a bizottság nem észlelt olyan hiányosságot, ami ellentmond az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. számú országgyűlési határozat 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

(17.40)

A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, hiszen az Alaptörvény 36. cikkében szereplő törvényi feltételeket és az államháztartási törvény szerinti határidőket betartva készült el. A törvényjavaslat illeszkedik a szabályozási környezetbe, és nem sérti a nemzetközi jogból vagy az európai uniós jogból származó kötelezettségeinket. A javaslat a hatályos jogszabályszerkezeti szabályok betartásával készült, így az megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 29-én lezárta.

A Népjóléti bizottság a törvényjavaslat 9-18., 20., 21., valamint 24. §-ait, illetve az 1., 2., 3., 4., 8. számú mellékleteit megvizsgálva megállapította, hogy azok megfelelnek a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 29-én lezárta.

Az Igazságügyi bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, ezután október 30-án a vitát lezárta.

A Nemzeti összetartozás bizottsága véleménye: a magyar kormány 2013-ban is a ciklus elején meghatározott gazdaságpolitikai célok megvalósítására törekedett. Ennek megfelelően az elmúlt évben is sikerült alacsony mértéken tartani a költségvetési hiányt, csökkenteni az államadósságot és javítani az ország versenyképességét. Az export és import növekedési üteme megegyezett egymással. A magyar export 5,9 százalékos növekedése 2013-ban is megha-

ladta a felvevő piacokét. Kimagasló eredmény, hogy a tavalyi évben nőtt a foglalkoztatottak száma, ennek megfelelően a közszférában foglalkoztatottak létszámának 4,6 százalékos növekedése a közfoglalkoztatottak létszámának növekedéséhez köthető, míg a versenyszférában a növekedés mértéke 0,4 százalékos volt. Összességében a munkanélküliségi ráta 10,2 százalékra mérséklődött az előző évi adatokhoz képest. Ez pedig 0,7 százalékos csökkenést jelent. Teljesültek a nemzetpolitika területén kitűzött célok, amelyekhez 2013-ban Magyarország kormánya elegendő mennyiségű forrást biztosított. Kiegyensúlyozott forrásfelhasználás figyelhető meg az olyan fontos nemzetpolitikát szolgáló intézményekben is, mint a KMKF, a Balassi Intézet, a határon átnyúló fejlesztési programok, a határon túli oktatási és kulturális feladatok támogatása vagy a Bethlen Gábor Alap támogatása. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2014. október 30-án lezárta.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság véleménye: az Alaptörvény 36. cikkének megfelelően készítette elő és nyújtotta be a kormány a zárszámadási törvényjavaslatot az Áht.-ban előírt határidők pontos betartásával, így az megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek. A zárszámadási törvényjavaslat a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009-es IRM-rendelet előírásaival készült, az igazságügyi tárca is ellenőrizte egyeztetések során, így megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. A bizottság a törvényjavaslat vitáját 2014. október 28-án lezárta.

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Mindezek nyomán az összegző vélemények elmondása után kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kisebbségi véleményt az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Álláspontunk szerint a most beterjesztett zárszámadásról szóló javaslat nem felel meg a határozati házszabály 44. § (1) bekezdés d) pontjában rögzített, a jogalkotás szakmai követelményeinek történő megfelelés feltételének, figyelemmel arra is, hogy a zárszámadás belső koherenciája nem teljes.

A Bethlen Alapra vonatkozó számai ugyanis nem állnak összhangban a Bethlen Gábor Alapra vonatkozó fejezeti kötetben szereplő számokkal, a Bethlen Gábor Alap 2013. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/802. számú beszámolóban szereplő számokkal, a zárszámadáshoz képest ugyanis teljesen más számok kerültek ide beterjesztésre. 2013-ban a Bethlen Gábor Alap 4 milliárd 442 millió

100 ezer forint helyett ténylegesen 4 milliárd 316 millió 900 ezer forintot fordított oktatási-nevelési támogatás nyújtására. A nemzeti jelentőségű intézmények támogatására pedig 5 milliárd 927,5 millió forint helyett valójában a tényadat szerint 5 milliárd 746 millió 100 ezer forintot költöttek. Az egyes előirányzatok között e tekintetben fennálló 125,2 milliós, illetve 181,4 millió forintos eltérésre a zárszámadás nem ad magyarázatot, ugyanakkor ezek az eltérések alapvetően befolyásolják mind a Bethlen Gábor Alap fejezetének fő számait, mind a zárszámadás egészének a fő számait is.

Álláspontunk szerint ugyanakkor a házszabály 44. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek történő megfelelés feltételének sem tesz eleget, tekintettel arra, hogy az államháztartás működésének átláthatósága nem javult a 2013. évben. Bár az Alaptörvény előírja, hogy a kormány a központi költségvetést törvényesen, célszerűen, a közpénzek eredményes kezelésével, az átláthatóság biztosításával kellett volna hogy végrehajtsa, álláspontunk szerint a 2013-as költségvetéssel az Orbán-kormány kiszámíthatatlan, megalapozatlan és dilettáns politikájának végrehajtása történt. Ennek keretében a költségvetést az elfogadását követően 7 alkalommal módosították 2013-ban. Nem csökkent Magyarország lemaradása Európa centrumától és a régiós versenytársaktól sem 2013-ban. A családok és a vállalkozások pedig többet adóztak 6,1 százalékkal, mindösszesen 6 milliárd 861 millió 800 ezer forinttal fizettünk több adót 2013-ban, mint 2012-ben.

2013-ra eredetileg 1,6 százalékos GDP-növekedést prognosztizáltak, ebből 1,1 százalékkal nőtt, 1,1 százalékkal nőtt a GDP tavaly. Ennek az 1,1 százalékos GDP-növekedésnek is három eleme van. Ez főként egyébként elsősorban a mezőgazdasági termelés növekedésének tudható be, ami valójában az előző nagyon rossz év utáni kiváló év húzóerejét hozza magában. A második: a többéves recesszió után az állami megrendeléseknek jórészt uniós finanszírozású építőipari megrendelések húzták felfelé a GDP teljesítményét. A harmadik pedig a járműipar dinamikus fejlődése. Ez a három együtt tette ki az 1,1 százalékos GDP-növekedést. Álláspontunk szerint ez nem ad okot akkora büszkeségre, főleg azért sem, mert a múlt év egészére vonatkozóan a gazdasági tevékenység nem érte el a két évvel korábbi szintet sem, hiszen 2012-ben a GDP 1,7 százalékkal csökkent. Így nem túl biztató, hogy a magyar gazdaság teljesítménye az elmúlt három évben mindösszesen 1 százalékkal nőtt.

A 2013. év látványos eredményeket mutatott a foglalkoztatási statisztikában, de csak stagnálást a munkaezélyen. A közmunkások száma immár 200 ezer főt meghaladó, és ez azt jelenti, hogy az intézményi statisztikában szereplő alkalmazotti létszám 7,5 százalékát közmunkások teszik ki. A másik sajátossága az előterjesztésnek, hogy a mintegy 300 ezer külföldön dolgozó magyar munkavállaló egyharm-

dát, 100 ezer főt hazai foglalkoztatottnak tekint a munkaügyi statisztika.

A nemzetgazdaságban teljes munkaidőben dolgozók bruttó átlagkeresete 2013-ban 230 700 forint volt, ami 3,4 százalékkal több, mint az elmúlt évben. A versenyszférában 242 200 forint, amely 3,6 százalékkal haladja meg az előző évit. A közfoglalkoztatottnál pedig 6 százalékkal magasabb az átlagkereset, ami mégis sovány vigasz, hiszen az elmúlt években a fogyasztói árak is 1,7 százalékkal, a reálkeresetek pedig csak 3,1 százalékkal nőttek.

(17.50)

Figyelembe véve azt is, hogy a családi adókedvezmények figyelembevételével sem jutottak sokkal több pénzhez, főleg 2012-höz is viszonyítva és az egész pályát figyelembe véve a családok, akkor így sajnos mégsem lehetünk annyira elégedettek, mint amennyire azt korábban hallhattuk. A családi adókedvezmények figyelembevételével számított reálkeresetek 2013-ban a nemzetgazdaság összességében mindösszesen 2,6 százalékkal emelkedtek, ebből a gyermek nélküli családokban 3,2, az egy gyermeket nevelő családokban 2,2, a kétgyermekes családokban pedig 1,8 százalékkal nőttek a reálkeresetek, azaz a kormány családbarát adórendszeréből a több gyermeket nevelő családok kiemelt támogatásáról hangoztatott kijelentéseket egyáltalán nem igazolja a keresetstatisztika. A személyi jövedelemadó torz rendszere olyan jelentős mértékben kedvez a magas keresetűeknek, hogy azt a családi adókedvezmény nem tudja ellensúlyozni. Valójában ez történt.

A 2013-ban végbement reáljövedelem-emelkedés csupán arra volt elegendő, hogy a megelőző évben bekövetkezett jövedelemcsökkenést részlegesen ellensúlyozza. A nemzetgazdaság egészében tavaly a reáljövedelmek 0,9 százalékkal maradtak el a két évvel korábbitól. A gyermek nélküli családokban a reáljövedelem ebben a kétéves periódusban 0,5 százalékkal, az egy gyermeket nevelő családokban 1,6 százalékkal, a kétgyermekeseknél 1,4 százalékkal csökkent, míg a három vagy több gyermeket nevelő családokban gyakorlatilag stagnált, mindössze 0,1 százalékkal emelkedett. Azaz kétéves távlatban akként érvényesült a kormány családbarát adórendszere, hogy a gyermekes családok többségében a reáljövedelem nagyobb mértékben csökkent, mint a gyermekek nélküli családokban.

A 2013. évi zárszámadásról szóló törvényjavaslat egyértelmű bizonyítéka annak, hogy az Orbán-kormány eleve rosszul tervezte meg a 2013. évi költségvetést, az másfél hónap után megbukott, és ebben az évben még hétszer került módosításra.

A kormány 2013-ban rendhagyó módon minden szakmai szempontot figyelmen kívül hagyva már júliusban benyújtotta a költségvetési javaslatot. A korai benyújtást a kormány azzal indokolta, hogy a gazdaság stabilitását és kiszámíthatóságát fogja majd

tükrözni. A stabilitás és a kiszámíthatóság helyett azonban teljes káosz uralta a költségvetés előkészítését. A költségvetési javaslat az elfogadásáig vezető fél év alatt számtalanszor íródott át, csak kormányoldalról közel száz módosító javaslat került benyújtásra. Különböző ötletek, elképzelések, akciótervek, csomagok, gyakran egymásnak is ellentmondó módosítások eredményezték a költségvetési tervezési folyamat követhetlenné és kaotikussá válását.

De vegyük sorban! A kormány júliusban úgy nyújtotta be a költségvetési törvényjavaslatot, hogy az ahhoz szükséges információk jelentős része eleve nem állt rendelkezésére. Miután az Országgyűlés a nyári szünet előtt elfogadta a büdzsé fő számait, a Fidesz többsége eltörölte az államháztartási törvény egyes garanciáit annak érdekében, hogy a kormány bizonyos esetekben mégis felülírhatta a fő számokat. A kormány korábban azt mondta, a tervezési folyamatot annak rendeli alá, hogy ha törik, ha szakad, tartható legyen a hiánycél, és ennek érdekében a hiány maximális mértékét kétharmados stabilitási törvényben kőbe is véste. A kormánytöbbség közvetlenül az elfogadás előtt egy másik folyamatban lévő törvénymódosítás keretében épp a stabilitás zálogaként beharangozott stabilitási törvényt módosította, hogy a korábbi elképzelésekhez képest mégis nagyobb lehessen a hiány. Itt 188 milliárd forintról beszélünk, ennyivel lett magasabb a hiány az eredeti javaslatához képest.

A javaslat még közvetlenül az elfogadása előtt is több száz milliárdos mértékben változott meg. A nagy kapkodásban még önmagának is ellentmondott a kormány, hiszen a fő számok utólagos módosítását azzal indokolta, hogy a túlzottdeficit-eljárás megszüntetése érdekében kellett és volt szükséges, ugyanakkor a módosítás lényege éppen a deficitcél 188 milliárd forintos megemelése volt. Miután a törvényjavaslat érdemi általános és részletes vitája már lezajlott, és az Országgyűlésnek arról már nem volt módja új tárgyalást folytatni, a kormány az elfogadás előtt három nappal állt elő egy 92 oldalas törvényjavaslattal, amely 46 törvény módosítását tartalmazta, és a költségvetés eddigi alapjait gyökeresen megváltoztatta.

Az Orbán-kormány 2013-as költségvetése brutális megszorításokról is szólt. Ezermilliárdos forráskivonás volt az egészségügyben, az oktatásban, a nyugdíj- és a szociális ellátásból, a termelők, valamint a fogyasztók jövedelme pedig egész egyszerűen elinflálódott. 2013-ban több adót fizettünk, mint a 2010. évi kormányváltáskor, de a tehernövekedés súlypontja a kisjövedelműek milliói felé lendült el, őket érintette a legérzékenyebben. Korábban a Fidesz azt mondta, hogy a Fidesz adót fog csökkenteni. Ehhez képest átlagosan kéthetente változtak az adójogszabályok, közelítette a harmincat a Fidesz által bevezetett új adók száma, a csekkadó, a biztosítási adó, a közműadó, a telefonadó, a chipsadó, de nem sorolom tovább. Egy biztos, nagyon messze vagyunk már a soralátétől.

Nem javult Magyarország versenyképessége sem. A Fidesz azt ígérte, Európa legversenyképesebb adórendszerét hozza létre, ehhez képest minden nemzetközi versenyképességi összehasonlításban gyakorlatilag változatlan maradt Magyarország pozíciója. Az infláció az eredetileg tervezett 4,2 százalékhelyett 1,7 százalékhelyett lett a rezsicsökkentésnek nevezett, valójában mesterséges szabályozói beavatkozások miatt.

A múlt évi államháztartási folyamatok világosan megmutatták, hogy az államadósság nincs csökkenő pályán. A szerény gazdasági növekedés és az átmenetileg alacsony infláció mellett az államadósság nominális növekedése nem tette lehetővé a folyóáras GDP csekély növekedése mellett a bruttó államadósság bruttó hazai termékhez viszonyított csökkenését. De a problémát az év végére, és mesterségesen leszorította az államadósság szintjét. 2013 utolsó napjaiban két cég birtokában lévő állampapírok egy részét néhány napra visszaadta az Államadósság Kezelő Központnak, így ezek nem szerepeltek adósságot jelentő tételeként a könyvekben.

Így a központi költségvetés adósságállománya a december 6-án fennálló 22 728 milliárd forintról az év végére 21 999 milliárd forintra, tehát 729 milliárd forinttal csökkent, majd három héttel később, január 24-én már ismét 22 862 milliárd forintra nőtt az államadósság, azaz rövid idő alatt 863 milliárd forinttal emelkedett. Ennek megfelelően 2013 végén a GDP 79,2 százalékanak felelt meg a bruttó államadósság mértéke, majd 2014 júniusának végén 85 százalékon állt. Ez az önbecsapásnak egy nagyon drága módszere.

Látszólag kedvező változás következett be a beruházási tevékenységben. A beruházások bővülését az állami megrendelések jelentős emelkedése hozta, amelyek döntő részben uniós finanszírozásból kerültek megvalósításra.

Az elmúlt években mind abszolút mértékben, mind arányaiban nőtt a magyar állam működésének költsége, miközben mérséklődött a szociális jóléti kiadások mértéke. Ennek sincs jó üzenete. Amíg 2010-ben az államháztartás összes kiadása még csak a GDP 49,9 százaléka rágott, ami nemzetközi összehasonlításban akkor sem volt alacsony, úgy a 2013-as zárszámadás szerint az államháztartás kiadásai elérték a tavalyi GDP 53,5 százalékát, vagyis az állam az elmúlt években egyre inkább rátelepedett a gazdaságra, és ezt jól jelzi az újraelosztás mértékének a növekedése is.

A funkcionális kiadások tekintetében a költségvetésen belüli arányával kapcsolatban az alábbiak állapíthatók meg. A jóléti kiadások 2010. évi 61,5 százaléka helyett már csak a főösszeg 56,7 százalékát költik jóléti funkcióra, ez GDP-arányosan 30,7-ről 30,3 százalékra való csökkenést jelent. Amire büszkék, hogy talpra állították az egészségügyet és az oktatást, arra azt kell mondjuk, hogy az egészségügyi kiadások kismértékben tényleg emelkedtek, ez konk-

rétan GDP-arányosan 0,1 százalékos növekedés volt három teljes év alatt.

(18.00)

A társadalombiztosításra és a nyugdíjkiadásokra tavaly 4963 milliárd forint jutott, ami GDP-arányosan 17,1 százalékhelyett 17,1 százalékos csökkenés valójában. Az államadósság kezelésével kapcsolatos kiadások az összes kiadás 8,6 százaléka rágnak, ami jelentős növekedés a 2010-es 4,2 százalékoshoz képest, abszolút összegében ez is több ezer milliárd, egyébként 1338,8 milliárd forint. Az állam működésére viszont nem költünk kevesebbet, 2010-ben 15,3, 2011-ben már 19,1 százalékot költöttünk, 2012-ben 15,1 százalékot, majd 2013-ban ezt újra sikerült 16,8 százalékra növelni. Ez 600 millió forintot jelent az adófizetők pénzéből, vagyis a kormány és a minisztériumok kiadásai kiemelkedő mértékben megugrottak, az állami funkciókon belül a költségvetési és a pénzügyi szolgáltatásra fordított kiadások.

Szóba került az Állami Számvevőszék is. Álláspontunk szerint az Állami Számvevőszék 2013. évi vizsgálata során komoly kritikával illette az NFA és az MNV Zrt. belső kontrollrendszerét, elutasító záradékkal látták el az AJBH beszámolóját, és figyelemfelhívó megjegyzéssel látták el az NFÜ intézménybeszámolóját. Összességében azonban az ÁSZ véleményalkotása során nem tudott felülemelkedni ezeken a részleteken, és nem vette górcső alá az új kormányzat gazdaságpolitikáját. Ezzel jelentős ürt hagyott annak értékelésében, és nem töltötte be társadalmi szerepét.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Tállai András államtitkár úr felszólalása... *(Tállai András: Csak a végén.)* Államtitkár úr, ahogy ön akarja. *(Tállai András: A végén szeretnék.)* Tehát államtitkár úr jelzi, hogy majd a zárszóban, 10 perces időkeretben fogja értékelni az elhangzott felszólalásokat.

Akkor most a képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezettek az időkeret terhére, majd utána a nyomógombbal jelentkezők fognak felszólalni.

Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából László Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Költségvetési bizottság tagjaként és előadójaként két módosító indítványról kívánok röviden beszélni. Az összegző módosító javaslat, az 1143/33. számú, tartalmazza a korábban benyújtott, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot is 1143/23. számon.

A Költségvetési bizottság a 2013. évi központi költségvetésről szóló 2012. évi CCIV. törvény végre-

hajtásáról szóló T/1143. számú törvényjavaslatához összegző módosító javaslatot terjeszt elő. Ez úgy szól, hogy a törvényjavaslat 21. §-át új (4) bekezdéssel javasolja kiegészíteni. Ez pedig egy egészen konkrét dologról szól, arról, hogy a 2013. évi költségvetési törvényben megjelent, helyi önkormányzatok által jogtalanul igénybe vett költségvetési támogatáshoz kapcsolódó kamatszámítási szabályt pontosítani kell.

A második pedig: az egyházi jogi személyek által fenntartott köznevelési intézmények után a bevett egyházakat a 2013. évi köznevelési jogcímű támogatások rendezéseként 5 milliárd 801,1 millió forint egyszeri köznevelési kiegészítő támogatás illeti meg. Ennek indoka az, hogy a kiegészítő támogatás elszámolása tekintetében az egyházakkal folytatott egyeztetések lezárását követően jelen módosító indítvánnyal kerül beillesztésre a köznevelési támogatások rendezéseként kiszámított összeg.

Kérem a tisztelt Házat, hogy e két módosító indítvánnyal együtt szavazzák meg a 2013. évi szárszámadási törvényt. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik, 9 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyetlenegy dolog miatt kértem szót még az előző, kisebbségi vélemény ismertetése után, mert azon nem akartam túlterjeszkedni, ami abban benne volt. Viszont azon kívül találtunk még egy hibát. A 2013-as zárszámadás alapján a GDP növekedése 1,1 százalékos volt, és az előbbi hozzászólásomban Szűcs Lajos képviselőtársam egyetértő bólogatását... *(Jelzésre:)* Nem - akkor nem azt láttam. De a 2015-ös költségvetésről szóló törvényjavaslatban 1,5 százalékos növekedést látunk már. Most látom, bólogat, tehát 1,5 százalékos növekedést látunk már a 2013-as évre.

Tudjuk, hogy mindeközben változott ennek a számítási módszertana, megváltozott az a módszertan, ami alapján ezt ki lehet számolni. De azért azt is látni kell, hogy ez nem tegnapelőtt változott meg, ugye, tavaly júniusban vagy júliusban változott meg az Európai Unió iránymutatása a makrogazdasági tervezés és annak számai változása vonatkozásában. Úgyhogy javasoljuk, hogy ezt a problémát is érdemes volna kiküszöbölni, hiszen mindez a magyarázat, úgy gondolom, csak egy jegyzőkönyvben nem elegendő. Így most azt látjuk, hogy a 2013-as költségvetés növekedési előirányzata 1,7 százalékos volt; jó, hogy nem vettük annak idején alapul Matolcsy György 5 százalékat 2012-re. 1,7 lett a terv, majd 1,1 lett a tényszám ebben a tekintetben, a GDP növekedése tekintetében, majd egyszer csak a zárszámadás elfogadása után, a beterjesztett költségvetésben pedig a makropályát mutató táblázatok között 1,5 százalék szerepel. Pusztán a módszertani változások miatt,

tehát nem teljesített 4 százalékkal *(Sic!)* jobban a GDP növekedése sem.

Úgy gondolom, ez magyarázatra és mindenféleképpen javításra szorul. Nem hiszem, hogy félrevezető adatokat kellene itt közölni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most kerül sor a nemzetiségi bizottság által felkért szószóló, Ritter Imre nemzetiségi szószóló úr felszólalására, 5 perces időkeretben. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy szószóló úr az első pár mondatot németül fogja elmondani, de utána azt rögtön a jegyzőkönyvezés számára is lefordítja ő saját maga. Ezzel adom meg a szót. Parancsoljon, szószóló úr!

RITTER IMRE német nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament. Ich begrüße Sie herzlich im Namen des Nationalitäten Ausschusses und gestatten Sie mir, daß ich als Beauftragter Sprecher des Ausschusses unsere Meinung äussern kann.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében tisztelettel köszöntsem önöket, és mint a nemzetiségi bizottság által felkért szószóló kifejtsem bizottságunk véleményét.

A nemzetiségi civil szervezetek pályázati támogatásával kezdeném, hiszen ők a nemzetiségi kultúra, a nemzetiségi hagyományok, a nemzetiségi identitás letéteményesei. A nemzetiségi civil szervezetek működési és programtámogatása 2013-ban egyaránt 110 millió forint volt, ami 2002 óta, azaz 12 éve nem emelkedett. Az emberi erőforrások támogatáskezelőhöz 2013-ban és 2014-ben beadott pályázatok azt mutatják, hogy az igényelt jogos támogatások töredékét, mintegy egynegyedét lehetett csak megítélni forráshiány miatt. A nemzetiségi anyanyelvi diáktáborokra biztosított 30 millió forintos keret még szűkösebb; jellemző példaként a jogos német pályázati igények alig 15 százaléka került kiosztásra forráshiány miatt. Ez, azt gondolom, méltatlan állapot.

Az egyedi döntésű támogatások területén a nemzetiségi bizottság üdvözlí és köszönettel veszi, hogy a kormányközi nemzetiségi vegyes bizottságok révén több nemzetiségi közösség, horvát, szlovák, szlovén jutott támogatáshoz 2013-ban.

(18.10)

Ugyanakkor ezúton is felhívjuk a törvényhozás és a kormány figyelmét, hogy a magyarországi nemzetiségek többsége esetében ez a lehetőség nem áll fenn, erre további források bevonása lesz szükséges.

Nemzetiségi köznevelési intézmények. A 2013-as év számunkra kétségkívül legnagyobb jelentőségű és egyértelműen pozitív változása volt, hogy a nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzeti- és köznevelési intézmények esetében jelentősen

megemelkedett és normatívvá vált a támogatás. Ezért fogadják hálás köszönetünket.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása. Az államháztartási jogszabályok 2008. évi változásai, a 2002. (sic!) évi további törvényi változások, majd a 2014. évi államháztartási számviteli átállás folyamatosan és tartósan megemelték a pénzügyi adminisztráció költségeit. Mindezek ellenére azonban az országos nemzetiségi önkormányzatok támogatása 2008 és 2010 között minimálisan, az elmúlt négy költségvetési évben pedig éppen a törvényekkel előírt változások, többletfeladatok időszakában egyáltalán nem növekedett.

Végül a települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatása. A települési és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatási rendszerében jelentős változás történt 2008-ban a feladatalapú támogatásra történő átállás bevezetésével. Ennek - idézőjelbe téve - eredményeként viszont lehetetlenül alacsony összegűre változott a gyakorlatban az általános működési támogatás mértéke. A települési nemzetiségi önkormányzatok éves szintű működési támogatása átlagosan bruttó 221 833 forint, ami havi 14 556 forintnak felel meg. Ráadásul ez az átlagos működési támogatás, a kisebb nemzetiségi önkormányzatok ennek is csak egy részét, havi nettó 9 ezer forintot kapnak. Van, aki vizuális típus, ezért mutatom is: 9 ezer (Kezével mutatja.), nem 10, 9 ezer forintot kapnak havonta, és ebből még bankköltséget is fizetnek a kötelezően vezetendő bankszámla miatt. Azt gondolom, ez a helyzet is tarthatatlan.

Összefoglalóan: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről megállapítjuk, hogy a 2013. évi költségvetésben a magyarországi nemzetiségeket érintő, néhány dicsérendő és örömteli változás mellett továbbra is évtizedes elmaradások és aránytalanságok vannak, amelyeket rövidesen a 2015. évi központi költségvetési törvényben rendezni kell.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről ugyanakkor a 2013. évi központi költségvetésről szóló zárszámadási törvény elfogadását, jóváhagyását javasoljuk.

Danke für Ihre Aufmerksamkeit. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most következik a gombnyomással bejelentkezett képviselők felszólalása. Elsőnek Szűcs Lajos képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Szakács képviselő úr már elhagyta a fedélzetet, de azért a számmisztikában valószínűleg az almát a körtével vagy a szezon a fazonnal összetévesztésről van szó. Az elfogadott költségvetés 0,9 százalékos GDP-növekedéssel számolt, és ehhez képest volt 1,5 százalékos a növekedés. Az valóban igaz, hogy itt egy uniós számítási módszerbeli kü-

lönbség is benne van, de akkor is a 0,9 százalékhoz képest a tényleges, régi számítás szerinti 1,1 százalékos is növekedés, plusz 0,2 százalékos. A régi rendszer szerintihez képest az újban pedig 1,5 százalékos volt a növekedés.

A költségvetés tervezésekor még 5,2 százalékos inflációt prognosztizált a kormány, és az ahhoz képesti 1,7 százalékos - mert itt is a képviselő úr elmondott egy 1,7 százalékot, csak nem arról és nem akkor, amiről kellett volna - összességében 3,5 százalékos növekedést jelent megint csak. Ezek tények, és jó, ha a képviselő úr is tudja. Bár ezek a bizottsági ülésen elhangzottak, hiszen a kormány képviselője elmondta ezeket a számokat, és képviselő úr - itt elmondhatjuk a Ház előtt - változtatás nélkül, nézeteit nem revidálva ugyanazt a zagyaságot mondta el, amit a parlamenti bizottsági ülésen, én pedig szeretném, ha a Ház a tényekkel is megismerkedhetne. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy Ritter Imre szószóló úrral egyet kell hogy értek, hogy 2002 óta nem nagyon változott a helyzet a kisebbségeket illetően, és azért merem mondani, mert a 2013-as beszámolóból is ez látszik tisztán és világosan.

Háromszintű az önkormányzati rendszer a nemzetiségi önkormányzatoknál: a helyi nemzetiségi önkormányzatok a településen belül dolgoznak, ezenkívül vannak a területi, a megyei szintűek és az országos önkormányzatok. Mind a háromban lehet látni azt a képet, hogy stagnálnak azok a források, amelyek rendelkezésre állnak, de legjobban a helyi szinteken alakult visszafelé az a folyamat, ami igazán lehetőséget adott volna arra, hogy építkezés történjen. Tehát ha a számokból tudunk olvasni, akkor láthatjuk, hogy mennyire minimális összegekből kell dolgozniuk a helyi nemzetiségi önkormányzatoknak, és teljesen mindegy, most már egyébként az utolsó évben nem, de az azelőtti években mindegy volt, hogy mekkora településről van szó.

Ezért tehát én azt gondolom, hogy ha a területi szinteket megnézzük, akkor még jobban látjuk a problémát, mert a megyei közgyűlések nem voltak úgy partnerek, mint ahogy a települési önkormányzatok sok esetben, tehát magukra hagyták a nemzetiségi területi önkormányzatokat, ezért az állami forráson, a minimális állami forráson kívül nem nagyon volt egyéb forrásuk, még akkor sem, ha egyébként azt mondjuk, hogy ott volt az a lehetőség, hogy a feladatalapú támogatásból lehetett különböző forrásokat lehívni. Erről egy kicsit később majd beszélek. Tehát a területi szintek, ha úgy tetszik, akkor nem tudtak működni az elmúlt időszakban, és lehet látni a számsorokból, illetve lehet látni az elemzésekből,

hogy ez így van, de egyébként, ha nyitott szemmel járunk, és hallgatjuk a közvéleményt, akkor azt is láthatjuk, hogy valóban igaz, amit én mondok.

Az országos önkormányzatoknál teljesen más a helyzet. Ott, főleg a roma önkormányzatnál van egy olyan helyzet, hogy az Országos Roma Önkormányzatot Farkas Flórián elnök úr miatt nagy kegyekben tartja a Fidesz, ezért folyamatosan kiemelt költségvetést kap. A kiemelt költségvetés akár a többi 12 nemzetiséggel összehasonlítva is látszik, hogy ők sokkal kevesebbet kapnak, mint az Országos Roma Önkormányzat. Persze, nem szeretném azt vizionálni, hogy esetlegesen nagyon sokat kap az Országos Roma Önkormányzat, viszont mindenképpen aránytalan a többivel szemben. Itt nem kérdezem meg, hogy miért, majd máshol meg fogom kérdezni, hogy mi ennek az oka. De egyetlenegy biztos: a helyi és a területi szint nincs szinkronban az országos képpel.

A harmadik dolog, amiről szeretnék beszélni, a feladatalapú finanszírozás. Tisztán és világosan lehetett látni, hogy 2010, illetve 2008 körül azért kezdtük meg ennek a feladatalapú támogatásnak az elindítását, hogy azok az önkormányzatok, ahol több tevékenységet végeznek és célzottabb feladatokat látnak el, kapjanak olyan pluszforrást, amellyel tudnak különböző, olyan kreatív programot kialakítani, amely akár a nyelv, akár pedig a kultúra fenntartásához elengedhetetlen. Ebből azt látjuk, hogy a feladatalapú támogatások sem tudták elérni sem a helyi, sem a területi, sem az országos önkormányzatokat. Ebből adódóan én azt látom, hogy minden területen lehet látni a visszaesést a költségvetésben, és a 2013. évről szóló tájékoztató ezt számomra egyértelműen kimutatja.

Ezért tehát, azt gondolom, itt van előttünk és majd fogjuk látni a 2015. év költségvetését, bizonyára nem fogunk mást látni bent újra, mint azt, hogy hogyan fog alakulni az Országos Roma Önkormányzat támogatása, amelyet Farkas Flórián miatt most biztosan újra nagyon támogatnak, viszont a helyi szinteken az együttműködés nem fog tisztán kialakulni azért, mert nem tudnak dolgozni, és nem tudnak tevékenységet végezni azok a kisebbségi szervezetek, illetve az önkormányzatok, amelyek azért jöttek létre, hogy partnerei legyenek akár a mindenkori kormánynak, akár pedig a helyhatóságnak, és közös feladatokat végezzenek.

(18.20)

Ebből adódóan azt gondolom - mivel láthatjuk, hogy a települési önkormányzatok is ki vannak véreztetve -, nem látom a lehetőségét annak, hogy bármelyik települési önkormányzat erőn felül fogja tudni támogatni a helyi kisebbségi, nemzetiségi önkormányzatokat. Ebből adódóan tehát lehet látni azt, hogy nem fog nagymértékben növekedni az, amit egyébként jogosan vár a lakosság a kisebbségektől, hogy minél több olyan kreatív programot indítsanak

el, amely a többség és a kisebbség viszonyán tudna változtatni.

Ezért tehát azt gondolom, hogy a mostani becszámolót, törvénytervezetet nagyon nehezen lehet támogatni, illetve én a magam részéről persze nem is fogom tudni támogatni, mivel nem látom a 2013-as sorokban azokat, amelyeket szerettem volna látni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Szávay István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik szerint a benyújtott törvényjavaslat nem, illetve nem mindenben felel meg a teljesség számviteli elvének, a központi költségvetés jelenlegi formája és felépítése nem biztosítja sem az összehasonlíthatóságot, sem az átláthatóságot elvét. Ezt a problémát az Állami Számvevőszék már tavaly a költségvetés tervezésekor is jelezte; számos olyan pont van, amelyre az Állami Számvevőszék már a tavalyi évben is felhívta a figyelmet. Vonatkozik ez a nemzetpolitikára is, illetve a nemzetpolitikai tárgyú fejezetekre. Ezzel kapcsolatban szeretnék egy-két dolgot elmondani, illetve megosztani önökkel.

Amikor Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr ezt a témát átvette 2010-ben, akkor többek között a Bethlen Gábor Alap létrehozását is azzal indokolták, hogy átláthatóbb, egységesebben kezelt közös rendszerben szerepeljenek a költségvetésben a korábban szétszabdalt nemzetpolitikai célú fejezetek. Nos, ezt nem sikerült megvalósítani. A külhoni támogatások kezelésére létrehozott Bethlen Gábor Alapon kívül az Emberi Erőforrások Minisztériumában, a Külgazdasági és Külügyminisztériumban, illetve a Miniszterelnökségen keresztül is kerülnek kiosztásra nemzetpolitikai célú források, ami természetesen örömteli. A támogatási rendszerek és a politikák azonban egymástól elkülönülten, nem összehangoltan működnek, és ezzel sok esetben átláthatatlanná, nehézkesé teszik a pályázás folyamatát, amit egyébként többen ki is használnak. Rendszeresen lehet hallani konkrét történeteket arról, hogy ugyanazon programokra, rendezvényekre hogyan próbálnak különböző forrásokból is támogatást szerezni különböző külhoni magyar szervezetek, aminek lehetőségét természetesen a törvény egyébként elvileg kizárja. A kormány azon ígérését sem tartotta be tehát, amely a külhoni magyarságot érintő ügyeknek az egységes kezelését mutatja.

Szintén probléma az, hogy a külhoni célokra fordított források számottevő részét a rendkívüli kormányzati intézkedésekre fenntartott pénzek átcsoportosításával osztották ki, ezekkel tehát nem lehet kalkulálni. Nem föltétlen, sőt természetesen nem ezen forrásoknak a bővítése ellen kívánok felszólalni, hiszen az elmúlt négy évet, illetve az önk

első kormányzati ciklusát tekintve érdemi növekedés, főleg reálértéket tekintve, nem volt tapasztalható a külhoni támogatások összegében.

Ugyanakkor nem tartjuk jónak és helyesnek, hogy több milliárd forintos tételeket fordítanak erre a célra úgy, hogy azzal előzetesen számolni nem lehet, legyen szó akár olyan hangsúlyozottan - még egyszer mondom - fontos kérdésekről, mint a külhoni magyar felsőoktatásnak az olyanformán való támogatása, ami a Kolozsvári Református Kollégiumnak a létrehozását jelentette, vagy a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Főiskola új épületszárnyal való kibővítését. A két összeg meghaladta a kétmilliárd forintot, zárójelben hozzátéve egyébként, hogy azért akik ehhez a kérdéshez értenek és helyismerettel rendelkeznek, azok közül többen szkeptikusak azzal kapcsolatban, hogy a beregszászi főiskolának az épületbővítése, a vásárlás és az ezzel kapcsolatos felújítási kiadások valójában indokoltá tesznek-e 500 millió forintos támogatást.

Ezekre a problémákra egyébként az elmúlt évek folyamán számos alkalommal felhívtuk a figyelmet, de sajnos továbbra sem érzékeltünk pozitív változást, ami valójában nagyon megnehezíti a külhonba szánt pénzeknek a hatékony felhasználását és elköltését. Az egységes támogatási rendszernek a hiánya például a külhoniak érdekei helyett elsősorban a zavarosban való halászást segíti elő, hosszú távon pedig alapvetően negatívan érinti a magyar közösségek jövőjét.

Komoly probléma, és számos alkalommal, nagyon-nagyon sokszor erről ebben a Házban már szót ejtettünk, a nevelési-oktatási támogatások rendszere, problémája, illetve az erre szánt forrásoknak a ki nem osztása, az ismételt visszatartása. A tavalyi évhez hasonlóan az idei évben sem került folyósításra ez a családonként, pontosabban gyermekenként 22 400 forintos összeg, annak ellenére, hogy a pályázati kiírásban ez az összeg szerepelt. A korábbi években még betömték a lyukat, és biztosították a szükséges 720 millió forintot erre a célra. Tavaly és idén nem tették meg. Ez azt jelenti, hogy az egyébként húsz éve vagy tizennéhány éve változatlan oktatási-nevelési támogatásból, amely azt a célt szolgálja, hogy segítse, erősítse, támogassa a magyariskolaválasztást, ebből az összegből most már gyermekenként 10 400 forint hiányzik, amit egyébként el lehetett volna bőven honnan venni, gondoljunk akár a Bethlen Gábor Alap 800 milliós működési támogatására vagy Szász Jenő kamuintézetének a több százmillió forintos költségvetésben bennragadt összegére.

Ezzel kapcsolatban egyetlen mondatos kiterést azért engedjenek meg: azt viszont nagyon szeretném üdvözölni, mint ahogy azt a mai bizottsági ülésen is elmondtam, hogy Potápi államtitkár úr végre négy év után hajlandóságot mutat arra, sőt kifejezte abbéli szándékát, hogy végre áttekintjük a nevelési-oktatási támogatásoknak a rendszerét, hiszen nagyon komoly összegről, évi ötmilliárd forintról van szó vagy lenne szó egyébként, ha önök ezt biztosítanák teljes össze-

gében, amelynek a felhasználása azonban erősen kétséges és problémás, hogy valóban azokhoz a családokhoz, szülőkhöz kerül-e, akikhez kellene, és valóban azt a célt szolgálja-e, tekintve a magyariskolaválasztást, amelyet valójában kellene.

Tehát a rendszer újragondolását és az ezzel kapcsolatos egyeztetéseket szeretném erről a helyről is üdvözölni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslatok vitájában is ki kell emelni, hogy a magyar adófizetők nagy árat fizettek a kormány 2013. évi költségvetéséért. A 2013. évi költségvetés a korábbi évek megszorításaira épült, így tartalmazta mindhárom Matolcsy-csomag intézkedéseit, az összes korábbi adóemelését és igazságtalan adóváltoztatást, a tranzakciós illeték duplájára történő emelését, a világrekorder áfát és még vagy negyvenféle különböző kisadót, az adójóváírás eltörlését.

Az Orbán-kormány 2010 óta több mint 2600 milliárd forintnyi megszorítást hajtott végre, jellemzően az oktatási, szociális és egészségügyi területen. Ez fejenként 260 ezer forintot jelentett évente. Az LMP közel 150 módosító indítvánnyal összesen 800 milliárd forintos átrendezést hajtott volna végre a kormány 2013. évi költségvetésében; a kormány költségvetésében, mert az Országgyűlés illetékesi kormánypárti többségű bizottságai egyetlen ellenéki vagy a társadalmi partnerek, például szakszervezetek részéről benyújtott módosító indítványt sem támogatott.

Sajnos, 2013-ban is a kormány stadionokra és más presztízsberuházásokra két kézzel öntötte a pénzt, miközben egy percig sem foglalkozott azzal, hogy az elmúlt évek megszorításainak áldozatai hogyan fognak talpra állni. A 2013. évi költségvetés bebetonozta a szociális területet érintő megszorításokat. A kormány az oktatási rendszert előre kitervelten leszállópályára állította, és 2013-ban újabb tízmilliárdokat vontak ki a felsőoktatásból.

(18.30)

Az önkormányzati szektorban becslések szerint 100-150 milliárd forinttal többet vont el az állam, mint amennyit a feladatelvonás indokolt volna, mindeközben milliárdokkal többet költött a kormány propagandára, és minden eddiginél többet költöttünk a bürokráciára, a kormányzat gazdasági térhódítására. Ezek a számok azt mutatják, hogy a Fidesz-kormányának fontosabb hatalmi pozíciójának rögzítése, mint az ország jövőjébe való befektetés.

Nem feledhetjük el azt sem, hogy a kormány a 2013. évi költségvetést úgy tervezte meg, hogy abba nem engedett beleszólást sem a munkavállalóknak, sem a társadalmi partnereknek, pedig csak annyit kértek, hogy a kormány tárgyaljon a munkavállalókkal, hozzanak létre válságalapot a tömeges elbocsátások kezelésére, segítsék elő a megváltozott munkaképességűek munkához jutását. És amit mindaddig a kormány orra alá fogunk dörgölni, amíg nem készül el, az az országleltár hiánya, mert hogyan is bízhatnánk abban, hogy az állam a jó gazda gondosságával kezeli a rábízott közös vagyont, amíg azt sem tudjuk, hogy mennyi a közvetlenül vagy közvetetten birtokolt állami vagyon.

Az ország harmonikus fejlődéséhez az alapoktól kell újratervezni a költségvetést, és a teljes költségvetésre kiható átvilágítást kell végrehajtani. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik, a hátralevő időkeret teljéig.

Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kevertem én össze a szezont a fazonnal, számokkal kell vitatkozni. Az adócsökkentés kormánya 2013-ban 6861 milliárd forinttal több adót szedett be. Tehette ezt az újonnan kivetett mintegy 30-féle adóból, úgy, hogy mindeközben a gazdasági sikertörténetként eladott 2013-as évben 1,1-1,5 százalékkal - számítási technikától függően - nőtt a gazdaság, de az elmúlt 3 évben pedig átlagosan 1 százalékkal nőtt a gazdaság. Nem támogatták azokat a családokat, akikre annyira büszkéek, és egy kaotikus állapotot állítottak elő, amelyben senki nem tudta a költségvetésben, hogy merrefelé tart éppen ez a költségvetés, és mikor fogják módosítani.

Egy hétszer módosított költségvetés, az nem stabil költségvetés, ezt kérem, fogadják el, ezzel lehet vitatkozni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Most adok szót Tállai András államtitkár úrnak, aki válaszolni óhajt a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 2013. évi zárszámadási törvényjavaslat módosító indítványainak szavazása előtt engedjék meg, hogy ismételten kiemeljem, hogy a 2013. évet érintő legfontosabb költségvetési-politikai célkitűzések mik is voltak.

Tisztelt Ház! A 2013. évi költségvetési évet két folyamat határozta meg, mint ahogy azt annak idején az expozémban is kiemeltem. A 2013. év első felében Magyarország ellen még túlzottdeficit-eljárás folyt, ezért a kormány tavasszal ezen eljárás lezárása érdekében az államháztartási egyenleg javítását célzó intézkedésekről döntött. Év közben azonban már világossá vált, hogy a gazdaság megindult növekedésének is köszönhetően ezen intézkedések túlzottan bizonyultak, így sor került több területen a szükséges többletforrások biztosítására. 2013-ban mindezek alapján a kitűzött uniós módszertan szerinti 2,7 százalékos hiánycélnál az államháztartás egyenlege kedvezőbben alakult, a GDP 2,4 százalékát tette ki a hiány.

A kormány elkötelezettsége az adósság csökkentése mellett is egyértelmű, szemben az itt elhangzott ellenzéki véleményekkel. 2010-től folyamatosan csökkent az adósságmutató értéke. A kormány az Európai Unióban szinte egyedülálló módon csökkentette az adósságot az elmúlt években. Magyarországon 2013-ban már harmadik éve csökkent az államadósság, ami az Unió 28 tagállamából Magyarországon kívül csak Lettországon és Ausztriában valósult meg. Az államadósság alakulását mind az Európai Unió, mind pedig más nemzetközi szervezetek az Unióban kialakított módszertan szerint ítélik meg, így Magyarország esetében a mostani őszi EDP-jelentésben szereplő mutatót vizsgálja és értékeli az Európai Unió Bizottsága. A jelentés szerint a kormányzati szektor adóssága a GDP arányában 2010-ben 80,9 százalékot tett ki, majd ezt követően fokozatosan csökkent, és 2013-ban már csak a GDP 77,3 százalékát mutatta.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat vitája során több ellenzéki képviselő is az adóbevételek magas arányát emlegette. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni az önök figyelmét arra, hogy mind pénzforgalomban, mind az uniós módszertan szerinti államháztartás adó- és adójellegű bevételeinek aránya a 2010. év előtti arányokhoz képest minden évben alacsonyabb értéket mutatott. A 2010-ben hivatalba lépett kormánynak köszönhetően a 2007-2009-es évekhez képest a költségvetés adóbevételei csökkentek, 2012-re az előző kormány idején jellemző, a GDP arányában 40 százalék körüli szintről 38 százalékra. Ki kell emelni azt is, hogy mindezt a kedvezőtlen külgazdasági körülmények ellenére sikerült elérni azzal, hogy a terheket a kormány megosztotta, azaz a monopolhelyzetű vállalatokat és ágazatokat bevonta a közterhek viselésébe.

Az elmúlt években az adórendszer jelentős átalakuláson ment át, melynek keretében áthelyeződött a hangsúly a munkát terhelő adókról a fogyasztási adókra. Ennek kapcsán a munkát fokozódó adóteherrel büntető, egyúttal adóelkerülésre ösztönző korábbi személyi jövedelemadó-rendszer helyett bevezetésre került a 16 százalékos, tisztán egykulcsos, arányos szja és a családi adókedvezmény.

Az elmúlt év további vívmányai voltak a következők is. A családok egyik legnagyobb kiadási tételét jelentő rezsiterhek csökkentek, és ez a csökkenés idén is folytatódott. A nyugdíjak megőrizték értéküket, sőt 2013-ban már nőtt is a reálértékük. A kormány a rendkívül nehéz körülmények között is lehetőséget teremtett az otthonteremtés módszerének kibővítésére és a bajba jutott devizahiteles családok megmentésére. Elindult a pedagógus-életpálya-modell, mindezek mellett sor kerülhetett az egészségügyi dolgozók béremelésére. Végezetül jelentős mértékben kibővült a reménytelen helyzetben élőket a munka világába integráló közmunkaprogram is.

Összegezve az elmondottakat, mindezek alapján kijelenthető, hogy a kormány felelős gazdálkodást folytatott a 2013. évben is, ezt támasztják alá a makrogazdasági és a költségvetési szám adatok egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Most pedig rátérnék a kormány által is támogatott módosító indítványokra. Ennek kapcsán támogatjuk az Országgyűlés Költségvetési bizottságának azon módosító javaslatát, amely az egyházi köznevelési intézményfenntartókat a 2013. évi közoktatási kiegészítő támogatás rendezéseként megillető összeget rögzíti a törvényjavaslatban. Továbbá elfogadásra javasoljuk a Költségvetési bizottság azon javaslatát is, mely a helyi önkormányzatok által jogtalanul igénybe vett költségvetési támogatáshoz kapcsolódó kamatszámítási szabályt pontosítja.

Tisztelt Országgyűlés! Befejezésül szeretném még egyszer megköszönni az Állami Számvevőszék zárszámadási ellenőrző munkáját. Nagyon fontosnak tartom, hogy megállapításaikat tényszerűen, szakszerűen, úgy fogalmazták meg, hogy rávilágítottak mindazon fontos tennivalóra is, amelyek nagyban hozzájárulnak az elszámolási fegyelem szigorításához.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy a kormány részéről támogatni javasolt módosításokkal együtt a 2013. évi zárszámadási törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

(18.40)

Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** A Költségvetési bizottság önálló indítványát T/244. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyien elérhetik. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/244/5. számon kapták meg. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/244/7. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról

szóló összegző jelentése pedig T/244/8. számon ugyancsak a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának és kisebbségi véleményének ismertetésére kerül sor, összességében 15 perces időkeretben, ebből 7 perc a kisebbségi vélemény időkerete.

Megadom a szót Vejkey Imre úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. november 6-ai ülésén megtárgyalta a T/244. számon benyújtott, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot.

A Törvényalkotási bizottság a törvényjavaslat-hoz 25 igen, 4 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző módosító jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Kulturális bizottság pontosító, jogtechnikai jellegű javaslatait tartalmazza, a Törvényalkotási bizottság korrekciójával. Ezzel kapcsolatban zárójelben érdemes megjegyezni, hogy az Országgyűlés új intézménye, a Törvényalkotási bizottság a gyakorlatban annak a törvényalkotás-ellenőrzési feladatnak tett ismételtelen eleget, amiért valójában ezt tavaly létrehoztuk.

A törvényjavaslatban egyébként a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, valamint a Médiatanács tételesen beszámolt a 2013. évi bevételeiről és kiadásáról, zárszámadási kötelezettségének is teljes mértékben eleget tett. Kérem, támogassák ezért a javaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kisebbségi véleményt Lukács Zoltán képviselő úr ismerteti. *(Lukács Zoltán nincs jelen.)* Illetve ezek szerint kisebbségi vélemény ismertetésére nem kerül sor.

Megkérdezem, hogy a Költségvetési bizottság nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

A kormány jelezte előzetesen, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem kíván szólni; jelenléte nem kötelező e napirendi pont vitája során.

A kijelölt Kulturális bizottság nem kíván előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Elsőnek Demeter Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Előjáróban szeretném hangsúlyozni, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2013. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat-hoz készült

összegző módosító javaslat jogtechnikai, szövegpontosítási korrekciókat tartalmaz. Erre vonatkozóan a képviselők körében vita nem alakult ki.

A Jobbik tartalmi módosítást kezdeményezett, amely azonban a médiatörvényben szabályozandó kérdést érint, így a jogszabályok átláthatóságának, a jogalkotás rendjének szem előtt tartásával a bizottságok nem támogatták. A Jobbik ennek ellenére fenntartja módosító javaslatát. Javasoljuk, hogy a Jobbik kezdeményezését a tisztelt Ház ne támogassa, a javaslatát pedig a megfelelő törvényhez nyújtsa be. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Novák Előd jelzésére:)* Igen, Novák Előd képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az az eljárás, amelynek során egy fontos állami intézmény, amely az adófizetők pénzét költi, pusztán önmagát ellenőrzi, elfogadhatatlan, épp ezért is nyújtottuk be az előbb a Fidesz képviselője által elutasítani javasolt módosító javaslatot, amelyet valóban fenntartunk frakciókéreésre. Szeretnénk, ha a törvény rögzítené most, a 2013. évi zárszámadás kapcsán előremutatóan, hogy a hatóság 2014. évi és a további évek egységes költségvetésének végrehajtásáról készített zárszámadását az Állami Számvevőszék ellenőrzi.

Könnyű azt mondani, amit itt az előbb hallhatunk, hogy ezt egy önálló indítványban, egy másik törvény módosításával tegyük meg, és ahogy olvastam a Költségvetési bizottság jegyzőkönyvét, ott is azt tapasztaltam, hogy Szűcs Lajos lényegében ezt indítványozta. Azt mondta - idézem -, hogy amellett, hogy formai kifogásai vannak, azt szeretné kezdeményezni, hogy, és kiderül, hogy az is egy formai kifogás, tehát lényegében csak formai kifogása van a Fidesznek. Érdemileg nem tud vitatkozni az általunk beterjesztett módosító javaslattal, hiszen úgy folytatja a formai kifogásai után, amit nem ismertett, hogy: „Ha a képviselő úr szeretne ilyen jellegű módosításokat tenni, akkor ne a beszámolóhoz, hanem magához a törvényhez tegye meg, mert így számunkra értelmezhetetlen.” - mondta ezt Szűcs Lajos, a Költségvetési bizottság alelnöke, a Költségvetési bizottság ülésén. Azonban ez azért cinikus hozzáállás, mert nagyon jól tudjuk, hogy ha bármilyen módosítást kezdeményezünk, az tárgysorozatba se kerülhet, már bizottsági szinten lesöprik, tehát itt plenáris ülésen sem beszélhetünk majd erről a problémáról.

Amiről így viszont most tudunk beszélni, hadd érveljek még röviden a módosító javaslatunk mellett. Ugyanis az NMHH által önként megbízott könyvvizsgáló hasznos szakvéleménye nem tekinthető független külső ellenőrzésnek, csak belső, tehát tu-

lajdonképpen önellenőrzésnek. A könyvvizsgáló megbízója jelenleg maga az az intézmény, amely a zárszámadást, a beszámolót készíti, az NMHH fizeti az auditálás díját, neki jelent a könyvvizsgáló. Ezért van arra szükség, hogy a jövőben a médiaintézmény zárszámadását az Országgyűlés pénzügyi ellenőrző szerve, tehát az Állami Számvevőszék végezze, és az auditálásról szóló véleményét terjessze majd az Országgyűlés elé.

Ennek a javaslatnak egyébként jogi akadálya abszolúte nincs, sőt a hatályos számvevőszéki törvény szerint az Állami Számvevőszék számára nemcsak a róla szóló, hanem más törvény is megállapíthat feladatokat. Persze lehet azt mondani, hogy ez inkább a médiatörvény legyen, de miért ne lehetne akár ez a törvény is. Ezért én bízom benne, hogy a holnapi napra legalább egy-két képviselő lesz a Fideszben, aki belátja ennek indokoltságát, és mer egy ilyen javaslatot támogatni, még ha papírforma szerint várható is, hogy ezt lényegében le fogják söpörni.

De van azért ezzel a beszámolóval kapcsolatban más kritikánk is, hiszen lényegében nem kaptunk részletes elszámolást, csak fejezetekhez kapcsolódó számokat, és ez különösen az MTVA esetén problémás, ahol egyetlen 60 milliárdos tétellel rendezik el az elszámolást. Tehát 60 milliárd forint, ez egy sor - és máris el van intézve egy elszámolás? Mi tudunk így szavazni bármiféle elszámolásról? Ezt nevezik önök elszámolásnak vagy elszámoltatásnak? Ez elfogadhatatlan.

Ráadásul az alap gazdálkodása továbbra is teljességgel átláthatatlan, ettől a törvényjavaslattól függetlenül. A pusztán kormánypárti felügyelet alatt álló működése elfogadhatatlan. Az alap hatékony működéséhez a Közszolgálati Közalapítvány irányítása alá kellene térnie, ami a működése körüli kétségek javát legalábbis eloszthatná, felügyeletét ráadásul olcsóbban és hatékonyabban tudná ellátni.

És továbbra sem tudok napirendre térni az NMHH 6 milliárd forintos tartalékképzésén, amit a 23. oldalon olvashattunk. Már előre jeleztem e 2013-as költségvetés előzetes vitájában, hogy szinte már pofátlan, hogy az NMHH 35 milliárd forintos költségvetéséből 12 milliárdos tartalékot képez ahelyett, hogy ezt az alap számára különítené el, és ezzel csökkentené például a költségvetési hozzájárulás mértékét.

(18.50)

Miközben mindenhol elvonnak, megszorítanak Magyarországon, ez a szektor annyi pénzt kap, hogy azt szó szerint el sem tudja költeni, több mint harmadát.

Elkeserítő az is - és ez aztán jóval kisebb nagyságrendű dolog, pedig lehetne nagyobb is, itt épp a fordítottja a probléma -, hogy mindössze 57 milliárd forintnyi bírságot sikerült kiszabni a Médiatelevisiónak, ami kiderül ebből a törvényjavaslatból. Eredeti-

leg 245 milliót terveztek, ezt később módosították 153 millióra, végül 57 millió forint teljesült. El tudjuk fogadni ezt az elszámolást, ezt a zárszámadást? Nem tudjuk elfogadni. Nyilvánvalóan ennek tartalmi okai is vannak, de ezt akkor is ki kell mondani.

Főleg, hogyha hozzávesszük, hogy ez milyen folyamatokat indít el. Jövőre már csak 21 millió forintnyi bírság van betervezve, pedig nyilvánvalóan tele vannak a hazai médiaszolgáltatások törvénysértésekkel. Sokkal szigorúbbnak és kezdeményezőnek kellene lenni, nem csak arra várni, hogy egy felháborodott néző tesz bejelentést akár a túl hangos reklámok, akár bármilyen, kiskorúakat veszélyeztető tartalom miatt, és sorolhatnánk még azokat a különböző, médiatörvény-, médialkotmány-sértéseket, amire most nem kívánok kitérni, hiszen ez remélhetőleg hamarosan, egy-két héten belül napirendre kerül az Országgyűlésben, a Médiatanács tartalmi beszámolója, de itt a zárszámadás kapcsán el kell mondani, hogy ezek az összegek elfogadhatatlanok.

És itt van egy székházvásárlásos 63 milliárd forintos óriáshitel, amiről nem sok szó esett itt az Országgyűlésben. És ráadásul úgy tűnik, hogy ez sem volt elegendő, hiszen még pluszban közel 2 milliárd forintnyi hitelt is kellett felvenni.

Végezetül azért hadd mondjam el, hogy miközben most van napirenden a klasszikus nagy, a központi költségvetés végrehajtásáról szóló zárszámadás is, joggal merülhet fel a kérdés, hogy miért nem annak részeként vagy azzal együtt, azon belül foglalkozik az Országgyűlés a médiahatóság pénzügyi beszámolójával. Tudjuk jól, hogy próbálják azt bizonygatni, hogy ez egy olyannyira autonóm intézmény, hogy ezért a kormány semmilyen felelősséggel nem tartozik, miközben azért furcsa módon itt nemhogy a kormányt nem kérdezhadjuk médiaügyekben, az Országgyűlésben nem tehetünk fel, mondjuk, egy azonnali kérdést vagy interpellációt nem nyújthatunk be, de magát a hatóság elnökét sem kérdezhadjuk. Tehát eléggé eszköztelenül maradunk. És ezzel a zárszámadással is tulajdonképpen csak erősítik ezt a tendenciát. Elfogadhatatlan, hogy miért hoz a hatóság beszámolójáról önálló törvényt, aminek a javaslatát ráadásul nem a kormány, hanem egy parlamenti bizottság nyújtja be. Miért éppen ennek az állami intézménynek a zárszámadásáról születik külön jogszabály? És miért egészen más az eljárás - természetem hozzá, az a normális eljárás -, mint például a Magyar Tudományos Akadémia vagy az Alkotmánybíróság és a többi alkotmányos intézmény, ügyészség, bíróság, Számvevőszék - sorolhatnánk még ezeket a szervezeteket - esetében? Ezeknek az esetében teljesen normális az eljárás, és a magyar központi költségvetés részeként láthatjuk a beszámolót, miért kell ezt az egyet külön tárgyalnunk?

Talán költői kérdés, de az NMHH miért állam az államban? Tudjuk jól, hogy azért, mert mossák kezüket, és próbálják azt bizonygatni, hogy a kormányzat semmilyen szinten nem felel, pedig nagyon jól tudjuk, tapasztaljuk azt politikusokként is, hogy milyen

szinten kézi vezérlés működik, főleg a közszolgálati médiumokban, de a gumiparagrafusokból álló médiatörvény és a csak fideszes tagokból álló Médiatanács miatt bizony tudjuk, hogy nagyon komoly akár öncenzúra, akár igenis kormányzati beavatkozás történik a kereskedelmi médiumokban is, miközben az előbb említett bírságok hiánya miatt is azt látjuk, hogy nem szankcionálja sajnos a Médiatanács a különböző egyéb kereskedelmi médiumi jogsértéseket, akár azt a legátfogóbb, legkomolyabb károkat okozót, amit a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi előírásának durva megsértése jelent, hiszen így nem működhet ez a jelenlegi demokrácia sem, hogy bár a törvény előírja, a médiumok fittyet hányanak rá, és a Médiatanács sem szankcionálja - mint az a zárszámadásból is kiderül - ezt a durva jogsértést, a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi előírásának sárba tiprását.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az előterjesztő képviselőjében Szűcs Lajos képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon!

DR. SZÚCS LAJOS, a Költségvetési bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Parlament! Kedves Képviselőtársaim! A házszabály szerint a benyújtó Költségvetési bizottság megtárgyalta a Nemzeti Médiahatóság 2013. évi költségvetési beszámolóját, és az azokhoz érkezett módosító javaslatok megtárgyalása után benyújtotta a Törvényalkotási bizottságnak, amely elkészítette a bizottsági véleményeket. Mindezekre figyelemmel kérem a tisztelt Házat, hogy a benyújtott javaslatot elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A szavazásokra holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. A Költségvetési bizottság önálló indítványát T/1577. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyien elérhették. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/1577/5. számon érthették el, illetve kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1577/7. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentés pedig T/1577/8. számon érhető el a honlapon.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Hadházy Sándor úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a november 6-ai ülésen megtárgyalta a T/1577. számon benyújtott, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz 25 igen, 2 nem és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Kulturális bizottság módosító javaslatát tartalmazza, a Törvényalkotási bizottság technikai javításával.

A benyújtott törvényjavaslat tartalmazza a hatóság, a Médiatanács, a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap költségvetését, mely tervezet biztosítja az említett intézmények 2015. évi hatékony és színvonalas működését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztő Költségvetési bizottság tagjait, hogy a bizottság nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Természetesen akkor a tízperces időkeret terhére a zárszóban felszólalhat az előterjesztő Költségvetési bizottság valamelyik képviselője.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kormány előzetesen jelezte, nem kíván szólni.

Arról is tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem kíván előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során - mint ahogy a határozati házszabály azt tartalmazza - kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség, az időkeretek teljes kihasználásáig rendes felszólalásokra van lehetősége minden frakciónak.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adok szót a felszólalásra, azok közül is elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Demeter Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

(19.00)

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz készült összegző módosító javaslat szintén - szeretném hangsúlyozni - jogtechnikai, szövegpontosítási módosításokat tartalmaz, és ebben a bizottság tagjai egyetértettek.

Egyetlen érdemi módosító javaslat érkezett, szintén a Jobbik részéről, ami azonban véleményünk szerint nem tartozik a törvény tárgykörébe, így nem itt, hanem a médiatörvényben kell a Jobbiknak kezdeményezéssel élnie. A Jobbik ennek dacára fenntartja a kezdeményezését. Javaslom, hogy a jogalko-

tás szabályai betartása érdekében az Országgyűlés ezt ne támogassa. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mire költ el az NMHH 20 milliárd forintot? Volt ilyen interpelláció ebben a Házban, Nyitrai Zsolt interpellált annak idején, amikor még lehetett ebben a témakörben interpellálni. Én magam is megpróbáltam, de kiderült, hogy az NMHH tényleg egy olyan szuperhatóság, amely nem tartozik senkinek sem magyarázattal, sem pedig elszámolással, ha például meg akarjuk kérdezni, hogy mire tartalékol közel 12 milliárd forintot most már.

Az új médiarezsím négyévi működése után megvonható az az egyenleg, amit most is látunk, a korábbi, takarékosabb működéssel indokolt és létrejött Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság most már dupla annyi költségvetéssel, mintegy 32 milliárddal gazdálkodik, sokkal nagyobb apparátussal, 400 fő helyett 605 főt alkalmaznak. Míg korábban a médiahatóság és a közmédia éves szinten együtt olyan 30 milliárd forint környéki összegből működött, addig most az MTVA költségvetésének és kiadásának bevételi főösszege 3 milliárd forinttal növekszik, tehát a tavaly elfogadotthoz képest csak az MTVA 80 milliárd forintos tételt jelent.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A bevétel hogyan alakul, és hogyan van ennek az átláthatósága? A tavalyihoz képest ebben is van egy visszalépés, mert az NMHH tavaly még a kiírt frekvenciapályázatokat legalább lebontotta koncessziós blokkpályázati frekvenciára, UMTS pályázati frekvenciákra, egyéb frekvenciákra és új frekvenciákra. Idén már nem tették meg ezt, hogy ennyire kibontsák nekünk. Valójában itt egy félmilliárddal többet szednének be. A tavalyi tény 18 milliárd 16 millió forint volt, a jövő évi terv pedig 18 milliárd 538 millió forint, de ez már nem kerül részletezésre. Mint ahogyan azt is nehezen tudjuk elképzelni, hogy vajon hogyan terveznek, mert a fentiekkel összefüggésben, és nem utolsósorban a médiatörvény alapján a hatóságnak vagy a médiaszolgáltatási alapidíjnak, a médiaszolgáltatás vételkörzetének nagyságával arányosan kellene megállapítani, és a területi adottságokat is figyelembe kellene venni, illetve a vásárlóerő mutatóját is figyelembe kellene venni. Most azonban nem tudjuk, hogy mi alapján kerülnek megállapításra ezek a díjak. Egész egyszerűen a tavalyihoz képest egy kicsit többet terveztek.

Takarékosabban fog azonban a Médiatanács működni, mintegy 100 millió forinttal, azonban fel-tűnően kevesebb a bírság és a kötbér mértéke, ahogy az előbb is elhangzott a vitában, 57 millió forint volt a tavalyi tény. Idénre már csak 21 millió forintot terhelnek át erre a sorra. Arra is gondolhatunk egyébként, hogy a kereskedelmi csatornák megemelt frekvenciadíjába már eleve ez esetleg benne lehet, hiszen azt 25 millióról 65 millió forintra emelték fel. Az idei költségvetésben ugyan már nem esik szó róla, hogy lenne negyedik GSM-hálózat. A tavalyi évben ez mintegy 1 milliárd forintba került. Ebből kifelé nem sok minden látszott, hogy ezzel mi történt, azon kívül, hogy öt GOP-os pályázatot elvittek ugyanoda bejegyzett cégek. Jövőre nem lesz ilyen, mégis tartalék címén még mindig közel 6 milliárd forintot, 5,8 milliárd forintot tartalékol az NMHH.

Mindez azt jelenti, hogy egy 32,5 milliárdos fő-összegeknél több mint 10 milliárd van most már jelen ebben a rendszerben. A 90 napon túlnyúló likvid pénzeszegeket általában intervenciós tartaléknak szokták tartani. Remélem, hogy nem lesz ilyen. Remélem, hogy nem lesz ilyen, de mindenesetre fel kell tennünk a kérdést, hogy mire tartalékolja ezt az NMHH, mert ahogyan már ez korábban is szóba került, itt egy olyan hivatalról van szó, amely nem tartozik beszámolni a parlamentnek, viszont a Költségvetési bizottság az előterjesztő. Most azt kéri tőlünk úgy, hogy miközben a költségvetésének közel egyharmada egyébként tartalékba kerül, hogy ezt fogadjuk el, de ennek a céljai azért eléggé rendesen a ködbe vésznek, hogy milyen célokra teszik félre ezt a rengeteg pénzt.

A végén pedig az jöhet, hogy utána, ha majd kérdőre vonjuk őket, ha majd egyszer megtaláljuk azt a fórumot, ahol lehet, mert itt, az Országgyűlésben nem lehetett, erről tájékoztatott engem Kóvér László, akkor pedig nyugodtan lehet azt a választ adni, hogy önök terjesztették be ezt a költségvetést, önök megvitatták, mi nem voltunk itt, és önök pedig el is fogadták ezt a költségvetést. Ez a regnáló hatalom most már szinte csak saját magának kell hogy beszámoljon, amit természetesen egypártivá tett a Médiatanács, illetve a felügyelőbizottsága, ahol most már pályáztatás nélkül kiválasztott vagy inkább tényszerűen mondom, kijelölt tagok dönthetnek el szinte mindent, jobban mondva, egészen pontosan: mindent.

A benyújtott költségvetés az egypárti elven kiválasztott vezetés diszkrecionális hatáskörébe utal egy óriási összeget, és semmifajta rálátásunk nincsen, hogy ezt majd mire fogják költeni. Eközben a folyamatok jól ismertek, a közmédia korábban nem látott mélységekbe süllyedt, most létre fognak hozni még kettő vagy három csatornát. Ezzel annyit lehet elérni, hogy az M1 az erős középmezőnybe fog kerülni, mert egészen biztosan a létrehozott új csatornák alacsonyabb nézettségűek lesznek, így meg lehet mondani, hogy az M1 felzárkózott a középmezőnyhöz. Címkezés nélküli összegek olyan dolgokat tesznek lehetővé,

hogy valaki egy szeptemberi hétvégére nyugodtan elkölthet 1 milliárd forintot, csak emlékezzünk vissza.

Ha ekkora tartalék van, amellé természetesen jár a pazarlás is, hiszen még mindig van egy 4,2 milliárd forintos ruórozó hitel, ami korábban a köztévé és a közmédia egyéb beolvasztott részei által felhalmozott tartozások rendezésére szolgált. Négy év után nehezen megmagyarázható, főleg ekkora tartalék és likvid pénzeszeg erejéig, ismeretében, hogy egy ekkora hitelösszeget miért görget maga előtt, és miért tartozik a beszállítóinak az NMHH, illetve az MTVA.

A médiaszolgáltatási díjak mértéke a nem országos médiaszolgáltatási jogosultságok esetében 33 milliárd forinttal kisebb előirányzatot mutat. Ennyivel kevesebben fogják támogatni. Ekkora összegek-nél egyébként 75-ről 48 millió forintra történő csökkentést mondunk, máskor pedig milliárdokról beszélünk. A helyi nyilvánosság szempontjából korábban fontos szerepet játszó médiaszolgáltatók hallgatnak el. Nem tudjuk, hogy mi lesz ezekkel a frekvenciákkal, nem tudjuk, hogy valaki fogja-e majd üzemeltetni. Nem olyan régen hat helyi érdekeltségű, illetve regionális rádióadó némult el. Semmifajta választ nem kapunk arra, hogy ebben lesz-e előrelépés.

Mindezen kétségek miatt nem fogjuk tudni támogatni a költségvetési javaslatát. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A most következő hozzászólónak, Novák Előd képviselő úrnak adom meg a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Újszövetségből tudhatjuk, hogy Jézus hogyan bírálta azokat, akik talentumukat elássák, vagyis a képességeiket, lehetőségeiket hagyják parlagon heverni. Nos, hát hasonlóan bűnnek érzem azt, hogy olyan komoly tartalékképzés folyik az NMHH-ban, amire semmilyen érdemi magyarázatot nem találhatunk. Ezért is nyújtottunk be egy módosító javaslatot, mert elképesztő, hogy több mint 11 milliárd forintos tartalékképzés folyik ahelyett, hogy értelmes célokra felhasználnák azt, vagy akár fizessék be az állami költségvetésbe, ha saját keretein belül a hatóság nem tudja ezt értelmes célokra felhasználni.

(19.10)

És bizony van ott számtalan olyan jobbikos módosító javaslat, ami mellett fogunk is itt érvelni majd az Országgyűlésben, amit ennek akár a töredékéből meg lehetne valósítani, de magának az NMHH-nak is ajánlanék figyelmébe egy-két javaslatot, hogy mire lehetne ezt költeni, és ezért tartja fenn a Jobbik-frakció azt a javaslatát, ami egyébként igenis a jogalkotási szabályokat betartja, ezért sem utasították azt vissza élből, érdemi vizsgálat nélkül. Ezért elfogadhatatlan számomra Demeter Zoltán kormánypárti

képviselőnek az a javaslata, hogy ezt majd a jogalkotási szabályokat betartva önálló indítvány formájában hozzuk be a Ház elé, hiszen ha nem tartottuk volna be a jogalkotási szabályokat, akkor nem is beszélhetnénk most itt erről. Lesöpörték volna házszabály-ellenesség miatt, de erről nincs szó; pusztán arról, hogy az érdemi vitát már megint kerülni akarja a kormányzat, és cinikus módon azt mondja, hogy ne ennek az Országgyűlés előtt lévő javaslat vitájának a keretében érveljünk emellett, hanem nyújtsunk be egy olyan indítványt, ami viszont soha nem is fog ide a plenáris ülésre kerülni. Hiszen önök már bizottsági szinten le fogják azt söpörni.

Tehát igenis, itt érvelek amellett, amit sajnós papírforma szerint holnap le fognak szavazni, de mégis lelkiismereti kötelességünk, hogy szót emeljünk egy ilyen elképesztő pazarlással szemben. Hiszen azt látjuk, hogy az NMHH 2015-ben 32,4 milliárd forint bevételre tesz szert a tervek szerint, a törvényjavaslat szerint, ennek felhasználásáról nem-hogy részletes, még nagyvonalú terv sem készült. A bevételeknek pedig több mint egyharmadát különböző működési tartalékokként, lényegében kétfélelérő van szó, tárgyévire és következő évek működési tartalékaként kívánják kezelni, felhalmozni, de ekkora, több mint egyharmados mértékű, egészen pontosan 34,4 százalékos arányú tartalék jóváhagyásának kezdeményezése példa nélküli az állami költségvetés-készítés gyakorlatában.

Tehát ha, mondjuk, a központi költségvetés készülné ekkora arányú tartalékkal ahelyett, hogy azt felhasználnánk, mondjuk, Magyarország legnagyobb tragédiája, a népességfogyás megállítása érdekében, akkor mintegy 5000 milliárd forint lehetne annak előirányzata, amit nem használ fel Magyarország sehová, hanem szépen elásunk, majd egyszer hátha lesz valami olyan cél, amire fel tudjuk használni. Mintha nem lenne annyi teendő Magyarországon. Ez nyilvánvaló képtelenség is lenne az állami költségvetés szintjén, de ha kicsiben ezt meg tudják itt csinálni, akkor az mégis azt mutatja, hogy itt beavatkozásra szükség van.

Azt mutatja ez a javaslat, hogy a médiaintézmény jövő évi költségvetése megalapozatlan, indokolatlan túlfinanszírozás, pazarlásra ösztönző helyzet állhatna elő, ha jelenlegi formájában fogadnák el, persze várhatóan így is fogják elfogadni ezt a javaslatot, tehát hogy annyi pénzt adnak tulajdonképpen az NMHH-nak, hogy szó szerint el sem tudja azt költeni. Pedig tudnánk mi feladatokat, célokat adni, például az ingyenes internet bevezetését, vagy az internethasználati díjak csökkentését. Ugye, hatósági feladat is lehetne, hiszen hadd idézzem egyik államtitkárunknak, L. Simon Lászlónak, a reklámadóról szóló törvény előterjesztőjének zárszavát, amikor a jobbkios felvetésekre válaszul azt mondta: „Ha ez így folytatódik tovább, ahogy most jelen pillanatban az internetszolgáltatások területén állunk, akkor Magyarország súlyos versenyhátrányba kerül. A román hegyi pásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban

interneteznek, mint mi idehaza, és egyébként bizonyos helyeken már nagyobb az internet-hozzáférés, mint nálunk az ország számos területén.” Ezt mondta L. Simon László, de többet is mondott. Hosszú évek óta probléma ez. Franciaországban, Németországban, Ausztriában sokkal magasabbak a jövedelmi viszonyok, mint nálunk, és valóban olcsóbban lehet hozzáférni a szélessávú internethez. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk.

A miniszter urat is kérjük, és javasoljuk, hogy a kormány hathatós eszközökkel avatkozzon be a piac folyamatába, és igenis el kell érni azt, hogy sokkal olcsóbb legyen az internet-hozzáférés, és sokkal szélesebb rétegekhez jussunk el, és azt a versenyhátrányt, ami már most érezhető, leküzdjük. Tehát a kormány hathatós eszközöként kér beavatkozást az önök államtitkára, és ezt nem látjuk a jövő évi költségvetésben például. Nem látjuk célként megjelölve, hogy az ingyenes internet bevezetésére vagy az internethasználati díjak csökkentésére, amennyiben, mondjuk, azt nem hatósági eszközökkel akarják elérni, hanem kifejezetten, mondjuk, valamiféle anyagi ráfordítással, támogatásokkal, akkor ezt hogyan tervezik megvalósítani. Nem látunk erre utaló jeleket, pedig valóban indokolt volna, hiszen L. Simon László is tulajdonképpen azokra a felvetéseimre reagálva mondta mindezeket, amiben rávilágítottam, hogy Magyarországon tulajdonképpen a nyugati EU-tagállamok internethasználati díjainak kétszerese az internet-hozzáférések díja. És ha a jövedelmi viszonyokat tekintjük, akkor még durvább a helyzet, hiszen Dániában például mindössze 20 euró az átlagos díja egy olyan szolgáltatásnak, aminek Magyarországon 54 euró, mondjuk, egy ilyen medián hozzáféréstől beszélünk, bruttó árról, miközben ott a nettó átlagbér 4028 euró, nálunk 475 euró. Ez azt mutatja, hogy tulajdonképpen 2200 százalékkal drágább a magyar internethasználati díj, mint a dán, hogyha a jövedelmi viszonyokat is figyelembe vesszük.

És mindezek tudatában önök azt mondanák, hogy nincs itt hatósági feladat? Hosszasan érvelhetnék emellett, de csak röviden most már csak címszavakban azért még néhány kritikát hadd fogalmazzak meg e rövid időkeretem terhére; megint csak nagyon fájó, hogy egy törvényben nincsenek kibontva az egyes tételek rendesen. Úgy kell szavazni róla, hogy csak fejezetcímeket látunk, legkisebb megint az MTVA 62 milliárdos kiadási előirányzata. Fogadjuk ezt el, dobjuk be a lovak közé a gyeplőt, 62 milliárd forintot kapnak, amire csak akarnak. Vagy megint Marslakók című nézhetetlen szappanoperát gyártanak? Ahelyett, hogy előírnánk például, hogy történelmi tematikájú filmgyártás történjen. Hiszen se a jelenlegi, se az előző Orbán-kormány alatt sajnó nem készültek történelmi filmek. Még a Horn-kormány alatt is több készült, ha gondolunk arra például, hogy a Honfoglalás című Koltay-film akkor készült, és sorolhatnánk akár egyébként a '98 és 2000 közötti fideszes kormányzatot is, amikor ké-

szültek történelmi filmek, de a jelenlegi és a lassan már elmúlt nyolc évként emlegethető fideszes kormányzat abszolút elfojt minden ilyen kezdeményezést, így tulajdonképpen a közszolgálati médiumok sem készítenek ilyen műsorokat.

Sőt, eleve műsorkészítésre csak 25-27 milliárd forint jut, de ezt sem tudjuk meg ebből a javaslatból, úgy kell különböző szakmai szervezetekkel a kapcsolatot felvenni, hogy megtudjuk, és ebbe a 25-27 milliárd forintba beleértjük a belsős és külsős produkciókat, ezt osztják el a televíziók és rádiók között. Sajnos, a közszolgálati médiumok panaszkodó középvezetőitől viszont tudjuk, hogy ez édeskevés. És hát láthatjuk is, ha az MTVA 62 milliárd forintos kiadási előirányzatát látjuk, hogy ennek csak egy töredéke jut tehát műsorkészítésre.

És közben apró összeg, de épp ez a probléma, hogy apró összeg, hogy mindössze 21 milliárd forintnyi bírság van betervezve egész évre bírságolás címén. Ez a hatósági puhulásnak a legegységesebb jele, főleg, ha azt nézzük, hogy már tavaly is csak 57 millió forintnyi bírságot szedtek be, holott jóval többet terveztek be, ugye, ennek a többszörösét, és ez folyamatosan csökken.

Tehát valójában önök kiegyeztek a kereskedelmi médiumokkal, és semmiféle bírságtól nem kell hogy féljenek. Lábbal tiporhatják főleg a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi követelményét, de más, akár kiskorúak védelmére vonatkozó előírásokat és egyebeket, sőt azt láthatjuk a javaslat 5. oldalán, hogy a TV2 és az RTL médiaszolgáltatási díja már mindössze 65 millió forint, tehát tényleg egy neveléses összeg.

Mindezek alapján elfogadhatatlan számunkra ez a költségvetési javaslat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni az időkeret terhére a napirendi ponthoz. Úgy látom, hogy nem... - Gúr Nándor jelentkezett.

Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Csak egyetlen gondolatot szeretnék mondani. Tehát ami elhangzik a költségvetéshez illetően, az egyes tételek nagyságrendje, amelyek jóváhagyását minden megalapozottság nélkül kívánják elfogadtatni, ez elfogadhatatlan.

A másik mondatom pedig arról szól, hogy valójában mi is ez a hivatal, ez a hatóság. Olybá tűnik, mintha Orbán Viktor felügyelete alatt működő hatóság lenne. Sem a kormánynak, sem a parlamentnek, az Országgyűlésnek, szinte senkinek nincs semmilyen jogosítványa, hatóköre arra, hogy a folyamatokat kézben tartsa. Magyarországon, én úgy gondolom, a médiát az elmúlt esztendőkből nagyon sarokba szorították, mély verembe zuhantatták, olyan helyzetet hívtak életre, ahol a közszolgálati média talán már nem is nevezhető közszolgálatinak, ahol a kereskedelmi sarokba van szorítva, és ahol a finansziális tételek tekintetében pedig ez a helyzet alakult ki,

mint amiről szó esett. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még. *(Nincs jelzés.)* Nem. Akkor a vitát lezárom. Megkérdezem, az előterjesztő Költségvetési bizottság részéről kíván-e válaszolni valaki a vitában elhangzottakra. Igen, tessék, öné a szó, képviselő úr.

(19.20)

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot a Költségvetési bizottság nyújtotta be. Annak egyetlen módosító javaslatát fogadta el a Törvényalkotási bizottság, amelyik egy szövegmódosítást jelentett. Felhívtuk a figyelmet már a Költségvetési bizottságban is, majd utána a Törvényalkotási bizottságban is, hogy a Novák képviselő úr által benyújtott módosító javaslat benyújtására máshol lenne lehetőség, hiszen ezzel a kérelemmel nem a költségvetésben kellene foglalkozni. Ezt most sem fogadta meg a képviselő úr.

Mindezek ellenére azt kérem az Országgyűléstől, hogy a hatóság egységes 2015-ös költségvetési javaslatát támogatólag fogadja el. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés és az összegző módosító javaslat vitája**. Csöbör Katalin és Balla György képviselők önálló indítványát T/1427. számon a parlamenti informatikai hálózaton megtekinthetik. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/1427/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1427/7. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1427/8. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót B. Nagy László úrnak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2014. november 6-ai ülésén megtárgyalta a T/1427. számon benyújtott, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 30 igen szavazat és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az ellenzék által is támogatott módosító javaslat az Igazságügyi bizottság pontosító javaslatát tartal-

mazza. Amennyiben az Országgyűlés elfogadja a javaslatot, úgy a jövőben lehetőség nyílik arra, hogy a kilakoltatási moratórium rendelkezéseit ne kelljen alkalmazni akkor, ha a lakóingatlan árverési vevője vagy átvevője helyi önkormányzat vagy olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az állam vagy a helyi önkormányzat többségi, külön-külön vagy együtt százszázalékos részesedéssel rendelkezik. Az önkormányzatnak ebben az esetben írásban kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a birtokba vételtől számított két éven belül a lakóingatlan felújítja vagy felújíttatja, és a munkahelyteremtés, munkaerő-megtartás és a helyben maradás elősegítése céljából pályázatot ír ki a lakóingatlanra a lakóingatlan fekvése szerinti településen munkát vállaló személy részére, természetesen az önkormányzat bérbeadásról szóló rendeletének meghatározott feltételei szerint.

Ahogy az elmúlt hetekben értesültünk róla, a végrehajtók nem csupán a jogszabály adta lehetőségek között igyekeztek a feladatukat ellátni, nekünk azonban kötelességünk megteremteni a világos törvényi feltételeket, legyen szó a terület átfogó rendezéséről vagy akár ilyen kivételszabályokról. Ezért is kérem a javaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Csöbör Katalin jelzésére:)* Nem. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Államtitkár úr jelezte, hogy nem. Megkérdezem a kijelölt Igazságügyi bizottságot, hogy kíván-e előadót állítani. *(Nincs jelentkező.)* Nem látom, hogy erre igény volna.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy érdekes törvényjavaslat fekszik előttünk, és ezt már tárgyaltuk itt az általános vitában is. Az érdekessége ennek az, hogy látszólag azok az elvek, amelyeket meg akar valósítani, szép elvek, hiszen ha végigolvassuk, akkor látjuk, hogy lakhatást szeretne megoldani a törvényjavaslat, hogy a munkahelyteremtéssel kapcsolatban a dolgozók lakhatását akarja megteremteni, kvázi ezáltal még arról is beszélünk, hogy a gyermekvállalást is elősegíti, s a többi, s a többi, illetve az indokolása is egyértelműen tartalmazza, hogy az igazolható indoka a javaslatnak az, hogy a települések és az ott lakók fennmaradásának, ottmaradásának feltétele, hogy a jogalkotó minden lehetséges eszközzel segítse a munkahelyek oda-települését. Hát, egy kicsit, hogy is mondjam... - nem éppen erről szól maga a törvényjavaslat.

De mi is ezzel a probléma? Mert nem a munkahelyteremtéssel, nem a lakhatás megoldásával van a

probléma, hanem éppen azzal, hogy ez a törvényjavaslat gyakorlatilag beleillik a devizahitelekkel kapcsolatos törvénymódosításoknak is az egyik sorába.

Ha megnézzük az elmúlt négy és fél év ezzel kapcsolatos jogalkotói tevékenységét, akkor azt látjuk, hogy az Országgyűlés sajnos nagyon apró és nagyon kicsi lépésekkel segítette meg a devizahiteleket, de igazán átfogó megoldásra mind a mai napig nem került sor, és amint láttuk, a legújabb előterjesztések alapján most és a jövőben is a jelenlegi árfolyamon fogják a devizahiteleket átforintosítani. Tehát ez a következő megoldás sem lesz igazán átütő megoldás.

De azt láttuk, hogy folyamatosan mindig egy nagyon kicsit javítottunk a devizahitelek sorsán. Sajnos a Jobbik javaslatait nem vették figyelembe, amely egy éven belül, illetve nagyon rövid időn belül ezt megoldotta volna már négy éve. Itt mindig csak kicsi tologatások történtek. Úgy érezzük, hogy ez a törvényjavaslat visszalépés viszont a devizahitelek tekintetében, hiszen amit közösen elfogadtunk és minden frakció támogatott itt a parlamentben, az a devizahiteles csapdába esett lakók kilakoltatási moratóriuma volt. Ebben mindenki egyetértett, és ez a törvényjavaslat ezen üt egy elég nagy rést, ami azt fogja jelenteni, hogy ha ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül, akkor a jelenleg érvényben lévő kilakoltatási moratórium bizonyos esetekre nem fog vonatkozni.

Egy másik probléma, amivel foglalkoznunk kell, a tulajdonjog kérdése, illetve a tulajdoni igény kérdése, hiszen az alapján fogja megkülönböztetni az embert az embertől, hogy a devizahiteles csapdába esett ember ki felé fog tartozni, ki lesz a végrehajtási jog jogosultja, ki lesz a végrehajtási-jog-kérő. Vajon százszázalékosan az állam tulajdonában van a végrehajtási lehetőség? Vagy az önkormányzat tulajdonában van? Mert abban az esetben az illetőt a jövőben - amennyiben ez a törvényjavaslat elfogadásra kerül - ki lehet lakoltatni, tehát őrá nem vonatkozik a kilakoltatási moratórium.

S itt jön be az a kérdés, amely alkotmányos problémákat is felvet - álláspontunk szerint egyébként Alaptörvénybe is ütközik -, mégpedig az, hogy a tulajdonjogot meg fogja különböztetni a tulajdonjogtól - itt ugyan csak a tulajdoni igényről beszélhetünk -, mégpedig olyan módon, amit már 25-26 évvel ezelőtt sikerült lezárni Magyarországon, amikor bizony az egyik sarkalatos kérdés volt a jogállamiságba történő átmenet idején, hogy a tulajdonjogok között lehet-e különbséget tenni, hogy az állami tulajdon többet jelent-e, mint a magántulajdon. Éppen a jogállamiság egyik alapvető tétele volt, hogy a tulajdonjogok között ne tegyünk különbséget, a tulajdonjog az tulajdonjog, függetlenül attól, hogy közösségi tulajdon, magántulajdon, állami tulajdon, önkormányzati tulajdon vagy bármilyen más tulajdon. Itt most a tulajdoni igény szempontjából is különbséget tesz. Többletjogosultságot ad az állami vagy önkormányzati igénynek vagy annak a várományosának,

hiszen neki lehetősége lesz hozzájutni a tulajdonához, míg másoknak a moratóriumról szóló jogszabály alapján felfüggesztődik a tulajdonjoguk, és akik ott laknak abban a lakásban, és nem tehetnek róla, hogy nekik ki vásárolta meg a végrehajtás lehetőségét, mégis megkülönböztettek lesznek valamilyen úton-módon.

(19.30)

Tehát ennek alapján álláspontunk szerint felvetődik ez az alkotmányossági probléma. És ebben az esetben, ha megkülönböztetjük a tulajdonjogot aszerint, hogy állami, önkormányzati vagy magántulajdon, egy 1989 előtti jogelvéhez, a szocialista jogalkotáshoz nyúlunk vissza, amikor ilyen módon fogunk majd különbséget tenni. És gyakorlatilag jogilag is mellé tesszük a lehetőséget törvényi szabályozás szerint.

Egy másik probléma az, amit mi nagyon sokszor elmondtunk az elmúlt négy esztendőben is, illetve most már négy és fél évben, hogy van-e lehetőség arra, hogy egyedi jogalkotás legyen. Tehát általános jogszabályt hozunk, egy törvényt hozunk egy eseti, egy helyi problémára, ami ott fog megoldást adni, máshol nem. Azt tapasztaltuk az elmúlt négy évben, hogy a kétharmados többség ezeket általában mindig is keresztül tudta vinni.

Más kérdés, hogy itt el lehet mondani azt nyilván, és Csöbör Katalin képviselőtársam biztosan el is fogja mondani, hogy mennyire fontos ott a munkahelyteremtés, az, hogy a környezeti problémák megoldódjanak. Ezzel a Jobbik Magyarországért Mozgalom maximálisan egyetért, és azt mondjuk, hogy igen, meg kell oldani azt a problémát. Ebben az esetben nagyon jól tudjuk, hogy Miskolcra van szó, miskolci problémát jelent, csak azt gondoljuk, hogy ezt nem így kell megoldani, hanem jogállami eszközökkel kell megoldani, mégpedig oly módon, hogy ne sérüljenek alaptörvényi jogok, alkotmányossági jogok, a tulajdonjog ne legyen megkülönböztetve, és tartsuk be a jelenlegi jogállamisági elveket ebben az esetben is.

Tehát attól, hogy Miskolcon 173 lakást megvásárolt az önkormányzat, illetve bocsánat, nem a lakást vásárolta meg, hanem ebben az esetben a devizahitelesek végrehajtási jogát megvásárolta, nem jelenti azt, hogy ettől az önkormányzatot fel kell hatalmazni arra, hogy minden más esetben fel lesz függesztve a végrehajtási jog, az önkormányzat 173 lakása ügyében pedig a moratórium nem fog életbe lépni, őket ki lehet lakoltatni. Nyilván nem nézhetjük azt, hogy kik azok, akik ott laknak, nem lehetünk tekintettel arra, hogy ők kik. Ezek magyar állampolgárok, ettől függetlenül kell, és a jogelvek szintjén kell ezt vizsgálnunk. Ennek alapján pedig, bármilyen szépek is azok az elvek, amelyek itt le vannak írva, bármilyen szép, amit meg akarunk valósítani, a tényleges indok a moratórium megszüntetése, a moratórium bizonyos esetben történő megszüntetése, a kilakoltatási

moratórium megszüntetése, a végrehajtás folytatása. Tehát az, ami az indokolásban szerepel, gyakorlatilag már nem valós indok.

Mindezek alapján, illetve figyelembe véve azt is, hogy önmagában a cél megvalósítása azért fontos lenne, és itt elgondolkodhat minden frakció abban, hogy egy ilyen kérdésben átlépe-e a jogelvet, és fogom-e támogatni azt a törvényjavaslatot, mert maga a cél nemes, akkor el lehet ezen gondolkodni. De azt is lehet látni, hogy ebben benne van annak lehetősége is, hogy amennyiben ilyen lehetőségeket adunk, akkor abban az esetben az ilyen jogszabályokkal sajnos visszaélni is lehet. És látjuk azt, hogy ha vissza lehet élni, akkor bizonyos esetekben ez a visszaélés meg is fog születni. Most nem azt mondom, hogy Miskolcon történne meg a visszaélés, de amennyiben ez a lehetőség megvan, akkor bármikor bárhol megkülönböztethetünk bizonyos csoportokat, akikkel szemben az önkormányzat fölvásárolja a végrehajtási jogot. És lám, benneteket ki fogunk rakni, nektek nem lesz megoldva a lakásotok, mert titeket nem szeretünk, mert, bocsánat, hogy ezt mondom régi klasszikus viccel, nektek van a fejeten sapka, tehát titeket kilakoltatunk, másokat nem.

Tehát egy ilyenre is lehetőséget ad, ezáltal azt gondoljuk, hogy jogállamiság legalapvetőbb követelményeibe ütközik ez a jogszabály, és ebben a formában sajnos nem tudjuk támogatni. Ez azt jelenti, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom tartózkodni fog ebben a kérdésben, hiszen maguk a célok szépek, nemesek, jó lenne támogatni, jó lenne megvalósítani a szükséges célt, csak sajnos nem így. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Varga László képviselő úr kétperces hozzászólásra kért szót, de jelzem, hogy a vitában nincs kétperces hozzászólás. Viszont 9 percre meg tudom adni a szót, ha megfelel önnek, normál szót kérőként. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztő! Én pedig akkor azt jelezném, hogy nem fogom eddig a türelmüket igénybe venni, hiszen az általános vitáját lefolytattuk ennek az előterjesztésnek. Ugye, az előttem szóló is említette, akkor elhangzott sok érv, ellenérv, sok minden, és kiderült az is, nyilván részint az általam elmondottakból, hogy ez egy nagyon konkrét miskolci problémára jelent egyfajta megoldást, talán jelenthet egyfajta megoldást, nyilvánvalóan a moratórium részleges feloldása kapcsán.

Azonban meg kell kérdeznem azt, hiszen felmerült az általános vitában, hogy azokat az általános vitában elhangzott alkotmányos problémákat, amelyek a javaslattal kapcsolatban voltak, mennyire sikerült feloldani. Ugye, látom itt a beérkezett módosítót, majd az egységes javaslatot, gyakorlatilag nyelvhelyességi pontosítások történtek az indítványban. Tehát nyilván az az átfogó végiggondolása an-

nak akár az előterjesztő vagy a kormány részéről, hogy hogyan lehetne mégis az alkotmányos rendszerbe valahogy beilleszteni ezt az előterjesztést, véleményem szerint nem történt meg.

Úgyhogy nem tudom máshogy inspirálni a vitát talán, mint úgy, hogy ismerik a véleményemet az ügyben. Én minden olyan javaslatot fogok támogatni, ami a miskolciak érdekében itt az Országgyűlésben beterjesztésre kerül, akárki is tegye ezt. Ez a feladatunk, ezért kaptunk bizalmat az emberektől. Én személyesen ezért kaptam bizalmat az egyik miskolci választókerületben. Azonban azt meg kell kérdezniem felelősséggel itt a jelen lévő Répássy államtitkár úrtól, hiszen ő van itt a kormány képviselőjében, hogy van-e valamilyen hatástanulmány azzal kapcsolatban, hogy hány ingatlant, hány állampolgárt érinthet ez az országban. Más városokban érint-e nagyszámú magyar állampolgárt ez a javaslat?

Azért fontos ez, hiszen nekem ebben a tekintetben egyéni képviselőként azért mérlegelnem kell azt, hogy az a szavazatom, ami adott esetben segíti a miskolciakat, nem okoz-e esetleg másoknak olyan kárt adott esetben rosszhiszemű jogszabályalkalmazás okán, ami számukra méltánytalan. Szerintem több kérdés az ügyben már nagyon sincsen, hiszen végigbeszéltük az általános vitán, mindenki elmondta az álláspontját, én erre szeretnék választ várni az államtitkár úrtól vagy az előterjesztőtől.

Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Igen, Gúr Nándor képviselő úr jelezte.

Őné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Igazából 3-4 mondatot szeretnék megfogalmazni. Az egyik, nem kibontva, hiszen az általános vita keretei között szó esett róla, olybá tűnik, hogy ez egy pótcselekvés, ami zajlik most a Parlament falai között. Hát valamikor, mondhatni, a Fideszhez kapcsolódó érintettség okán születtek bizonyos olyan történések, amelyek korrigálására sort kell keríteni. Ez a pótcselekvés, mondhatni azt is, hogy Miskolc, a Miskolcon élő emberek érdekében születik meg. De a kérdőjel, a kétség az ott van, ahol Varga László megfogalmazta, hogy ha túltekintünk a mi szűkebb pátriánkon, Miskolcon, akkor hogyan néz ki ennek az egésznek az ország más településeire a kihatása. Néze ki egyáltalán valamiképpen? Van-e hatása?

Gyakorlatilag ez a kérdés önmagában rengeteg képviselőben, ahogy az elmúlt héten különféle beszélgetéseket folytattam, kétségeket vet fel, hogy szabad-e egy ilyen előterjesztést támogatni. Azt gondolom, hogy van pozitív eleme ennek a történetnek, de igazából ez a pozitív elem csak annak a nagy hibának az okozása után, amely elkövetésre került, alapvetően, mint mondtam, fideszes érdekkörből felruházkodva, annak bizonyos értelmű kioltásáról

szól. És hát ez szerintem nincs helyén. Erről világosan és tisztán kell beszélni. Ez az egyik dolog.

A másik dolog, amit nem akarok figyelmen kívül hagyni, és államtitkár úrtól szeretném is kérdezni, hogy mondjuk, azok a fajta garanciális elemek, amelyek a törvénytervezetben megfogalmazásra kerülnek, mármint hogy ezen ingatlanok megvásárlását követően két éven belül felújításra kerülnek, illetve bérbeadásra kerülnek, alapvetően azzal a céllal, hogy az új munkahelyekhez kapcsolódó munkalehetőségek biztosítását szolgálják, ezek tekintetében hol vannak a garanciális elemek. Mi történik akkor, ha az adott önkormányzat ezen kitételeknek, amelyek egyébként itt a törvény keretei között megfogalmazódnak, törvénytervezet keretei között megfogalmazódnak, nem tesz eleget. Mik a konzekvenciák?

Szóval, e tekintetben egy sor bizonytalanság van a rendszerben, a törvénytervezetben, nincsenek garanciák, nincsenek kézzelfoghatóságok. Azt szeretném látni, azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy ehhez mi a viszonya, illetve erre mi a mondanója, úgymond a magyarázata, a garanciája.

A harmadik dolgot csak azért vetem fel, mert az általános vita tekintetében szóba került ennek az egész ügynek a vonatkozásában, a nehéz sorsok tekintetében a devizahitelek kérdésköre.

(19.40)

Csak annyit mondanék ehhez illetően, nem eltévelyedve, hogy tudják, amikor 4 éven keresztül arról beszéltek, hogy a devizahitelesek mentik, arról esett szó, hogy majd hogyan és miképpen forintosítanak, akkor annak az a következménye, amit látunk, hogy 308 forintot meg 256 forintot számítják az eurót meg a svájci frankot, a valamikori 260 forintos euróval meg a 180 forintos svájci frankkal szemben.

Szóval, körülbelül ilyenek az önök megoldásai: olyanok, hogy tüzet okádnak, tüzet gyújtanak, ezt követően pedig injekciós tűvel megpróbálják ezeket vízfecskendőkön keresztül, injekciós vízfecskendőkön keresztül eloltani. Ez az, ami a baj, ez az, ami a probléma. Köszönöm, alelnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Akkor megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem, rendben.

Tisztelt Országgyűlés! A szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági**

jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Selmeczi Gabriella, Bánki Erik és Vas Imre képviselők önálló indítványa T/1328. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság, illetve a Népjeléti bizottság mint a vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentéseit T/1328./9. és 11. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/1328/13. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/1328/14. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Salacz László úrnak, a bizottság előadójának.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság november 6-ai ülésén megtárgyalta a T/1328. számon benyújtott, a büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a gyermekek és a kiszolgáltatottak fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslatot, melyhez a bizottság 30 igen szavazat és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Ahogy a szavazatarányból is kitűnik, az összegző módosító javaslatot ellenzéki képviselőtársaink is támogatták. Ez olyan reményre ad okot, hogy a zárószavazásnál is talán az igen gombot fogják választani. Az összegző módosító javaslat egyrészről az Igazságügyi bizottság pontosító javaslatát tartalmazza, másrészről a Törvényalkotási bizottság érdemi változtatását is magában foglalja.

A törvény célja a kiskorúaknak a nemi erkölcs elleni bűncselekményekkel szembeni fokozottabb védelme. A tartalmi módosításra azért van szükség, mert a benyújtott törvényjavaslat d) pontjában foglalt rendelkezés minden sértett esetében elévülhetlenné teszi a bűncselekményt, ami nincs összhangban a törvény céljával. Mindez pedig az arányosság büntetőjogi elvének sérelméhez vezetne, hiszen ebben az esetben több más, súlyosabb bűncselekmény elévülését is ki kellene zárni.

A javasolt törvényi tényállást vizsgálva továbbá megállapítható, hogy a c) pontban meghatározott cselekmények magukban foglalják a kiskorúak elleni, a d) pont szerint külön megfogalmazott elkövetési magatartásokat is.

A benyújtott javaslat e) pontjával kapcsolatban megjegyezhetjük, hogy a gyermekprostitúció kihasználása és a gyermekpornográfia bűncselekmények a gyermekkorúak ellen elkövetett legalantasabb bűncselekmények közé tartoznak. E cselekmények ellen a büntetőjog teljes szigorával fel kell lépni. A törvényjavaslatban a Btk. 26. § (3) bekezdésének tervezett c) pontja felöleli az 5 évnél súlyosabban büntetendő cselekményeket ebből a körből, azaz megfelel az arányosság követelményének.

Jelenleg viszont a gyermekpornográfia törvényi tényállásában nincs privilegizált alakzat arra, ha az elkövető és a sértett házasságban él. Ezért enyhébben büntetendő alakzatok esetében súlyos visszaélésekre adhatott volna alapot az, ha a tervezett módon történik meg az elévülés speciális szabályozásának bevezetése.

Az elhangzottakra is tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kívánnak felszólalni. Akkor megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem jelzik. Kérdezem, hogy az Igazságügyi bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs jelentkező.

Akkor megadom a szót Bene Ildikónak, a vitához kapcsolódó Népjeléti bizottság előadójának.

DR. BENE ILDIKÓ, a Népjeléti bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Népjeléti bizottság mint kapcsolódó bizottság előtt a törvényjavaslat részletes vitája az előírtaknak megfelelően zajlott. A fentiek tükrében a részletes vita során kiemelésre került, hogy a törvényjavaslat az Alaptörvényben rögzített, a gyermekek fokozott védelmét szolgáló elvek szem előtt tartása mellett került megalkotásra.

A magyar jogrendszerbe illeszkedésén túl a tárgyalat rendelkezés megfelel mind a nemzetközi, mind az uniós jogból eredő kötelezettségeknek és a jogalkotás szakmai követelményeinek akként, hogy párhuzamos a német rendszerrel, valamint szem előtt tartja és megfelel az ENSZ Közgyűlése által elfogadott '89. évi New York-i, a gyermekek jogairól szóló egyezménynek is. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a vita során ellenzéki képviselőtársaink is támogatásukat fejezték ki, és azt is, hogy a parlament általános vitája a téma súlyának és komolyságának megfelelően rendkívül konstruktívan folyt.

Szeretném megjegyezni, hogy a Népjeléti bizottságban a szavazás során mind a részletes vita lezárásáról, mind a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról egyhangúlag igennel szavaztunk képviselőtársaimmal. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánom megismételni és nemcsak a házszabály okán, hanem egyébként sem azokat az

érveket, amelyeket az általános vitában a törvényjavaslat kapcsán elmondtunk. Egy dolgot emelnék ki: mindannyian egyetértettünk abban és egyetértünk most is, és azt gondolom, hogy a szavazási magatartásunk is ezt fogja majd mutatni az Országgyűlésben - reményeim szerint egyhangú szavazással -, hogy a gyermekek védelme, gyermekeink védelme a legfontosabb témák közé kell hogy tartozzon mindig ennek a Háznak a falain belül.

Azt is kiemeltük, hogy ennek érdekében olyan törvénymódosításokra is szükség lehet, amelyek a büntető törvénykönyvet érintik, de mi továbbra is várjuk majd a Fidesz és a kormány javaslatait a vonatkozásban, hogy az ehhez kapcsolódó és talán nagyobb eredménnyel kecsegtető jogszabálytervezeteket előterjesszék; mi is fogunk ezen dolgozni.

Ami a módosító javaslatot illeti - hiszen ennek a mostani vitának a tárgya ez lehet -, azt tudom mondani, hogy e tekintetben példaértékű folyamatnak lehetünk tanúi, hiszen ki tudtuk javítani, méghozzá közös akarat alapján azokat a szakmai hibákat, hiányosságokat, amelyekben ez a javaslat szenvedett.

A Törvényalkotási bizottság bizottsági módosító javaslatot nyújtott be, amelyet értelemszerűen az előkészítés után a bizottsági tagok túlnyomó többsége támogatni tudott, így a mi frakciónk is támogatja ezt a módosító javaslatot, és így a módosító javaslat elfogadásának következményeképpen tudjuk támogatni szakmai szempontból is - nem csak a tartalmát érintően - az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Így aztán, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy kár is ennél hosszabbra nyújtani ezt a felszólalást. Támogatjuk tehát az összegző módosító javaslatot, és támogatjuk a javaslat elfogadását is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

(19.50)

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én sem leszek hosszabb, mint az előttem szóló Bárándy Gergely. Mi is támogatni tudjuk a javaslatot, és mindazt, amit az általános vitában elmondtunk, én sem szeretném megismételni.

Engedjék meg azonban, hogy azt azért elmondjam, ha már az elévülésről és az elévülési szabályokról beszélünk, beterveztünk egy módosító javaslatot. Tudom, hogy nem közvetlenül ehhez a témához tartozik, erre is házzszabályszerűen lehetőségünk volt. Ez a hivatali vesztegetés, hivatali bűncselekmények, korrupciós bűncselekmények szintén el nem évülhetővé tételére vonatkozott. Nagyon szeretnénk, ha előbb-utóbb eljutnánk odáig, hogy e bűncselekményekre vagy hosszabb elévülési időket határoznának meg a magyar jogszabályok, vagy adott esetben szintén nem évülnének el. Láthatjuk, hogy kormányokon

átívelő olyan probléma ez, és a legutóbbi időben akár a kitiltási botrányt is említhetném, olyan problémákkal nézünk szembe, amelyek esetében ezeknél a bűncselekményeknél is nagyon felháborítja az embereket, amikor adott esetben azt hallják, hogy mondjuk, lebukik egy politikus, vagy akár egy volt miniszterelnök, és azt tudja mondani, hogy elévült a bűncselekmény, ezért nem felelősségre vonható, és utána a parlamentben ugyanúgy folytathatja a tevékenységét. Ez legalább annyira bosszantja az embereket, mint az, hogy ezek a bűncselekmények, mint a korrupciós bűncselekmények sok esetben nem kerülnek kivizsgálásra, vagy amikor már odakerülne az igazságszolgáltatás, hogy elinduljon, akkor már az elévülés bekövetkezett.

De ettől függetlenül támogatni tudjuk természetesen, hogy a gyermekek ellen elkövetett különféle bűncselekmények ne évüljenek el. Ez a Jobbik törekvéseit is tükrözi. Ez egy olyan javaslat, amit támogatni tudunk. Köszönjük, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Szórványos taps a kormánypárti padsorokból)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, úgyhogy a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e hozzászólni. Bánki Erik képviselő úr jelezte. Megadom a szót önnek, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a munkáját minden képviselőtársamnak, aki a bizottság vitája során a módosító indítvány előkészítésében, vagy éppen a parlament általános, illetve most a záróvitájában részt vett. Azt gondolom, valóban példaértékű volt ez az összefogás, együttműködés, hogy egy ilyen, egyébként kiemelten fontos társadalmi kérdésben egyöntetűen tudtunk véleményt nyilvánítani. Valamennyien a padsorok között ülő képviselőtársaim közül, akik ebben a témakörben párthovatartozástól függetlenül felszólaltak, mindannyian azt vették figyelembe, hogy mi az a cél, amely a törvényjavaslat előkészítésénél bennünket vezetett.

Nagyon köszönöm mindenkinek, aki ebben a pontosításban részt vett, ami végül is a Törvényalkotási bizottság módosító indítványában öszpontosult, amely még jobbá és még tökéletesebbé teszi ezt a javaslatot. Mindenkinek még egyszer nagyon köszönöm a munkáját, az együttműködését. Remélem, hogy ugyanilyen egyhangú vagy nagy szavazati arányú támogatást fog majd kapni a parlamenti szavazáson a törvényjavaslat. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A szavazásokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk a mai munkánkat. Ennek értelmében so-

ron következik az egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Rogán Antal, Németh Szilárd István, Papcsák Ferenc, Dunai Mónika, Simicskó István, Fónagy János, Kucsák László, László Tamás képviselők önálló indítványa T/1919. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az elfogadott sürgősségi indítványnak megfelelően a módosító javaslatok benyújtására az általános vita lezárásáig van lehetőség. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként az Igazságügyi bizottság folytatta le.

Elsőként megadom a szót László Tamásnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Külön meg kell szólítanom nagy tisztelettel a főpolgármester urat, Tarlós Istvánt és a frissen megalakult fővárosi képviselő-testület (*Dr. Józsa István: Szégyen!*) minden tagját, a 23 kerületi polgármestert és azokat a polgármesterjelölteket, akik kompenzációs listáról lettek tagjai a fővárosi képviselő-testületnek. Ennek a külön üdvözlésnek azért van jelentősége, mert a jelen törvénymódosítások alapvetően a Fővárosi Közgyűlés távlatos és alkotó együttműködéséről szólnak. Ebben nincsenek pártérdekek, nincsenek elkülönülő egyéni kerületi érdekek, minden résztvevőnek szeretett fővárosunk, Budapest meglévő és megteremtendő értékeit kell szolgálnia.

Valóban azt lehet mondani, hogy történelmi a helyzet, amikor közvetlenül a képviselő-testületben helyet foglaló személyekben és direkt módon színergikussal együttműködésben ér össze a főváros két-szintű önkormányzata. A kerületi polgármesterek és a kompenzációs listáról bejutó jelöltek az adott kerület sajátosságait, különleges értékeit, jól megfogalmazott problémáit hozzák be a közösbe, megjelenítik a főváros azon sajátosságait, hogy ez a gyönyörű város valójában több száz kisebb-nagyobb, történetileg, topográfiájában, szociológiájában eltérő egységből tevődik össze. Ezen új típusú, szemléletében merőben más képviselő-testület először lesz képes arra, hogy valóban megteremtse ennek a világvárosnak a valódi, organikus és egymásra utaltságra épülő egységét. Ebben természetesen megjelenik a főváros a maga összvárosi szemléletével, hálózataival, a teljes várost szolgáló gazdasági társaságaival.

Mert mi volt eddig, miért nem tudott megvalósulni egy magasabb rendű egység a fővárosban? Miért éreztük úgy, hogy ez egy kissé széteső település, amely a hihetetlenül kedvező adottságokat nem képes kiaknázni? Alapvetően amiatt, hogy a korábbi közgyűlés valójában nem volt választott tagokból álló, az adott helyen élőknek nem tartoztak a tagok közvetlen felelősséggel. Így nem volt feladatuk a helyi identitás erősítése, elvesztek a személyes érdekek útvesztőjében. Mert mi kell az egység kialakításához, tisztelt képviselőtársaim? A markáns és fo-

lyamatosan fejlesztett helyi identitás, önazonosság-tudat fejlesztése, mert enélkül az adott település nem adja be a közösbe az értékeit, és a gondjait is egyedül akarja megoldani. A markánsan megjelenített kerületi önazonosság-tudat esetén viszont az adott településrész, a történetileg kialakult kerület képviselői önként és az adott hely, az ott élő emberek, az ott folyó gazdasági és társadalmi tevékenységek teljes tudatában adják be a közösbe az értékeiket és osztják meg a gondjaikat.

Ebben az új fővárosi képviselő-testületben a szoros együttműködés nem kényszerként, hanem alapvető közösségi igényként jelenik meg. Ezt támogatja a jelen törvénymódosítás, ami a főváros igazgatásának sajátosságaira van tekintettel, a jelen, a korábban minden bizonnyal sokkal hatékonyabban működő képviselő-testület figyelembevételével. Milyenek legyenek egy közösség együttélését meghatározó szabályok, törvények? Kevés, de határozott kontúrral meghúzott szabályokat kell alkotni. A szabályok, a módosító indítványok célja a kiegyensúlyozottság, az együttműködés és egyetértés alapértéként való meghatározása, a harmonikus és magasabb rendű közösségi lét hajtóerőként való biztosítása. Ez a törvénymódosítás egészen biztosan mint egyfajta vétőjog kerül majd be a köztudatba. Holott egészen másról van szó. A Fővárosi Közgyűlés megújult összetétele biztosítja azt, hogy a fővárosi önkormányzás mindkét szintje, a kerületek és a főváros egésze is megfelelően legyenek képviselve a Budapest ügyeiben való döntéshozatal során.

A polgármesterek számára az önkormányzati törvény 68. § (1) bekezdésében biztosított vétőjog, amikor is a képviselő-testület döntését az önkormányzat érdekeire nézve sértőnek tartja, azaz a döntések ismételt tárgyalásának kezdeményezése a főváros esetében némileg eltérő funkcióval rendelkezik, hiszen a célja az, hogy minden esetben biztosítsa azt, hogy a Fővárosi Közgyűlés döntései a kerületi és a fővárosi szintet képviselő közgyűlési tagok legnagyobb egyetértésével legyenek elfogadva. Annak biztosítása, hogy a főpolgármester a többi polgármesterhez képest nemcsak egyszer, hanem tetszőleges számú alkalommal kérheti az adott ügyben meghozott döntés megismételt tárgyalását, éppen ennek az elvnek, azaz annak, hogy egy döntés elfogadásához a kerületi és a fővárosi szint egyetértése szükséges, minél teljesebb érvényesülését szolgálja.

A főpolgármester által kezdeményezett ismételt tárgyalásra ugyanazokat a szabályokat kell alkalmazni, mint a többi polgármester által kezdeményezhető ismételt tárgyalásra.

(20.00)

Viszont annak érdekében, hogy ne merülhessen fel bizonytalanság a tekintetben, hogy mikor válik egy döntés végrehajthatóvá, szükséges előírni, hogy egy elfogadott döntés esetén, amennyiben az ismételt tárgyalás kezdeményezésére nyitva álló határidő

eltelt, ez az attól az üléstől számított három nap, amelyiken az adott döntést elfogadta a Fővárosi Közgyűlés, így a döntés végrehajthatóvá válik.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, az egyes önkormányzati törvényeket érintő törvények módosításáról szóló törvény biztosan és egyértelműen a főváros kétszintű közigazgatásának sajátosságait veszi figyelembe, az együttműködést és az egyetértést szolgálja, így feltétlenül támogatandó. Budapest fejlődésében egy új és ígéretes szakaszba lép a 2014. évi önkormányzati választás után megalakult új fővárosi képviselő-testülettel. Főpolgármester úrnak az eddigi munkája még gyümölcsözőbb folytatását, az összfővárosi értékek erősítését kívánom, a képviselő-testület tagjaiként a polgármestereknek és a kompenzációs listáról bejutottaknak a saját értékeik markáns képviseletét kívánom, és mindannyiuknak azt a képességet, hogy egyszerre legyenek képesek a részt és az egészt szemlélni, vagyis bölcsességet, megértést, egymásra figyelmet, közös munkát. Jó munkát, a közjó tűzön-vízen át való szolgálatát kívánom. Mi ezt tudjuk e törvény elfogadásával szolgálni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy a kormány nevében államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, jelzi államtitkár úr. Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány támogatja az előterjesztést. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek értelmében megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg képviselőtársaim, hogy csupán néhány gondolatot fűzzek az előtttem szólóhoz, és egyben hangsúlyozzam a benyújtott törvényjavaslat elfogadásának szükségességét.

Mint ismert, az önkormányzati rendszer a korábbiakban jelentős átalakuláson esett át. Az új önkormányzati törvény mai nap hatályos rendelkezéseit több lépcsőben léptettük hatályba. Az elfogadott törvény szabályai először 2012. január 1-jei, majd a második része 2013. január 1-jei hatállyal, végül pedig a maguk teljességében a 2014. évi önkormányzati választásokat követő napon nyerték el mai formájukat. A törvény egészének hatálybalépését követően több visszajelzés érkezett, valamint a tapasztalatok is azt mutatták, hogy az önkormányzati törvény egyes részletszabályainak módosítása a törvény végrehajthatósága érdekében szükségessé vált.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat jelentős része a Fővárosi Közgyűlésre, valamint a főpolgármester jogállására állapít meg új szabályokat. Ennek oka, hogy a 2014. évi XXIII. törvény jelentős mértékben változtatta meg a fővárosi önkormányzati testület összetételére és működésére vonatkozó szabályokat.

A május végén benyújtott javaslat egyik legfontosabb rendelkezése a Fővárosi Közgyűlés összetételének az átalakítása volt. A javaslat elfogadásával a Fővárosi Önkormányzat két szintje jelent meg, egyrészt a kerületi szintet képviselő kerületi polgármesterek *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Az előbb szó szerint ugyanez...)*, másrészt a fővárosi szintet képviselő főpolgármester és a fővárosi kompenzációs listáról bekerült képviselők szintje. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban.)* A két szint érdekei szabályozottan jelennek meg, és egyetértésükkel születhetnek meg a fővárost érintő legfontosabb döntések.

Mindazonáltal hangsúlyozom, hogy azzal, hogy a Fővárosi Közgyűlésbe integrálódtak a kerületi polgármesterek, egy olyan, demokratikusan megválasztott testület jött létre, amelyben szabályozott módon tudnak egymással ütközni a főváros egészének, illetve az egyes kerületeknek az érdekei. Ezzel egyidejűleg pedig megfelelő helyszínt biztosít az olcsóbb, hatékonyabb és egyszerűbb fővárosi irányítás számára. *(Dr. Józsa István: Jobb, ha beadja írásban!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Feladatunknak érezzük tehát elősegíteni a két szint közötti egyetértést. Annak érdekében tehát, hogy a fővárosi döntéshozatalban megfelelően jelenhessen meg a fővárosi önkormányzás mindkét szintje, és hogy valóban hatékony módon tudja szolgálni a főváros összszakosságának érdekeit *(Derűlttség és közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*, indokolt, hogy Budapest esetén speciális szabályok érvényesüljenek egyfelől a döntéshozatal, másfelől a Fővárosi Közgyűlés és a főpolgármester javaslatával kapcsolatos egyes kérdésekben. Ennek megfelelően a javaslat lehetővé teszi többek között, hogy a személyi és intézményi kérdésekről a Fővárosi Közgyűlés csak a főpolgármester javaslatára dönthessen, illetve azt is, hogy a Fővárosi Védelmi Bizottság munkájában a főpolgármester helyett az általa kijelölt főpolgármester-helyettes vegyen részt.

Ezen túlmenően a javaslat elfogadása esetén a főpolgármester esetén speciális szabályok vonatkoznak majd az általa gyakorolható vétőjogra is. A polgármesterek számára biztosított vétőjog, azaz döntések ismételt tárgyalásának kezdeményezése a főváros esetében némileg eltérő funkcióval rendelkezik majd, hiszen célja az, hogy minden esetben biztosítsa, hogy a Fővárosi Közgyűlés döntéseit a kerületi és fővárosi szintet képviselő közgyűlési tagok legnagyobb egyetértésével fogadják el. Annak biztosítása, hogy a főpolgármester a többi polgármesterhez képest nemcsak egyszer, hanem tetszőleges számú alkalommal kérheti az ügyben hozott döntés ismétlését, tárgyalását, éppen ennek az elvnek a minél teljesebb érvé-

nyesülését szolgálja. (Dr. Józsa István: *Ismétlés a tudás anyja!* - Dr. Bárándy Gergely: *Az előbb egyszer már meghallgattad ugyanezt!* - *Közbeszólások a Jobbik soraiban. Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.*)

Az előbb említettekén túl a javaslat a Fővárosi Közgyűlés feloszlására is tartalmaz egyértelműsítő szabályt. Előírja a javaslat, hogy milyen többséggel oszthatja fel magát a Fővárosi Közgyűlés, és azt is, hogy milyen körben kell új választást tartani a Fővárosi Közgyűlés feloszlása esetén. Korrigálja, néhány esetben pedig pontosítja az önkormányzati képviselőkre vonatkozó összeférhetlenségi rendelkezéseket a törvényjavaslat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypártok soraiban. - Hangos taps az MSZP, a Jobbik és az LMP soraiban.)

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztők! Az előttem elhangzottak majdnem meggyőztek már, és arról beszélgettünk itt képviselőtársaimmal, hogy visszavonjuk a felszólalási szándékunkat, mert egyértelműen olyan döntő érvek hangzottak el Vas Imre képviselőtársunktól, hogy nem tudunk nem... (Dr. Szűcs Lajos: *Nem is hallgatta! Oda se figyeltek!*) De, de, odafigyeltem és sűrűn jegyzeteltem, kedves képviselőtársam. (Apáti István: *Olyan képességek birtokában vagyunk, hogy több helyre is tudunk figyelni!*) Mindazonáltal én nagyon sajnálom, hogy nem Rogán Antal - és ezt ne vegye személyeskedésnek Vas Imre képviselőtársam, hogy neki címzem ezt - ül itt, és ő az, aki előterjesztőként elmagyarázza nekünk, hogy miért is szükséges ez a törvényjavaslat, hanem ezt rábízta más képviselőtársaira. Pedig én úgy gondolom, hogy ez a népbiztosi, Lenin-fiúi lendület, ami ebben a törvényjavaslatban itt előttünk van - és azt gondolom, nem véletlenül kapta az 1919. számot ez a törvényjavaslat -, Rogán Antal szellemiségét tükrözi, az ő érveire volna szükség ebben a Házban, hogy magyarázza el nekünk, hogy valójában miért van szükség ezen törvényjavaslat benyújtására.

Szemben az előttem szólókkal, tekintettel arra, hogy ez a törvényjavaslat nemcsak az Mötvt.-t, hanem más törvényeket is módosít - így például meglepő módon a helyi adókról szóló törvényt, amit egyébként az adótörvénycsomagban éppen most tárgyal a Ház, nemsokára dönteni is fogunk róla -, ezért én kénytelen vagyok az általános vitában most részletesebben különböző paragrafusokra egyenként kitérni.

(20.10)

Először is ott kezdeném, ami pont az adótörvényekkel kapcsolatos, nevezetesen, hogy Rogán Antal ezentűl adókedvezményt kíván nyújtani az alapkutatást, alkalmazott kutatást vagy kísérleti fejlesztést saját tevékenységi körében végző vállalkozások számára. Ez egy szép gondolat. Tulajdonképpen el is lehetne gondolkozni rajta, hogy hogyan is lehetne ezt megvalósítani, de először föl kell tenni magunkban a kérdést, hogy tulajdonképpen miért is van erre szükség. Ugye, itt arról van szó, hogy a helyi iparüzési adó megállapításakor az önkormányzatoknak van lehetőségük arra, hogy bizonyos vállalkozások tekintetében, például azon vállalkozások tekintetében, ahol az adóalap nem haladja meg a 2,5 millió forintot, adómentességet biztosítsanak. Ez egy új lehetőség lenne, ami az alkalmazott kutatásról, illetve a kísérleti fejlesztésről szól. De itt viszont nincsen olyan kitétel meghatározva, hogy mekkora lehet az a bizonyos maximális adóalap, hanem itt bármekkora vállalkozásról szó lehet.

Bármekkora vállalkozás, amelyik ilyen jellegű kísérleti kutatást csinál Magyarországon? Gondoljuk át, kedves képviselőtársaim, hogy tulajdonképpen milyen vállalatokról beszélünk! Hát, eszembe kell hogy jusson Kósa „20 százalékos” Lajosunk kapcsán a Teva. Ha valami például, akkor ő (Dr. Schiffer András: *Dehogy! Nem!* - *Derűtség a Jobbik és az LMP soraiban.*), dehogynem, az is csinál kísérleti fejlesztést. Például a gyógyszercegek Magyarországon, de szerte a világban, tudjuk, hogy sajnos a kísérleti fejlesztéseik egy részét nem a betegek érdekében teszik, nem az állampolgárok érdekében folytatják, hanem sajnos éppen azért, hogy bizonyosfajta függőségek adott esetben kialakulhassanak. Ezt mondjuk, persze, most nem a Tevára értem, hanem úgy általában van egy ilyen összeesküvés-elmélet. Tehát nem vagyok benne biztos, hogy teljes egészében minden vállalat megérdemli egyaránt ezt a bizonyos nagy adókedvezményt, adólehetőséget, ezért én azt gondolom, hogy e tekintetben, így, ahogy a javaslatban előttünk áll, semmiképpen nem elfogadható az indítvány, ezért változtatást kívánna.

Úgy gondoljuk, hogy ezt az adókedvezményt csak a kis- és középvállalkozók, tehát magyarul a Magyarországon alapkutatást, kísérleti kutatást végző cégek kaphassák meg lehetőségként, mert azt gondoljuk, hogy egyébként a jelenleg előttünk lévő költségvetési törvényjavaslatban meghatározottak szerint, azaz hogy miként fognak majd az egyes önkormányzatok támogatást kapni, illetve a beszámítás rendszere hogyan fog változni a jövő évben - annak is, tudjuk, az alapja a helyi iparüzési adó, illetve az abból következő adóerő-képesség -, és itt bizony, arra gondolt a kormányzat, hogy egy adóerő-képesség felett inkább már a támogatás helyett elvon az egyes önkormányzatoktól, ezért ezzel a lehetőséggel az adóerő-képességet a nagyobb településeknél ilyen módon lehetne befolyásolni, hogy ha adóked-

vezményt adunk, akkor ott már rögtön máshogy néz majd ki a beszámítás rendszere. De akkor most miért segítjük mi, mondjuk, például a Tevát azzal, hogy itt trükközünk a költségvetési támogatás rendszerében? Én azt gondolom, hogy ez egy rossz gondolat.

De megyék tovább, az Möt. kapcsán itt nagyon sok érdekes gondolat merült még fel. Itt van például a 4. §, amely egy hiányzó láncszem volt eddig az Möt.-ben, nevezetesen, hogy a megyeszékhely település területén kell hogy legyen a megyei közgyűlés székhelye is. Na most, ez egy szintén rendkívül érdekes gondolat, de én azt gondolom, hogy mielőtt a Fidesznek egy belső vitáját döntjük el, tehát magyarul, a balassagyarmati önkormányzat és a Nógrád megyei közgyűlés közötti vitát itt a parlament rendezné, én azt gondolom, először is a párt belső vitáit tessenek odahaza vagy egy frakcióülésen lerendezni, ez az egyik. A másik, amit alapvetően meg kéne oldani Magyarországon, az az anomália, hogy a megyéknek nem része a megyei jogú város területe; ez egy nagyon furcsa dolog. Valószínűleg Magyarország e tekintetben egy világunknak számít, hogy gyakorlatilag a megyék területén mindenhol lyukak vannak, ezek a megyei jogú városok területei, nem részei a megyének. De ha nem része a megyének, akkor ebből a logikából kiindulva miért is ne lehetne a megyei közgyűlésnek máshol a székhelye, mint ahol, mondjuk, adott esetben egy megyei jogú város van? Miért ne lehetne Balassagyarmat, az egykori Nógrád vármegye a Nógrád megyei közgyűlés székhelye? Azt gondolom, hogy ha önök úgy érzik, hogy a jelenlegi Möt. nem teljes körű minden tekintetben, akkor talán a módosításokat itt kéne kezdeni, és e tekintetben kéne rendet tenni.

Továbbmegyek a módosítások kapcsán. Az összeférhetetlenségi szabályok, ezek az egyik legizgalmasabb és az előterjesztők által legkevésbé részletezett, ám a törvényjavaslatban annál hosszabban élénk tárt módosító indítványok. Miről van szó? Folyik egy meccs, és önök a kaput mozgathatóvá teszik, ahonnan jön a labda, az elé lehet tolni a kaput. Ez nem illendő dolog. Én azt gondolom, hogy meccs közben játékszabályt nem módosítunk, az európai illemszabályoknak ez szerintem az egyik alapja. Tudniillik arról van szó, ugye, október 12-én voltak a választások Magyarországon, az önkormányzati választások, ugye, a megválasztástól számított 30 napja van a képviselőnek, hogy az összeférhetetlenségét rendezze, illetve hogyha ez a 30 nap nem elegendő arra, hogy ezt az összeférhetetlenséget megszüntesse, akkor ezt kezdeményezheti egyébként egy írásos beadvánnyal az összeférhetlenségi és mandátumigazoló bizottságnál is, hogy ő ezt a lépést megtette, és ezáltal az összeférhetlenséget már mintegy megszüntetettnek lehet tekinteni. Tehát önök az utolsó pillanatban, most még, amikor szembesültek azzal, hogy hány fideszes kormánypárti települési önkormányzati képviselőnek, avagy polgármesternek vannak összeférhetlenségi bajai, gondjai, már most változtatják a jogszabályokat az ő

képükre és hasonlatosságukra, azért, hogy beleférjenek a rendszerbe, és ne kelljen lemondaniuk egyéb más tisztségükről.

Azt gondolom, hogy ez rendkívül visszatetsző, hogy azt ne mondjam, gyomorforgató hozzáállás, és én azt gondolom, hogy ezt mindenképpen felül kell vizsgálni, sőt adott esetben ezt az egész törvényjavaslatot, így, ahogy van, csak ezért vissza kéne vonni. Mert a másik az, hogy más olyan állampolgárok, akik adott esetben elindultak volna önkormányzati választáson, de tudták, hogy ha megválasztják őket, akkor összeférhetetlen lesz majd az addigi betöltött tisztségük az önkormányzati tisztségükkel, már el se indultak valószínűleg, mert azt mondták, hogy nem akarnak választani majd adott esetben a két dolog között, de nekik nyilván önök nem mondták el, hogy nyugodtan el lehet indulni, kedves fideszes vagy KDNP-s állampolgár, mert majd akkor, a választás után úgyis a te képedre és hasonlatosságodra fogjuk változtatni az összeférhetlenségi játékszabályokat. Én azt gondolom, hogy ez olyan típusú arrogancia, ami az a bizonyos Lenin-fiúi lendület, ami Rogán Antalt jellemzi.

Az meg egészen furcsa - három ponton módosítják önök az összeférhetlenségi szabályokat -, egyrészt az, eddig úgy volt, fölolvassom, hogy képviselő nem lehet jegyző, aljegyző, illetve település polgármesteri hivatalának, közös önkormányzati hivatalának köztisztviselője és alkalmazottja, és önök ide beillesztenek egy „más” szót, „illetve más település”-t. Azaz a saját településének a köztisztviselője vagy alkalmazottja lehet? Ezt tehát így kell érteni?

Sőt, önök, mivel az 1500 fő feletti társadalmi megbízatású polgármesterek esetében is ezeket a paragrafusokat gondolják alkalmazni, ezért előállhat az a rendkívül abszurd helyzet, hogy mondjuk, valaki egy polgármesteri hivatalban a pénzügyi osztály vezetője, megválasztották polgármesternek, és most egyszerre lehet polgármester is meg a pénzügyi osztály vezetője; hozzáteszem, van ilyen település ma Magyarországon. És akkor, mondjuk, a számlarend hogy fog kinézni ezentúl? Az utalványozó polgármester Katika, az ellenőrző Katika. Tetszik érteni? Ez örület! Döbbenetes! El se tudom képzelni. Valóban átgondolták azt a javaslatot, ami idekerült élénk? *(Közbeszólások.)*

(20.20)

Az már csak hab a tortán, hogy aztán most megengedik az még, hogy gazdasági társaságok vezetése esetében is az összeférhetlenségi szabályokat felrúgják. Én azt gondolom, ez teljes egészében elfogadhatatlan.

És még egy dologra szeretnék a rövid időben kitérni, ez a személyes érintettség kérdése. Egy konkrét történetet mondok el, csak azért, hogy érthető legyen a dolog. Kistelepülésen vagyunk, a polgármester felkéri alpolgármesternek A személyt, de B személy, aki szintén képviselő-testületi tag, ennek a

bizonyos A személynek a testvére. Összesen négyen vannak a polgármesterrel együtt, és bejelenti annak rendje-módja szerint az alpolgármester-jelölt, hogy személyében érintett, a testvére itt van a képviselő-testületben, tehát a szavazás rendjét ezért valamilyen módon ez befolyásolni fogja. Szavaznak arról, hogy kizárják-e az érintett képviselőt vagy sem. Természetesen és nyilvánvalóan a testvérpár is részt vesz a szavazásban, megszavazzák azt, hogy nem zárják ki saját magukat a szavazásból, és ezek után természetesen és nyilvánvalóan az alpolgármesteri tisztséget ez a jelölt be tudja majd tölteni.

Nem tudom, hogy érthető volt-e ez a kis rövid történet. Önök ezeket a problémákat akarják orvosolni azáltal, hogy a személyes érintettségben a szavazás rendjét valamilyen módon meg akarják változtatni. Én azt gondolom, ez nem gyógyír a valódi problémára, hanem éppen hogy csak súlyosbíthatja azt. Mert valójában azt kéne csinálni, hogy amikor arról szavaznak, hogy az érintett képviselőt kizárják-e a szavazásból vagy sem, akkor az érintettek ne vehessenek részt abban a szavazásban. Jelenleg most még részt vehetnek, hát ez a probléma! Arról a szavazásról kéne őket kizárni, akkor lehetne valójában azt a tükröt látni, hogy a személyes érintettség mennyire befolyásolja úgy egyébként a képviselő-testület munkáját.

Úgyhogy összegzésképpen és lezárásképpen, mert az időm is lejárt, azt gondolom, ez a törvényjavaslat, amely itt előttünk fekszik - és ami a Fővárosi Önkormányzatról szóló rész, azt majd a képviselő-társam, Staudt Gábor fogja önöknek előadni -, ez az egész törvényjavaslat elfogadhatatlan, természetesen és nyilvánvalóan a Jobbik így nem tudja támogatni. És azt kérjük, jöjjön be ide Rogán Antal, és ő magyarázza meg nekünk, hogy hogyan lehet ilyen módon megcsúfolni a magyar önkormányzati rendszert.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Apáti István: Kicsit lefagytatok!)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Bevezetésként én is itt szeretnék arról néhány szót szólni - bár megszoktuk önöktől a sportszerűtlenséget -, hogy egyáltalán ilyen szabályt úgy, hogy egy ciklus kezdetén, a választások után egy hónappal vagyunk, hoznak ide és léptetnek hatályba, ezt egy civilizált országban egész egyszerűen nem illik.

Miről beszélek? Arról, hogy ha egyszer megvoltak a kiírási szabályok egy polgármester-választásra, egy főpolgármester-választásra, akkor az adott ciklusban aszerint választottak az emberek például Budapesten főpolgármestert vagy városokban polgármestert, hogy tudatában voltak annak, hogy azzal a pozícióval milyen hatáskör, milyen jogok járnak.

Arról van szó, hogy a budapesti polgárok egy adott, meghatározott hatáskörre szavaztak bizalmat Tarlós Istvánnak. A budapesti választópolgárok október 12-én aszerint döntöttek, hogy az október 12-én hatályos törvény alapján azok a személyek, akikre ők szavazni akarnak vagy akik a jelöltlistán szerepeltek, alkalmasak-e a tisztség betöltésére vagy sem. Ad absurdum fideszes gyakorlattal az is elképzelhető, hogy teljes egészében megváltoztatják, mondjuk, a polgármesterek, illetve a főpolgármester jogállására vonatkozó játékszabályt aszerint, hogy a gép az önök számára mit dob a választás éjszakáján.

Tehát könnyen lehet, hogy amikor mondjuk, lehetett ajánlásokat gyűjteni, és a magyar választópolgárok éltek az aktív választójogukkal, jelentkeztek bizonyos tisztségek betöltésére, hogy ha előre tudják azt, hogy egészen más hatáskörrel fognak rendelkezni egy hónappal a választás után, már eleve az illetők - nyilván nem Tarlós Istvánra gondolok - nem is jelentkeztek volna a tisztség betöltésére; arról nem beszélve, hogy a választópolgár, aki október 12-én az urnához járult, nem egy ilyen hatáskör gyakorlására adott mandátumot. Az, amit itt önök művelnek - nem először és nyilván nem utoljára -, nem egyszerűen tisztességtelen, hanem komolyan felveti azt is, hogy ez a szabály ki fogja-e állni az Alaptörvényt vizsgáló Alkotmánybíróság tesztjét.

És természetesen arról is érdemes elmerengeni, amit itt Hegedűs Lorántné már az imént vázolt, hogy miért van az, hogy más gazdálkodó szervezeteknél, mint például a gazdasági társaságoknál, amikor az összeférhetlenséggel vagy egyéb hasonló jogi tényekkel kapcsolatos szavazás történik, akkor az érintett személyeket figyelmen kívül hagyják a szavazásnál. Miért kell az önkormányzati képviselő-testületek mint gazdálkodó szervezetek tekintetében másként eljárni? Azt gondolom, ahhoz, hogy jogbiztonság legyen egy országban, az ilyen jellegű, tipikusan gazdálkodó szervezetekre vonatkozó szabályoknál egyenesen kellene eljárni.

Tisztelt Országgyűlés! Tulajdonképpen a módosítás eredeti irányától némiképpen eltér az, ami az 1. §-ban szerepel, én is ezzel kezdeném a hozzászólásomat, és csatlakozni tudok az előttem szólóhoz: miközben a kormány szavakban folyamatosan arról zeng ódákat, hogy milyen nagyszerű módon támogatja a hazai kis- és középvállalkozói szektort, megint csak a miniszterelnök úr örökbecsű szavait tudom figyelmükbe idézni, hogy „ne arra figyeljenek, hogy mit mondok, hanem azt nézzék, hogy mit teszek”. Azt gondolom, itt az 1. § kapcsán is ez a helyzet.

Amikor önök a K+F-ről, innovációról szóló törvény szerinti alapkutatásra való hivatkozással adókedvezményt ígérnek vállalkozásoknak, anélkül - hasonlóan ahogy Hegedűsné képviselő asszony az imént elmondta -, hogy különböztetnének tőkeerő szerint a különböző vállalkozások között, továbbmennek azon a pályán, amit ez az ország elkezdett negyedszázaddal ezelőtt járni, hiszen nyilvánvaló, hogy egy olyan országban, ahol tragikusan kettésza-

kadt a gazdaság, és ugyanazt a kedvezményt biztosítják az óriásoknak, mint a most talán valahogy piacra vergődő hazai kisvállalkozásoknak, ott ez a kedvezmény tovább fogja mélyíteni a szakadékot. Ha ezeket az adókedvezményeket megkülönböztetés nélkül biztosítják a multicegeknek, a különböző óriásvállalatoknak és a hazai kkv-szektornak, ez azt jelenti, hogy a Fidesz folytatja azt a politikát, amit elődei, a különböző jobboldali, álbaldali kormányok folytattak, tovább növeli a szakadékot a multinacionális tőke, az udvari beszállítók, illetve a hazai kkv-szektor között.

Ami a javaslat érdemét illeti - és itt nyilván az elsődleges jogpolitikai cél a főpolgármesteri jogkör növelése -, újfent csak a klasszikust tudom idézni, bár nem biztos, hogy ilyen szürreális mondatok visszaadására képesek vagyok. Két héttel ezelőtt itt Novák Előd azonnali kérdésére valami olyasmit mondott a miniszterelnök úr, hogy egy hibát nem szeretne még egy hibával korrigálni. En ezt most is el tudom önöknek mondani: egyszer hiba volt az, ahogyan önök nem sokkal a mérkőzés kezdete előtt megváltoztatták a játékszabályokat, és szétbarmolták a Fővárosi Önkormányzatot; most egy újabb hibával, nevezetesen a főpolgármesteri jogkör növelésével kívánják helyretolni azt, amit elrontottak idén júniusban. Hát ez így nem fog menni!

Idén júniusban megléptek olyasmit, aminek pontosan az ellenkezőjét várhatták önöktől azok, akik kétharmadot adtak önöknek, tudniillik, ha valamit a kétharmados többség birtokában meg kellett volna önöknek cselekedni már az elmúlt négy évben, az az, hogy a torz, kétszintű fővárosi önkormányzást ebben a formájában, ahogyan Rákosi Mátyás alatt létrejött, felszámolják; önök ezt nem tették meg. A főváros működésképtelen; működésképtelen 1990 óta, valóban a rossz kompromisszumok miatt. A főváros belső kerületei szabad prédái különböző színezetű ingatlanspekulánsoknak, akiket hol képviselő-testületi többségnek, hol polgármestereknek hívnak; ez a főváros irányíthatatlan.

(20.30)

Az irányíthatatlanságot önök növelték azzal, hogy gyakorlatilag rászabadították a Fővárosi Közgyűlésre a kerületi polgármestereket, és most egy rossz eszközzel, a főpolgármesteri jogkörnek a választás után pár héttel való bővítésével kívánják ezt helyre tenni. Ez nem fog sikerülni. Egész egyszerűen magát a júniusban kialakult választási rendszert kellene visszavonni, megváltoztatni, illetve alapjaiban egy új fővárosi önkormányzati rendszer kell; egy olyan Fővárosi Önkormányzatra lenne szükség, amely alkalmas arra, hogy fejlessze ezt a várost. Ez a fővárosi önkormányzati rendszer sok mindenre alkalmas, a tolvajlásra nyilván, de arra, hogy Budapest fejlődjön, biztosan nem. Az, hogy 23 kiskirály között

majd egy megerősített porondmester fog rendet tenni, ez lehet, hogy sikeres abból a szempontból, hogy Tarlós István könnyebben tud majd machinálni a Fővárosi Közgyűlés ülésein, de hogy nem lesz alkalmas ez a rendszer továbbra sem arra, hogy Budapest fejlődjön, ez egészen biztos.

Jelen törvényjavaslatban is megjelennek természetesen olyan érvek, szempontok, amit normális menetrendben az LMP akár még támogathatna is; magunk is látjuk például, hogy lenne értelme annak, hogy a közvetlenül választott és így erősen legitimált polgármesterek mozgásterét a törvényhozás bővítse, az eszköztárukat szélesítse. Mindezt egyébként a Magyarország önkormányzatairól szóló törvény elfogadását megelőzően elkészített önkormányzati koncepciókban meg is fogalmaztuk. Ugyanakkor az LMP a főváros és a kerületek viszonylatában szintén elfogadható érvek tartja az erős és egységes fővárosi irányítás megteremtésének szükségességét; mi magunk is többször felszólaltunk a helyi kiskirályi rendszer visszasságai ellen, amely a korrupció melegágya, azonban ebben a kérdésben sokkal inkább a kerületek és a főváros közötti hatáskörmegosztás módosításával lehetne eredményt elérni.

Az Országgyűlés előtt fekvő javaslat indokolásában tehát találhatunk egyébként a korábbi érvelésünknek megfelelő gondolatokat, azonban ez a javaslat megint nem szolgál mást, mint a Fidesz pillanatnyi hatalmi érdekeinek a bebetonozását. Jelen esetben, mondhatnám azt is, hogy kilóg a lóláb, de nem a lóláb, hanem egy egész lovarda lóg ki, amikor a polgármesteri eszköztár bővítését csak a főpolgármester esetében kívánják megvalósítani, gondolom, egy korábbi Orbán-Tarlós-paktum alapján. Jelentősen túlló azonban a javaslat az egészséges mértéken, amikor a főpolgármesteri vétó intézményét korlátlan módon határozza meg, és semmilyen olyan vitarendezési lehetőséget nem biztosít, ami a közgyűlés működésének ellehetetlenülését megakadályozná.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon érdekes az, hogy hirtelen elővarázsolnak egy négyötödös szabályt, ami nem volt szokásos önöknél az elmúlt négy évben. Ami kevéske négyötödös szabály volt például a magyar alkotmányban, azt önök viharos gyorsasággal 2010 nyarán kigyomlázták. Ugyan mi a jogpolitikai indoka annak, hogy kuriózumként a nemzeti cinizmus rendszerében most hirtelen a feloszlatást négyötödhöz fogják kötni? Mi ennek az ésszerű magyarázata?

És megint csak arról van szó, hogy a pillanatnyi hatalmi érdekeik és a különböző fideszes Döbrögik kívánságai szerint mozgatják az önkormányzati rendszert, amikor a megyei közgyűlések székhelyének meghatározását új elemként veszik bele a törvénybe. Szégyen, gyalázat az, amit Nógrád megyében műveltek, az összes nógrádi fideszes képviselő szégyellheti magát! Az, hogy akkor, amikor önöknek nem tetsző eredmény születik, gyalázatos módon megpróbálják megfúrni ezeket az eredményeket, Özdől kezdve Salgótarjánon át egészen Zuglóiig, és

ha nem bírnak a bíróságokkal sem, akkor fogják és megbüntetik a várost! Én azt gondolom, hogy az, ami például a tegnapi időközi választáson történt, az egy figyelmeztető jelzés a Fidesz számára, hogy azért az arroganciának is van határa. Lehet kevély módon itt vigyorogni, lehet semmibe venni a parlamenti eljárást, de pontosan a tegnapi időközi választás azt bizonyítja, hogy az emberek ezt a mérhetetlen arroganciát, ami megvalósul a törvényalkotási visszaélésekben is, előbb-utóbb meg fogják elégelni.

Az összeférhetlenségi szabályokkal kapcsolatban el tudom ugyancsak mondani azt, hogy tisztességtelen dolog az összeférhetlenségi szabályokat pár héttel az önkormányzati választás után megváltoztatni. Vagy meg lehet változtatni, úgy, hogy 2019-ben fog hatályba lépni. Na, az tisztességes lenne, arról lenne mit vitatkozni. Tudom ismételni megint csak azt, amit képviselő asszony itt az imént elmondott: ha ezek az összeférhetlenségi szabályok lettek volna hatályban, mondjuk, már augusztus 1-jén, amikor a kampány kezdődik vagy az ajánlásgyűjtési időszak kezdődik, lehet, hogy egészen más emberek indultak volna útnak az önkormányzati kampányban, és lehet, hogy egészen más eredmények születnek, főleg kisebb településeken.

Ez, amit az összeférhetlenségi szabályokkal csinálnak, megint csak azt jelenti, hogy valakik valahol nagyon jól fekszenek a Fidesznek, és az ő státusukat rendbe kell tenni, illetve valakiknek biztosítani kell a túlhatalmat egy-egy településen. De akkor úgy lenne korrekt, hogy színt vallanak, ideállnak, és elmondják azt, hogy pontosan mely településeken, mely fideszes káderek előtt kellene tisztára seperni az utat.

Tisztelt Országgyűlés! Igen, pontosan látjuk azt, hogy a Fővárosi Önkormányzat tökéletesen működésképtelen. Tökéletesen működésképtelen azért, mert az országban az elmúlt negyedszázadban uralkodó pártok 1990 nyarától kezdve folyamatos bűnbűnben vannak, működésképtelenné tették a Fővárosi Önkormányzatot, kezdve a '90-es önkormányzati törvény vitájától, ahol az akkori ellenzék, az SZDSZ és a Fidesz - kalkulálva azzal, hogy esetleg az MDF megnyeri az őszi önkormányzati választásokat - nem volt hajlandó arra, hogy a sztálinista fővárosi szerkezetet, úgy, ahogy egyébként azt Antallék javasolták, megváltoztassák. Befagyott ez a kétszintű fővárosi önkormányzati rendszer, ami gyakorlatilag a tanácsi rendszer átvitele volt az új időszámításba, és nagyon jól beleilleszkedtek a tutiba; az uralkodó elitiek, akik a fővárosi kerületeket irányították 1990-től kezdve, nem voltak érdekelték abban, hogy helyre tegyék és működőképessé tegyék a fővárost. Beszéljünk nyíltan, erről van szó! Itt a különböző pártok emberei együtt loptak, főleg a belső kerületekben. Láttunk olyan csodát a fővárosi választási kampány hajrájában, amikor egy önkormányzati képviselőjelöltől, aki éppen korszakváltó színekben menetelt, kiderült, hogy megjárta már a Fideszt, megjárta már a Szocialista Pártot. Hát, minket nem járt meg, nem is fog.

Pontosan ez a történet, ami a VI., VII. kerületet jellemezte akár a kampányban, akár az elmúlt években, azt mutatja, hogy azok a pártok, amelyek ezt az országot és a fővárost uralták a rendszerváltás után, nem érdekeltek abban, hogy tiszta viszonyok legyenek Budapesten.

Őnök súlyosbították a helyzetet azzal, hogy a kerületi polgármesterek kezébe tették le a főváros irányítását, és most egy olyan eszközhöz nyúlnak, ami egyrészt nemtelen; nemtelen azért, mert a választások után alapvetően megváltoztatni a megválasztott tisztségviselő hatáskörét, nemcsak az illetőkkel, a megválasztott személyekkel vagy a jelöltekkel szemben, hanem a választópolgárokkal szemben is tisztességtelen. És nem az lenne a megoldás, hogy a főpolgármester számára egy olyan vétőjogot biztosítsanak, ami nagyon könnyen el is lehetetleníthetné az emberek által választott képviselő-testület munkáját, hanem az lenne a megoldás, hogy végre visszatérnek azokhoz a koncepciókhoz, amelyek 1990-ben kint voltak az asztalon, és működőképessé tennék a fővárost.

És még valami. Akkor, amikor Tarlós István kezébe tesznek le ekkora jogosítványt, szemben a közgyűlési képviselőkkel, nem egyszerűen a polgármestereket próbálják letörni: letörik azokat a képviselőket is, akik kompenzációs listáról kerültek be, jöhetnek azokra a pártokra, amelyek kompenzációs listáról küldtek be képviselőket, többen szavaztak összességében, mint a Fidesz-KDNP-pártszövetségre 2014. október 12-én. Ez a helyzet. A fővárosi választók többségével mennek szembe ennél a törvényjavaslatnál.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy más frakcióktól kíván-e vezérszónokot állítani valaki. *(Jelzésre:)* Igen, jelentkezik Kunhalmi Ágnes. Akkor vezérszónokként megadom önnek a szót.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Fideszes képviselőtársaim azzal kezdték, hogy üdvözölték ezt a törvényt; én nem üdvözölném, hanem egészen egyszerűen szégyellném. Szégyellném, hogy a kétharmaddal a rendszerváltás után ilyen példátlan módon éltek vissza; önök nem nyerték volna meg ezt a választást, és ezt önök is nagyon jól tudják. Mert az előttünk fekvő törvényjavaslat pontos keresztmetszete annak, ahogy 2010 óta működik a kormányzás. A javaslat legfontosabb szervező ereje a légből kapott ötletelés. Nincs különösebben távlatos elképzelés, soha nem fogalmazta meg a kormány tisztán és világosan, hogy milyen önkormányzásban gondolkodik. Az épp fennálló helyzetre pillanatnyi megoldások, éppen most jónak tűnő elképzelések szerepelnek a törvényben, amely éppen most jó lehet valamely fideszes szereplőnek.

Az ötletek elsősorban korábbi ötletekből következő hibák orvoslását szolgálják. Egy-egy korábbi hibás törvényre újabb hibával válaszolnak, amellyel éppen most talán meg lehet úszni egy nagyobb problémát.

A mostani salátatörvény fővárosra vonatkozó alapja a májusi, Fővárosi Közgyűlésre vonatkozó törvény átírásának következménye.

(20.40)

A helyzet az, hogy a 2014. évi országgyűlési választáson a Fidesz és a baloldal fej fej mellett szerepelt Budapesten. A baloldali ellenzék egésze pedig több szavazatot kapott, mint a fideszesek. Heteken belül, nyár elején meg is érkezett a Fővárosi Közgyűlést az addigi formájában megsemmisítő törvény, ami bevezette a kerületi polgármesterekből álló Fővárosi Közgyűlést és az új fővárosi választási szisztémát. Ennek az értelme most a választási eredmények tükrében világos. Nemrégiben független szakértői vizsgálat mutatta be, hogy a Fidesznek ma nem lenne többsége, ma sem lenne többsége a Fővárosi Közgyűlésben a májusban még érvényes választási szisztéma alapján.

Az új választási rendszerrel azonban lényegében menedzselhetetlen főváros jött létre. Talán még a kormány környékén is akad egy-két olyan józan ember, aki esetleg tudja, hogy a XXI. század a városok évszázada lesz. Az előttünk álló évtizedek a nemzetállamokon túl is a nagyvárosok versenyéről szólnak majd. A városok menedzsmentje, identitása, nemzetközi szerepe, vonzóképesége határozza majd meg a sikert, a sikereinket. Már ma is és a jövőben egyre inkább az dönt egy-egy nagyváros és ezáltal részben az adott nemzet sikeréről, hogy sikeres lesz-e kreatív energiák, újító, vállalkozó, dolgozni, tenni akaró, friss gondolatokat és energiákat hordozó emberek vonzásában és ehhez kapcsolódóan tőkevonzásában. Ehhez egységes, érthető, fenntartható város kell, amely hihető jövőképpel áll a világ elé.

Nos, a Fidesz saját érdekei miatt ezt az egységes menedzsmentet sodorta most veszélybe. Önök idén májusban a Fővárosi Közgyűlést részben a kerületi polgármesterekből alkották újra, ezáltal városrészek részérdekeinek lobbiterépévé tették a Fővárosi Önkormányzatot. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy részérdekek csataterévé silányították a Fővárosi Közgyűlést és Budapestet is.

Erről a rossz ötletéről szól az előttünk fekvő törvényjavaslat fővárosi része. Önök a főpolgármester hatáskörében rendeznek számos ügyet, de valójában azért, mert az új struktúrában képtelenek lennének egységes Budapestet működtetni. Így is rendkívül

nehéz feladat a bevezetni szándékozott vétójog, és az ahhoz kapcsolódó ügyek pedig igazából csak valamelyest egyértelműsítik ezt az egyébként teljesen vállalhatatlanul szétesett és működtethetetlen struktúrát. A vétójog kiüresíti a közgyűlés intézményét, és ahogy ezt az előttem szóló képviselőtársam fogalmazta, biodíszletté silányítja annak szereplőit.

Egy másik ötlet a megyei közgyűlések székhelyének megveszéléshelyhez kötése. Jellemző módon ez a módosítás olyan problémát old meg, amit úgyszintén maguk okoztak. Salgótarjánról van ugye szó, ahogy azt már előttem szólók is említették, ahol az elvesztett választás után a megyei közgyűlés fideszesei áttennék a közgyűlés székhelyét Balassagyarmatra. A T/1767. számú javaslattal együtt olvasva világossá válik, hogy ez a javaslat az önkormányzati választási eredmények utáni helyzetre készült. A fideszes településvezetések lehetőségeit szélesíti, az ellenzéki lehetőséget csökkenti, míg a kistelepülések világát tovább szorítja, elsősorban költségvetési szempontok miatt.

A költségvetési tervezet alapján világosan látszik, hogy a kistelepüléseken egyszerűen leépítik, felszámolják az önkormányzatiságot, a hivatalos kormányzati szándékokkal szemben tovább nehezítik a kistelepülések életét. Ahogy az őszi választás jelölései során is láttuk, egyre kevésbé lesznek helyi önkormányzati vezetők, ami távlatosan már a kistelepülési önkormányzatiság felszámolását készítheti elő. Sajtóhírek szerint másik oldalról a budapesti kerületek esetén is van ilyen szándék. Így a javaslat egésze tulajdonképpen továbbmegy azon az úton, amit 2010 óta látunk: a magyar önkormányzati világ csendes felszámolására törekszenek.

Összességében választási eredményre, személyekre, pillanatnyi helyzethez igazított rossz ötleteket látunk ebben a javaslatban, ami rossz ötletek következményeként állt elő.

Kérem, jó tudni, és jó tudni önöknek is, soha egyetlen léket kapott hajót sem sikerült még azzal megmenteni, hogy a fedélzeten állók újabb lyukakat fúrnak a hajópadlóba, hátha azon majd kifelé kezd el folyni a víz. Ennek a törvényjavaslatnak az önkormányzati szféra újabb nehézségei és bukducsolása lesz a következménye.

Ami a fővárosi közigazgatást illeti, ott pedig valódi gondolkodásra és jövőképre lenne szükség, amire a Fidesz egyszerűen képtelen 2010 óta. Azt várják, és azt várjuk el önöktől, hogy e helyett a mellébeszélés helyett, amit látunk, inkább hozzák nyilvánosságra a valódi elképzeléseiket a főváros jövőjéről, ha vannak egyáltalán ilyenek, azon túl, hogy mindig önök nyerjenek, bármi áron.

Az MSZP frakciója nem fogja támogatni ezt a törvénytervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most elsőként Staudt Gábornak adom meg a szót, aki írásban jelezte felszólalási szándékát.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány gondolatot szeretném kielégíteni (*Derültség.*), kiegészíteni az előttem szólókat. (*Derültség.*) Látom, most legalább figyelnek a fideszes képviselőtársaim. (*Apáti István: Freudt elszólás! Nagyon jó!*) Önöknek viszont nem lesz kielégítő az, amit én fogok mondani (*Derültség.*), mert bizony kritika lesz benne, nem is kevés, és ezt önök nagyon szeretik, ahogy az elmúlt időszak eseményei is erre rávilágítottak. Az első, amiről... (*Közbeszólások, derültség.*) Látom, nagy vigasságot keltettünk, mindenesetre a téma komolyabb annál.

Hegedűs Lorántné képviselőtársam elmondta - és itt rá is térnék az 1. pontra, az 1. §-ra, ami az adókedvezményekre utal -, nagyon meg kell nézni, hogy mire, mikor és milyen módon adunk adókedvezményt vagy tesszük lehetővé, hogy az önkormányzatok adókedvezményt nyújtsanak, hiszen ez lehet egy jó eszköz arra, hogy a vállalkozásokat oda csábítsák vagy megtartsák, ez természetesen így van. Tehát lehet egy olyan eszköz, ami rendelkezésre állhat az önkormányzatoknál, de visszafelé is elszülhet, hogyha olyan adókedvezményeket adunk vagy olyan beruházásokhoz adunk akár állami kedvezményeket, ahogy azt állami szinten is nagyon sok helyen tapasztalhattuk, hogy sokszor a visszaélések búze vagy a visszaélések hangulata leng körül néhány ilyen befektetést, és sokszor azt látjuk, hogy nem biztos, hogy oda kerülnek ezek a forintok, ahova a leginkább kellene. Leginkább ez a nagyvállalkozások, multicégek esetében tetten érhető. Mi elmondtuk ebben a körben is, hogy a kis- és középvállalkozások sokkal több munkahelyet tudnának létrehozni ugyanabból az összegből, amely a multicégeknél rendelkezésre állt, és sok esetben csak annyit érünk el, hogy mondjuk, öt évig megtartanak egy munkahelyet, és sok esetben nagyobb az egy főre jutó támogatás, mint amennyi a kifizetett állami pénz; nem történik más, mint az állam pénzén finanszírozzák ezeket a munkahelyeket.

Ezt elkerülendő vizsgáltuk meg nagyon gondosan, hogy az önök által beterjesztett javaslat mire is vonatkozik. Azt láthattuk, hogy nem zárja ki azt, hogy megint csak a gazdagabbak legyenek még gazdagabbak, hiszen ha ebbe a javaslatba beépítjük azt, amit a képviselőtársammal, Hegedűs Lorántnéval be is nyújtottunk módosító javaslatként, hogy ez leginkább a kis- és középvállalkozásoknak, és itt a (3) bekezdésre gondolok, a vállalkozás kutatásra fordított kiadásaira, tehát ha ez a kis- és középvállalkozások esetében merül fel, akkor azt mondhatjuk, hogy

valóban lehet egy olyan ösztönző, hogy ők megkezdik ezeket a kutatásokat, pénzt szánunk arra, hogy a magyar szürkeállományt itt tartsák Magyarországon, és elindulhat valami. De ha ezt a legnagyobbak adjuk, akik egyébként is kutatnak, egyébként is fejlesztenek, akkor bizony azt láthatjuk, hogy őket egy már meglévő költségtől fogják megszabadítani az önkormányzatok, és bizony nem garantálható az, hogy ez adott esetben adóelőnyökként úgy fog lecsapódni, hogy bizonyos önkormányzatok ezt a célján túlmutató mértékben tudják majd felhasználni és a nagy cégeket odacsalni vagy egyéb módon számukra kedvezményeket nyújtani.

(20.50)

Úgyhogy, ha önök valóban a kis- és középvállalkozásokat szeretnék támogatni, akkor azt a módosító javaslatot támogatva, amelyet Hegedűs Lorántné képviselőtársammal nyújtottunk be, célzottan oda juthatnak ezek a támogatások, ahova véleményem szerint önök is szánják - vagy legyünk pozitívak, ahova önök is szánják -, ne engedjük meg a lehetőséget, hogy az önkormányzatok, főleg a nagyobb önkormányzatok ezzel visszaélhessenek.

Ami a fővárost illeti: nem szeretném megismételni az előttem elhangzottakat. Valóban úgy változtatni a feltételrendszeren, ahogy azt önök itt megteszik, egyáltalán nem ildomos, és azt mondhatnám, hogy nem állná ki az alkotmányosság próbáját se, ha önök az Alkotmánybíróságot nem a saját embereikkel töltötték volna fel, és nem fosztották volna meg az országgyűlési képviselőket attól, hogy az Alkotmánybírósághoz forduljanak. Tehát ebben az esetben nem állná ki az alkotmányosság próbáját. De így természetesen lehet azt mondani, hogy arra nem is kerülhet sor, hogy ebben az Alkotmánybíróság döntson, de attól még a szabályokat változtatni valóban nem túl elegáns és jogilag nem is megalapozott a választás után.

Azt kérem, hogy abba gondoljanak bele, hogy mi van akkor - és most a főpolgármesteri vétőjogra gondolok -, ha egyszer előáll egy olyan helyzet, mert nem mindig lesznek önök a fővárosban többséget adó politikai erő, tehát mi van akkor, ha van egy Fővárosi Közgyűlés, ahol erős többsége van egy politikai erőnek, egy politikai pártnak vagy egy pártszövetségnek, viszont van egy másik párthoz tartozó vagy akár egy független főpolgármester, aki az évilágon minden döntést folyamatosan vissza fog dobálni. Ez hol demokratikus és hol felel meg a választópolgárok akaratának? Vagy akár a kerületi polgármesterek, illetve mondhatjuk azt, hogy polgármesterek, akiket oda beválasztottak és az új rendszerben ők adják a döntő

szavazati többségét a Fővárosi Közgyűlésnek, egy irányba szavaznak, akár kétharmaddal, négyötöddel vagy akár teljesen egyhangúlag, és ez felülírható egy főpolgármesteri vétóval, ráadásul ennek semmiféle korlátozása nincs, sem számszerűen, sem egyéb módon. Ez egy jóval erősebb jogosítvány, mint ami a köztársasági elnöknek megadatik. Össze se lehet a kettőt hasonlítani!

Azzal még természetesen nem lenne baj, ha a főpolgármester és a közgyűlés munkáját megpróbálnánk összehangolni, vagy a főpolgármester részére adott esetben pluszjogosítványokat adnánk, hogy olyan döntések ne mehessenek át, vagy ne olyan könnyen mehessenek át, amelyek adott esetben nincsenek kellőképpen kidolgozva, nincs mögöttük kellő megfontoltság. De hát az, hogy akár ciklusokon átívelően is, mert ha valakit megválasztanak főpolgármesternek két ciklusra, ami jelen pillanatban tíz év, akkor akár tíz évig is blokkolhat egy döntést. Elég azt tennie, hogy ha letelik a 15 nap, akkor újra kéri az újabb döntést az adott tárgykörben. Akkor ez soha nem fog átmenni, akármekkora többséggel is szavazta meg a közgyűlés. Én ezt egy kicsit parttalanak érzem, s ha most nem Fidesz-KDNP-s főpolgármester lenne, akkor önök is elmondanák azt, hogy ezzel így nem lehet a fővárost kormányozni, ezzel így nem lehet egyről a kettőre jutni. Ez később még nagyon csúnyán visszaüthet.

Jó lenne, ha egy kicsit már eltávolodnának attól a gondolkodástól, hogy csak önmagukra és a saját polgármestereikre, főpolgármestereikre írják a törvényeket. Legyen intő példa az, ami Ózdon történt, ahol kétharmaddal nyert a Jobbik azután, hogy önök addig hergelték az ottani választópolgárokat az arroganciájukkal, hogy már az is elment szavazni, aki az első fordulóban, az októberi választás idején nem ment el, viszont látva, hogy önök hogy állnak ehhez, elmentek, és nagy többségben a Jobbik jelöltjét támogatták. Így több mint kétszer annyi szavazatot kapott a Jobbik jelöltje, mint amennyit a Fidesz jelöltje el tudott érni.

Nagyon gyorsan változik a dolog. És ha ez megtörtént Ózdon, nagyon könnyen megtörténhet az ország más településén is vagy akár az országgyűlési választásokon is. S akkor amit megörököl egy új Országgyűlés, vagy akár önök megörökölnek majd ellenzékéből, az egy teljesen használhatatlan törvényi környezet, amit nem másra írtak, mint önmagukra, vagy akár az önkormányzatokban szolgálatot teljesítő hűbéreseikre. Ahogy láthatjuk - s most tényleg nem ismételném meg az összeférhetlenségi szabályokat, mert azokat az előttem felszólalók nagyon szépen kifejtették -, ez megint a lex fideszes és KDNP-s (*Sic!*) képviselőkre íródott. Nem tudjuk, hogy kik ők, lehet, hogy többen vannak, lehet, hogy kevesebben, de ahogy láthattuk az előző ciklusban,

nem születhetett volna meg ez a beterjesztés, ha egyéni érdekek nem állnának a háttérben.

Az már csak hab a tortán, viszont meg kell említenem, mert erről még nem volt szó, talán még lesz az utánam felszólalók körében, hogy az sem túl tisztességes dolog, főleg a választópolgárok felé nem túl jó üzenet, ha tovább emeljük a főpolgármester juttatásait. 2012-ben már a duplájára emelték a főpolgármester tiszteletdíját. Az emelés önmagában olyan szempontból még magyarázható lett volna, hogy külön a főpolgármesternek nem szerepelt a tiszteletdíjára vonatkozó passzus, ami kiemelten kezelte volna a főpolgármester tiszteletdíját. Rendben van, megértjük, hogy főpolgármesternek lenni egy komolyabb felelősség, és ez komolyabb anyagi ellenszolgáltatást is feltételez, mint akár egy kerületi polgármester vagy egy kisebb településen lévő polgármester esetében, de hogy ez ciklus közben a duplájára emelést jelentett, nos, ez nem az a legfontosabb téma volt, amivel az emberek találkoztak Budapest vezetésével vagy a hétköznapijaikkal kapcsolatban. S ez megint egy olyan körülmény volt, amit nem lehetett előre látni.

Kicsit cinikusan azt is mondhatnám, hogy mi lett volna, ha Demszky Gábor szagot fog és újra elindul. Ha kétszeresére emelik a tiszteletdíját - úgyszólván kevesellte a nyugdíját -, akkor lehet, hogy azt mondta volna, hogy még egy ciklust bevállal, és lehet, hogy akkor Tarlós István nem győzött volna, mert Demszky Gábor a fénykorában sokkal több szavazatot kapott, mint Tarlós István akármikor, vagy a Fidesz-KDNP bármelyik jelöltje. Persze lehet, hogy ez egy kis túlzás, és én nem Demszky Gábort sírom vissza, hála istennek, hogy nem indult és természetesen nem is nyert, a legtávolabb álljon tőlem, hogy ezt sajnáljam, de kis túlzással a tiszteletdíj 2012-es duplájára emelése is egy megkérdőjelezhető lépés volt. Az emelés talán még nem is, de hogy a duplájára nem kellett volna felemelni, abban talán megegyezhetünk.

Most ezeket a juttatásokat növelik önök egyébiránt, és beleteszik, hogy olyan egyéb juttatásokat is megkaphat a főpolgármester, ami eddig a miniszterek számára adatott meg, és itt nem az illetményről, hanem az egyéb kiegészítő juttatásokról beszélek. Nem tudom, hogy mi a célja ennek a javaslatnak. Ez is benne volt az Orbán-Tarlós-dealban? Számomra ez egy kicsit pitinek tűnik, főleg, ahogy mondtam, a kétszeres tiszteletdíj-emelés után. Ha valaki a jelen lévő kormánytagok közül tud magyarázatot adni rá, hogy ez miért alakult így, vagy mi a célja, hogy tovább emeljük a főpolgármester juttatását, akkor azt tegye meg.

Egyébként nem jó az a gyakorlat se, és nemcsak a főpolgármesterre és a főpolgármester-helyettesekre igaz, de akár budapesti cégvezetőkre is, akik

akár a külföldi magánútjaikhoz is szolgálati gépjárművet és ahhoz kapcsolódó benzinköltség-térítést, de nemcsak költségtérítést, hanem korlátlan felhasználást kaphatnak. Ezt valamilyen körben azért szabályozni kellene. Egyébként számos feljelentés is született a Jobbik részéről olyan fővárosi cégvezetőkkel szemben, akik véleményünk szerint nem megfelelően használták fel a köznek a számukra juttatott vagyonelemeit, vagy akár saját magáncélra használtak fel a köz pénzéből. Ezeket az ügyészség és a rendőrség sorra visszadobálta azzal, hogy nincs erre kellően részletes szabályozás. Akkor ezeket is akár törvényben kellene szabályozni, bár szerintem, ha valamire nincs szabályozás, hogy felhasználhatja egy cégvezető a saját bevallottan magáncéljára, akkor azt alapvetően nem használhatja fel, lévén, hogy közpénzekről beszélünk.

(21.00)

De úgy látom, hogy ebbe az irányba mennek el, hogy minél több juttatást adjanak akár a fővárosi cégvezetőknek, nyilván a főváros adja ezeket vagy a parlament a főpolgármesternek. Úgyhogy azt kérem, hogy ezt tisztázzuk, vagy ha önök tudnak olyan információval szolgálni, hogy ez miért kerülhetett bele a javaslatba, akkor tegyék meg.

Az már csak hab a tortán, és ez is egy fővárosi kuriózum, hogy a Fővárosi Közgyűlés felosztatásához négyötödös szavazást írnak elő a törvényben. Ez megint csak egy olyan terület, hogy egyszerűen érthetetlen. Minden esetben, ha egy testület fele vagy egy képviselővel több mint a fele úgy dönt, hogy felosztatja azt a testületet, ez a parlament esetében is így van, akkor ez megtörténhet. A Fővárosi Közgyűlésnél miért kell ezt négyötödre emelni? Mitől tartanak önök? Mitől félnek? Nem is kétharmadra, négyötödre miért emelik ezt föl? Ez nehezen érthető, és erre is várnánk a válaszokat.

Természetesen a javaslatot ebben a formájában nem tudjuk támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most Balla Mihály képviselő úrnak adom meg a szót, 15 perces időkeretben. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hajrá, Salgótarján!)*

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Képviselőtársaim! Hozzászólásomban egy olyan témakörrel szeretnék beszélni az általános vita keretében, illetve itt a törvényalkotási folyamatban, amelyről már több képviselőtársam szót ejtett. De majd visszatérek a gondolataim között arra, hogy néhány dolgot, úgy látom, rosszul látnak.

Különösen azért, mert hozzászólással a célokom az is, hogy elmondjam, a 4. §-t módosítani szeretném a törvényben, illetve azt, hogy a 4. §-t a törvény hagyja el.

Pontosan azért gondolom, hogy így talán tisztába tudom tenni az önök által is elmondottakat, mert itt néhányan talán nem tudják azt, hogy amikor Nógrád megyében november 22-én a Nógrád megyei közgyűlés úgy döntött, hogy Balassagyarmatra helyezi a közgyűlés székhelyét *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Még nincs is november 22-e. Nem október?)*, akkor 8 igen, 5 tartózkodó és 1 ellenszavazat volt akkor a közgyűlésen belül. Ebben 5 fideszes, 2 jobbikos és 1 MSZP-s igen szavazat volt a megyei közgyűlés székhelyének a megyeszékhelyről való áthelyezésére Balassagyarmatra.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És alapvetően most a módosításnak az a lényege, tulajdonképpen azt biztosítaná a módosítás, hogy a megye olyan városában is lehessen a megyei önkormányzat székhelye, amelyet a város történelmi, gazdasági és társadalmi jelentősége is indokol. Ez a lehetőség nem érinti a megyeszékhelyeknek sem a jogi, sem a közigazgatási, sem az államigazgatási státusát. Különösen azért, mert 1994 óta a megyei közgyűlésekről nem szavaznak a megyeszékhelyeken, és a megyeszékhelyek közgyűléséről nem szavaznak a megyék más településein. Tehát a közgyűléseket a megyeszékhelyeken kívüli választók, a megyeszékhelyen kívül élők választják meg.

A 2011-ben megalkotott önkormányzati törvény pedig 2012 januárjától a megyei közgyűlések feladatkeretét az addigi intézményfenntartói szerepből stratégiai alkotó, területfejlesztési, annak tervezését és koordinálását szolgáló funkcióvá változtatta. A megyeszékhely pedig önállóan dönt a saját fejlesztési ügyekben, tehát alapvetően a stratégiáját, egyáltalán a fejlesztési elképzeléseit a megyeszékhely önállóan, saját közgyűlésén keresztül állapítja meg.

A megyei önkormányzatok legitimitációját elsősorban a megyeszékhelyen kívül élő szavazatok biztosítják. Akkor, amikor önök ezt a döntést, amit a Nógrád megyei önkormányzat meghozott, itt bírálták, alapvetően olyan önkormányzati képviselők, megválasztott közgyűlési képviselők döntöttek, akik, ha összeszámolnánk, az összes megyei listára leadott szavazatok körülbelül 70 százalékát tudhatták maguk mögött. És még egyszer hangsúlyozni szeretném, hogy a megyei közgyűlés döntése nem érinti, az adott esetben nem érinti Salgótarján megyeszékhelyi státusát, közigazgatását, államigazgatását semmilyen formában.

Talán Balassagyarmat térségének képviselőjeként azért hadd mondjam el azt, hogy tulajdonképpen ez részben történelmi jóvátétel. Ha a történelemben visszapörgetjük 1949. december 14-ét, akkor egy tollvonással, egy döntéssel, egy kormányzati döntéssel megváltoztatták a megye székhelyét. Ezért úgy gondolom, azzal, hogy a megyeszékhelyen túli vagy azon kívüli települések által megválasztott helyi térségi, tehát a megyei önkormányzati képviselők, azok, akik alapvetően egy megbízatást kaptak, olyan területfejlesztési ügyekben, ami az egész megyét érinti, felelősséggel fognak eljárni.

Másrészt nagyon fontosnak tartom azt is, hogy olyan kérdést is rendez, ami tiszteletben tartja a megyeszékhelyet, Salgótarján államigazgatási központ, az intézményfenntartási rendszer központja, és ezen a státusán nem változtat semmit. Az, hogy a közgyűlés a székhelyét áttette Balassagyarmatra, ezzel tulajdonképpen egy történelmi jóvátétel zajlott le, akár áldozatok, akár olyan fájdalmak nélkül, amit mondjuk, 1949 okozott.

És engedjenek meg még egy gondolatot, ezért is nyújtottam be a törvényjavaslatához ezt a módosítást, aminek alapján ezt a 4. §-t kivennénk, hiszen az ezt megelőző önkormányzati törvényben a szervezeti és működési szabályzata a megyei önkormányzatoknak rendelkezik a székhelyről. Úgy gondolom, ha erről vita is nyílt, vagy vita is nyílik, ennek a térségnek ez a döntése tulajdonképpen arról is szól, hogy egy meghatalmazást, felhatalmazást kapott egy olyan közgyűlés, amelynek tagjai, talán területi alapon, lehet, hogy a megyében a történelmi szemléletmódjuk alapján döntöttek úgy, hogy egy kezdeményezést megszavaznak. Tehát úgy gondolom, egyrészt megpróbáljuk tiszteletben tartani ezt a döntést, másrészt pedig azzal, hogy a paragrafus visszavonását kéri a helyi országgyűlési képviselő a módosító javaslatában, bízom benne, hogy sokak megértését és sokak támogatását fogja bírni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elhallgattuk László Tamás képviselő úr expozéját, és meglehetősen patetikusként találtuk. Csak egy dolgot hiányoltunk belőle, azt, amit Kunhalmi képviselőtársam is elmondott, de talán mások is említették már a vitában, hogy miért nem azzal kezdte, képviselő úr, hogy az egyetlen, ami miatt most önöknek többségük van a Fővárosi Közgyűlésben, az az, hogy négy hó-

nappal a választások előtt megváltoztatták a választási rendszert. Értem azt, képviselő úr, hogy ön tud szép mesét szólni az új helyzet köré, de azért illene legalább itt a parlamentben ezeket a tényeket az asztalra tenni. Aztán Vas Imre képviselő úr sem mondott sokkal többet, nagyjából szó szerint ismételte el azt, amit képviselőtársa expozé címén elmondott, picit akadozva felolvasva. Őszintén remélem, hogy ennél azért érdemibb érveket is fogunk majd hallani ebben a vitában. Ugyanis előttem szóló képviselőtársamtól egy egészen kicsi szeletéről hallhatunk csak az előttünk fekvő törvényjavaslatnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én szeretem a törvényeket bizonyos folyamatok részeként kezelni, bizonyos kontextusba ágyazni. Ugyanis megtévesztő lehet, ha kiragadjuk azt a folyamatból, ahogy megtévesztő lehet egy mondat is, ha kiemeljük azt a szövegkörnyezetből. Nézzük meg azt, főleg annak tükrében, hogy képviselőtársaim is úgy nagyjából a hozzászólásaik háromnegyed részét az előző önkormányzati törvény méltatásával töltötték, és mondandójuknak körülbelül egynegyed részét szánták erre a törvényre. Ha ezt az arányt nem is kívánom ilyen módon meghatározni, de valóban vissza kell utalni korábbi törvénymódosító javaslatokra.

(21.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a módszer, amit most önök itt csinálnak, ez már bevált önöknél az országgyűlési választáson. Az országgyűlési választáson sem történt más, mint hogy megváltoztatták az országgyűlési választási szabályokat, körzethatárokkal együtt átírták az egészet, és ennek eredményeképpen a választói akaratot felülírva önöknek kétharmados többsége lett az Országgyűlésben, annak ellenére, hogy egyébként vesztek 500 ezer szavazót, annak ellenére, hogy egyébként az itt, a parlamenti patkóban helyet foglaló ellenzéki pártokra összességében 7-8 százalékkal több választópolgár szavazott, mint önökre.

Ennek ellenére a választási rendszer átírásával önöknek kétharmados többségük lett. Aztán, tisztelt képviselőtársaim, új házszabályt fogadtak el, amelyben szavatolták azt, hogy majd ezzel az új többséggel megfelelőképpen élhessenek itt, az új Országgyűlésben. Aztán, tisztelt képviselőtársaim, amikor meglátták azt, hogy milyen eredmény született itt az országgyűlési választások eredményeképpen, akkor az új házszabálynak azokat a rendelkezéseit, amit nem tudtak akkor teljesen személyre szabni, azt gyorsan átírták egy viszonylag hamarjában benyújtott módosító javaslattal. Emlékezzenek csak, mondjuk, a levezető elnök szavazati jogára vagy éppenséggel a házszabálytól eltérésre vonatkozó szabályrendszerre.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, nem csinálnak semmi mást, mint az önkormányzati törvényekkel és az önkormányzatra vonatkozó szabályrendszer átírásával ugyanezt a mechanizmust viszik végig. Csinálnak egy új választási rendszert, egy olyan választási rendszert, ami szavatolja önöknek azt, hogy a választói akaratot felülírva gyakorlatilag egy törvényesített, egy törvénybe foglalt választási csalással meg tudják nyerni az önkormányzati választást. Majd a Fővárosi Közgyűlés olyan szabályokat hoz, ami hozzáigazítja ahhoz a helyzethez az önök számára legoptimálisabb módon a fővárosi szabályokat, amelyek korábban egyébként hosszú időn keresztül teljesen másként voltak. Megszüntetik a frakciókat, valójában minnek is az, és ezzel együtt természetesen elvonják azoknak az ellenzéki, fővárosi értelemben vett kisebb pártoknak a juttatásait, a lehetőségeit, amik korábban egyébként őket megillették, vagy megillették volna. A helyzet az, hogy most tartunk az én mondandóm keretében annál a pontnál, hogy egyébként a Jobbiknak vagy az LMP-nek lett volna 2-3-4 képviselője a Fővárosi Közgyűlésben frakcióval, jelen pillanatban egy képviselővel rendelkeznek frakció nélkül és mindenféle juttatás nélkül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt nevezik önök, ugye, a demokratikus hozzáállásnak. Majd ezután nem elég, hogy ezt megteszik, a Fővárosi Közgyűlés még nagyon elegáns módon azzal együtt, hogy mi most itt emeljük a főpolgármester úrnak a juttatásait, lecsökkentik a fizetését a listán bejutott fővárosi képviselőknek; 25 százalékról, már a főpolgármester fizetéséhez viszonyított 25 százalékról lecsökkentik 15 százalékra. Ez azt jelenti, hogy egy fővárosi képviselő, aki listán jutott be, az alig fog többet keresni, mint egy kerületi képviselő, ha egyáltalán egyébként többet fog keresni, úgy, hogy egyébként - még egyszer mondom - semmiféle egyéb juttatás vagy költségtérítés őt nem fogja megilletni.

És akkor, tisztelt képviselőtársaim, ha már itt tartunk, akkor most ugyanúgy, ahogy korábban a házszabály módosításánál az Országgyűlés esetén, most ezzel a törvénymódosítással hadd fogalmazzak úgy, hogy elvárják a szálakat, optimalizálják a rendszert teljes mértékben ahhoz a szituációhoz, ami a választások eredményeképpen kialakult. Ehhez még persze hozzáteszem azt is, hogy nemsokára tárgyalja majd a Ház az egyes jogállási törvények között a polgármesterekre vonatkozó munkajogi jogállást, megváltozott munkajogi jogállást szabályozó új törvényjavaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Komolyan gondolják, hogy ezt egyébként az emberek nem látják? Pontosan tudják, és látják, hogy miről van szó. Hozzáteszem még azt is, hogy én azt kifejezetten nehezményezem, és cinikusnak tartom, államtitkár úr, az ön részéről - az ön részéről -, hogy amikor egy héttel

ezelőtt kérdeztem azonnali kérdésben azt, hogy tervezi-e a kormány, hogy a főpolgármesternek vétőjogot ad, akkor ön nem válaszolt erre a kérdésre. Majd amikor a viszonzásban én felvettem államtitkár úrnak, hogy tegye már meg, államtitkár úr, hogy válaszol erre a kérdésre, mert elfelejtett az előző kérdésem nyomán, akkor ön bátor ember módjára ismét elkerülte a válaszadást, nem válaszolt erre a kérdésre. Majd négy nappal később benyújtanak egy törvényjavaslatot, amiben éppen a főpolgármester vétőjogáról van szó.

Államtitkár úr, ne hülyítsen minket, már elnézést kérek a kifejezésért, azzal, hogy ön ezt nem tudta akkor előre! Ne mondja nekem ezt! És azt se mondja nekem, hogy a minisztérium nem volt partner ennek a törvénynek a kidolgozásában, és ön mint önkormányzatokért felelős államtitkár, akkor, amikor én ezt kérdeztem, akkor nem tudott volna erre válaszolni. Nem, államtitkár úr, ön nem akart erre a kérdésre válaszolni akkor, amit gyalázatosnak tartok.

Az egyébként szintén, államtitkár úr, idetartozik, hogy akkor ön nagyon helyesen szinte kikérte magának, hogy én hogy kérdezhetek olyat, hogy city-konceptió és hasonló változások, hiszen öt évre választjuk meg az önkormányzatot, és természetesen jelentős változások az önkormányzat életében ezen az öt éven belül nem szabad, hogy történjenek. Ehhez képest most megint azt mondom, hogy egy héttel később tárgyaljuk itt pont az ön részvételével azt a törvényjavaslatot, ahol igen jelentős változások állnak majd be a főpolgármester jogállását tekintve és a képviselők jogállását tekintve, akárcsak, ha a javadalmazásukat vesszük alapul.

Ugyanis, tisztelt képviselőtársaim, azzal párhuzamosan, hogy a rendszer egyik szereplőjének megnövelem a jogkörét, azzal automatikusan együtt jár az, hogy más szereplőinek viszont csökken a mozgásteret, a jogköre. Azzal, mert persze mindent lehet fordítva is megfogalmazni, és az úgy éppúgy igaz lesz, hogy a főpolgármester vétőjogának a beiktatásával jogköröket veszítenek azok a megválasztott képviselők, akiket valóban öt évre választottak meg a magyar választópolgárok, a budapesti választópolgárok. Én azt gondolom, hogy ha államtitkár úrnak az az állítása helyes volt egy héttel ezelőtt, akkor erre a szituációra is helyes, akkor is, ha ez egyébként most nem áll az önök érdekében.

Feltehetném én is azt a kérdést, bár nyilván válasz nélkül fog maradni, amit képviselőtársaim is feltettek, hogy ugyan kik azok, akik miatt módosítani kell az összeférhetlenségi szabályokat. Valószínűleg több orvos, egészségügyi intézmény igazgatója került megválasztásra az elmúlt időszakban, ugyanis nagyjából ebben a körben teszik lehetővé azt, hogy ne váljon ez a foglalkozás összeférhetlenné az önkormányzati képviselői tisztséggel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Attól, és ezt szintén nem én mondom először a mai vitában, hogy nem egy személyre alkotnak jogot, hanem többre, attól ez még ugyanúgy személyre szabott jogalkotás, mintha egyetlen ember érdekében változtatják meg a jogszabályokat, mint az oly sokszor előfordult már az előző parlamenti ciklusban.

Az is érdekes, tisztelt képviselőtársaim, hogy vajon véletlenül van-e komoly összefüggés aközött, hogy a kistéleplési polgármesterek fizetését megkurtítják és a között a jelenség között, hogy túlnyomó többségében független képviselők nyerték el ezeket a polgármesteri tisztségeket. Azaz, ahol önöknek érdekében áll, és a fideszes pártkáderek jól járnak vele, ott emelnek, ahol meg nem, ott megcsökkentenek, ott nyilván a költségvetési érdekek előtérbe kerülnek, minél többet lehessen megtakarítani, és az adóhatóság hiányosságait talán így egy picit enyhíteni lehet, és itt most mindenki tudja, és gondolja hozzá, hogy igen nagyon szépen és elegánsan fogalmaztam.

Végül arra, amit egyik képviselőtársam mondott, illetve amiről beszélt konkrétan, hogy a megyeszékhelyeken kell hogy működjön, vagy ne a megyeszékhelyeken működjének ezek a közgyűlések.

(21.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Két dolgot szeretnék erre mondani. Az egyik, hogy Hegedűs Lorántné képviselőtársam, azt gondolom, helyesen fogalmazta azt meg, hogy talán a frakción belüli vitáikat nem itt kéne lefolytatni az Országgyűlés plénumán, hanem megbeszélni és valamiféle döntést hozni ebben. De azért azt gondolom, hogy az mégiscsak túlzás, tisztelt képviselőtársam, hogy nemhogy a parlamentnek kell törvényt hozni azért, mert önök nem tudnak a frakción belül valamit eldönteni, hanem ez a vita oly mértékben elfajul, hogy benyújtanak egy törvényjavaslatot önök, fideszes képviselők, és utána más fideszes képviselők már ennek a törvényjavaslatnak az általános vitájában elmondják, hogy á, az nem úgy lesz, hanem lesz majd hozzá még egy módosító javaslat, és az egészet visszacsináljuk, kivesszük a törvényből - ha jól értettem a képviselő úr felszólalását.

Értem én, hogy szólnak... *(Balla Mihály közbeszól.)* Nem hallom, bocsánat, képviselő úr. *(Balla Mihály közbeszólására:)* Értem. Egy dolgot ajánlanék szintén megfontolásra. Elhiszem és akceptálni tudom, hogy szólnak amellettt érdekek, hogy áttegyenek közgyűlést egyik városból a másikba, a székhelyét, természetesen. De nem gondolják, hogy először is ezt a választások előtt közölni kellett volna a választópolgárokkal, hogy van egy ilyen tervük? Ez az

első. Mert én úgy gondolom, hogy akkor lett volna tiszta ez a történet, ha az önök kétharmados felhatalmazásával ezt előre megvitatják, vagy esetleg egy helyi népszavazást lebonyolítva döntenek arról, hogy átteszik-e a közgyűlés székhelyét vagy nem teszik át, de semmiképpen sem tartom azt helyesnek, hogy megválasztanak egy közgyűlést a régi szabályok szerint, majd átteszik hirtelen - a választásokat követő egy-két napon belül született ez a határozat -, gyakorlatilag azonnal egy másik városba.

Tudom én, hogy volt szocialista képviselő, aki megszavazta ezt, ezt értem, és nyilvánvalóan ha én lennék az önök helyében, akkor én is ezt az egyetlen érvet hangoztatnám, mert más érvet nem tudok hangoztatni, ezért ezt tenném. Az más kérdés, hogy egyébként a többsége ennek a pártnak egyetért-e ezzel a döntéssel vagy nem, de azt gondolom, hogy a választópolgárok iránti tiszteletből ez nem egy szerencsés megoldás. Nem egy szerencsés megoldás akkor sem, ha szavazott szocialista képviselő a javaslat mellett, meg akkor sem, ha nem. Ez akkor is az önök többségi felelőssége. Akkor is az önök többségi felelőssége, amivel nem lehet egyetérteni, ráadásul igen rossz az optikája annak, hogy mindezt azután csinálják meg, miután abban a városban, ahol eddig a közgyűlés működött, a szocialista polgármester megnyerte a választást. Ez a helyzet. Elég rossz ennek - még egyszer mondom - az optikája.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, volna még erről a törvényről mit mondani *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, negatívumokat elsősorban, de mivel az idő lejárt, talán majd később. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Érdekes egyébként, hogy az egyes önkormányzatokat érintő törvények módosításáról szóló általános vita során nekem a Fidesz padsoraiban ülők tevékenységéről „A walesi bárdok” egyik sora jut eszembe: „Áll néma csend; légy szárnya bent, / Se künn, nem hallatik.” Hiszen azon kívül, hogy önök itt a vita elején megfogták az előre megírt papírjaikat és felolvasták, nem szólnak hozzá érdemben semmit a vitához. Ez az a kétharmados arrogancia egyébként, amiről nagyon sokszor beszélünk. Maximum annyi történik, néha-néha Vas Imre összenéz egy-egy képviselőtársával, értetlenkedve, hogy miről is beszélnek ezek itt nekem, és néha-néha kapunk még, mondjuk, Szűcs Lajostól egy-egy mérges pillantást, hogy egyáltalán az ellenzék föl mer állni, és egyáltalán el meri mondani a

mondandóját, és egymással vitatkozik szinte, mert önök nem szólalnak meg, egyetlenegy dologra eddig még nem reagáltak, amelyek itt elhangzottak.

Elkezdtem gondolkodni, hogy miért is van ez, és megpróbálom esetleg önök helyett cáfolni képviselőtársaim egy-két felszólalását. Kezdem rögtön a sajátommal, nehogy esetleg mások megsértődjenek: Staudt Gábor, amikor felszólalt itt, akkor azért mondott olyan dolgot, ami nem is lehet, nem jöhet létre; ugye, Staudt Gábor azt mondta, hogy mi lesz majd akkor, ha a Fővárosi Közgyűlésben teljesen más leosztás lesz, mint ami a jelenlegi, és ezek a törvények lesznek érvényben.

Ilyen helyzet soha nem lesz, hiszen ezek a törvények most erre a helyzetre vannak leírva. Önök ezt a törvényt, amit most el akarnak fogadtatni... - arra a helyzetre van leírva, hogy Tarlós István a főpolgármester, és önök többségben vannak a Fővárosi Közgyűlésben. Ha ez nem lesz, akkor nem ez a törvény lesz, mert önök nagyon gyorsan meg fogják változtatni szépen a kis boszorkánykonyhájukban, ahol kiszámolják előre azt, hogy nagyjából mi lehet egy választás eredménye, azokhoz a számokhoz fogják alakítani a törvényeket folyamatosan. Itt még egy másik dolog lesz egyébként, mert önök elfelejtik azt elmondani, hogy ez az utolsó ilyen ciklus a fővárosban. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Ez az utolsó, hogy itt fővárosi kerületi önkormányzatok vannak, hogy polgármesterek vannak. Hiszen önök 2016-tól át fogják alakítani az egész fővárosi önkormányzati rendszert, meg kívánják alkotni a Budapest-törvényt. Ezt önök nagyon jól tudják, hogy ez az önök terve, és nem lesznek fővárosi önkormányzatok, nem lesznek fővárosi polgármesterek; erre az 5 évre szól.

De ha véletlenül ezt nem tudnák megcsinálni valami oknál fogva, akkor majd meg fogják változtatni a törvényt természetesen még 2018 előtt úgy, ahogy önök ezt kiszámolhatják. Hiszen - és Schiffer Andrásal is vitatkozom - Schiffer András említette Orbán Viktor beszédét, és azt mondta, hogy Orbán Viktor azt mondta, hogy rossz döntést mi rossz döntéssel nem fogunk megváltoztatni, és Schiffer András ezt arra értette, hogy a polgármester jogköreit önök szélesítik. Csak ő abban téved, hogy amikor önök az úgynevezett rossz döntést hozták, akkor önök nem rossz döntést hoztak a saját maguk szemszögéből. Hiszen úgy alakították át az önkormányzati törvényt, hogy önök a fővárosban nagyon jól tudták, hogy nem tudnak többségbe kerülni, ezért átalakították úgy, hogy elsődlegesen önök azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy pont egyébként a Jobbikot és az LMP-t kiszorítsák a Fővárosi Közgyűlésből.

Az összes mérés azt mutatja, hogy ha önök nem változtatták volna meg a törvényt, ha a májusban érvényes törvények alapján ment volna le az önkormányzati választás, akkor jelen pillanatban önök

nem lennének többségben a közgyűlésben, és az LMP-nek és a Jobbiknak nagyon nagy beleszólása lenne abba, hogy Budapest hogy működjön és hogy élje az életét. Önök ezt nem akarták. Önök azt szeretnék volna, hogy kialakuljon ugyanaz a kétpólusú rendszer, ami önöknek nagyon kényelmes volt '90-től kezdődően, kialakuljon az a kétpólusú rendszer, hogy önök még mindig a háttérben esetleg hátha majd tudnak mutyizni bármilyen dolgot, és ez volt a fő céljuk. Ezt el is érték, mert jelen pillanatban - azt lehet mondani - önök többségben vannak a fővárosban.

Arra nem voltak képesek egyébként most már lassan 5 év alatt, 5 éves kétharmados kormányzással, hogy nagyon egyszerű és rossz szabályzókat megváltoztassanak. Ezt is említette Staudt Gábor. Hogy csak egyet említek: a Fővárosi Közgyűlés elfogadta most egy rendeletben azt, hogy a főpolgármester és a főpolgármester-helyettesek korlátlanul, akár magáncélra is használhassák a gépjárműveiket. Pedig erre volt már rossz példa! Mindenki emlékezhet rá, amikor Demszky Gábor nyugodtan, állami pénzből, közpénzből utazgatott le az Adriára folyamatosan. Nem azt mondom, hogy Tarlós István az Adriára fog utazgatni vagy elindul egy világ körüli útra, de elvileg megtehetné. Elvileg megtehetné! Önök még ezt sem tudták szabályozni az elmúlt 5 évben, hogy legalább... Megértem: ha van valakinek egy szolgálati gépkocsija magánhasználatban, azt bele lehetne venni, hogy amikor hazamegy meg amikor reggel bejön, akkor magánhasználatra igénybe lehessen venni ezt az autót. De valahogy korlátozzuk már le, hogy ne utazgasson Európába akárki, mondjuk, összevissza közpénzen, azért, mert neki erre lehetősége nyílik!

Tehát azt mondom, hogy önök egyértelműen ezzel a kétharmaddal, amivel rendelkeznek, egyértelműen azt szeretnék, hogy ebben az országban és így a fővárosban is azt csináljanak, amit akarnak. Egy dolgot felejtene el; pontosan most már több mint 4 éve játszadoznak az ország fővárosával és játszadoznak a budapesti emberekkel. Ez a kétharmados arrogancia nem biztos, hogy önöknek jó lesz, hiszen a kétharmados arroganciát - mindig kétharmadra hivatkoznak - tegnap megkapták Ózdon. Az is egy kétharmad volt! *(Dr. Schiffer András nevet.)* És ez a kétharmad nagymértékben önöknek volt köszönhető. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szép volt!)*

Mert mi történt Ózdon? Egy nagyon kis, 66 szavazatnyi különbséggel nyert a jobbikos polgármester, majd maguk fogták, és elkezdtek támadni, hogy majd mi most megmutatjuk, és mennyire jó... Persze, tudtak még szerezni ahhoz a szavazatmennyiséghez közel 1000 szavazatot, csak aztán utána jött az, hogy mi meg szereztünk hozzá több mint 5200-at, és ez kétharmadot eredményezett.

(21.30)

Maguk szerint ez a fővárosban majd nem jöhet létre? Dehogynem! Ha így folytatják, akkor nagyon gyorsan létrejöhet egyébként, és majd megtapasztalhatják azt, hogy milyen nagyon jó, ha valaki, mondjuk, adott esetben kétharmados arroganciával működik.

Még egy dolog: ha megnézik a mai programot, van egy nagyon érdekes dolog. Itt van, hogy sürgős tárgyalásban. Miért kell sürgős tárgyalásban csinálni ezt az egészet? Azért, mert pénteken megalakult a Fővárosi Közgyűlés. Úgy alakult meg a Fővárosi Közgyűlés, hogy már csúszott ám! Miért csúszott? Azért, mert önök, ahol tudták, mindenhol megtámadták az eredményeket. *(Dr. Schiffer András: Így van!)* Ahol nem önök nyertek, és ahol tudták, mindenhol megtámadták az eredményeket különböző, mondvacsinált dolgokkal és mondvacsinált ürügyekkel. Volt, ahol egyébként lehetett erre jogalap, volt, ahol nem lehetett jogalap. De nemcsak Budapesten csinálták ezt így, a kerületekben, hanem az ország minden egyes szegletében, önök nem tudták méltósággal elviselni a vereséget, ha valahol éppen vereséget szenvedtek. Tehát csúszott! Mi lett volna akkor, ha normálisan meg tud alakulni a Fővárosi Közgyűlés? Akkor milyen sürgősséggel tárgyaltuk volna? Sürgős-sürgős sürgősséggel?

Itt jön az a kérdés, amit Bányász Gergely tett fel, hogy vajon kész volt-e ez a törvény akkor, amikor feltette ezeket a kérdéseket önöknek. Kész kellett lenni! Mert elvileg önöknek arra kellett készülni, hogy a Fővárosi Közgyűlés normális, rendes időben meg fog alakulni. De nem! Kivárják az utolsó pillanatot, amikor megalakult a közgyűlés, ide betérjesztik, gyorsan zavarjuk le, önök nem is szólnak hozzá egy szót sem, hadd mondja el az ellenzék, hadd magyarázzanak nyugodtan, amit akarnak, mi meg a kétharmad birtokában majd szépen megszavazzuk. Véleményem szerint elég - nem akarok csúnya szavakat mondani - aljas eljárás, amit csinálnak jelen pillanatban. Elég aljas eljárás az, hogy amikor a választópolgárok szavazhattak az önkormányzati választásokon, akkor nem voltak tisztában olyan dolgokkal, amit önök most az önkormányzati választások után nem egészen egy hónappal gyorsan megváltoztatnak. Nem voltak tisztában azzal, hogy önök hogy képzelik a jövőt.

Úgyhogy arra kérem Vas Imrét is, hogy álljon fel - és tudom, hogy most esetleg nincs megírva -, és válaszoljon ezekre a kérdésekre, amelyeket elmondunk. Válaszolhat arra a kérdésre is, mert például mi örülnénk neki, ha igazam lenne, hogy Budapest-törvény lesz-e. Mert mi szeretnénk, hogy legyen Budapest-törvény. Mi már nagyon régóta mondjuk azt, hogy Budapestre egy külön törvényt kellene hozni.

Ha önök azt tervezik, hogy lesz Budapest-törvény, ennek örülünk.

Itt merül fel az utolsó két dolog, amit esetleg szeretnék még elmondani és felmerülhet bennem. Abban is egyet kell értenem Bányász képviselő úrral, hogy önök leírják az indoklásban, hogy a Fővárosi Közgyűlés ezzel az átalakítással mennyire demokratikus és normálisan működő szervezetté alakult. Mi a demokrácia abban, amikor például a listás szavazatoknál önök azt mondják, hogy ők képviselik Budapestet a főpolgármesterrel, tehát a Budapestet képviselő listás szavazatok abszolút másodrangú szavazatoknak minősülnek. Azok a képviselők, akik listáról kerültek be, abszolút másodrangú képviselők a Fővárosi Közgyűlésben. Teljes mértékben, mindenben! Nem csak juttatásokban, jogokban és minden egyébben *(Dr. Schiffer András: Szavazati jog!)*, a szavazat értéke töredéke azoknak a polgármestereknek, akik a legkisebb lakosságszámmal rendelkeznek. Hát miféle demokratikus elvek ezek?!

De oké, ezek a törvények vannak, ezt is elfogadták kétharmaddal, most éppen ez van. De hogy miért kellett a feloszlathoz a négyötödös törvény? Lehet, hogy azért, mert önök elkezdik 2016-ban, mondjuk, és elkezdjük a Házban tárgyalni az új Budapest-törvényt, és lehet, hogy mire eljutnánk a végére, addigra az önök polgármesterei, akik most benn ülnek, annyira fel lesznek lázadva, hogy elképzelhető, hogy azt mondják, na jó, nekem ebből elég. És önök meg akarják akadályozni, még a saját embereiket is úgy akarják tartani, hogy legalább a négyötöd kelljen ahhoz, hogy feloszlatassák a közgyűlést. Mert még a törvény hiába mondja ezt, mert ha a törvény elfogadása előtt esetleg feloszlathoz kerülne a Fővárosi Közgyűlés, akkor a most érvényben lévő szabályok szerint kellene az önkormányzati választást végigcsinálni; nem az új törvény szerint, hanem a mostani szerint. És lehet, hogy azok a polgármesterek megakadályozhatnák azokat a törvényeket, azt a Budapest-törvényt, amelyet önök 2016-tól folyamatosan akarnak majd a Házban elfogadtatni - lehet, hogy ezért.

Persze, tudom, ilyenkor mindig víziókról beszélünk, meg önök elmondják, hogy pfu, mi rémeket látunk. Csak általában 2-3 napon belül kiderül *(Közbeszólások: Megjelennek!)*, hogy ezek a rémek így vannak. Két-három napon belül kiderülnek, hogy így vannak. Itt is egy példa. Most megint megkérdezték interpellációban, a válasz az volt, hogy nem tudok róla, kikerülte az egész, majd utána 3 nap múlva itt van előttünk, van vétőjoga a főpolgármesternek. Lesz vétőjoga, vagy nem lesz? Persze, hogy lesz! Itt lesz, önök ezt el fogják fogadni! A főpolgármesternek óriási jogköröket adtak, valamilyen szinten, gondolom, ellensúlyozva, mert másként nem vállalta volna el.

Ez is egy probléma, nekem meggyőződésem, hogy óriási háttér-megállapodások eredményezték ezt a törvényt, ahogy ide leírták. Ez a háttér-megállapodás két ember között született meg, minden valószínűség szerint Tarlós István és Orbán Viktor között. Egyébként elképzelhető az is, bár csak találgatunk, mert önök nem válaszolnak, hogy 4 nappal ezelőtt az államtitkár úr még nem tudta, mi a válasz. Az is elképzelhető, hogy pénteken, amikor Orbán Viktor ott járt adott esetben Tarlós Istvánnál, az utolsó simításokban akkor egyeztek meg. Orbán Viktor ott volt a közgyűlésen, ott volt a megnyitón, elmondta a beszédét. Előtte beszélgetett Tarlós Istvánnal, és lehet, hogy ott volt a végleges határ, amikor azt mondták, na most, akkor pont, ez így megfelelő. Ezt is elhiszem. Csak beszéljenek már őszintén!

Lehet, hogy kétharmaduk van, persze, ez van. Lehet, hogy a választópolgárok akkor úgy gondolták. De az is lehet, ha tudták volna, hogy maguk kétharmadot szereznek, mert tisztában lettek volna a választási törvényekkel, és tudták volna már akkor is, hogy amikor elfordulnak önöktől nagyon-nagyon sokan, még akkor is meg tudják szerezni a kétharmadot, akkor nem szavaztak volna önökre. Sőt, azt is megkockáztatom, hogy ha a fideszes szavazók most újra szavazhatnának annak tudatában, hogy akarják-e, hogy önöknek kétharmaduk legyen vagy nem, akkor lehet, hogy nem önökre szavaznának, és lehet, hogy nem akarnák ezt a kétharmadot.

Kérem, fontolják meg, hogy önök szerint ez a törvény jó-e így! Kérem, fontolják meg azt, hogy szeretnének-e őszintén beszélni, legalább mondják el őszintén a terveiket, mondják el őszintén a szándékaikat, és akkor legalább tudni fogjuk, akkor, ha nem is tisztán, de legalább nyílt lapokkal játszanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport.

Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem lennék ilyen bátor, hogy őszinte beszédet várjak el a fideszes képviselőtársaimtól, hiszen az elmúlt négy-négy és fél évben tapasztaltuk, hogy ezzel erősen problémák vannak, és nem nagyon szokott sikerülni.

Szeretném ideidézni stílusosan Vida Ildikót, aki miután tett egy vallomást a Magyar Nemzet hasábjain, azt mondta, egyébként azt a tanácsot kapta, hogy legyen őszinte, hiszen a hazugság és a korrupció kéz a kézben jár és együtt jár. Azt követően tehát, hogy négy-négy és fél éve folyamatosan hazudik a kor-

mány, azért még maradnak kérdések, azt gondolom, és nagyon sok mindent kell tisztázniuk.

Önök közül a Fidesz padsoraiból nagyon sokan vagy a rendszerváltás előtt, vagy a rendszerváltás környékén kezdtek el politizálni, aktívan részt venni a közéletben. Őszintén szólva, néha szoktam ezen gondolkodni, ahogy a Házban beszélgetünk és próbálnánk párbeszédet folytatni, hogy vajon akkor ilyen pályát képzeltek-e el, vagy így képzelték-e el a politikai munkát, azt, hogy milyen a törvényalkotás, a törvényhozás, a közjó szolgálata. Tehát vajon ténylegesen ez volt-e a tervük? Hiszen az, ami jelenleg zajlik, az, hogy a miniszterelnök torz és önző hatalmi illúzióit és délibábjait szolgálják ki önök eszközöként nap mint nap, őszintén kíváncsi lennék, hogy önök erről mit gondolnak, de nyilván, ha ezt magukban megválaszolják, az a legjobb.

Egyébként a törvény kapcsán a kistéleplési polgármestereket említette Bárándy képviselőtársam is. Egyértelműen látszik az, hogy most már mindenkibe bele fognak rúgni, és egyébként idő kérdése, hogy mikor maradnak szinte teljesen egyedül, hiszen egy nagyon-nagyon szűk csoportérdeket szolgálnak csak ki, ez a törvény is erről szól. Köztisztviselőket, embereket használnak folyamatosan, és amikor az érdekeik úgy kívánják, eldobnak embereket, bajban, nehéz helyzetben hagyják őket.

(21.40)

Pont olyan emberekkel teszik ezt meg, akik egyébként helyben az ottaniak életén érdemben tudnának javítani, és érdemben lenne beleszólásuk, hogy egyébként a kormány hibás politikáját még talán helyben lehessen orvosolni. Azokat az embereket, akik most ott vannak esetleg függetlenekként, nem motiválják túl abban, hogy legyen mozgásterük, és ténylegesen tudjanak segíteni.

Tarlós István egyébként a főváros élén Orbán Viktor kinyújtott keze, ezt láttuk az elmúlt pár év politikáján. És őszintén szólva, a közgyűlés alakuló ülése - ahová Orbán Viktor ellátogatott, és látszott, hogy nagy örömet okozott neki, amiket Tarlós István mondott -, azt gondolom, alapvetően felháborító, hiszen Tarlós Istvánnak ismét sikerült elkövetnie egy óriási diplomáciai bakit.

Még az a szerencse, hogy egyébként döntően talán nem a főpolgármester szava számít ebben a kérdésben, de ugyanazt szajkózza, mint amit tesz egyébként a miniszterelnök, amit tesz a külügyminiszter és egyébként az egész magyar kormány, tehát folyamatosan húzzák magukra a problémákat. Én azt gondolom, hogy ennek semmiképpen sem lehet jó vége, és semmiképpen sem szolgálja egyébként a

főváros fejlődését, hogy Tarlós István is ezt a retorikát hangoztatja.

Egyébként pedig Tarlós úr hagyta, hogy az elmúlt években megcsorbítsák az önkormányzatok jogköreit, a Fővárosi Önkormányzatét is teljesen kiüresítették, a forrásokat elvonták, helyi önkormányzatoktól is elvonták a forrásokat, tehát ténylegesen már csak egy üres váz maradt szinte, ahol mindenhol egyetlen embernek a hihetetlenül képtelen illúzióit próbálják megvalósítani, és azt gondolom, hogy egyébként ezt talán már önök sem teszik jó szívvel. Tehát alapvetően, amit a miniszterelnök mondott itt Tasnádi úr kinevezése kapcsán, ha jól emlékszem, hogy hibát nem lehet hibával orvosolni, hát ez a törvény, amit most készülnek majd elfogadni, pont egyébként hibával orvosolná a hibát, vagy legalábbis hibát hibára halmoz.

Tehát összességében elmondható, hogy gúzsba kötik a fővárost, próbálják még menteni, ami menthető, bebetonozni úgy a hatalmukat, hogy az folyamatosan fogy, az a réteg, amelyet önök előnyben részesítenek, az is folyamatosan fogy, mindenkibe belerúgnak. Én azt gondolom, hogy hallgassanak még a lelkiismeretükre, ne üresítsék ki teljesen a fővárost, és amennyiben van rá lehetőség - és tudják be ezt a naivitást az életkoromnak -, azért gondolkodjanak el azon, hogy ilyen feltételekkel szándékozták-e végigvinni a politikai pályafutásukat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Öné a szó.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Valószínűleg már nem húzzuk sokáig az idejét, nyugodtan elmehet aludni, látom, egyébként nagyon unja a vitát, borzasztó unalmas az ön számára az, ami nekünk meg egy gyötrelme, hogy ilyen javaslatokkal kell foglalkozni.

Egyébként szeretném tájékoztatni tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat, hogy valószínűleg azért húzódnak el a törvényjavaslat benyújtása, mert az Orbán-Tarlós-paktum megkötését követően még az egész Fidesz-frakció várt Vas Imre bólintására, arra várhattak, hogy Vas Imre vajon mit fog mondani ezzel a javaslattal kapcsolatban. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Egyébként az ő személye megint gyanússá tette az egész ügyet, ugyanis amit Vas Imre aláír, azzal kapcsolatban nagyon komoly problémák merülnek fel. Vas Imre egy jelzőfény, egy festék a parlamenti ügymenetben, ugyanis ő mindent be tud vállalni, tehát neki korlátlan extrái vannak, ő mindenre képes, és mindent nagyon pontosan, néha

akadozva ugyan, de fel tud olvasni. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)*

Először is kezdjük az adókedvezmény-adómentesség javaslat részével. Az (1) bekezdés még talán támogatható is lenne, bár a 2,5 millió forintos adóalapmértéket alacsonynak tartjuk. Ha igazán a kis- és középvállalkozásokon akarnak segíteni, akkor azt talán ildomos lenne majd - legalább ezt - a zárószavazásnál egy emeltebb összeggel elfogadni annak érdekében, hogy minél több vállalkozó számára tudjanak mentességi vagy kedvezményi szabályokat megalkotni az önkormányzatok.

A (3) bekezdés pedig már messziről bűzlik, ez a kutatás-fejlesztés támogatása. Persze, nagyon jól eladható, hiszen egy elég népszerű téma, támogatni kell ezeket a cégeket. De valóban eszünkbe juthat a Teva, de eszünkbe juthatnak akár más, nagyobb városokban, megyei jogú városokban, megyeszékhelyeken lévő olyan nagyobb, kutatás-fejlesztést végző cégek, amelyek egyébként gond nélkül ki tudják fizetni a helyiadó-terheket. Nem biztos, sőt biztos, hogy nem nekik kellene leginkább mentességeket adni. Ezeket a forrásokat sokkal inkább újfent akár újabb szabályok, akár tevékenységi körök, foglalkozások megjelölésével a magyar vállalkozók megsegítésére, a magyar vállalkozók helyzetének könnyítésére lehetne felhasználni.

Miért nem támogatják például a helyben működő építési vállalkozókat, kisebb építőipari cégeket? Hiszen akár a családi házas építkezés, akár a nagyberuházásokat leszámítva az egész építőipar a statisztikai kozmetikázástól függetlenül a maga tényleges valóságában óriási bajban van. Miért nem támogatnak, mondjuk, élelmiszer-termeléssel foglalkozó vállalkozásokat? Sokkal okosabb vagy sokkal hasznosabb célokat is meg lehetne jelölni. Tény, hogy a kutatás-fejlesztés nagyon fontos, ezt a Jobbik-frakció sem vitatja, de biztos, hogy nem ezek a cégek a legrászorultabbak az effajta kedvezményekre és mentességekre.

Nem óhajtom megismételni a Hegedűsné képviselőtársam, illetve a Staudt és Szilágyi képviselőtársaim által elmondottakat, hiszen azokkal teljes mértékben egyetértek. Gyakorlatilag önök a Fidesz és Orbán Viktor torz képére formálják a rendszert, és most már olyan pánikszzerű kapkodásba kezdtek - pedig a parlamenti ciklusból alig telt el szűk fél esztendő vagy bő fél esztendő -, hogy szinte most már hónapról hónapra vagy lassan ott tartunk, hogy hétről hétre fognak bejönni ezek a javaslatok. A főpolgármester vétőjoga legalábbis több mint veszélyes és antidemokratikus.

A négyötödös szabály meglehetősen érdekes, ugyanis elevenen él az emlékezetemben, hogy 2013-ban benyújtottam egy javaslatot, amely a magyar közművagyon esetleges újabb privatizációval szem-

beni, négyötödös parlamenti védelméről szól. Ennek a javaslatnak az a lényege, hogy ha a most jelentősen túlárzott mértékben vagy összegben visszavásárolt magyar közművagyon egy bármilyen más színű kormány bármikor a jövőben esetleg újra külföldi vagy hazai nagyvállalkozóknak szeretné magántulajdonba adni, akkor ez meghatározott szabályok szerint csak négyötödös parlamenti felhatalmazással történjen. Akkor önök azzal utasították el, söpörték le már bizottsági szinten, hogy erre nincsen szükség, teljesen fölösleges a négyötödös szabály, bőven elég a kétharmados korlát, nem kell itt háromnegyed, négyötöd meg egyéb szigorítások.

Nagyon érdekes, hogy itt meg pontosan egy négyötödös szabályt látunk, és valóban emögött az lehet, hogy olyan ellentétek, olyan feszültségek fogják önöket belülről is feszíteni - egyébként nagyon remélem, hogy nemcsak a fővárosban, hanem országsszerte egyre inkább, de a fővárosban egészen biztosan -, hogy erőszakkal próbálják egyben tartani a nyáját - vagy a falkát, akkor inkább, ha ez önöknek jobban tetszik -, nehogy esetleg olyan képviselők vagy olyan polgármesterek, akik mondjuk, erősebb akaratúak meg erősebb jelleműek, és nehezen hajlítható a gerincük, illetve az akaratuk, nehogy egy újabb fővárosi választást erőszakoljanak ki. A négyötöd egy olyan vastag, gyakorlatilag 80 százalékos szabály, amihez azért elég nehéz lesz összegyűjteni a kellő támogatást. Nyilván közben meg is fenyegethetnek majd szépen egzisztenciális ellehetetlenítéstől kezdve jó szokásukhoz híven mindenkit, aki esetleg egy ilyen összefogásba be akar állni.

Mindenesetre az a döbbenetes számomra, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy úgy látszik, hogy önökre a politikai evolúció szabályai nem vonatkoznak vagy nem hatnak, és a külső körülmények sem hatnak. És egész egyszerűen nem akarják - elértük ezt is lassan, négy és fél vagy öt év után - meghallani az idők szavát, hogy lehet itt hazudozni, lehet itt pillanatnyi egyéni érdekekre esetjogi jelleggel, kazuisztikusan szabályokat alkotni, de ha egyszer a magyar embereket felhergelik, ha ezt a hihetetlen birkatürelmű népet egyszer bepöccintik, akkor alkothatnak bármilyen szabályokat, mert nem önökre fognak szavazni. Vagy a baloldalra vagy a radikális ellenzékre fognak szavazni, mert egész egyszerűen a gőgöt, a hatalmi arroganciát, a mások lenézését, a fenyegetést és azt, hogy neokommunista, neobolsevik módszerekkel dolgoznak - lépj be a pártba, és megnyílnak előtted a lehetőségek, aki nem Fidesz-párttag vagy nem kötődik a Fideszhez, annak alig vannak lehetőségei, ugyanis az egész ország ettől hangos, és ennek a terhe alatt nyög -, ezt előbbutóbb meg fogják elégegni.

Megelégek a XV. kerületben, megelégek Ózdon, megelégek Recskén, Rakamazon, és sorolhat-

nám még hosszan azokat a településeket, ahol, mint ahogy Rakamazon, totálisat buktak. Eltakarították egy összefogás keretében az emberek a polgármestereket meg mind a hat képviselőjüket, írmaija sem maradt a Fidesznek, hála a Jóistennek (*Derűltség a Jobbik soraiban.*), azért, mert nagyon sokat dolgoztak ezen hosszú évek kemény, megfeszített munkájával. Nem kedvesen, normálisan, alázatosan álltak az emberekhez, hanem erőből, terrorral próbáltak mindent megoldani, és ez nagyon jól kamatozott a 2014. október 12-ei önkormányzati választásokon. Még nem elég sok helyen, de egyre több helyen mutatkoznak az önök súlyos problémái, azok a repedések a rendszeren, azok a súlyos repedések, hasadások a pajzson, amelyek valószínűleg elkerülnek a figyelmüket, nyilván próbálják elbagatellizálni, legyintenek, hogy jó, ezek csak elszigetelt jelenségek.

(21.50)

Mindenesetre Ózd többszörös szimbolikájára és lélektani hatására azért felhívnom az önök figyelmét, és nem azért, mert nekünk most olyan jólesik rugódozni, hanem hogyha önök egy kicsit úgy elmélyülnének, és nem a gőgre, a nagyképűsre és a teljesen megalapozatlan magabiztosságra helyeznék a gondolkodásukat, hanem komoly elemzésekbe bocsátkoznának, akkor nem intéznék el annyival Ózdot, hogy mert körülbelül kétezer tisztességes baloldali szavazó is átszavazott a Jobbik, egyébként valóban alkalmas, fiatal és alkalmas polgármesterjelöltjére, hanem megfelelnek arról, hogy összesen több mint ötezres szavazatkülönbség alakult ki. Ebből adtak körülbelül, a számításaik szerint, nem tudjuk pontosan, de körülbelül kétezret a baloldali szavazók - és mi van a másik háromezerral? Se az Index-elemzések, se egyéb elemzések nem terjednek ki erre. Ezek között lehetnek csalódott fideszesek szép számmal, ezek között lehetnek olyanok, akik még soha az életükben nem mentek el szavazni, most vettek részt először választáson, mert elérte az ingerküszöbüket az a gyalázat, amit ott a megbukott fideszes vezetés megpróbált előadni. És még most is azt látjuk Fürjes úr megnyilatkozásaiból, hogy semmit nem tanultak, mert a Fidesz által kikövezett úton kellene haladni az egy szem testületi többségük révén, szerintük legalábbis, a jobbikos polgármester vezette Ózdnak, és csak akkor tudják támogatni.

Előre felhívom a figyelmüket arra, hogy nem fogjuk hagyni és nem fogjuk tűrni, hogy Esztergom-szindrómát alakítsanak ki ezen a településen. Nem fogjuk azt hagyni - mi is tanultunk sokat a politikából, mi is bizonyos módszereket akkor fogunk majd tudni alkalmazni -, nem fogjuk azt hagyni, hogy az

ózdí emberek elsöprő többségű akaratát ilyen szinten semmibe vegyék. És azt is láthatják, hogy a magyar választópolgárokkal azért sem jó packázni, mert ami, mondjuk, Ózdon megtörtént a Jobbik javára, az megtörtént, mondjuk, Salgótarjánban vagy Szegeden a baloldal javára, ahol könnyen lehet, hogy egyébként - nem tudom biztosan, de könnyen lehet, hogy egyébként - annak érdekében, hogy ne a Fidesz maradjon, vagy ne a Fidesz kerüljön vissza, hogy ne a Fidesz nyerjen, egyébként, mondjuk, az országgyűlési választásokon kizárólag a Jobbikra szavazó emberek is inkább szavaztak a baloldal jelöltjére, mert úgy látták, hogy ott úgy az esélyesebb, hogy a Fideszt sikerül távol tartani vagy éppen kiűzni a hatalomból.

Én elfogadnám Balla Mihály szavait Nógrád megyét illetően, hogyha mondjuk ez 2010-14 között történt volna. Személy szerint nagy híve vagyok, és erős érzelmi kötődésem is van mindenfajta történelmi igazságtétel irányába, na de az azért rendkívül érdekes, hogy ez a fajta történelmi igazságérzet nem kerítette hatalmába Balla Mihályt és a nógrádi fideszes csapatot, mondjuk, 2010-14 között, hanem csak pontosan akkor, amikor Salgótarjánban kivégezte őket a baloldal. És ott is miért végezte ki? Mert - elég sokat jártam Nógrád megyében az elmúlt időszakban - pontosan a hatalmi arroganciájuk miatt meg a „10 lépcsőfok 8 millió forintba kerül” című erősen korrupciógyanus történetek miatt; pontosan emiatt. És önök, frissen egy ózdi választás eredményei után nem látják át ennek nemcsak a jelképesességét, hanem a borzasztó lélektani hatását, hogy egy kevésbé kiélezett országgyűlési egyéni körzetben, egy országgyűlési időszaki választáson egy ekkora vagy csak közel ekkora különbségű ózdi jobbikos siker egyéni mandátumok sorsáról dönthet.

Az is vérlázító, hogy a fővárosban is alábecsülik, lebecsülik a listás képviselőket, mert önök nagyon hamar elfelejtik azt, hogy mondjuk, 1990-ben és '94-ben nem nyertek egyéni körzetet - Orbán Viktornak sem sikerült egyébként -, '94-ben majdnem kiestek a parlamentből, 1998-ban Torgyán Józsefnek és a kiscgazdáknak köszönhetik a kormányzásukat, 2002-ben sem önök nyerték az egyéni körzetek többségét, 2006-ban is nagyon sok országos listás meg megyei listás képviselőjük volt. Akkor kezdenek el ezzel henecegni, meg mindig másoknak az orra alá dörgölni, amikor 2010-ben és '14-ben valóban önök vitték el az egyéni körzetek döntő többségét. A 2014-esre lehetnek egyébként kevésbé büszkéek, mert egy abszolút meghekkelt választási rendszerben - gondoljunk csak a győzteskompenzációra, amelynek 6 mandátumot köszönhetnek -, a közelében se lennének a kétharmadnak, hogyha ezt a Közép-Ázsiában is megirigyelt vagy megcsodált diktatórikus szabályt nem vezették volna be a rendszerbe. Ha ellenkező előjellel történ-

ne, önök visítának szokás szerint a leghangosabban.

Mert egyébként most mondhatnám azt is némi gonoszszággal, hogy nyugodtan csinálják csak tovább, adjanak be minden héten ilyen javaslatokat, ne hallják meg az emberek szavát se Szegeden, se Salgótarjánban, se Ózdon, se Recskén, nyugodtan csinálják tovább! Minél tovább csinálják, annál jobb lesz nekünk, mert annál népszerűbbek leszünk. Ugyanis önök is ezt csinálták egyébként, minél népszerűtlenebb lett a baloldal, annál inkább nőtt az önök népszerűsége. Csak önök pontosan azt nem érzékelik, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hogy nincsenek újabb csúcshódítások, önök szépen lassan lefelé indultak el a csúcstról. Tovább már nincs út felfelé, csak lefelé van. Pontosán az, hogy ha májusban nem változtatják meg a szabályokat, akkor nem kerülnek többségbe a fővárosban ősszel, ez megint egy nagyon biztos és csalhatatlan jele ennek. Az, hogy egy egymással folyamatosan marakodó baloldal jelöltjére, Bokros Lajosra 36 százaléknian szavaznak, 36 százaléknian választó szavaz, az több mint vészcsengő kellene hogy legyen önöknek! (*Dr. Schiffer András: Amennyire jobboldali jelölt Bokros Lajos.*) Igen, amennyire jobboldali jelölt Bokros Lajos, mondják itt nekem a többiek; ezt most hagyjuk, ebbe inkább ne menjünk bele. De önök nem a kiváltó okon gondolkodnak, hogy alapvető magatartási, viselkedési problémák vannak, hatalmi arrogancia; aki nem fideszes, az nem is tud létezni, az már szinte nem is teljes értékű ember ebben az országban - mert ez a hangulat, tisztelt hölgyeim és uraim! Nem a kiváltó okokat akarják megszüntetni, hanem a jelenségeket, a helyi jelenségeket, meg a tüneteket próbálják valahogy kezelni, de azt is teljesen félrekezelik, azért, mert elszakadtak a valóságtól, és úgy gondolják, mint általában valamennyi diktatórikus berendezkedésű hatalom, hogy ez az idők végezetéig fog tartani.

De egyébként én azt is javaslom önöknek, záróakkordként, hogy fejezzük be ezt a macskázást. Fejezzük be ezt a macskázást meg ezt a trükközést, nem kell itt egymással cicázni, nem kell benyújtani, Vas Imrének se kell erőlködni; foglaljuk az Alaptörvénybe, hogy Orbán Viktor, illetőleg Tarlós István agyhalálnak beálltáig nincsenek választások, addig ők a nagyfőnökök a fővárosban és az országban, addig nem kell miniszterelnököt választani. 2018-ban kivonul az ellenzék a parlamentből - nem azért mondom ezt, hogy mi is itt ülünk, isten tudja hány évig, tehát hogy még részrehajlástól mentesen is nyilatkozzam -, és akkor nem kell ezeket a felesleges trükköket végigcsinálni. Kész, nincsenek szabad választások, addig a jelenlegi állapotokat tekintjük bebetonozottnak.

És még mielőtt félreértenének, éltesse a Jóisten nagyon sokáig Tarlós Istvánt és Orbán Viktort, az emberi élet legvégső határáig. Nem kívánok én nekik semmi rosszat, csak azt kívánom, hogy váltsanak foglalkozást, találják meg a helyüket a rendszerben, és ne miniszterelnök legyen az egyik és ne főpolgármester a másik. Ez sokkal őszintébb lenne, ha azt mondanák, hogy önök egy totális diktatúrát akarnak bevezetni - nem kell részletszabályokkal matekolni, nem kell, felesleges! Ezt az egyszerű mondatot be kell nyomni az Alaptörvénybe, ez péntekről hétfőre megvan, sőt szerintem, mire a vasárnapi húsleves végigkanalazzák, már kész is a javaslat, egy-két hét alatt elfogadják, és akkor nem kell itt gyötrődnünk, és az államtitkár úr is sokkal hamarabb nyugovóra térhet. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatnom kell, hogy az emberi élet egészen más kategória a parlamenten kívül és belül. Azt gondolom, ez nem a parlament falai közé való, mármint az, hogy emberek életének végét emlegetni. Kérem, szíveskedjen ezt megfontolni. Köszönöm. *(Apáti István: Megfontoltam, azért mondtam így.)*

Kettőperces felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Apáti képviselőtársam hosszú életet kívánt egyébként a két említett politikusnak, én úgy értettem; lehet, hogy félreértettem.

Nem szerettem volna már hozzászólni, esküszöm, csak azért szólok hozzá, mert látom, és tényleg, én nem szeretnék Vas Imrével foglalkozni, csak látom, ahogy kajánul nevet, és mondja azt, hogy kétharmad, kétharmad. *(Dr. Vas Imre: Én nem mondtam egyszer sem.)* Kedves Vas Imre! Én most mondom önnek, és ne vegye fenyegetésnek, a Jobbik Magyarországért Mozgalom mindent meg fog azért tenni, hogy az újpesti időközi választással és a veszprémi időközi választással önök itt elveszítsék a kétharmadukat. Mindent meg fogunk érte tenni! Ez nem olyan rövid idő, nem olyan rövid idő! És képzelje el, hogy mi lesz akkor, hogyha azt a két választást önök elvesztik, nem lesz kétharmaduk!

Ezt fogjuk elmondani az állampolgároknak mindennap, hogy aki nem akarja a Fidesz kétharmadát, aki azt akarja, hogy normális törvénykezés legyen a Házban, az ne szavazzon a Fideszre se az újpesti időközi választáson, se a veszprémi időközi választáson, mert akkor megváltozik az a rendszer, amiben önök nagyon kényelmesen ülnek itt az elmúlt időszakban.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni

az adott napirend keretében. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, László Tamás képviselő urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)*

Igen, öné a szó, képviselő úr.

(22.00)

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Érdekes kifejezések hangzottak el: menteni a menthetőt, kiüresedés, paktumok, pusztulás, csőd, arrogancia, szétesés, pánikszerű kapkodás, falkajelenségek, egzisztenciális ellehetetlenítés és ehhez hasonló dolgok. *(Dr. Schiffer András: Mi volt Rákospalotán? - Dr. Szűcs Lajos: Csend már egy kicsit!)*

Azt gondolom, egy kicsit több önmérsékletet szeretnék önöktől *(Apáti István: Ez az igazi demokrácia!)*, ezek a hozzászólások természetesen számunkra is önmérsékletet kívánnak, sőt van, amikor nagyon nehéz végighallgatni azokat a felszólalásokat, amelyekben azért nagyon-nagyon távol állnak a valóságtól az elmondottak. *(Apáti István: Nekünk is, hidd el!)*

Csak érzékeltetem, hogy azért a Fővárosi Közgyűlés harminchárom tagjából húsz fideszes képviselő van *(Dr. Schiffer András: De hogyan?)*, köztük tizenhét polgármester, a főpolgármester és ketten kompenzációs listáról. A Jobbiknak... - kérem szépen, a választás szabályai mindenkire ugyanúgy vonatkoztak, mindenkire. *(Felzúdulás az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Schiffer András: Ó! - Apáti István: Mondom, nem értitek a lényegét!)* Most, kérem szépen, ezt azok mondják és azok jajgatnak, akik mondjuk, egy darab képviselővel jelentkeznek a kompenzációs listáról. *(Dr. Schiffer András: De miért? Miért? De miért?)*

ELNÖK: Képviselő úr! Megkérem, legyen kedves végighallgatni a felszólalót!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Kérem, hogy hallgasson meg, én is végighallgattam türelmesen az egész. *(Apáti István: A bekiabálás parlamenti műfaj!)* A Jobbiknak is egy képviselője van kompenzációs listáról. Miért? Mert nem kaptak elegendő szavazatot ahhoz, hogy bejussanak. *(Dr. Bárándy Gergely: Elesaltatók a szabályokat! - Dr. Schiffer András: Megbundáztatók a szabályokat!)* Kérem szépen, ha az ilyen mértékű vereség megbundázást jelent az önök számára, én elég szegénynek tartom ezt. *(Apáti István: Ózdon bekapátok a legyet! - Dr. Schiffer András: Újpalotán volt vereség!)*

ELNÖK: Uraim! Képviselőtársaim! Megkérem önöket, hogy a párbeszédet függesszük fel! Lesz olyan lehetőség is.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Szívesen, szívesen beszélek önöknek Újpalotáról, ott a helyzet a következő, a 2006-os választással érdemes összehasonlítani: 2006-ban kétharmaddal nyert az MSZP, 2014-ben fele-feleére hoztuk ki a helyzetet, megnyertük az országgyűlési választást (*Dr. Schiffer András: És mi volt 2010-ben?*), és tíz fővel képviseltetjük magunkat a kerületi önkormányzatban. Azt gondolom, minden esélyünk megvan rá, hogy a kerület irányítását a kezünkben tartsuk. (*Dr. Schiffer András: Hát ez az! Kibújt a szög a zsákból!*) Az a négy év, amit csináltunk, az a négy év, ami ott történt a kerületben, bizony nagyon sok ember számára biztató, és arra szavaztak, hogy ezt folytassuk. (*Dr. Schiffer András: És ki a polgármester?*) A polgármester Hajdu László, akinek viszonylag kevés jogosítványa van és lesz. (*Felzúdulás az ellenzéki padosorokban. - Dr. Schiffer András: És lesz? - Dr. Bárándy Gergely: Ezzel sok mindent elmondta!*) Igen, köszönöm.

Egy picikét hadd mondjak még néhány gondolatot önöknek Ózd kérdéséről! Ózdon, ahogy én látom a választási eredményeket, a képviselő-testületben van nyolc fideszes, öt jobbikos és egy MSZP-DK-s. Nem tudom, hogyan fogják tudni a várost irányítani bármekkora nagy polgármester-választási győzelemmel.

Egy picit hadd beszéljek a vétójogról! A vétójog kérdése... (*Dr. Schiffer András: Esztergom!*) Nem lesz itt Esztergom, mert irányítható, működésképes települést lehet varázsolni mindegyikből, a XV. kerületből és Ózdból is.

A vétójogról hadd mondjak néhány gondolatot önöknek! Nem olvasták el figyelmesen, és nem tanulmányozták azt, hogy az önkormányzati törvényben a polgármestereknek vétójoguk van. Ez került kiterjesztésre a főpolgármester számára, és úgy gondolom, semmi olyan újdonság nincsen ebben a törvénymódosításban, ami nem a korábbi döntésekből származtatható volt. (*Dr. Schiffer András: Miért nem október előtt?*) Kérem szépen, mindennek megvan az ideje...

ELNÖK: Schiffer Képviselő Úr! Önnek megvolt a lehetősége vitatkozni, most kérem, legyen kedves! (*Dr. Bárándy Gergely: Nem volt lehetőségünk, nem válaszoltak!*)

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): A törvényhez minden képviselőnek joga van módosító indítványokat benyújtani, tegyék meg! Úgy gondolom, az önmérsékletet mi is tanúsítjuk, kérem ezt önöktől is. Bízbanak ebben a törvényben, bízbanak a felállt Fővárosi Köz-

gyűlésben, meg fogják tenni a magukét. Az elmúlt négy évben soha nem látott fejlődés volt Budapesten, ugyanez fog történni a következő öt évben is. Bízbanak benne! Lakjanak jól Budapesten!

Köszönöm. (*Taps a kormánypartok sorában. - Kunhalmi Ágnes: Vagyonfelosztás! - Dr. Bárándy Gergely: És hol maradnak az érdemi válaszok?*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtásának határideje lejárt.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Lázár János, Szűcs Lajos, Völner Pál, Fidesz, képviselők önálló indítványát T/1803. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetik. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Gazdasági bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársak! Egy viszonylag rövid terjedelmű törvénymódosító javaslatot nyújtottunk be képviselőtársainkkal. A törvényjavaslat célja a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. tekintetében a banktitoknak nem minősülő adatok körének kiszélesítése a közügyek átláthatóságának biztosítása érdekében.

A javaslat alapján az országgyűlési képviselők általános választásán országos listát állító és az Országgyűlésben képviselőcsoport alakítására is jogosultságot szerző párt részére - a párt működési feltételeinek biztosítása érdekében - iroda rendeltetésű ingatlan vásárlásához az MFB Zrt. által az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 68. §-ában meghatározott feltételek szerint korábban nyújtott kölcsönökre vonatkozó adatok a közügyek átláthatóságának elősegítése érdekében ne minősüljenek banktitoknak. Így ezen adatok tekintetében nem kell alkalmazni a banktitok megtartására vonatkozó rendelkezéseket.

A 2007-es vagyontörvény adott lehetőséget arra, hogy a parlamenti pártok állami kezességvállalás mellett kedvezményes fejlesztési banki kölcsönrel működési célú ingatlanokat vásároljanak. Az SZDSZ 415 millió forintot vett fel az MFB-től, de miután nem fizetett, 2010 decemberében a hitelt felmondták, és 2011 márciusa óta pedig a pénzügyi intézet végrehajtási joggal rendelkezik az ingatlanfedezetek felett. Ennek a módosító javaslatnak az a célja, hogy ezek-

ről a kérdésekről minél szélesebb nyilvánosságot lehessen találni.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Németh Lászlóné államtitkár asszonyt, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár asszony.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök Úr! Képviselő Urak! Szűcs képviselő úr indítványához mindössze csak azt szeretném hozzáfűzni, hogy itt az elmúlt időszakban jelentősen megnövekedett az érdeklődés ezek iránt a hitelek iránt, amelyekről a Magyar Fejlesztési Bank ezen módosítás elfogadása nélkül nem adott és nem adható felvilágosítást. Úgy gondolom, - figyelembe véve, hogy a kormány elkötelezte magát arra, hogy a pártok finanszírozását, pénzügyeit átláthatóbbá tegye, ezt tovább tudjuk erősíteni akkor, amennyiben a kormány támogatása mellett ezt a javaslatot önök is támogatni fogják és elfogadják. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következik, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy az államtitkár asszony és Szűcs Lajos képviselőtársam is elmondta, egy rövid technikai módosításról van szó, hiszen ennek a törvényjavaslatnak nem más a célja, mint az, hogy az általános banktitok köréből kivonja azokat a hiteleket, amelyek a 2007. évi vagyontörvény alapján, az Országgyűlés által elfogadott törvény alapján - megjegyzem, amelyet még a Gyurcsány-kormány idejében tárgyalt a magyar parlament - lehetőséget biztosítottak az akkori parlamenti képviselőkkel rendelkező pártok számára, hogy a működésük támogatására, irodavásárlásra, a technikai infrastruktúrájuk kiépítésére hitelt vegyenek igénybe.

(22.10)

Ahogy az államtitkár asszony is elmondta, az elmúlt időszakban egyre nagyobb volt az érdeklődés

ezek után a hitelek után, és miután köztudottan az SZDSZ, amely akkor még parlamenti párt volt, közel 420 millió forintnyi hitelt vett föl, amit a mai napig nem fizetett vissza, ezért azt gondolom, hogy ez a törvénymódosítás lehetőséget ad arra, hogy ezekben az ügyekben az általános banktitok eljárása alól kivesszük ezeket a pártfinanszírozást érintő hitelügyeket, és ahogy államtitkár asszony is mondta, a kormány elkötelezettségének adjunk teret, amelyet a közpénzek felhasználásával, illetve a közügyek átláthatóságának terén vállalt.

Én azt gondolom, hogy semmi különös nincs ebben a törvényjavaslatban, ahogy képviselőtársaim is látják, teljesen világos és egyértelmű, ezen az egy tételen kívül semmi mással nem kíván foglalkozni. Azt gondolom, hogy a pártoknak ez ügyben sem lehet takargatnivalójuk. Nagyon bízom abban, hogy a parlament többsége támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, amelynek köszönhetően a későbbiekben a banktitok alól mentesülnek ezek a hitelszerződések, és megtudhatja a magyar közvélemény, hogy azok a pártok, amelyek ezzel a hitellehetőséggel éltek az elmúlt időszakban, hogyan sáfárgodtak ezekkel a pénzekkel azok alapján a hitelszerződések alapján, amit annak idején a Magyar Fejlesztési Bankkal megkötöttek, teljesítették-e a hiteltörlesztési feltételeket, és jelen pillanatban ezekkel a hitelekkel, a hiteltörlesztésekkel hogy állnak.

Én nagyon bízom abban, még egyszer mondom, hogy a parlament nagy többséggel támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Előljáróban szeretném leszögezni, hogy az MSZP minden olyan törvényjavaslatot és kezdeményezést támogat, amely a nemzeti vagyonnal történő gazdálkodás átláthatóságának növelése irányába mutat.

Az MSZP Lázár János országgyűlési képviselő bátortalan kezdeményezésének céljával, így a közügyek átláthatóságának elősegítésével is egyetért. A benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban azonban több dolgot nem értünk. Miért Lázár János országgyűlési képviselő nyújtotta be mint egyéni indítványt, és miért nem a kormány? Miért kellett 2014 júliusában szűkíteni a Magyar Fejlesztési Bank Zrt.-től igényelhető közérdekű adatok körét, ha most változtatni akarnak ezen? Miért lett ennyire bátorta-

lan a javaslat, miért nem akarja az előterjesztő a közügyeket ténylegesen átláthatóvá tenni?

Az első dologgal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy nem érthető, hogy miért nem a kormány a törvényjavaslat benyújtója, miért országgyűlési képviselőként nyújtotta be ezt a javaslatot Lázár János, hiszen ő a Miniszterelnökséget vezető miniszterként a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. felett gyakorolja a tulajdonosi jogokat, így a kormányon keresztül is benyújthatta volna a javaslatot.

Abból a szempontból persze logikus lehet, hogy a kormány helyett országgyűlési képviselő az előterjesztő, ha a kormány nem elkötelezett a közügyek átláthatóságának megteremtésében, márpedig az Orbán-kormány eddigi működését sok mindennel lehet vádolni, de azzal nem, hogy nagy hangsúlyt fektetnének az átlátható működésre. Emlékeztetőül szeretnék néhány példát is említeni. Az E.ON-ügyre gondolok, titkolózás, pereskedés utáni adatszerzés; a Magyar Villamos Művek offshore-gázvásárlására, itt is titkolózás, pereskedés folyamatban; az infótörvény módosítása, adatigénylés megnehezítése; a takarékszövetkezeti szektor elrablása, ebben is a titkolózás; a trafikmutyira gondolok, ahol szintén Lázár volt az előterjesztő, de a törvényjavaslat szerzője, mint ismert, az egyik dohányipari cég vezetője volt.

A második kérdéskör, amit említettem, ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni, hogy miért kellett 2014 júliusában szűkíteni a Magyar Fejlesztési Bank Zrt.-től igényelhető közérdekű adatok körét, ha most változtatni akarnak rajta. A kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő salátatörvényben vezette be a Fidesz az MFB banktitokkal kapcsolatos rendelkezéseit. Ezzel az MSZP akkor sem értett egyet, mivel alapvetően gyengítette a közügyek átláthatóságát, tekintettel arra, hogy jelentősen szűkítette a közérdekű adatok megismerhetőségi körét. Ha most változtatnának ezeken a szabályokon, akkor Lázár János ezzel a javaslattal bírálja a kormány korábbi javaslatát. Ha igen, akkor mi ezzel egyetértünk, sőt további javaslatunk vannak.

És ezzel a javaslattal függ össze a harmadik dolog: miért lett ennyire bátortalan maga a javaslat, miért nem akarja az előterjesztő a közügyeket ténylegesen átláthatóvá tenni? Amennyiben ugyanis az előterjesztő, Lázár János országgyűlési képviselő valóban a közügyek átláthatóságát kívánja elősegíteni, a Miniszterelnökséget vezető miniszterként a tulajdonosi jog gyakorlása alá tartozó MFB Zrt.-nél, akkor ahhoz nemcsak a pártingatlanok vásárlásával kapcsolatos dokumentumokat, hanem az MFB egyéb szerződéseit is elérhetővé kellene tenni. Ennek hiányában ugyanis érdemi előrelépés nem történhet a közügyek átláthatóságának megteremtése irányába.

Ahogy hallottuk a kormány képviselőjének a szavait, megnövekedett az érdeklődés a pártingatla-

nok vásárlására fordított bankhitelek kapcsán. Én szeretném akkor az érdeklődést megerősíteni, hogy megnövekedett az érdeklődés például a Közgép részére biztosított 34 milliárdos hitelszerződéssel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy ez nagyságrendjében is és furcsaságában is közérdeklődésre tart számot. Tehát kérdezzük azt, hogy ezt a banktitokfeloldást miért nem terjeszti ki ezekre a hitelszerződésekre. A Közgép 34 milliárdos hitelszerződésére gondolok. A takarékszövetkezeti szektor átalakításával kapcsolatos dokumentumokra gondolok - miért nem terjeszti ki az átláthatósági javaslatát Lázár János ezekre a dokumentumokra is? Illetve azokra a tanácsadói szerződésekre, amelyeket a mai napig nem ismerhetünk meg. Sőt, ha Lázár János valóban a közügyeket akarja átláthatóvá tenni, és úgyszólván sokat foglalkozik a civil szervezetekkel, akkor foglalkozhatna például a CÖF működésének átláthatóvá tételével is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP a közügyek átláthatóságának elősegítése érdekében a nemzeti vagyonnal történő gazdálkodás teljes átláthatóságának megteremtését támogatja, ezért az MFB Zrt. mint a nemzeti vagyonba tartozó gazdasági társaság tekintetében is a teljesen átlátható működést kívánja elősegíteni. Éppen ezért az MSZP módosító javaslatot fog benyújtani - illetve ezt ma már be is nyújtottam - a törvényjavaslatához, amelynek célja mindezek alapján az, hogy a Lázár János országgyűlési képviselő által a közügyek átlátható működésének elérése érdekében benyújtott törvényjavaslat tartalmát kiszélesítve bátrabb lépések megtételére ösztönözze a nyilvánosságot és az átlátható működést eddig kerülő kormánypárti képviselőket.

Kérem, támogassák a módosító javaslatot, ebben az esetben a Magyar Szocialista Párt frakciója is jó szívvel fogja ezt a javaslatot támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Majd arra kíváncsi lennék, és meg szeretném kérdezni, hogy amennyiben, mondjuk, nem támogatják ezeket a kiterjesztéseket, amit mi is támogatunk egyébként, hogy akkor meg fogja-e szavazni a Szocialista Párt, vagy ez csak egy olyan valami, amivel majd vissza tudnak lépni attól, hogy ne szavazzák meg ezt a törvényt. Ez csak kérdés volt, tehát nem prejudikálom, csak kérdés volt, hogy ha nem fogadják el a módosítóikat, akkor megszavazzák-e ezt a törvényt, mert elképzelhető, hogy ez önöket is érinteni fogja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minden túlzás nélkül mondhatom, hogy a miniszter úr által beterjesztett törvényjavaslatnak szimbolikus jelentősége, üzenetértéke van, nem az én, hanem a teljes társadalom irányában, még akkor is, ha az igencsak megkésett. 2012. augusztus 31-én történt ugyanis, hogy az Állami Számvevőszék elnöke kiadmányozta a Szabad Demokraták Szövetsége, a magyar liberális párt 2009-2010. évi gazdálkodása törvényességének ellenőrzéséről szóló ellenőrzési jelentést. Ebből a jelentésből nyilvánvalóvá vált mindenki számára, hogy a párt részéről súlyos visszaélések történtek a közpénzekkel szemben, sőt az is, hogy a felmerült károk megtérülésére vajmi kevés az esély.

A probléma eredője az állami vagyonról szóló törvény, 2007. évi CVI. törvény, az úgynevezett vagyontörvény 2007. novemberi módosítása volt, amelynek értelmében - idézem - „Az országgyűlési képviselők általános választásán országos listát állító és az Országgyűlésben képviselőcsoport alakítására is jogosultságot szerző párt részére, a párt működési feltételeinek biztosítása érdekében iroda rendeltetésű ingatlan vásárlásához a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. a párt kezdeményezésére pénzkölcsönt nyújt.” A hitelkihelyezés során az MFB, Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság, amely 1991. XI. hó 27-ei megalapítása óta a magyar állam kizárólagos tulajdonában lévő hitelintézet, közreműködői feladatokat látott el. A vagyontörvény fenti rendelkezései alapján nyújtott hitelek megállapíthatóan a mindenkori költségvetést terhelték.

(22.20)

A pénzkölcsön nyújtására tehát egy olyan bank részéről került sor, amely akkor is köztulajdonban állott, és olyan forrásokat helyezett ki, amelyek közpénznek minősülnek. E két tényező együttes állása alapján joggal gondolná bármely állampolgár, hogy ezeknek a kölcsönöknek a kihelyezései a legnagyobb nyilvánosság biztosítása mellett, mindenki számára átlátható módon mentek végbe. Ez azonban nem így történt. A Gyurcsány- és Bajnai-kormányok, majd a 2010-es hatalomváltást követően az Orbán-kormány is gyáva módon a magyar emberek közpénzeivel mismásolva, banktitok mögé bújva igyekezett óvni, védeni a közvélemény elől az úgynevezett rendszer-váltó pártok piszkos üzelmeit. Az elmaradt elszámoltatásnak ez is egy elementáris része, amellyel önök igenis adósok a társadalom felé a mai napig.

Az ügyletek volumenét kellőképpen érzékelteti egyetlen adat: a Szabad Demokraták Szövetsége a szóban forgó kölcsönökből rövid idő alatt húsz darab ingatlant vásárolt, ezek közül több esetben előfordult

az is, hogy - az ÁSZ óvatos megfogalmazása szerint - az ingatlanok pártcélra történő használata nem volt igazolható, annak ellenére, hogy az említett vagyontörvény értelmében, mint említettem, pénzkölcsön kizárólag a párt működési feltételeinek biztosítása érdekében iroda rendeltetésű ingatlan vásárlásához volt nyújtható. Hogy csak egy példát említsek: két irodát is vásárolt az SZDSZ akkor olyan településen, ahol egyáltalán nem volt párt szervezet. Tehát a párt működéséhez olyan településen vásárolt ingatlanokat, ahol nem is volt alapszervezetük. Egyébként erre is többször felhívtuk a kormány figyelmét, akkor is, amikor államtitkár asszony még miniszterként vezette az illetékes tárcát.

Természetesen sem a húsz ingatlan, sem a céltól eltérő használat nem volt nyilvános, egészen addig, amíg az Állami Számvevőszék közzé nem tette az ominózus jelentését. E jelentésből tudjuk azt is, hogy „az MFB 2010. december 28-án a kölcsönszerződést felmondta, mivel a párt 2009. július 15-e óta a tőke- és kamatfizetési kötelezettségének nem tett eleget”. Mindannyian tanúi vagyunk annak, hogy ha egy szerencsétlen sorsra jutott honfitársunk a hiteleit nem tudja fizetni, akkor milyen hamar és milyen megalázó végrehajtási procedúráknak teszik ki. Úgy látszik, az SZDSZ e téren is kiváltságos helyzetet élvezhetett, hiszen az állami tulajdonú bank közel másfél évet várt, s hangsúlyozom, nem a végrehajtással, hanem egyáltalán a hitelszerződés felmondásával. Másfél év után mondta föl a hitelszerződést.

Ami azonban ennél sokkal súlyosabb, hogy azóta újabb négy esztendő telt el, és semmilyen információval nem rendelkezünk arról, hogy a szerződés felmondását követően a végrehajtási jog megnyílt után milyen intézkedéseket tett az állami vagyon kezelője annak érdekében, hogy a kintlévőségeit behajtsa. Hozzá kell tenni ugyanakkor azt is, hogy a késedelem a konkrét esetben a helyzet eszkalálódásához vezetett és vezet mind a mai napig. Ezt ráadásul pontosan tudniuk kellett mind a párt vezetőinek, mind pedig az állami vagyon nevében eljárni jogosult szerveknek és személyeknek. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a 2011-es adósság utáni kamattartozás már 2011 végére 58 millió 274 ezer forintra rúgott. Az már csak hab a tortán, hogy a párt az államon kívül, ugyancsak ingatlanügyekből kifolyólag, a VII., VIII. és IX. kerületi önkormányzatoknak is tartozott 2010. december 31-én 63 millió 824 ezer forinttal, és a teljes tartozása 2011 végén hozzávetőleg 770 millió forint volt. Nyilvánvaló, hogy a tetemes tartozás évről évre csak növekedett, mígnem az SZDSZ Országos Tanácsa 2013. június 8-án úgy döntött, hogy kezdeményezi az ügyészségnél önmaga felosztatását. Elegáns megoldás, ugye önök is így látják, és onnantól kezdve mintha nem is lett volna szó erről a tartozásról.

Jóllehet az ügygel kapcsolatosan az állami vagy von kezelőjéhez képest csak töredékesnek nevezhető információk álltak rendelkezésemre, mégis én voltam az, aki a büntetőfeljelentést megtette. Sem a bank, sem a szaktárca nem érezte ezt a lépést fontosnak. Némiképp ez érezhető is, hiszen felelősségük az ügyben megkerülhetetlen, de nem elodázható. (Sic!) Látható ez abból is, hogy a feljelentésem alapján immáron több mint három esztendeje folyik a nyomozás költségvetési csalás, tartozás fedezetének elvonására irányuló kísérlet, továbbá hűtlen kezelés bűncselekmény alapos gyanúja miatt.

Az állami vagy von képviselőjében eljárni jogosultaknak, a tevékenységüket felügyelő szaktárcaknak az ügybéli felelősségét megerősíti az a tény, hogy míg a fenti számsorok egy nyilvános, bárki számára hozzáférhető jelentésből jutottak a tudomásunkra, az ugyanilyen tárgykört érintő kérdéseimet a feladat- és hatáskörrel rendelkező szaktárca több ízben is visszautasította, államtitkár asszony vezetése alatt is, amikor még miniszter volt, és egyébként Lázár János is visszautasította ezt egyszer.

Felmerül tehát a kérdés, miként lehetséges, hogy a Magyar Fejlesztési Bankot felügyelő mindenkor szaktárca arra a kérdésemre, amely úgy szólt, hogy jelenleg mekkora a szabad demokratákkal szembeni követelés pontos összege, azaz a tőke- és kamattartozás együttesen - tehát egy nagyon bonyolult dolgot kérdeztem -, azt a választ adja, hogy banktitok. Ugyanakkor az ÁSZ a jelentésében pontosan rögzítette ugyanezt az adatot a 2011. év végi állapotnak megfelelően. Az egyik szervnél banktitok az, ami a másikonál nem? Elégé furcsa ez a megítélés az én véleményem szerint. Miért nem lehet megtudni azt, hogy a szóban forgó, egyébként egyúttal a hitelszerződés biztosítékaul szolgáló ingatlanok közül sor került-e időközben bármelyik elidegenítésére, amikor az ÁSZ két éve napvilágot látott jelentése szerint a párt képviselője írásban nyilatkozott arról, hogy a hét budapesti ingatlan közül ötre érkezett szóbeli, illetve írásbeli vételi ajánlat, amiről az MFB-t értesítették? Vajon előfordulhatott-e, hogy az MFB az értékesítéshez hozzájárult, ezáltal is kurtítva az amúgy is vélhetően elégtelen biztosítéki fedezetet? Miért banktitok az, hogy a megnyílt végrehajtási jog alapján milyen cselekményeket hajtott végre a bank a kihelyezett kölcsön megtérülése érdekében?

Azt kell mondjam, hogy Lázár János miniszter úr egy igen gálánsnak tűnő ajánlattal élt pár hete itt az Országgyűlés plenáris ülésén tisztelt képviselőtársaim előtt, amikor jelezte - gondolom, a sok írásbeli kérdésre és az interpellációra való tekintettel, amit az ügyben önök felé benyújtottam és elmondtam -, hogy biztosítja számomra az ügy irataiba való betekintést. Nyilván nem kell mondanom, hogy a felkínált lehetőséget nagy örömmel vettem, azonban az

előzetes egyeztetéseket követő betekintésre mégsem kerülhetett sor. A betekintésre a megbeszélte időpontban elmentem, ámde a bank képviselői egy olyan nyilatkozatot kívántak velem ellenjegyeztetni, amely tartalmában éppen ellenkezik mindazzal, amit az ügy kapcsán annak közpénzzel történő szoros összefüggéseire való tekintettel a kezdetektől fogva hangoztattam. A nyilatkozatban az állt, hogy „én, Szilágyi György kijelentem, hogy tudomással bírok arról, hogy a Szabad Demokraták Szövetsége részére nyújtott hitellel, kölcsönrel kapcsolatosan betekintésre rendelkezésemre bocsátott dokumentumban foglaltak bank- és üzleti titoknak minősülnek”.

Az ügy lényege arról szól, hogy ezek az adatok nem képezhetik sem bank-, sem üzleti titok körét. Amiért a most benyújtott törvényjavaslatot üdvözölöm, az nem más, mint hogy ezt a láthatóan jelenleg is fennálló jogvitát igyekszik feloldani. Hangsúlyozom, a jogvita nemcsak köztem és önök között, hanem a jelek szerint az Állami Számvevőszék és önök között is fennáll. Azt gondolom tehát, hogy helyesen járunk el, a javaslat jó célt szolgál, az időzítését tekintve azonban súlyosan megkésett. Bánki Erik azt mondta, hogy semmi különös nincs ebben a törvényjavaslatban. De van. Egy dolog: hogy késett vagy két évet, minimum. Tehát ez az egyetlen különleges van benne, hogy ezt sokkal előbb meg kellett volna hozni.

Kérem, engedjék meg, hogy emlékeztessen önöket arra, hogy az idén január 7-én nyújtottam be Vona Gábor elnök úrral a pártok részére nyújtott állami források visszafizetésének elmulasztásával kapcsolatos jogkövetkezményekről szóló törvényjavaslatot, melynek a lényege az volt, hogy a pártvezetők magánvagyonukkal is feleljenek a döntésük nyomán fennálló párttartozásokért, s ami még ennél is fontosabb lett volna, hogy ne legyen választható olyan, aki volt párt vezető tisztségviselőjeként vissza nem fizetésért, párttartozásért felelős. Természetesen nem lepott meg, hogy a Szocialista Párt képviselői egytől egyig elutasították a tárgysorozatba vételt, hiszen mára már az is köztudott, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt, az MSZMP jogutódjaként, a törvénytelenül felhalmozott vagy von örökösöként is deklarálásra került párt szintén milliárdos tartozásokkal bír.

(22.30)

Itt térnék ki egy mondat erejéig arra a cseppel sem mellékes momentumra, hogy a most előttünk lévő törvényjavaslat nemcsak az SZDSZ, hanem az MSZP teljes elszámoltatására is teret nyit majd. És bár remélem, hogy a feladat- és hatáskörrel rendel-

kező hivatalok ez esetben alaposabban teszik majd a dolgukat, mint az SZDSZ-nél tették, azonban ha mégsem így lenne, biztosíthatom önöket arról, hogy a Jobbik e tekintetben is élenjár majd.

A köztudottan megcsapolóinak közéletből történő kizárása azonban jelenleg is várat magára. A mostani eset kapcsán fel kell hívnom a figyelmüket arra, hogy a 2007. novemberi, a bemutatott ingatlanhitelek felvételét lehetővé tevő jogszabályi módosítást követően három, azaz három elnöke volt összesen az SZDSZ-nek. Az egyiket Kóka Jánosnak, a másikat Fodor Gábornak, a harmadikat Retkes Attilának hívták. Ezek közül egyikük, Kóka János diplomata-útlevéllel jár-kezel a nagyvilágban az önök jóvoltából. Ne aggódjanak, őt André Goodfriend soha nem fogja amerikai kitiltással hírbe hozni, neki nem kell majd ettől félnie. Másikukat pedig Fodor Gábornak hívják, aki elegánsan leporolta magát és magáról az SZDSZ-t is, amelynek korábban szintén alapítója volt, és megalapítva a Magyar Liberális Pártot most itt élvez a parlamentben az önök vendégszeretetét. Ez az, ami nemcsak nekünk, de higgyék el, legalább annyira az önök szavazóinak is elfogadhatatlan. Természetesen ilyenkor nincs itt a tárgyalásnál, hiszen nem tudhatta, hogy ez a törvény, mondjuk, őt is valamilyen szinten érinteni fogja.

Összefoglalva tehát, támogatjuk a javaslatot, hiszen mint tudjuk, mindig az első lépést megtenni a legnehezebb. Mi akként értékeljük, hogy önök most ezt a magára sokat várató lépést, ha kissé bátortalanul is, de megteszik. Tehát ezt támogatjuk. Tudniuk kell azonban, hogy a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom elvárja a folytatást, a határozott fellépést, a felelősök felkutatását és felelősségre vonását. Biztosíthatjuk önöket arról, hogy ezen az úton ránk mindenben számíthatnak, mindenhez támogatást adunk, ami segíti a köztudottan védelmét, visszaszerzését, beleértve az ellopott pártállami vagyont visszaszerzését is. Ugyanakkor a mostani kitarató erőfeszítéseink alapján azt a következtetést is le kell szűrniük, hogy ha ne adj' isten, mégis visszatáncolnának, mégis mismásolnának, azt nem fogjuk engedni, és ki fogjuk kényszeríteni a minden magyar ember számára oly régen áhított igazságot, az elszámoltatást.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom teljes mellszélességgel támogatni fogja ezt a törvényt a szavazásnál. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Mindig meglepő és általában kicsit gyanús is, amikor a Fidesz a közpénzek átláthatóságának növeléséért tesz lépéseket. Most úgy tűnik, erre készül a kormánytöbbség. A Lázár János által jegyzett törvénymódosítás lényege, hogy az állami tulajdonú Magyar Fejlesztési Bank egyes hitelszerződéseit kerüljenek ki a banktitok hatálya alól. Magyarul, meg lehessen ismerni a tartalmukat.

Azon szerződésekről volna szó, amikor ez az állami bank pártoknak adott kölcsönt székházvásárlás céljára. Hogy mi lehet e váratlan, első, sőt második olvasatra is szimpatikus kezdeményezés háttere, a sajtóból sejthető. Volt itt egy liberális párt, amelyik állítólag nem tud elszámolni a pénzzel, azaz nem fizette vissza az adóforintokból nyújtott hitelt. A IX. kerületi ügyészség nyomozást is folytat az ügyben. Ha ennek az ügynek a továbbéltetésére vagy esetleg más pártok érintettségének megrázó erejű leleplezésére törekszenek, hajrá, tegyék! De ez a javaslat túlmutat önmagán, mert ha csak egy percre is megállunk gondolkodni, az első kérdése minden adófizető állampolgárnak ugyanaz. Hogyan lehet egyáltalán banktitok bármilyen hitel, tranzakció, támogatás, amit a magyar állam tulajdonában álló MFB ad? Befizetem az adómat, majd pedig banktitokkal leplezik, hogy mihez kezdenek azzal a pénzzel, amiért nem a politikusok és nem is a bankárok dolgoztak meg. Hogy is van ez?

És nem a Magyar Fejlesztési Bank az egyetlen ilyen szereplő, amit a politika az elmúlt ciklusokban igyekezett kivonni a nyilvánosság ellenőrzése alól. Ugyanígy említhetnénk az Eximbankot vagy éppen az exporthitel-biztosító Mehibet. Mi az LMP-ben kezdettől a teljes átláthatóság mellett tettük le a voksot. Ha már olyan magas az elvonások és adók szintje Magyarországon, amekkora, akkor a mindenkori kormánynak kutya kötelessége minden egyes forint sorsáról elszámolni. Ha a társadalom nem tudhatja, milyen pénzügyi machinációkban használják fel a vezetők az emberek pénzét, nem lehet közbizalom, sosem fog visszaszorulni a korrupció. És ami a legfontosabb: nem lehet értelmes vitát sem folytatni gazdasági kérdésekről, például arról, mihez és milyen támogatást nyújtanak állami pénzügyintézetek.

Ezért mi az LMP-ben támogatjuk a törvénymódosítást, de nem tudjuk hangsúlyozni eléggé, ez még édeskevés. Azt akarjuk, hogy minden, azaz minden állami pénzügyi tranzakció, garancianyújtás, s a többi, legyen nyilvános legkésőbb három év után. És addig is csak a legindokoltabb esetekben lehessen korlátozni a nyilvánosság körét.

Az előbb említett szervezetek jelenlegi átláthatatlanságuk leple alatt több ezer milliárd forintos hitelkeretéről rendelkeznek évente. Az állami kötelezettségvállalásokra 50-80 milliárd forintot költünk évente. Az a minimum, hogy végre bepillantást en-

gednek a működésükbe. Csak a nyilvánosság ereje garantálhatja ugyanis a tisztességes működést, a korrupció visszaszorítását.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szűcs Lajos képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Üdítő volt hallgatni, hogy ebben a vitában támogató mondatok is elhangzottak. Azt még inkább érdekes volt hallgatni, hogy amikor a törvényjavaslat elsősorban arról szól, hogy a parlamenti pártokkal kapcsolatban a banktitok csökkentésével tisztább, átláthatóbb viszonyokat lehessen teremteni, akkor az egyik ellenzéki párt egyből elkezdett cégekkel vágalkozni.

Nem tudom elmondani önnek, képviselő úr, de azt gondolom, hogy egy olyan helyzetben, amikor bárki hitelt vesz föl egy banktól, és azt egyébként tisztességesen törleszti, akkor azzal kapcsolatban milyen információkat kellene nyilvánosságra hozni. Azt gondolom, az a banktitkot teljesen lefedi. Cégnév nélkül mondom ezt természetesen. És azokban a mondatokban, amiket itt képviselőtársaim megfogalmaztak, azt hiszem, nem egyedüli az a történet, amiről Szilágyi képviselő úr megemlékezett, és ennek a történetnek a kronológiáját elmondta.

Én egy dolgot szeretnék önöknek emlékeztetükbe idézni. 2013. augusztus 27-én Balla György, a Fidesz képviselője egy napirend előttiben ugyanezt a kérdést fölvetette már a parlamentben. Azt hiszem, ha kicsit lassabban is, ahogy Szilágyi képviselő úr mondta, de mégis eljutott odáig a parlament, hogy erről a kérdésről akár képviselői egyéni módosító javaslatként is tud tárgyalni. Remélem, hogy a parlament fogja támogatni ezt a javaslatot, és utána pedig, reméljük, olyan intézkedéseket tudunk hozni, amivel állunk a választópolgáraink elé.

Köszönöm a támogatást, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **Európai Műholdas Távközlési Szervezet módosított egyezményének kihirdetéséről** szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/1856. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztés részletes vitáját kijelölt bizottságként a Külügyi bizottság folytatja le.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

(22.40)

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A műholdak segítségével megvalósuló távközlés ma már mindennapi életünk részét képezi. A műholdas helymeghatározó rendszerek mellett a műholdas műsorszórás, a műholdas tévéadások sugárzása és vétele a legelterjedtebb és legismertebb szolgáltatás ezen a területen. A műholdas műsorszórás úgy teszi lehetővé a kimagasló minőségű, nagy területre kiterjedő földrajzi lefedettséget, hogy ehhez nem szükséges a kérdéses területet behálózó fizikai infrastruktúra kiépítése. A műholdas műsorszórás tehát nem áll meg az országhatároknál, azokon átível. A műholdas távközlési technológia ezért különösen fontos szerepet tölt be a magyar kulturális értékek közvetítésében, gondozásában, megőrzésében és természetesen a magyar kultúra továbbélésében is az országhatáron túl élő honfitársaink számára.

A közszolgálati média műholdas sugárzása teszi lehetővé ugyanis azt, hogy ezen értékek államhatárokat, földrajzi távolságot áthidalva jussanak el és naprakész információkat nyújtsanak az anyaországról, valamint ilyen értelemben az anyaországon kívül élő magyarságról és magyar közösségekről is. A közszolgálati rádió- és televízióadások teljes lefedettséget biztosító sugárzására a műholdas műsorszórás az egyetlen reális lehetőség, minden más megoldással legfeljebb a határhoz közeli területeken lenne elérhető a közszolgálati média a határon túli magyarság számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az önök előtt, tehát az előttünk fekvő törvényjavaslat fontos szerepet játszik az előbb elmondottak megvalósulásában. Emlékeztetőül mondom mindannyiunk számára, hogy a nyugat-európai országok a hetvenes évek végén döntöttek arról, hogy az úrtávközlési feladatok nemzetközi koordinációjára megalakítják az úgynevezett Európai Műholdas Távközlési Szervezetet, az Eutelsatot. A szervezet saját műholdjai segítségével biztosítja az összes tagállam műholdas lefedettségét és szolgálja ki egyúttal a tagállamok

műholdas szolgáltatásokhoz kapcsolódó igényeit, az egyenlő elbánás elve szerint mind a szolgáltatás, mind annak díjazása tekintetében.

A közép- és kelet-európai országok a kilencvenes években csatlakoztak a szervezethez, így emlékeztetőül mondom, hogy Magyarország 1993-ban vált taggá. 1999-ben a távközlési szervezet tevékenységét kereskedelmi alapokra helyezték, a módosított egyezmény Magyarország vonatkozásában is 2002. november 28-án lépett véglegesen hatályba. E módosítással összefüggésben később számos új jogi szabályozást fogadott el a szervezet. Ezek a zömében technikai jellegű módosítások ugyan azonnal kötelezték a tagországokat, ezek kihirdetéséről azonban utólag gondoskodni kell. Jelen előterjesztés célja ezért ezen technikai adminisztratív követelményeknek való megfelelés érdekében a módosított Eutelsat-egyezmény kihirdetése.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! E törvény elfogadásával, azon túl tehát, hogy nemzetközi kötelezettségeinknek is eleget teszünk, elősegítjük azt is, hogy a kis- és középvállalkozások is hatékonyabban használhassák ki a rendelkezésre álló kapacitásaikat és lehetőségeiket. A XXI. századi technológiai lehetőségeket kihasználva pedig a magyar lakosság és a határon túli magyarság számára biztosított lesz, biztosított legyen a magyar nyelvű közszolgálati csatornák és műsorok jó minőségű elérése, ez volt korábban a cél. Nyilván ezt is tudjuk a mostani döntésünkkel megerősíteni, hozzájárulva ezzel a határon túli magyarsággal való kapcsolattartás, a magyarságtudat, a magyar nyelv megerősítéséhez, illetve a nemzeti kulturális értékek közvetítéséhez.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot, amelyet T/1856. számon nyújtottunk be, fogadjuk el itt az Országgyűlésben. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az Európai Műholdas Távközlési Szervezet módosított egyezményének kihirdetéséről szól. Nyilvánvalóan egy olyan európai uniós jogszabály magyar jogszabályba történő átvezetése, amely mint európai uniós tagország, így Magyarország számára is egy kötelező feladat.

Engedjék meg, hogy mint korábbi európai parlamenti képviselő is, néhány szót szóljak ennek az egyezménynek a fontosságáról. Ahogy államtitkár úr is mondta, az Európai Műholdas Távközlési Szervezet, tehát az Eutelsat 17 európai tagállam révén 1977-ben került megalapításra, mégpedig azért, hogy a műholdas távközlés területén szakmai kapcsolatok elmélyítését szolgálja, ezáltal a tagországok közötti gazdasági együttműködést tudja ezen a téren erősíteni.

A szervezetnek jelenleg 49 tagja van, köztük Magyarország is tagja, amely 1993-ban csatlakozott ehhez az együttműködési programhoz. Az egyezményt aláíró európai államok elkötelezték abban, hogy a műholdas távközlés területén szorosabbra fűzzék az együttműködést, amivel jelentősen hozzájárulnak a gazdasági kapcsolatok elmélyítéséhez. A határokon átnyúló audiovizuális szolgáltatások javítása az összeurópai információs társadalom javát szolgálja. A műholdas rendszer által biztosított kontinentális lefedettség növeli a tagállami távközlési szolgáltatások hatékonyságát, ezáltal az európai uniós polgárok számára hatékonyabb és eredményesebb szolgáltatást jelent. Az egyezmény alapján a felhasználóknak a szolgáltatásokat méltányossági alapon, a kereskedelmi rugalmasságra is figyelemmel, valamint a vonatkozó jogszabályok betartásával kell nyújtania a szolgáltatóknak.

Főként az adminisztratív terhek csökkentése miatt a szerződés módosításra szorult. A módosított egyezményt az Eutelsat az 1999. májusi közgyűlésen hagyta jóvá, melynek következtében 2002. november 28-án lépett hatályba az a szabályozás, amely a mai napig az európai uniós jogszabály következtében érvényben van. Ahogy azt a hozzászólásom elején is jeleztem, Magyarország számára ennek az egyezménynek a magyar jogrendbe való átvezetése gyakorlatilag egy olyan kötelezettség, amelyet európai uniós tagállamként támogatnunk kell.

Azt gondolom, hogy egy olyan javaslatról, illetve valamennyi európai uniós polgár, közte a magyar állampolgárok érdekét is szolgálja. Ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt az egyezményt. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, hogy nagyon rövid leszek. Egyet tudok érteni az előttem elhangzottakkal. Természetesen ez egy támogatandó kezdeményezés. A kérdés az, hogy

2002. november 28-a óta miért nem ratifikálta Magyarország. Lehet, hogy erre a kormány jelen lévő képviselője tudna választ adni, vagy lehet, hogy ő sem, mert nyilvánvalóan itt olyan hosszú időintervallumról beszélünk, amikor 12 éve valahol kallódott ez a javaslat, illetőleg bizonyos módon hatályba lépett, de mégis a ratifikáció elmaradt, tehát az Országgyűlés ezt nem erősítette meg, bár az aláírása megtörtént. Tehát a belső jogrendben nem került megfelelő módon kihirdetésre. Volt így talán pont a korrupció elleni nemzetközi egyezmény, aminek a szavazása még előttünk áll, ugyanígy jó lenne, ha ilyen csontvázak a bokorból vagy a szekrényből nem esnének ki. Nem tudom, még hány olyan nemzetközi szerződés van, amit már aláírtunk az elmúlt évtizedekben vagy akár sok év távlatából, de azt az Országgyűlés nem erősítette meg. Ugye, ez egy közjogi problémát is felvet, hogy milyen módon ez kinek a felelőssége, vagy tulajdonképpen az, hogy nem lépett megfelelő módon hatályba, de azért alkalmazzák, ezért ez egy elég furcsa jogi helyzet.

A lényeg az, hogy arra kérem államtitkár urat, hogy tekintsék át esetleg az elfekvő készleteket, és akkor a jövőben ezeket tudjuk le. Ne legyenek ilyen tíz éven túl nyúló nemzetközi egyezmények, amelyeket az Országgyűlés elé kell hozni. De természetesen, ha már így történt, és 2002 óta ez nem történt meg, akkor ámbár legyen most, mi támogatni tudjuk a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki normál időkeretben mondja el vezérszónoki felszólalását. Öné a szó.

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az európai műholdas távközlési szervezet módosított egyezményének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat fekszik most itt a tisztelt Ház előtt. Egy olyan egyezményről van szó, amely kifejezetten a távközlés területén való szakmai együttműködés elmélyítését tűzte ki célul, amely egyezményt 2001. július 2-ától alkalmazni kell.

(22.50)

A módosított egyezmény, ahogy elhangzott, 2002. november 28-án hatályba lépett. Azaz Magyarországot nemzetközi jogi szempontból éppen 12 éve kötelezi ez az egyezmény, azonban Magyarország mindaddig nem ratifikálta. Ezt a belső jogi lépést teszi most meg az Országgyűlés.

Az egyezmény alapján a részes felek létrehozzák az Európai Műholdas Távközlési Szervezetet. E szervezet célja az egyezményben meghatározott alapelvek érvényesítése, úgymint a közszolgálati, illetve egyetemes szolgáltatási kötelezettség betartása, a műholdas rendszer által biztosított páneurópai lefedettség, a diszkriminációmentesség, valamint a tisztességes verseny.

Tisztelt Ház! Annak reményében, hogy Magyarország a belső jogi szabályozásban képes megfelelni ezeknek az alapelveknek, támogatjuk az egyezmény kihirdetését.

Kérem, engedjék meg, hogy végezetül idézzem az egyezmény 11. cikkét. „A felek az egyezmény szerinti jogait és kötelezettségeiket az egyezmény elveivel és rendelkezéseivel teljes összhangban, azokat elősegítve gyakorolják, illetve teljesítik.” Ezt kívánom a magyar kormánynak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kara Ákos államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már egyszer példás gyorsasággal beszéltünk a parlamentben erről a fontos kérdésről, legalábbis ezen a területen fontos kérdésről, akkor röviden szeretnék mindenképpen csak összefoglaló választ adni.

Először is köszönöm szépen a támogató hozzászólásaikat; másodsor pedig azok számára, akik valóban joggal sürgették, illetve említették, hogy hosszú idő telt el azóta, hogy ez idekerülhetett elénk, az ő számukra nyilván egy válasz, hogy most dönteni és szavazni fogunk az elkövetkezendő rövid időben erről. A parlament Külügyi bizottsága pedig a részletes vitát még tovább folytathatja a szavazás előtt.

Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Mai napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Ezeket a statisztikákat biztos nem

az Orbán-kormány gyártotta” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz hatalomra kerülése óta mást sem hallani kormányzati oldalról, csak a már-már cukorszirupos szepet és jót az élet és a politika majd' minden területéről. Az utóbbi kampányhónapokban magunk is alig tudtuk követni, mennyivel is teljesítettünk jobban, már évek óta mennyire élhető és szép nem csupán Budapest, de az egész ország.

Azt, hogy Magyarországon valami még sincs igazán rendben, azt a szakmunkások, a jól képzett fiatalok, családok tömeges elvándorlása, külpolitikai konfliktusok, nemzetközi felmérések igazolják kíméletlenül.

A kormány számára minden bizonnyal rossz hír, hogy a hazánk által produkált gazdasági, foglalkoztatási statisztikákat egyre nehezebb lesz tetszetősre kozmetikázni, és ez nem csupán meggondolatlan gazdasági és adópolitikájuknak köszönhető. Önök egyre javuló, sőt szárnyaló gazdasági mutatókat várnak, de nem veszik tudomásul, hogy egészséges gazdasági mutatókat csak egészséges társadalom képes produkálni. Márpedig egészségügyi szempontból nézve a jólét Magyarországon messze alulmúlja az OECD-államokra jellemző szinteket. Egy most publikált, 2013-as lekérdezésen alapuló, 34 országot feltérképező OECD-felmérés jóléti szintjének mutatószámai közül az egészségügyi helyzetet mérő indikátorokban Magyarország a legrosszabb lett. Sokkal korábban halunk, mint az európai vagy hasonló fejlettségű országokban élő társaink; 1-10-ig terjedő skálán pontozva a magyarok egészségi állapota 0,4 pontot kapott, azaz ez az érték kiugróan alacsony, sőt szemléltetésképpen azt is mondhatjuk, hogy a legalacsonyabb pontszámú Szlovákiától elmarad, hiszen ők 1,3 pontot értek el. *(Sic!)*

Magyarország régióit külön vizsgálva is igen tragikus a kép: hazánk legegészségesebb régiója Közép-Magyarország, a maximálisan elérhető 10 pontból 2-t ért el. Ezzel az eredménnyel a 362 vizsgált OECD-régió csak az alsó 15 százalékába tartozik. A legrosszabb a helyzet, konkrétan 0 ponttal, értékelhetetlen teljesítménnyel Észak-Magyarország régióit jellemzi, ami az összes vizsgált OECD-régió legutolsó helyére sorolja a térséget.

A számokból nem csupán a magyar emberek egészségi állapotának általános rossz képe rajzolódik ki, hanem az is, hogy az országban jelenleg az egészségügynek régióként két nagy kategóriája van, rossz és még rosszabb. De hogy valamiben a sok utolsó helyezés után listavezetők is legyünk, Magyarország világszerte a rosszindulatú szájüregi daganatok előfordulásában a WHO, az Egészségügyi Világszervezet

felmérése szerint, Európát vizsgálva pedig Magyarországon a legmagasabb az akut miokardiális infarktus 30 napon belüli halálozási rátája.

Kérdezem tehát, mit kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy az ország, vagy ha így önöknek jobban tetszik, a nemzet egészségi állapota javuljon.

De ha az uniós szintet nézzük, akkor sem áll a magyar egészségügy jobban. Egy uniós tanulmány Szociális igazságosság az Európai Unióban címmel, ami a társadalmi lemaradottságot mérte az Európai Unióban, egy német agytröszt összegzése által szintén lesújtó képet festett az országról. Az egészségügyi felmérés területén folyamatos romlás volt megfigyelhető 2008 óta, és a korábbi lemaradottsági mutatója folyamatosan esett Magyarországnak, ami komoly visszaesést jelentett már az Unióban belül is. A lemaradást mutatja, hogy a csecsemőhalálozások területén Magyarország alig előzi meg Romániát, Bulgáriát. Magyarországon ezen túlmenően az egészségben megélt évek átlaga 59,9 év, míg az uniós átlag 62 év, de Csehországban is 63 év ez a mutató.

Összességében Magyarország ezen a téren a 28 államból a 25. helyen végzett. Az imént említett statisztikák száraz számoknak hangzanak, azonban a mögöttük rejlő összefüggések mutatják, hogy a magyar népegészségügyi és szociális állapot mindenben elmarad attól, ami a magyar néptől méltó lenne. Egy módon azonban mindenképpen lehet ezen változtatni, méghozzá úgy, hogy a népegészségügyi rendszert kell helyzetbe hozni, első és legfontosabb feladat, hogy népegészségügyi célokat kell kitűzni, és a hozzá kapcsolódó forrásokat, eszközöket pontosan meg kell határozni és az igényekhez párosítani.

Felvetődik tehát a kérdés, amikor a kormány tétlenségét érzékeljük ezen a területen: talán annyi a baj ezekkel a statisztikákkal, hogy ezeket nem önök hamisították, mint a foglalkoztatási vagy gazdasági növekedési statisztikákat? Egyébként tudjuk, önök szerint minden szép és jó. Vagy mégsem? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorairól.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Somogyország felszámolja magát, avagy Somogy megye népesedési katasztrófája IV.” címmel. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Napirend utáni felszólalásaimban immár negyedik alkalommal taglalhatom Somogy megye döbbenetes népesedési katasztrófáját, azt a kérdéskört, ami egyébként a Somogy megyei adatokat tekintve, ha ezt szemléljük, és ebből levonnánk a Somogy megyei cigányság nö-

vekvő demográfiai potenciáljára vonatkozó adatokat, akkor még sokkal tragikusabb színezetet kapna. Már ha egyáltalán tekinthetnénk így a kérdést, ugyanis miként az összesített megyei munkanélküliségi vagy éppen oktatási adatok sem mondanak sokat a cigányság valós helyzetéről, úgy a munkaügyi, iskolai helyzet tekintetében ezt meg lehetne ismételni a demográfia kapcsán is. Teljesen jogos lenne ezt a logikát követve, ha a többség és a kisebbség nagyon eltérő statisztikai mutatóit a demográfiai kérdéskör vizsgálatának esetén is elkülönítenénk egymástól. Noha azonban sajnos pontosan előre látható, hogy mennyire veri majd ki mindez a biztosítékot a szemellenzős polkorrektkedők vagy éppen a szélső-liberálisok körében.

Viszont azt kell mondani, jól dokumentált szociológiai felmérések sora, például Kemény István és kutatótársainak 2003-as vizsgálata és a mindennapi tapasztalat is azt bizonyítja, hogy a cigányságnál egészen más népesedési folyamatoknak lehetünk tanúi, mint a többségi nemzet esetében. Egyszóval, ha a korábbiakban már tárgyalt, amúgy is rendkívül rossz somogyi adatokat az itteni cigányság, az itteni cigány lakosság pozitív irányba torzító adatai nélkül kezeljük, akkor az így nyert kép még sokkal gyászosabb végeredményt mutatna.

(23.00)

Márpedig ha adekvát adatokkal kívánunk dolgozni, akkor ezen a területen is szükséges a statisztikai számok kétfelé bontása, habár természetes lesz, hogy a balliberális oldalról, illetve a fejüket homokba dugók részéről mindazok megkapják ilyen esetben a rasszista jelzőt, akik minden jó szándékuk ellenére akár csak fel merik vetni ezt a kérdést. Pedig egyébként elidegeníthetetlen jogunk, hogy tisztában legyünk a valós tendenciákkal, és a megbélyegző, rasszista vádak nélkül tegyük föl kérdéseinket, és fejtjük ki aggályainkat nemzetünk sorsával kapcsolatban.

Míg átlagosan egy magyar családban – akár milyen furcsán hangozzék is ez a statisztikai átlagszám – csupán 0,8 gyermek születik meg, a cigányságon belül ez a mutató 3,1 gyermek családonként, és míg egy átlagos magyar asszony 28 évesen vállalja első gyermekét, egy átlagos roma nő 19-20 évesen. Mindez pedig azt eredményezi, hogy időarányosan a magyarság és a cigányság közötti termékenységi mutató hatszoros. A kérdéskör vizsgálatakor nem söpörhetjük a szőnyeg alá a cigány-magyar együttélésből eredő, nagyon komplex gyökerű, leginkább a falvakban kiütöző társadalmi problémákat sem.

A 2011-es népszámlálás eredménye szerint Somogy megyében 16 794 fő vallotta magát romának,

ezzel szemben a 2013-as, február 22-ei közgyűlésen a közgyűlés elnöke is mintegy 55 ezres populációról beszélt. Márpedig ennek a mintegy 55 ezer fős somogyi cigányságnak a nagy része falun, de nem paraszti életformában él, hiszen a népszámlálás adatai szerint mindössze 26 százalékuk lakik Kaposváron vagy a megye másik 15, városi ranggal rendelkező településén, majdnem pontosan háromnegyed részük viszont községekben él.

Ez a valóságban azt jelenti, hogy Somogy 166 ezer fős városi lakosságából csupán 14 ezer, tehát 8,5 százalék lehet a cigány lakosság száma, viszont a községek 150 ezer lakójából nagyjából 40 ezer főre tehető a cigány származásúak száma, ami az összes falusi lakosság több mint egynegyedét, egészen pontosan 26 százalékát jelenti. Míg a zömmel kétségkívül mélyszegénységben tengődő cigányság demográfiai mutatói növekedést mutatnak, addig a falusi magyar népesség elöregedett, alig termékeny, demográfiai deficitje miatt életereje, termelő- és önvédelmi képessége egyre csökken; a magyar lakosság népesedési agóniájával párhuzamosan a cigányság aránya pedig fokozatosan nő, és ennek komoly kulturális, gazdasági és szociális következményei lesznek.

Az összeomló nyugdíjrendszer még inkább elszegényedést eredményez. Az elapadó állami segélyek okán a közbiztonság pedig még jobban elenyészik. A kvalifikált munkaerő hiánya égetővé válik, és a tőke fokozott gyorsasággal menekül majd Somogyból (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), valamint megindul a tömeges elvándorlás is a nyugati országok felé, és ebben természetesen a képzett cigányság is nagyobb arányban fog részt venni, de minderről majd legközelebb.

Köszönöm türelmüket és megtisztelő figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „A rest kétszer fárad I. A III. kerületi...” (*Jelzésre:*) Kiss László képviselő úr felszólalását visszavonta.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett viszont ugyanúgy Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót 5 perces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csatlakoznék az előttem szólóhoz. Nem először szólalok meg ebben a témában, hogy mi is zajlik Magyarországon a kivándorlással kapcsolatban.

Szeretnék hivatkozni egy hétfégi cikkre, ami nagyon szépen összefoglalta, hogy mi az a három pont, ami odáig vezetett, hogy ma Magyarországot töme-

gével hagyják el a fiatalok. 2010-ben a Fidesz nem egy egymillió közmunkásból, vagy mondhatnám úgy, jobbágyokból és rabszolgákból álló országot vizionált, hanem azt próbálta elhitetni a magyar választópolgárokkal, hogy jól működő, virágzó gazdaságot hoz létre Magyarországon, és ezáltal sokkal több munkahelyet, lényegében egymillió új munkahelyet vizionált Orbán Viktor. Jól fizető, normális állásokat ígért a magyar embereknek.

Ma már látjuk, oly sokszor elhangzott már ma ebben a Házban, hogy ezzel kapcsolatban is hazudott Orbán Viktor. Ma azt tapasztaljuk, hogy az új munkahelyek közmunkát jelentenek a magyar emberek számára. Mondhatnánk azt is, hogy a következő költségvetés azt tartalmazza, hogy nincs több segély, csak közmunkába zárt emberek.

Itt el kell mondani, hogy a közmunkások bérérl nagyon sokszor elhangzott az elmúlt években, hogy 47 ezer forintból ma Magyarországon a Fidesz-KDNP padsoraiban ülő képviselők azt mondták, meg lehet élni. Ehhez képest a minimálbér csak némileg javít a helyzeten. A bruttó összege 100 ezer forint, a nettó összege, amit hazavisz egy minimálbéres, az 66 ezer forint, és nagyon jól tudjuk, hogy ma a megállapított létminimum egy főre körülbelül 83-87 ezer forint körül van.

Na már most ehhez képest a közmunkások bére, ez a 47 ezer forint vagy az 50 ezer forintos bér éppen csak a éhenhalástól menti meg a dolgozókat. Azt mondhatnánk, hogy a közmunkások alkalmazásában maga az intézményrendszer jár élen, mert nagyon sokszor tapasztaljuk, hogy az intézmények alkalmazták, most már elküldik a dolgozóikat is a költségvetés megnyirbálása kapcsán, mivel az önkormányzatok költségvetését évről évre nyirbálja az Orbán-kormány, közmunkásokkal váltja fel dolgozóit.

A következő az, amivel próbálja ezt a rendszert gyengíteni, az az oktatási rendszer szétverése. Nem volt elég, hogy leszállította a tankötelezettséget 16 éves korra, kiteszi ezeket a fiatalokat az utcára, már most korlátozni akarja a gimnáziumba jutás feltételeit ez a kormány, és lényegében a szakközépiskolákra és gimnáziumokra szánt összeget 24 százalékkal próbálja megnyirbálni jövőre.

Harmadszor: a közmunkával, a beígért munkahelyekkel és az oktatási rendszer szétverésével teremtett az Orbán-kormány olyan helyzetet, hogy most hivatalosan amit a kormány bevall, 350 ezer külföldön dolgozó magyart tartanak a KSH által számon. Volt olyan, hogy Matolcsy elismerte, hogy igen, több mint félmillió magyar dolgozik külföldön. Ezeknek a külföldön dolgozó magyaroknak a többsége ma nem kíván hazajönni. Ami nagyon brutális adat, hogy most a 30 évnél fiatalabbaknak több mint 50 százaléka - most már közelít a 60 százalékhoz - kívánja ezt az országot elhagyni, és többször

elmondtam már felszólalásomban, hogy nem figyelünk arra oda, hogy a fiatalok után megindul a másodlagos migráció, ami elindult. Most már vannak kimutatások rá, hogy a szülők után most már a nagyszülők is elhagyják az országot.

Miért is alakult ez ki? Külföldön alapítanak ezek a fiatalok családot, ott fognak gyermeket szülni, nem ebben a hazában szülnék gyereket, hanem külföldön, és innentől fogva hívják ki segítségül, segíteni a szüleiket. Nagyon veszélyes folyamat indult el Magyarországon, és beláthatatlan következményei lesznek, mert ha ezek után a fiatalok után elindulnak a szülők is, ki fog ürülni ez az ország.

Erre nem kapunk választ a kormányzattól már évek óta, és nem is látjuk a jövő évi költségvetésben sem, hogy erre egyáltalán figyelmet fordítanak. A közmunkások országa leszünk. Felháborító, és azt gondolom, hogy megengedhetetlen. Minden erővel ez ellen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* kell küzdenünk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Velez Árpád képviselő úr, MSZP: „Lefagyott fűtés-korszerűsítés” címmel.

Öné a szó.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-kormány szakmaiatlansága, hozzá nem értése, a barátok, üzlettársak elvtelen helyzetbe hozása - amely csak a pénzszivattyúzás lehetőségét helyezi előtérbe - újabb eredménnyel járt, ami sajnos ismét a rászorultakat hozza nehéz helyzetbe.

Lefagyott a fűtés-korszerűsítés, ez a napirend utáni felszólalásom címe, nem véletlenül: mással ugyanis nem magyarázható, hogy egy nagy politikai és médiafelhajtással beharangozott fűtés-korszerűsítési pályázat már induláskor, azaz nulla órákor összeomlik és lefagy. Az eset nem egyedi. Ha emlékeznek, ugyanez történt az e-útdíj indulásakor is, akkor ezt túlterheléses támadással magyarázták, amiről egyébként azóta sem kaptunk hiteles tájékoztatást.

(23.10)

Most azonban még csak szó sem volt az informatikai rendszer elleni támadásról, bár gyakran előfordul, hogy a kormányzati hibákat szeretik támadásként beállítani. A rendszer lefagyásának oka a közlemények szerint a túlterhelés. Abba most nem kívánok belemenni, hogy mennyire életszerű az, hogy éjfélkor több ezren egyidejűleg próbálják

benyújtani pályázatukat, de ha így is történt, akkor egy erre felkészített rendszernek ezt a terhelést bírnia kell.

Tisztelt Ház! Kérdezem, hogy miért nem az eredeti pályázati kiírásnak megfelelően a magyarorszag.hu kormányzati portál ügyfélkapus rendszerén keresztül történt a pályáztatás, amely képes lett volna az egyidejűleg jelentkező nagy tömegű ügykezelésre. Ezt csak egy dologgal lehet indokolni: túl olcsó lett volna, így kevesebb pénzt lehetett volna kivenni a rendszerből. A pályázati űrlapok befogadásának és feldolgozásának informatikai programja nem túl bonyolult feladat. Adott esetben a nehézséget egyedül az egyidejűleg beérkező nagyszámú pályázat jelenthette. Ennek megoldása az ügyfélkapus rendszernél már rendelkezésre álló infrastruktúra bevezetésével vált volna lehetségessé, vagy a már meglévő eszközök felhasználásával. Úgy néz ki, hogy egy harmadik utat választottak, amelyről a gyakorlatban már induláskor bebizonyosodott, hogy hibás választás volt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy ilyen hiba egy szakszerűen felállított, letesztelt, minőségbiztosított informatikai rendszer esetében nem jelentkezhetne. Ezért merül fel számos kérdés. Az például, hogy az éles üzembe állítás előtt vajon megtörtént-e a rendszer minden szakmai szempont szerinti ellenőrzése, tesztelése; vagy az, hogy a jogszabályokban előírt biztonsági feltételeknek megfelel-e a személyes adatokat is tartalmazó adatok befogadását, továbbítását és feldolgozását végző rendszer kialakítása. És a legfontosabb: a pályázók mikor használhatják a működő rendszert?

Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalás keretében mindezek csak költői kérdések, ám ez nem azt jelenti, hogy más parlamenti műfaj keretei között ne igényelnék ezekre a kérdésekre valódi választ. Súlyos felelőtlenséggel és mulasztással állunk ismét szemben, amit nem hagyhatunk szó nélkül, sem ma, sem holnap. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Unortodox politika” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Látjuk, hogy évek óta zajlik a kormány unortodox politikája, ebből most kifejezetten külügyi kérdésekre szeretnék koncentrálni, és kiemelném Orbán Viktor egyik nemrég adott interjúját, ahol azt mondta, hogy „az Egyesült Államok bírálatát nagyon komolyan vesszük, és vizsgáljuk az összes adatot, amelyeket az esetekkel kap-

csolatban rendelkezésünkre bocsátottak”. Nagyon optimista a miniszterelnök, amikor azt mondja, hogy ők vizsgálják minden adatot. Egyébként mi ezt most jelen pillanatban nem látjuk, és ennek semmilyen hatását nem érezzük. A lelkesedése, azt gondolom, úgy tűnik, a szavak szintjén megáll. Nem így Vida Ildikónak, aki egyébként saját maga kezdeményez vizsgálatot a NAV-ban és saját maga ellen, amit, azt gondolom, még akár viccesnek is mondhatnánk, ha nem olyan komoly ügyről lenne szó, ami egyébként évekre meghatározhatja Magyarország és a magyar kormány megítélését.

Ha már korrupcióról beszélünk és érintett kormánytisztviselőkről korrupciós ügyekben az eddigi információk szerint, akkor mindenképpen meg kell említenünk, Orbán Viktor milyen sokszor hivatkozik arra, hogy mennyire jó a szlovák-magyar viszony. Azt gondolom, ebben teljesen igaza van. Pont ilyen baráti viszonyban igazán megtehetné, hogy felhívja Robert Fico kormányfőt és tanácsot kér tőle. Láthatuk az elmúlt hetekben, hogy a korrupció legkisebb gyanújára is a kormányfő Szlovákiában lemondott minisztereket. Azt gondolom, Vida Ildikó felhatalmazását vissza kellene vonni, fel kellene azonnal menteni, és azt gondolom, Varga Mihályt is le kellene mondatnia a miniszterelnöknek. Nyilván egyébként a miniszterelnök is lemondhatna, de azt gondolom, már az első két lépéssel elégedettek lehetnének.

Orbán Viktor mondott mást is. Egy tegnapi cikkben olvashatjuk, egy interjúban, hogy Európában súlyos szellemi válság tapasztalható. Kétlem, hogy Európában lenne ez a szellemi válság a kormány intézkedéseit látva. A kijelentését azzal indokolta, hogy Európa erőn felül költ szociális kiadásokra, részaránya a világgazdaságban pedig csökken, de még mindig azt hisszük, hogy Európában van a legnagyobb dinamika. Ha már szociális kiadásoknál tartunk, a jövő évi büdztét látva pont a miniszterelnök az, aki egyébként az eddigi politikával szociális katasztrófát okoz Magyarországon. Úgyhogy azt gondolom, végképp példát vehetne az európai szociális kiadások tekintetében is.

Láttunk már jelzéseket a német államminisztertől is, aki szintén bírálta a kormány intézkedéseit. Azt is példátlanak tartom, hogy az amerikai ügyvivőt a Nemzetbiztonsági bizottság elé szinte beidézni a fideszes képviselők úgy, hogy semmilyen lépést nem tesznek azért, hogy a kormány, aminél egyébként a megoldás kulcsa van és tisztázni tudná ezeket az ügyeket, ténylegesen ezt meg is tegye és vizsgálatokat indítson. Óriási probléma, hogy folyamatosan terelnek, és szomorú látni azt, hogy a jelenlegi miniszterelnök pont azokat az értékeket dobja sutba az elmúlt években, egyébként már az első Orbán-kormány alatt is sajnos látszottak ezek a törekvések, amelyekért ő maga a rendszerváltáskor küzdött.

Tehát tudomásul kell vennie Orbán Viktornak, hogy Magyarország nem nagyhatalom. Reálisan kell látnunk magunkat, reálisan nagyon jó lehetőségeink vannak, egy kiegyensúlyozott, stabil politikával, külpolitikával igenis ki tudjuk domborítani hazánk előnyeit, és igenis lehet olyan politikát folytatni, lehetne, amivel megbízható és büszke magyarok lehetünk.

Még egy dolog van, amiben folyamatosan ferdít a miniszterelnök. Az pedig az, hogy mindig úgy érzi, a magyar embereket támadják kívülről, belülről. Nem, nem a magyar embereket támadják! A magyar kormány követ nagyon hibás politikát. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Jó lenne, ha Orbán Viktor megértené, hogy ő nem egyenlő Magyarországgal, és a magyar emberek sem egyenlők Orbán Viktor intézkedéseivel. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „Miniszterek korlátlan pénzhátsége vet véget a magyar bor visszatérőben lévő presztízisének?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A hírek szerint a kormányon belül komoly belső harcokat okoz a magyar bor és annak kormányzati kezelése. Ennek egyik első kézzelfogható bizonyítéka az volt, amikor minap megtartották az első ülését a Gazdasági bizottság bor és gasztronómia elnevezésű albizottságának, amelyet az a Tiffán Zsolt miniszteri biztos vezet, aki furcsa módon még az előző parlamenti ciklusban a Mezőgazdasági bizottságban a szőlészeti és borászati albizottságot vezette, lássuk be, nem túl nagy sikerrel.

Elég, ha arra gondolunk, mekkora bohózat volt az a hegyközségi törvény, amely nemegyszer került ide, az Országgyűlés elé. Úgy gondolom, szánalmas és kiábrándító volt, hogy egy-egy jogszabályt - nem csak a hegyközségit, sok másra is volt példa - mennyire trehány módon és a szakma véleményének kikérdezése nélkül képesek önök a Ház elé hozni. Aztán persze a gyakorlat előbb vagy utóbb - sajnos inkább csak utóbb - mégiscsak bebizonyítja, hogy érdemes lett volna a szakmára hallgatni.

(23.20)

De térjünk vissza a mai témához! Ha jóhiszeműen én most el is fogadom azt, hogy a párhuzamosság oka az, hogy a kormány komolyan veszi a magyar bor jövőjét, akkor is kérdéseket vet fel bennem, hogy

lehet-e egységes szakmai irányítást elképzelni, hiszen kormányzati szinten több szervezet gondolja, hogy éppen ő illetékes a bor témájában. Csak felsorolás szinten néhány: itt van például az Agrármarketing Centrum, itt van a Külgazdasági és Külügyminisztérium, a Földművelésügyi Minisztérium, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa, és ahogy már említettem korábban, itt van a két parlamenti bizottság alatt működő két albizottság is. Az AMC sorsa ráadásul a vezetőváltás után is bizonytalan, információink szerint jelenleg is komoly harcok folynak érte, még azt sem tudni pontosan, hogy melyik tárca kapja meg.

Szintén tudható, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium a bortémában nem is hajlandó kommunikálni a borászágazatot irányító földművelésügyi tárccával. Sejtések szerint ezen hozzáállás mögött is az húzódik meg, hogy bizonyos kormányzati szereplőknek a szakmai irányítás helyett a zavarosban történő halászás kedvezőbb, hiszen ez számukra előnyösebb helyzetet okoz, ez a széttagoltság mindenképpen az ő helyzetüket erősíti.

Viszont számomra érthetetlen lenne, ha nem a szakmai irányításért felelős FM kapná vissza a bor feletti teljes rálátás szerepét. Félő, hogy a belső marakodás eredményeként a magyar bor lesz az igazi vesztes, ezen keresztül pedig azok a magyar szőlészek és borászok, akik munkájukkal megteremtették az elmúlt időszak emelkedő sikereit.

A szétszabdalt viszonyok miatt ma a bor és annak marketingje sokszor nem azoknál van, akik nem csupán a termelőt, de a terméket és annak piacát is jól ismerik, hosszú évek kereskedelmi adatával rendelkeznek, látják az exportpiaci mozgásokat, hiteles és naprakész adatokkal rendelkeznek a borágazatról. Ma úgy áll a helyzet, hogy a hosszú távú tervezhetőséget felülírja, hogy éppen melyik miniszter haverjainak bora legyen közpénzen futtatva. Attól pedig a legkevésbé leszek megnyugtatva, hogy mindezt azzal takarják, hogy ez majd jobb lesz a magyar bornak, hiszen a gyakorlat azt mutatja, hogy a magyar bor jövőjét érdemes lenne fejleszteni, mégpedig nem olyan módon, ahogy önök ezt elképzelték.

Nem látjuk például azt a stratégiát, ami azt kívánja elénk vetíteni, hogy mégis miként fogjuk azt elérni, hogy a külföldi turisták esetleg tömegesen fogják a magyar bor köré szervezni az itttartózkodásukat, hiszen például ez egy vázolható, jól elképzelhető jövőkép, nem pedig az, amikor egy ilyen minimális termőterülettel rendelkező - legalábbis világviszonylatban minimális termőterülettel rendelkező - ország afelé ácsingózik, hogy majd nagy nemzetközi piacokat lesz képes ellátni a borral.

Mikor fog a kormány a belső osztozkodás és fosztozkodás helyett arra törekedni, hogy minden szereplőt integráljon? De felvetődnek egyéb kérdések

is. Mikor fognak azon dolgozni, hogy lebonthatóak legyenek ezek az egymást kioltó párhuzamosságok, azok a rendszerek, amelyek nem egymást erősítik és segítik, hanem bizony gyakran kifejezetten egymás ellen dolgoznak?

2014 Magyarországon tényleg elképzelhető, hogy a kormány önös érdekei miatt feláldozza a magyar bor visszatérőben lévő hírnevét? Könnyen játszadoznak önök a magyar borral és az ágazat szereplőivel. Nincs önökben aggály, hiszen - tisztelet a kivételnek - nem az önök izzadsága, nem az önök keserves munkája tette naggyá a magyar bort.

Ezúton is kérem a magyar kormányt, hogy tegye félre a belső csatáit, gondolkozzon felelősen, hiszen a

magyar bor jövője nemzetstratégiai szempontból is fontos kérdés. Ne züllesszék mindennapi harácsolásuk színterévé!

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 23 óra 23 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)